

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 2013-14-15-2016

2013

- Η πρώτη ανάρτηση- γνωμικά
25.03-03.05.2013, σελ.6.
- Η Ανάσταση του Κυρίου, η φύση και εμείς
05.05.2013, σελ.7.
- Το μαύρο της ΕΡΤ και οι Έλληνες στο Αργυρόκαστρο
14.06.2013, σελ.8.
- Ο έρωας, η κοσμοθεϊκή ουσία στον άνθρωπο
7 .07. 2013, σελ.9.
- Ένας μύθος για το νόημα της ελπίδας
20.07.2013, σελ.10.
- Η εξαγορά της ψήφου μεταξύ Βορειοηπειρωτών.
25. 07. 2013, σελ.11.
- Η επικαιρότητα της διαπίστωσης Ψαλίδα για τον πατριωτισμό
11.08.2013, σελ.12.
- Τα εθνικά συμφέροντα δεν μπορεί να θυσιαστούν στο βωμό συμφερόντων
του κατεστημένου.
22.08.2013, σελ.13.
- Του Άγιου Κοσμά θέλει άλλους ανθρώπους να γίνει...
24.08.2013, σελ.15.
- Το επεισόδιο με την εκκλησία της Πρεμετής και η σκοπιμότητα στην
πρόκληση αντιπαράθεσης μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας
27.08.2013, σελ.16
- Καβάφης: «Όσο μπορείς» και η ανταλλαξιμότητα των ανθρώπινων αξιών.
30.08.2013, σελ.21.
- Η έλλειψη των σχολικών βιβλίων στη μητρική γλώσσα και η ενοχοποιητική
σιωπή των πολιτικών!
17.09.2013, σελ.22.
- Η νέα «θεία Βήτα» στην Αλβανική Βουλή.....
(η εκπρόσωπος μαριονέτα των Ελλήνων επί δικτατορίας)
28.09.2013, σελ.23.
- Η 12^η Δεκεμβρίου. η θυσία των Ελλήνων στα θεμέλια εκδημοκρατισμού της
Αλβανίας, αλλά...
12.12.2013, σελ.26.
- Το στολισμένο για τα Χριστούγεννα κυπαρίσσι που φυτέψαμε πριν 43
χρόνια!
22.12.2013, σελ.27

2014

- Ξημερώνοντας η 11^η Γενάρη 1991.Τη νύχτα εκείνη δεν μπορούσαμε να
κοιμηθούμε...
11.01.2014, σελ. 28.

Τι είδαμε σήμερα στην επέτειο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.
11.01.2014, σελ. 28.
1991. Ραμίζ Αλία :- ο φάκελος της Ε.Ε. Μειονότητας ... ένας ανοιχτός τάφος για την αλβανική πολιτική !!
12. 01.2014, σελ.30.
Ο Βασιλάκης Ζήκος ο νέος Χαλκιάς της Β. Ηπείρου !
25.01.2014, σελ.31.
Πασχαλινό μου μήνυμα...!
19.04.2014, σελ.32.
Η σημασία της ψήφους μας στην Ελλάδα και οι λόγοι της κατάχρησής της
30.04.2014, σελ.33.
Διαθέτουμε πολιτική ισχύ και στην Ελλάδα, αλλά...!!
23.05.2014, σελ.34.
Γιατί δεν έχουν τύψεις οι πολιτικοί μας στο εθνικό τους έγκλημα;!
04.06.2014, σελ.35.
Από τις αποφάσεις για τη διοικητική διαίρεση στην Αλβανία, στο Συνέδριο του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ηπειρωτών του Εξωτερικού.
18.06.2014, σελ.36.
Διοικητική διαίρεση: Των καταγγελιών προηγούνται οι προτάσεις και συμφέρουσες λύσεις για την Ε.Ε. Μειονότητα.
19.07.2014, σελ.39.
Η περίεργη στάση της πολιτικής μας ηγεσίας όσον αφορά τις επίσημες αποφάσεις για την διοικητική διαίρεση.
19.07.2014, σελ.39.
Διοικητική διαίρεση: Να περιμένουμε, ή να προκαλούμε το λάθος για να έχουμε δικαίωμα διαμαρτυρίας!
01.08.2014, σελ.40.
Το ντοκιμαντέρ: «Ήπειρος, μύθος στην πραγματικότητα»
02.08.2014, σελ.42.
Ουδέν νεότερο στο μέτωπο των συντάξεων του ΟΓΑ... και οι ψευδείς ειδήσεις
06.09.2014, σελ.43.
Τα αρχοντικά των Ζαππαίων στο Λάμποβο, επιτέλους είναι προσβάσιμα, επισκέψιμα.
04.10.2014, σελ.44.
Με τέτοιο σκεπτικό και νοοτροπία δεν μπορεί να γίνει ΟΜΟΝΟΙΑ
06.10.2014, σελ.46.
Τι κρύβεται πίσω από την υποτιθέμενη παραίτηση του Έλληνα Υφυπουργού των Εξωτερικών;!
08.10,2014, σελ.47
Οι αλβανο-ελληνικές σχέσεις στα 100 χρόνια του αλβανικού κράτους.
(Συνέντευξη στο γνωστό αλβανικό ιστολόγιο ResPublika.
16.10.2014, σελ.49
Αλβανικός εθνικισμός σε βάρος των Ελλήνων μετά τον επεισοδιακό αγώνα Αλβανίας Σερβίας στο Βελιγράδι.
18.10.2014, σελ.67.
Γιατί την ημέρα του ΟΧΙ πονάει τόσο η ψυχή μας;!!
28.10.2014, σελ.68

2015

Μια τριπλή νίκη που χρειάζεται να δοκιμαστεί στο μέλλον για να θεωρηθεί ιστορική !

12.01.2015, σελ.70.

Η γέφυρα της Πλάκας και ο Ηπειρωτισμός

02.02.2015, σελ.72.

Επιτυχία στις δημοτικές εκλογές σημαίνει ανατροπή του κατεστημένου

28.03.2015, σελ.73.

Ηρωική έξοδος του Ντούλε από τον κυβερνητικό συνασπισμό, όμως με το χέρι στην πίδα του!

25.04.2015, σελ.75.

Ο Ντούλες ζητά «επιχειρήματα» να σώσει το κεφάλι του

31.05.2015, σελ.78.

Το κανάλι του Θωμά Φιλιππαίου και το δράμα του κάμπου του Βούρκου.

09.06.2015, σελ.81.

Κατά τα λατινικά πρότυπα η γραφή της ελληνικής από τον υποψήφιο δήμαρχο του ΚΕΑΔ

14.06.2015, σελ.83.

Συμπατριώτες αντισταθείτε: η εξαγορά της ψήφου σε μετατρέπεται σε ελεύθερο σκλάβο.

18.06.2015, σελ.84.

Η Ελλάδα γίνεται Ιφιγένεια για να καταλάβει η Ευρώπη ότι δεν χρειάζεται μια νέα Τροία.

20.06.2015, σελ.86.

Τι αποδεικνύει η κόντρα της Ελλάδας με την Ε. Ένωση;!!

02.07.2015, σελ.88.

Το μακελειό της Γλύνας του 1943! Η απαρχή της νέας εθνικής μας τραγωδίας με τη συμμετοχή ξανά της Ελλάδας.

03.08.2015, σελ.89.

Απάντηση στους ισχυρισμούς του Προέδρου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για το εκπαιδευτικό.

20.08.2015, σελ.90.

Η απραξία που σκοτώνει εθνικά. (αδρανές μετεκλογικό τοπίο)

25.08.2015, σελ.92

Η Υπουργός Παιδείας της Αλβανίας, - «ναι» σε όλα τα αιτήματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας για καλύτερη παιδεία στη μητρική γλώσσα.

7.10.2015, σελ.96

Ο κίονας στο λογότυπο με τον ταύρο του δήμου Δρόπολης και η ανιστόρητη αντίδραση των εκλεγμένων μας

25.10.2015, σελ.98

2016

Σαν σήμερα... 25 χρόνια πριν.... Στην αγωνία ζωής για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ

08.01.2016, σελ.100.

Σαν σήμερα, 25 χρόνια πριν... Στην αγωνία ζωής για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

09.01.2016, σελ.102.

Σαν σήμερα, 25 χρόνια πριν... Στην αγωνία ζωής για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.
10.01.2016, σελ.105.
Σαν σήμερα, 25 χρόνια πριν... Στην αγωνία ζωής για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.
11.01.2016, σελ.108.
Μετά από 25 χρόνια ...συνέχεια.
12.01.2016, σελ.111.
Μαρτυρίες για τους άγριους διωγμούς των Ελλήνων στον Πόλεμο!
24.01.2016, σελ.114.
Η φυλάκιση του Σπύρο Ξέρα, η απούσα δικαιοσύνη και η εθνική καταγωγή του.
01.02.2016, σελ.115.
Ποιοι και γιατί βάλουν εναντίον του Πρέσβη της Ελλάδας στα Τίρανα;
10.02.2016, σελ.118.
Πιστεύω να τελείωσαν οι πίτες των Βορειοηπειρωτών!
23.02.2016, σελ.121.
Οι ιδιαιτερότητες της θρησκευτικής μας παράδοσης στην τήρηση και καλλιέργεια της πολιτιστικής και εθνικής μας ταυτότητας.
08.03.2016, σελ.122.
Ο Κοτζιάς στα Τίρανα, πεπεισμένος πως στις διμερείς σχέσεις δεν υπάρχει παλινδρόμηση
05.06.2016, σελ.124.
Ύποπτος ο ρόλος των «μονίμων» και «νόμιμων» εκπροσώπων μας
12.06.2016, σελ.127.
Για το Συνέδριο έκτακτης ανάγκης του ΚΕΑΔ στα Τίρανα
29.06.2016, σελ.129.
Η χωρίς προηγούμενο φάρσα στο Συνέδριο Ντούλε!
03.07.2016, σελ.131.
Εικόνα από ταξίδι στην Ελλάδα.... που γκριζάρει
24.03.2016, σελ.132.
Ο σεβασμός των θεσμών σημαίνει πολιτισμός και αξιοπρέπεια!
04.10.2016, σελ.133.
Πληκτική βορειοηπειρωτική αδιαφορία
07.10.2016, σελ.135.
Απάντηση στην ανθελληνική ρητορική του Αλβανού πρωθυπουργού
03.11.2016, σελ.136.
Ποιοι και γιατί οργάνωσαν την απόπειρα δολοφονίας μου.....;;;!!!
09.11.2016, σελ.143.
Ούτε λέξη για την παραβίαση δικαιωμάτων στην Ε. Ε. Μειονότητα στην έκθεση της ΚΟΜΙΣΙΟΝ για την Αλβανία.
10.11.2016, σελ.145
Ο κίνδυνος για τον Ελληνισμό της Αλβανίας από την αναβίωση της αλβανο-τουρκικής κοινότητας συμφερόντων
25.11.2016, σελ.146
Δυο λόγια για το βιβλίο μου «Τα ταξίδια της Φηγού»
29.11.2016, σελ.148
Παρουσίαση του Βιβλίου «Τα ταξίδια της Φηγού» στη Θεσσαλονίκη.
04.12.2016, σελ.153.

Πρέπει να αντιδράσουμε ενεργητικά στην εκστρατεία κατά των ελληνικών μας συμβόλων Αλβανών Εθνικιστών.

14.12.2016, σελ.154

Τα μηνύματα της άγριας δολοφονίας των τεσσάρων παλικαριών στις 12 Δεκεμβρίου 1990 και η απραξία των ηγετών μας σήμερα.

14.12.2016, σελ.155.

ΤΕΛΟΣ σελ. 156

2013

Η πρώτη ανάρτηση του προσωπικού μου λογαριασμού στο Fb έγινε στις 25 Μαρτίου 2013.
Είχε δέκα «μ' αρέσει»

Panajot Barka

25 Μαρτίου 2013 ·

Να φοβάσαι τον πόνο που σου προκαλούν αυτοί που αγάπησες ειλικρινά!

Ακολουθήσαν:

Panajot Barka

28 Μαρτίου 2013 ·

Όλα τα μονοπάτια χορταριάζουν
εκτός απ' αυτά που οδηγούν στη σιωπή του μαρμάρου

Panajot Barka

5 Απριλίου 2013 ·

Η ζωή δε λέει τίποτε για κείνον που όλο παραπονιέται και δεν ξέρει τι ζητάει

Panajot Barka

5 Απριλίου 2013 ·

Συνάντησα μια μέρα τον έρωτα και με απάντησε "είμαι χρεωμένος σε καρδούλες από λεφτά"

Panajot Barka

3 Μαΐου 2013 ·

Τη νύχτα αυτή (Μεγαλοσάββατου) όλοι θέλουμε να ευλαβούμαι...! Κλείνει ο κύκλος της βδομάδας των παθών, που μας εκφράζει καλύτερα. Σε αναμονή της Ανάστασης που εμψυχώνει την ελπίδα, που όλοι την προσδοκούμε, αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι δεν αγγίζει την πραγματικότητα και όλοι δε θέλουμε να την αποβάλουμε, παρά το ότι μετά την Κυριακή της Ανάστασης, η ελπίδα φοράει κι αυτή τα ρούχα της καθημερινής ρουτίνας που οδηγεί σε απογοήτευση.....

Panajot Barka

5 Μαΐου 2013 ·

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Η φύση είναι πιστή, επιμένουσα και σημαίνουσα στην Ανάστασή της. Ο άνθρωπος τείνει προς την τυπικότητα, προχειρότητα και την επιφάνεια όταν πρόκειται να αναζητήσει την ελπίδα στο μήνυμα της Ανάστασης του Κυρίου... Αχ, αυτός ο τόπος μας, ούτε την Ανάσταση του Κυρίου δεν μπορεί να αναβιώσει μια συγκεκριμένη ώρα... Τμηματικά... Αρχίζει η Ανάσταση από τις δέκα η ώρα π.μ του Μεγάλου Σαββάτου. Βιαστικοί οι ιερείς ανασταίνουν τον Κύριο μέσα σε 15 λεπτά για να πάνε στην επόμενη, ...την μεθεπόμενη ...την δέκατη κατά σειρά Ανάσταση. Μοιάζουν από την μια ότι θέλουν να μειώσουν τις ώρες του Κυρίου εν' τάφο. Και από την άλλη σαν να θέλουν να μας πουν ότι η Ανάσταση του Κυρίου είναι εύκολο πράγμα και συνεπώς ασήμαντο... Και όταν φτάνει η ώρα να δώσουν το Άγιο φως (Αχ την ημέρα δεν φαίνεται), τότε είναι που η ελπίδα ξεβάφει και γίνεται ανούσια. Καταϊδρωμένος ο ιερέας θα ζητήσει έναν αναπτήρα, αν δεν έχει δικό του, για να ανάψει στην Αγία Τράπεζα το τρίπτυχο των κεριών για να καλέσει στη συνέχεια τους πιστούς να λάβουν το "Άγιο" φως και να το μεταλαμπαδεύσουν....

Κανείς δεν σκέφτεται ότι το πραγματικό Άγιο φως φθάνει από τα Ιεροσόλυμα στις γειτονικές Μητροπόλεις των Ιωαννίνων και Κονίτισης... Θα ήταν ωραίο και σημαντικό να το "δανειζόμασταν" από εκεί. Να μας έδινε η Ελλάδα, ... τουλάχιστον το Άγιο αυτό φως.

Για να έρθουμε μετά στην ελπίδα που επιδιώκει να διαμηνύσει η στιγμή. Ναι, η γιορτή και τα γιορτινά φαίνονται. Πόσοι όμως, γνωρίζουν τι σημαίνει η στιγμή αυτή. Και είναι τόσο απαραίτητο, εφόσον η τυπικότητα στο λειτούργημα του θεσμού ξεπερνάει κάθε όριο.

Χρειάζεται στις καταστάσεις αυτές να αναζητήσουμε την αναλαμπή της ελπίδας μέσα μας. Αλλά γι' αυτό χρειάζεται, πίστη, αφοσίωση, γνώση, συμπόνια, αλληλεγγύη, ευσπλαχνία, δύναμη... Οι αρετές αυτές έχουν παραδοθεί γενικώς μπροστά στο νόημα του οβελία ...που καθημερινά γίνεται πιο φτωχός και πιο μικρός Η φύση είναι πιστή, επιμένουσα και σημαίνουσα στην Ανάστασή της. Ο άνθρωπος τείνει προς την τυπικότητα, προχειρότητα και την επιφάνεια όταν πρόκειται να αναζητήσει την ελπίδα στο μήνυμα της Ανάστασης του Κυρίου...

Panajot Barka

14 Ιουνίου 2013 ·

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΤΗΣ ΕΡΤ ΚΑΙ ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ

15 χρόνια εδώ στο Αργυρόκαστρο δώσαμε μάχες για το σήμα της ΕΡΤ. Η ΕΡΤ είναι η μόνη ελληνική ραδιοτηλεόραση που ανταγωνίζεται στην Ήπειρο τις ξένες συχνότητες, τις ιταλικές και αλβανικές. Μετά από την κατάργηση της σύνταξης του ΟΓΑ, τα λεωφορεία, τις πολιτογραφήσεις, τα βιβλιάρια πρόνοιας το μαύρο στην ΕΡΤ είναι ένα ακόμη μαχαίρι που κόβει τα νήματα που μας συνδέουν θεσμικά και πνευματικά με την Ελλάδα. Σε πολλά σημεία στη Βόρειο Ήπειρο βλέπουν την Ελλάδα μόνο μέσω της ΕΡΤ. Επί Χότζα το καθεστώς δεν τα κατάφερε να μας αποκόψει από την ΕΡΤ. Τα κατάφερε με τα χέρια της η Ελλάδα μας

Ο ΕΡΩΣ, Η ΚΟΣΜΟΘΕΪΚΗ ΟΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Μεταξύ των τριών κοσμοθεϊκών στοιχείων, (ουρανός, θάλασσα και αγάπη) μόνο η αγάπη (ο έρωτας) ζει στον άνθρωπο. Μάλιστα στην ψυχή του, ως κατάκτηση ανεξάρτητη από την ανθρώπινη ύλη. Συνεπώς, η αγάπη είναι το σήμα κατατεθέν της ανθρώπινης ύπαρξης. Στον κάθε άνθρωπο η πραγματική αγάπη είναι μοναδική. Στο σύμπαν ζει με αναντικατάστατη μονιμότητα. Σε ένα συγκεκριμένο άτομο σβήνει μαζί με τη ζωή του. Όποιος λέει σε κάποιον "σ' αγάπησα" στην ουσία λέει ότι δεν αγάπησε. Ότι δε συνάντησε την πραγματική αγάπη. ... Διαφορετικά απ'όλα τα πράγματα στη φύση που μπορεί να έχουν μόνο παρελθόν, η πραγματική αγάπη δεν μπορεί να ανήκει μόνο στο χθες (το σ' αγάπησα είναι απάτη προς την ύπαρξή σου). Η πραγματική αγάπη δεν έχει παρελθόν, έχει μόνο παρόν και μέλλον, διότι στην πραγματική αγάπη δεν μπορείς να είσαι φταίχτης, ή να νιώσεις ένοχος, εφόσον η ουσία της δεν μεταβάλετε , απλώς μπορεί να δεχτεί κάποια περαστική κρίση που την κάνει πιο δυνατή....

Panajot Barka

20 Ιουλίου 2013 ·

ΈΝΑΣ ΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Ο μύθος ενός διηγήματος του γνωστού συγγραφέα Ο' Henrri λέει: Κάποιος λάτρης της φύσης, ο οποίος είχε καταλάβει ότι θα πέθαινε, είπε σε ένα φίλο του ζωγράφου ότι η ελπίδα ζωής του σβήνει με το τελευταίο φύλλο στο φθινοπωρινό τοπίο έξω από το παράθυρό του. Όσο προχωρούσαν οι μέρες του Φθινοπώρου τα φύλλα αραίωναν και ο ζωγράφος, ο πολύωρος επισκέπτης του ασθενή, σχεδόν είχε εξαφανιστεί, κάνοντας πιο δύσκολες τις τελευταίες ώρες του.

Ένα πρωί ο ασθενής είδε ότι στο δέντρο έξω από το παράθυρό του είχε απομείνει μόνο ένα φύλλο, Διαφορετικά από τ' άλλα όλα φύλλα παρέμενε εκεί, μέρες ολόκληρες ολόκληρες χωρίς ποτέ να πέφτει. Ο ασθενής δεν πέθαινε .. και ο ζωγράφος χαίρονταν... Τι λέτε έχει νόημα αυτή η ελπίδα....

Panajot Barka

25 Ιουλίου 2013 ·

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ.

Στις πρόσφατες εκλογές ακούσαμε τους Έλληνες ψηφοφόρους να λένε: ψήφο = ευρώ. Είναι τομαρισμός στα άκρα, είναι κατακερματισμός της συλλογικής ευθύνης, είναι αποκορύφωση των πελατειακών σχέσεων, είναι χειροπιαστή απόδειξη ότι δεν μας νοιάζει πλέον γι' αυτόν τον τόπο και την ποιότητα εκπροσώπησης στη βουλή....;!!!

Panajot Barka

11 Αυγούστου 2013 ·

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗΣ ΨΑΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟ

Αναζητώ τελευταία να συναντήσω το στίγμα της ιδιαίτερης Πατρίδας μας και συναντώ μόνο άτομα που μιλούν ελληνικά.... χωρίς να τα συνδέει η ιδέα της Πατρίδας... και ακούω μέσα μου δυνατά τα λόγια του δάσκαλου του Γένους Αθανάσιου Ψαλίδα στις αρχές του ΧΙΧ αιώνα. "Πόσην λύπην αισθάνεται η ψυχή μου, όταν παρασταίνη την άκραν λαμπρότητα, σοφίαν και δόξαν των προγόνων μας, και ακολούθως ευτυχίαν και εξεναντίας την χαμέρπειαν, αμάθειαν και ατιμίαν, και επομένως την άκραν δυστυχίαν ημών των απογόνων αυτών' πόσον αισθητικοί ήσαν εκείνοι και πόσο αναίσθητη απεκατεστάθημεν ημείς' πόσο ένδοξοι εκείνοι, και πόσο άτιμοι ημείς' ώστε οπού κατανήσαμεν καθάρματα και ανδράποδα ξένων ποτέ βαρβάρων γενών και γελοίων όλου του κόσμου' ω πόση ηλιθιότης !..."

Αντικρίζω κάποιους να μασούν στο στόμα το όνομα πατρίδα σαν ένα κομμάτι κρέας και θέλω βαθιά μεσ' την ψυχή να κρύψω τον Έλληνα. Βλέπω κάποιους που ειλικρινά αναζητούν κίνητρα για να αγαπήσουν την πατρίδα και ξανά πονάω για την απούσα αυτογνωσία τους και για τα χάλκινα, αντί χρυσών, σύμβολα που βρίσκουν να προβάλλουν....

Panajot Barka

22 Αυγούστου 2013 ·

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΤΟΥΝ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ.

Και άλλη μια φορά τα ίδια, όπως το 1991, το 1994, το 1997... το 2011.... Ο αρχηγός, μόλις έμεινε εκτός κυβέρνησης των Σοσιαλιστών, αφού έβαλε μπρος, αλλά χωρίς τις μηχανές των ΜΜΕ στην Ελλάδα ότι αυτή η κυβέρνηση χωρίς τους "μόνιμους" και "νόμιμους" εκπροσώπους του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού είναι αυτομάτως ανθελληνική και πρέπει να έχει λίγες τις μέρες, δήλωσε (στην ουσία του ξέφυγε) ότι αυτές τις μέρες θα έχουμε γεγονότα.... Τα γεγονότα ήρθαν (κάποιος θα μου πει ότι υπήρξε σύμπτωση, εγώ θα πω ... καλά με αποσιωπητικά ...) Κανείς όμως δεν κατάλαβε ποιος και γιατί έμπλεξε την Ελλάδα στην όλη υπόθεση!!!! Φάνηκε όμως ότι λειτούργησαν δύο γραμμές, μία ανεπίσημη και μια επίσημη. Η ανεπίσημη ήθελε την ένταση... το ίδιο έκαναν και τα μπλογκς καλυμμένα από την ηγεσία, τα οποία θεώρησαν "άτακτη υποχώρηση" την προσπάθεια αποφυγής της έντασης ... Εκείνοι έτριβαν τα χέρια, που εκατοντάδες μετανάστες γυναικόπαιδα εγκλωβίστηκαν στα σύνορα δύο μέρες κατά σειρά ... επειδή λησμονούν ότι άμεσα θύματα του αλβανικού εθνικισμού ήμαστε εμείς οι απλοί Έλληνες, τους οποίους ποτέ δεν προστάτεψαν οι "Μόνιμοι" και "νόμιμοι" ηγέτες του "Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Αλήθεια, πώς γίνεται που κάποιοι από τους πρωταγωνιστές του "ένθερμου" πατριωτικού ελληνισμού στα επεισόδια αυτά δεν επισύρουν την προσοχή των Αλβανών. Πώς γίνεται ώστε ενώ βρίσκονται επικεφαλής (στην προκειμένη περίπτωση των πιστών) κάθε διαμαρτυρίας Ελλήνων (καταδικασμένη εκ' των προτέρων να αποτύχει ή να προκαλέσει αδικώς την αλβανική οργή εναντίον των απλών Ελλήνων) σε εκείνους να μη μπαίνει αγκάθι. Λούστηκαν με δακρυγόνα προχθές γυναίκες, γέροι και δημοσιογράφοι. Στους "ηγέτες" τους δεν άγγιξαν ούτε μία τρίχα ...! Οντως, ήταν καταδικαστέα οι πέρα από κάθε όριο λογικής πράξεις ιεροσυλίας των άθεων ή αλλόθρησκων Αλβανών σεκιούριτι, αλλά πιο το νόημα και για πιο σκοπό όταν και εμείς την επόμενη υποπέσαμε στο ίδιο επίπεδο εφόσον ασκήσαμε βία για να μπούμε στο Ναό.... Καλά τον πήραμε τον Ναό....και όπως γράφει το μπλογκ της ηγεσίας μας, δεν μπόρεσαν οι Αλβανοί σεκιούριτι να σταθούν στην οργή και το δίκιο των πιστών.... αλλά τι έγινε και μετά από κάποιες ώρες δεν έμεινε ούτε ένας πιστός να προστατέψει το Ναό.... Και την επόμενη... πώς έγινε που η σεκιούριτι παραμέρισε και οι πιστοί κατάφεραν να φτάσουν έξω από τα τοίχοι του Ναού ... για να συμπληχθούν εκ' νέου, αλλά να φτάσει ο Δήμαρχος και να βάλει τάξη....;!!!

Αλήθεια στα 11 χρόνια που υπήρχε η στραβή αλβανική δικαστική απόφαση, το οποίο όλοι γνωρίζουμε και κατανοούμε, πώς γίνεται που η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας δεν προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά επέλεξε την αλβανική νοοτροπία των παράνομων πράξεων της γάτας με το ποντίκι....

Ε, οι Αλβανοί αυτό κάνουν, εκμεταλλεύονται μια κατάσταση και όταν δεν τη χρειάζονται άλλο, βγάζουν μπροστά "το νόμο" και "το δίκιο" για να ακυρώσουν τα πάντα. Το ίδιο παιγνίδι παίχτηκε και το 2006 με τα οστά των Ελλήνων πεσόντων, που οι Αλβανοί θέλησαν να τα κηλιδώσουν, να τα αποηροποιήσουν και να ξεσηκώσουν εναντίον τους την γνωστή αλβανική

μισαλλοδοξία... και τα κατάφεραν.... αλλά ήταν ξανά οι ίδιοι πρωταγωνιστές...
Ποιον εξυπηρετούν...

Panajot Barka

24 Αυγούστου 2013 ·

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΘΕΛΕΙ ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ...

Του Άγιου Κοσμά θέλει άλλους ανθρώπους να γίνει... Όλα τα μάντεψε ο Άγιος και που θα έμενε χωρίς τάφο... Δεν μάντεψε όμως τη γενιά μας που μετράει με δεκάρες ελληνισμό και ορθοδοξία....!

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΕΜΕΤΗΣ ΚΑΙ Η
ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ακολουθεί μια ανάλυση για τις διμερείς σχέσεις, την πρόσφατη επιδείνωση, τους λόγους και τους υπευθύνους. Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "SHEKULLI" των Τιράνων με τίτλο της εφημερίδας, Σας το παραθέτουμε σε ελληνική μετάφραση.

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Το διαχρονικό αξίωμα όσον αφορά τις διμερείς σχέσεις έχει δύο πτυχές. Η πρώτη επιβεβαιώνει ότι όταν οι σχέσεις καθοδηγούνται από τις αρχές κατανόησης, συνεργασίας, σεβασμού βάση θετικής αμοιβαιότητας, τότε παρέχουν θετικά αποτελέσματα, αμοιβαία οφέλη και διμερή ανάπτυξη. Η δεύτερη πτυχή έχει αποδείξει το αντίθετο. Η μέση οδός καλλιεργεί δυσπιστία, επιφυλάξεις και εύθραυστες ισορροπίες, οι οποίες γενικώς φρενάρουν την προοπτική.

Η υπεροχή σήμερα τέτοιων οργανισμών όπως η Ε. Ένωση, το NATO, το ΣΕ, ΟΑΣΕ κλπ, επιβάλουν χωρίς ταλαντεύσεις την εκδοχή σχέσεων συνεργασίας και κατανόησης.

Οι σχέσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και την Αλβανία τι αρχές ακολουθούν; Το πρόσφατο επεισόδιο, εκείνο της Πρεμετής, στη σειρά των ανάλογων περιπτώσεων στην μεταβατική περίοδο, αποδεικνύει ότι στιγμές του παρελθόντος, ελάχιστες σε αριθμό και που δεν αποτελούν την ουσία της ιστορίας μεταξύ των δύο λαών, φιλτραρισμένες σε «εθνικά» δόγματα, καλλιεργούν μια ανύπαρκτη συγκρουσιακή μνήμη. Δυστυχώς αυτή η μνήμη καλείται προς εξυπηρέτηση στιγμιαίων συμφερόντων, εσωτερικής πολιτικής κατανάλωσης, μέχρι και ομαδικών συμφερόντων.

Η Ελλάδα – Στο ιστορικό ενεργητικό, από την αρχαιότητα οι Έλληνες αποδεικνύουν ότι είναι ίσως ο μοναδικός λαός στον κόσμο, ο οποίος την ύπαρξη και την ταυτότητά του τα έχει στηρίζει στο άνοιγμα και την ένταξη, στην ικανότητα ώστε τα επιτεύγματά του να τα χειρίζεται ως περιουσία όλων με το δικαίωμα ώστε τα επιτεύγματα οποιουδήποτε να τα θεωρεί και δικά του. Το ίδιο και τα θεμέλια της νέας εθνικής συνείδησης, που αφετηρία έχουν στο «Διγενή Ακρίτα», περιέχουν την ίδια ζύμη, όπως και η Νεοελληνική ιδεολογία και η πραγματικότητα της επανάστασης του XIX αιώνα. Στη σημερινή εποχή η Ελλάδα είναι μια Ευρωπαϊκή χώρα σε όλες τις παραμέτρους, η οποία (και σήμερα σε περίοδο κρίσης) αποτελεί στην περιοχή μια πολιτική, οικονομική και πολιτιστική δύναμη με τη σφραγίδα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε σχέση με την Αλβανία, η μονιμότητα στην πολιτική υπέρ σχέσεων καλής γειτονίας, αλληλοκατανόησης, συνεργασίας και αμοιβαίου οφέλους, εκπροσωπούμενη από το ελληνικό κράτος, είναι αλήθεια ότι προσκρούει σε τμήματα που ασκούν πολιτική πίεση, ή με διασυνδέσεις στην επίσημη πολιτική. (Συχνά, σκοπίμως τα ΜΜΕ και η αλβανική φιλολογία, αλλά και τα επίσημα Τίρανα, συγχέουν την επίσημη ελληνική πολιτική με τις στάσεις των κύκλων αυτών). Οι κύκλοι αυτοί, σε ορισμένες στιγμές μπορεί να κατορθώσουν την προσωρινή επιβολή τους στην επίσημη πολιτική. (Η

περίπτωση της Πρεμετής μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως επιχείρημα). Βασικός λόγος της δράσης τους μένει η Εθνική Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία. Συχνά εκείνοι κάνουν κατάχρηση της ιδιαίτερης ευαισθησίας όσον αφορά τα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας, παραβλέποντας τις πρέπουσες αντιστοιχίες ανάμεσα στην ιστορία και τη σημερινή πραγματικότητα αυτής της μειονότητας. (γίνεται από άγνοια, σκοπίμως, ή για ιδιοτελή προσωπικά ή ομαδικά συμφέροντα).

Η Αλβανία – Οι παρατηρήσεις Αλβανών και ξένων ιστορικών, με επικεφαλής τον γλωσσολόγο Εκερέμ Τσιαμπέι, ομολογούν ότι η διατήρηση στους Αλβανούς των αξιών πολιτισμού και ταυτότητας είναι θέμα απομόνωσης. Οι ίδιοι ιστορικοί σημειώνουν ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία οδήγησε στα άκρα την γεωγραφική επέκταση των Αλβανών. Μάλιστα, κατά τον Τσιαμπέι και τα ακριτικά τραγούδια των Αλβανών, τα οποία, όπως και στους άλλους ευρωπαϊούς λαούς επηρεάστηκαν από τον «Διγενή Ακρίτα», έχουν μωαμεθανούς ήρωες, που υπερασπίζονται τα εδάφη τους έναντι των χριστιανών. (Εντελώς διαφορετικά από τα όμοια επικά τραγούδια των υπολοίπων λαών, ή τουλάχιστον διαφορετικά από τους Αλβανούς- Αρβανίτες της Ιταλίας). Το συγκεκριμένο καθεστώς φαίνεται ότι έχει υπαγορεύσει, ως ανάγκη αυτοπροσδιορισμού της συλλογικής ταυτότητας, τη μόνιμη αντιπαράθεση με τους άλλους και σε πρώτη γραμμή με τους γείτονες. (Δεν συμβαίνει με τις αλβανικές κοινότητες εκτός αλβανικού εδάφους). Η συγκεκριμένη ιδιότητα μετατράπηκε σε ιδεολογική οντότητα από το κομμουνιστικό καθεστώς, όπου η εσωτερική εθνο-σοσιαλιστική ενότητα εξασφαλιζόταν μέσω του απόλυτου δόγματος εκφραζόμενου στη ρήση «όλοι αντιμετωπίζουν την Αλβανία ως αγκάθι στο μάτι». Όπως αναφέρει ο Oliver Jens Schmitt, είναι αυτός ο λόγος, που τα ιδεολογικά προϊόντα της απομόνωσης, λόγω της ξеноφοβίας, δρουν ακόμα στην Αλβανία. Σύμφωνα με τον Schmitt οι παλιές κομμουνιστικές ελίτ που διατήρησαν τον έλεγχο όσον αφορά την ερμηνεία της ιστορίας, δεν επιτρέπουν καμιά αντιπαράθεση με την δυτική επιστήμη σε ότι αφορά τα θέματα αυτά, ούτε βέβαια την απομυθοποίηση της κομμουνιστικής ιστορίας.

Η ουσία της όλης υπόθεσης σχετίζεται με την επίπονη προσπάθεια της συγκεκριμένης κάστας, πλέον στην υπηρεσία της πολιτικής, γιατί όχι και της επίσημης, για να διατηρήσουν τον κομμουνιστικό έλεγχο στη συνείδηση των απλών ανθρώπων με στόχο να τους «αμολούν» εναντίον οποιουδήποτε τολμήσει να αντιταχτεί στα συμφέροντα της πολιτικής κάστας ή μιας συγκεκριμένης ομάδας. Στο πλαίσιο αυτό ο ανθελληνισμός μετατράπηκε σε βασικό αξίωμα για τον αλβανικό εθνικό αυτοπροσδιορισμό και αποκορυφώθηκε στους εορτασμούς των 100-χρονων της ανεξαρτησίας της χώρας.

Λοιπόν, στις δύο χώρες υπάρχουν ορισμένοι κύκλοι, που δρουν εκτός της επίσημης πολιτικής. Στην Ελλάδα, η επίσημη πολιτική, είναι απέναντι στους κύκλους αυτούς, όταν η πολιτική τους δραστηριότητα θίγει την εθνική πολιτική του κράτους.

Στην Αλβανία, η επίσημη πολιτική, για να δικαιολογήσει τις πολιτικές της θέσεις ως «εκδήλωση» της λαϊκής βούλησης, υποκύπτει ηθελημένα στη δράση των κύκλων αυτών. Και επειδή έχει επαναληφθεί σχεδόν σε όλα τα επεισόδια ελληνο-αλβανικής αντιπαράθεσης, έχει μετατραπεί σε ρήση. (Η περίπτωση της Πρεμετής είναι η πρώτη, όπου δεν έχουμε την άμεση δράση των επίσημων κρατικών δομών, αλλά ιδιωτικών). Η ρήση αυτή προϋποθέτει

την ύπαρξη ενός σταθερού αρχειακού δημοσιογραφικού υλικού και συγκεκριμένους ανθρώπους, που επαναλαμβάνουν σε μονόλογο, χωρίς αντίλογο και κατ' ενοχλητικό τρόπο, τα ίδια πράγματα. Επιστροφή έναν και πλέον αιώνα πίσω, για να μετατρέψουν σε φόβητρο για τους Αλβανούς και άγχος για τους Έλληνες μειονοτικούς, το ταμπό γι' αυτούς θέμα της Βορείου Ηπείρου.

Μετά απ' αυτή την προεργασία εμφανίζεται το σημερινό αλβανικό κράτος. Στην ελληνική πλευρά, οι κύκλοι που περιγράψαμε, προβαίνουν σε εξτρεμιστικές καταχρήσεις, μέχρι σύγχυσης, με αναφορά την ανάγκη υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας.

Ο μηχανισμός δράσης.

Ας πάρουμε υπό ανάλυση το πρόσφατο επεισόδιο, αυτός της Πρεμετής. Λίγες μέρες πριν το αποτρόπαιο γεγονός, ακραίως καταδικαστέο, της ιδιωτικής αστυνομίας κατά ενός ορθοδόξου ιερού ναού, ο πρόεδρος του ΚΕΑΔ σχολίασε την μη συμπερίληψη του κόμματός του στην κυβέρνηση «Ράμα». Σε σχέση με το γεγονός αυτό ανέφερε ότι στις μέρες, που θα ακολουθήσουν θα σημειωθούν νέες εξελίξεις (!!!). Δεν ξέρω αν πρόκειται για σύμπτωση, αλλά το γεγονός ότι τα ΜΜΕ που πρόσκεινται σ' αυτόν, κατά τις ημέρες που τα επεισόδια στην Πρεμετή ήταν σε εξέλιξη υπερασπίστηκαν με δύναμη τη γραμμή επιδείνωσης των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, (όπως και οι προσωπικές δηλώσεις του ιδίου σε σχέση με το επεισόδιο) αφήνει πολλά περιθώρια υποψίας ότι υπήρχε προκαταρκτική ενημέρωση για τα γεγονότα στην Πρεμετή.

Στην Ελλάδα, οι ανεπίσημοι κύκλοι, επωφελούμενοι από τις φρικιαστικές σκηνές που διέπραξε η ιδιωτική αστυνομία στην Πρεμετή, και εξ' ονόματος της προάσπισης των θρησκευτικών δικαιωμάτων (της μειονότητας (!)), οδήγησαν το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών σε αμφιλεγόμενες δηλώσεις. Η συγκεκριμένη εξέλιξη σήμαινε ότι η επεισοδιακή κατάσταση στην Πρεμετή έπρεπε να εξισορροπηθεί. Και οι ενορχηστρωτές τα κατάφεραν με την «επίθεση» των πιστών για να ανακαταλάβουν τον ναό. (Ότι υπήρχε ενορχήστρωση μιλούν τα ακόλουθα γεγονότα: Η «σιδηρά» ιδιωτική αστυνομία, που κλωτσούσε τους ιερείς σαν να ήταν αχυρόσακοι, υποχώρησε «στην επίθεση» των πιστών, λες και ήταν χάρτινη. Οι πιστοί, αφού «ανακατέλαβαν» τον ναό, μετά από κάποιες ώρες τον εγκατέλειψαν και... η αστυνομία «αποκατάστησε» τον έλεγχό της. Την επαύριον όλη η ιδιωτική αστυνομία πήγε να πιεί οργανωμένα καφέ... και οι πιστοί «επωφελήθηκαν» της ευκαιρίας για να φτάσουν μέχρι τα τοίχοι του ναού με τα παράθυρα κλειστά πλέον με τούβλα...!!!) Στην Αλβανία η επίσημη πολιτική σιωπούσε, επιτρέποντας στα ΜΜΕ να υποκινούσαν με την «ανευθυνότητά τους» την επιδείνωση της κατάστασης. Διότι τους κάθισε ο αποκλεισμός χιλιάδων Αλβανών στα σύνορα, από μια εντολή που δεν είχε την σφραγίδα της εξωτερικής πολιτικής της Αθήνας. Η γραμμή των ανεπίσημων ελληνικών κύκλων κατάφερε να μπει το παιχνίδι. Αλλά δεν ήταν σύμφωνο το διπλωματικό σώμα της Ελλάδας στην Αλβανία. Λόγω των ενεργειών του επιτεύχθηκε η εξουδετέρωση της εντολής αποκλεισμού των Αλβανών στα σύνορα και η κατάσταση εξομαλύνθηκε.

Τις στιγμές αυτές εμφανίστηκε με προφίλ σκληρής στάσης κατά της Ελλάδας των επίσημων Τιράνων, αλλά, όταν πρόσεξε ότι δεν θα είχε παρόμοια ανταπόκριση από ελληνικής πλευράς, υποχώρησε ενδιαφερόμενη να

εμφανιστεί νικήτρια στη «μάχη» αυτή. Διαμήνυσε ότι ανάγκασε την Ελλάδα σε υποχώρηση με μέτρα αρνητικής αμοιβαιότητας στα σύνορα(!!!)

Η Ελλάδα από μέρος της διαμήνυσε ότι ως ευρωπαϊκή χώρα, δεν δύναται να επιτρέψει την εξωτερική της πολιτική να υποπέσει θύμα ακατανόητων επεισοδίων και ύποπτων συμφερόντων, που καμιά σχέση δεν έχουν με τα εθνικά συμφέροντα του ελληνικού κράτους. Ως ευρωπαϊκή χώρα προτεραιότητα στην εξωτερική της πολιτική έχει η αξιοποίηση της βαρύτητάς της σε όφελος του ελληνικού λαού και των άλλων Βαλκανικών λαών. Γιατί όμως τα επεισόδια στην Πρεμετή επιτρέπεται να τα κατονομάσουμε ως ύποπτα; Διότι, η μία πλευρά θυμήθηκε μετά από 12 χρόνια, να εφαρμόσει μια δικαστική απόφαση, ενώ η άλλη πλευρά, η Ορθόδοξη Εκκλησία, μετά από την δικαστική απόφαση δεν ακολούθησε την οδό αλληλοκατανόησης και ούτε την οδό του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την κατοχύρωση του απόλυτου δίκιου της, αλλά την οδό του τετελεσμένου γεγονότος με όχι νόμιμα μέσα.

Ποιος ήταν όμως ο στόχος οφέλους από το επεισόδιο;

Η κηλίδωση της εικόνας της Αλβανίας εν όψη απόκτησης του στάτους υποψήφιας χώρας μέλους στην Ένωση, για να τη χρεωθεί βαρύτατα ως αποτυχία η ανερχόμενη κυβέρνηση. Και στο πλαίσιο αυτό η επιδείνωση των σχέσεων με την Ελλάδα, η οποία κατέχει πρωταρχικό ρόλο προς την επίτευξη του Ευρωπαϊκού στόχου της Αλβανίας. Οι παλιές υποχρεώσεις της ηγεσίας της μειονότητας προς τις δομές που δρουν με το σκεπτικό αυτό στα Τίρανα και η νοοτροπία εκβιασμών ως αντεκδίκηση για την μη συμπερίληψή της στη νέα κυβέρνηση σε επίπεδο υπουργού (που σημαίνει πολιτική εξασθένιση για το συγκεκριμένο κόμμα), είναι στοιχεία υπέρ της αποδοχής της λογικής συνεργασίας της στα επεισόδια της Πρεμετής.

Με την πολιτική εξασθένιση της νυν πολιτικής ηγεσίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας δε συμφωνούν ούτε οι κύκλοι που υποστήριξαν τη σκληρή γραμμή σχετικά με τα επεισόδια.

Γιατί όμως η «Πρεμετή» αποτελεί συνέχεια επεισοδίων που οδήγησαν συχνά σε κατήφεια τις σχέσεις Ελλάδας-Αλβανίας;

Τα Αλβανικά ΜΜΕ αποκάλυψαν άθελα μερικούς πρωταγωνιστές στα επεισόδια αυτά, που «δρουν κατά των αλβανικών εθνικών συμφερόντων» και τους χαρακτήρισαν ατιμώρητους (!!!) Είναι αλήθεια ότι στην Πρεμετή η ιδιωτική αστυνομία έριξε ποταμούς δακρυγόνων κατά των διαδηλωτών, μάλιστα και κατά των δημοσιογράφων. Όμως, σε αυτούς τους «αντιαλβανούς ήρωες» και ταυτοχρόνως τόσο σιμά στους πολιτικούς και μη θεσμούς της εθνικής ελληνικής μειονότητας, δεν σάλεψε τρίχα καφαλής. (!!!;)

Τα αλβανικά ΜΜΕ αποκάλυψαν επίσης ότι γενικώς είναι με ύποπτο παρελθόν. Λοιπόν, όλες οι ενδείξεις αποδεικνύουν ότι «οι ήρωες αυτοί του ελληνισμού», μπορεί να είναι προβοκάτορες αποδεχτοί στις ελληνικές δομές, δλδ με διπλό ρόλο. Η εμπειρία έχει βεβαιώσει ότι παντού όπου εκδηλώνονται οι ελληνικές «προσδοκίες» αυτών των «αντιαλβανών», αναπτύσσεται η αλβανική απληστία προσωπικών ή ομαδικών ιδιοτελών συμφερόντων, εξ'ονόματος του αλβανισμού. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η Χιμάρα. Αμέσως μετά την κήρυξη της Χιμάρας ως στόχος ελληνικότητας από το δίδυμο Ντούλε –Μπολάνο, το 2003, φάλαγγες σφετεριστών με την αλβανική εθνική σημαία μετέτρεψαν το μαργαριτάρι του Ιονίου σε ατέλειωτο χάος, στο οποίο βυθίστηκε και κάθε ελληνική κατοχύρωση. Το ίδιο σκληρό επαναλαμβάνεται από το 1991-92. Τους είδαμε πώς «εκλέγονταν» για να

αντιπροσωπεύσουν την ΟΜΟΝΟΙΑ. Τους είδαμε το 1994 στο επεισόδιο της Επισκοπής, το 2003 και στη συνέχεια στη Χιμάρα. Τους είδαμε το 2006 στην Κοσίνα της Πρεμετής (για την αποηρωποίηση των Ελλήνων πεσόντων του έπους του 40). Τους βλέπουμε και τώρα στην Πρεμετή... Είναι πρόσωπα, τα οποία ανεξαρτήτως του «αντιαλβανισμού» τους, έχουν στην Αλβανία πολλές περιουσίες, προνόμια και προσβάσεις σε κάθε επίπεδο και μορφή στο αλβανικό περιβάλλον. Γι' αυτό και δεν χρειάζεται να τους δούμε πλέον. Ποιος όμως χάνει και ποιος κερδίζει από τα επεισόδια αυτά.

Σε πρώτη μοίρα χάνουν οι καλές σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών.

Ο άλλος μεγάλος χαμένος είναι η Εθνική Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία. Λόγω των προαναφερόμενων, η Μειονότητα αυτή δεν έχει μια αξιοπρεπή πολιτική εκπροσώπηση, έχασε τη δυνατότητα προάσπισης των δικαιωμάτων της:- δημογραφικά, οικονομικά, περιουσιακά, πολιτιστικά, εκπαιδευτικά.

Έχασε την εσωτερική της κοινοτική συνοχή, που την αντικατέστησε με μια ανεπιστρεπτή διάσπαση.

Χαμένοι είναι και οι χιλιάδες Αλβανοί μετανάστες στην Ελλάδα, οι οποίοι βιώνουν με αρνητικές συνέπειες κάθε κλονισμό των Ελληνο-αλβανικών σχέσεων.

Χαμένη προκύπτει και η Αλβανία. Η πολύχρονη δημαγωγία ότι λόγω δήθεν σαμποτάζ της Ελλάδας σε βάρος της Αλβανίας για τον οδικό άξονα 8 (όταν στην Ελλάδα ήδη είχε ολοκληρωθεί η κατασκευή του) είχε ως συνέπεια την απώλεια της Ευρωπαϊκής επένδυσης για την κατασκευή του άξονα 10 (Βορά-Νότου), με αποτέλεσμα η Αλβανία να μείνει χωρίς προσβάσεις στην Εγνατία Οδό (άξονα 8) και εκτός σύνδεσης με το οδικό δίκτυο στην Κεντρική Ευρώπη. Ο εθνικισμός για εσωτερική κατανάλωση βάση των αρχών του προηγούμενου αιώνα, δημιουργεί συνεχή δυσφορία στη Δύση, για το πόσο είναι έτοιμη η Αλβανία για ένταξη στους Ευρωπαϊκούς οργανισμούς. Η Αλβανία μπορεί να μείνει με τα κιάλια του Κρεσνίκ Σπαχίου στο χέρι, σε περίπτωση που η παρεχόμενη κατανόηση για την προώθηση της συμφωνία ΑΟΖ, η οποία θα διανοίξει το δρόμο αμοιβαίου οικονομικού οφέλους, θα αντικατασταθεί με την αυθαιρεσία της διεθνούς νομιμότητας, ή της μονόπλευρης εφαρμογής. Και στο τέλος-τέλος γιατί και εξ' ονόματος τίνος στη χάραξη εθνικής πολιτικής αξιοποιούνται μέσα και επιχειρήματα του προηγούμενου αιώνα;! Την Αλβανία και τον Αλβανικό λαό όπως και τον ελληνικό, δεν τους εξυπηρετούν τα συμπλέγματα ενοχής, φόβου, καχυποψίας, όταν ζουν στο κέντρο της Ευρώπης εκεί που οι άλλο λαοί περνούν τα μεταξύ τους σύνορα με ταχύτητα αέρος. ΤΕΛΟΣ

Panajot Barka

30 Αυγούστου 2013 ·

ΚΑΒΑΦΗΣ: «ΌΣΟ ΜΠΟΡΕΙΣ» ΚΑΙ Η ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΑΞΙΩΝ.

Ο Καβάφης έγραψε μεταξύ των άλλων ένα ποίημα που έχει τίτλο " Όσο μπορείς" Αφού λέει ότι τη ζωή σου μπορεί να την κάνεις ό, τι θέλεις, καλεί τον συνάνθρωπο να κάνει ο, τι μπορεί για να μην ξεφτιλίσει τη ζωή του εκθέτοντας την στον εκφυλισμό των σχέσεων και των συναναστροφών στην καθημερινή ανοησία, ως που να γίνει σαν μια ξένη φορτική. Ο Καβάφης βίωσε δραματικά το ελάττωμά του. Στη μοναξιά του υπόσχονταν καθημερινά ότι δεν θα αμαρτωλούσε την επόμενη... μα δυστυχώς.... Τους στίχους πάντως έγραψε για τον κάθε συνάνθρωπό του, που τη ζωή του επιτρέπει δουλικά η αμαρτωλή κοινωνία να ποδοπατά, χωρίς ποτέ να προσέξει ότι της σκοτώνει ο ίδιος κάθε ανθρώπινη αξία με αντάλλαγμα οτιδήποτε φέρει κάποια υλιστική αξία....

Panajot Barka

17 Σεπτεμβρίου 2013 ·

Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΕΝΟΧΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ!

Και φέτος η νέα σχολική χρονιά, πλήττει μαθητές, γονείς και δάσκαλους στη Βόρειο Ήπειρο. Δεν πλήττει πολιτικούς παράγοντες και την αδιαφορία της κοινότητάς μας. Οι μαθητές πλήττονται και ας μη το ομολογούν, επειδή είναι χωρίς βιβλία. Οι γονείς συν την έλλειψη των βιβλίων δεν ηρέμησαν από τις πιέσεις για επιλογή του σχολείου για τα παιδιά τους και την τύχη αυτών. Οι δάσκαλοι ζουν ένα ευρύτερο δράμα. Δεν γνωρίζουν αν θα εξασφαλίσουν το μισθό τους και δεν έχουν που να κάνουν παράπονα. Είναι πλέον πολιτικά πιόνια και για να εξασφαλίσουν τα ζειν θα πρέπει να υποταχθούν στους πολιτικούς του τόπου, και στους πολιτικούς της Αλβανίας. (Απλώς μεροκαματιάριδες) Θα πρέπει να δώσουν μάχη για να μη τους πάρουν τους μαθητές άλλα (ιδιωτικά) σχολεία. Θα πρέπει να παρηγορήσουν τους μαθητές για τα βιβλία ... και πόσα άλλα θα πρέπει....

Εντωμεταξύ.... κανείς παράγοντας, πολιτικός η μη δεν δείχνει μηδαμινό ενδιαφέρον. Δεν υπάγεται στην ημερήσια πολιτική δραστηριότητά τους το σχολείο και η παιδεία στη μητρική γλώσσα. Δεν αποτελεί πόλο που να προσκομίζει προσωπικές πολιτικές μετοχές και οφέλη και ούτε μέσω μεταξύ μας αντιπαράθεσης. Εκείνοι νοιάζονται για το πως θα εξασφαλίσουμε περισσότερες θέσεις "για λόγο μας και τους δικούς μας". Φορούν ακριβή κοστούμια και διαδίδουν φήμες ότι θα πάνε στην τάδε θέση.... όπως οι γεροντοκόρες που ανοίγουν φήμες ότι τους ζητάει σε γάμος ο τάδε, μήπως του επισύρουν την προσοχή. Τόσο μεγάλη η αδιαφορία και ο κυνισμός τους, που λέγεται ότι τα βιβλία των παιδιών είναι έτοιμα στα Τίρανα , αλλά δεν υπάρχει κάποιος να πάει να τα πάρει. Η υποχρέωση της κυβέρνησης δεν μετράει πλέον, ενώ οι δικοί μας αρμόδιοι ψάχνονται για τις σχέσεις με τους νέους στην κυβέρνηση.

Κανείς δεν παρατήρησε ότι "ο Έλληνας" (!) διευθυντής παιδείας Αργυροκάστρου (είναι Έλληνας μόνο για να επωφεληθεί πρώτος τα ατού της Ελλάδας), τις τελευταίες μέρες στο θώκο διευθυντή, υπόγραψε το κλείσιμο ενός ακόμα ελληνικού σχολείου στο αλβανικό δημόσιο. Εκείνου της Φραστανής για να ενισχύσει το σχολείο στο Γεωργουτσάτι το οποίο έγινε πλέον σχολείο για τους Αλβανούς που πληθαίνουν στη κωμόπολη αυτή. Επικαλούμενος το κλείσιμο του σχολείου, απέλυσε ταυτόχρονα και έξι Έλληνες δασκάλους με πάνω από 35 χρόνια εργασίας.... και ξανά σιωπή..... Διάχυτη η σιωπή....είναι όμως πένθιμη σιωπή επειδή τα έθιμα δεν επιτρέπουν ... μοιρολόγια.... ή πρόκειται για νεκρό που δεν αρμόζουν πλέον ούτε τα μοιρολόγια..... Η ΟΜΟΝΟΙΑ πάντως δεν μπορεί να κουνηθεί για να κάνει και την πιο χαζή συζήτηση.... για τον αν χρειάζεται η ζύμη προζύμι..... (μαγιά)

Panajot Barka

24 Σεπτεμβρίου 2013 ·

Η ΝΕΑ «ΘΕΙΑ ΒΗΤΑ» ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ.....

Η νέα «θεία Βήτα» στην Αλβανική Βουλή.....

Για όσους δεν γνωρίζουν, η θεία Βήτα αποτελεί το σύμβολο της εκπροσώπου στα ανώτατα όργανα επί κομμουνιστικού καθεστώτος: -Αντιπρόεδρος της Αλβανικής Βουλής για πολλά χρόνια. Η περίπτωση αφορά μια ολόκληρη κοινωνιολογική, πολιτική και εθνική ανάλυση. Πρόκειται για μια αγαθή κυρία (συντρόφισσα τότε), χωρίς πολλά γράμματα. Μπορεί να εκπροσωπούσε την «μειονότητα» στην αλβανική Βουλή, αλλά δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τα κάλλη της Δροπολίτισσας. Η τύχη και η φύση δε θα της τα έδινε όλα. Πάντως η περίπτωση της ήταν ο καλύτερος τρόπος υποβάθμισης της ποιότητας και μορφωτικού επιπέδου του Ελληνισμού στην Αλβανία, όπως και αγνόησης των εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τη θεία Βήτα όμως δεν βγήκε κάποιος Έλληνας να την κατηγορήσει για κάτι συγκεκριμένο πολιτικό ή εθνικό κακό. Απεναντίας, προσωπικά έχω θετική εμπειρία. Το 1987-88 ανταποκρίθηκε θετικά στο αίτημα για βελτίωση της παιδείας στη μητρική γλώσσα, λέγοντας μου ότι « Εγώ δεν ξέρω γράμματα, αλλά αν γίνεται δύο τρεις και τα γράψετε αυτά που θέλουμε, εγώ θα σας ανοίξω όλες τις πόρτες για να τα θέσουμε και θα πραγματοποιηθούν...» (Εκείνοι όμως που σήμερα είναι σε υψηλά πόστα για την παιδεία στη μητρική γλώσσα φοβήθηκαν.) Ο γιος της θείας Βήτας, το 1991, εργάζονταν στο αρχαιολογικό ινστιτούτο. Φαίνεται ότι τον έφαγαν γιατί αντιτάχτηκε στις κλοπές των πολιτιστικών (αρχαιολογικών και μη) αξιών. Μεταξύ αυτών, όπως μας εξομολογήθηκε πριν «αιφνιδίως» πεθάνει, ήταν και εκατοντάδες εικόνες της ορθόδοξης εκκλησίας από την μητρόπολη Αργυροκάστρου.....

Όλοι πιστέψαμε ότι δεν θα ερχότανε ξανά αυτοί οι καιροί, - της φαινομενικής εκπροσώπησης του Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Αλλά να που ήρθαν πιο επικίνδυνες εθνικά συγκυρίες. «Έλληνες» στην καταγωγή, στο όνομα της εκπροσώπησης της ε.ε. μειονότητας, εξυπηρετούν συμφέροντα άλλων για να επωφεληθούν προσωπικά.

Πριν περίπου τρία χρόνια, η αλλαγή αλβανικού πολιτικού στρατοπέδου από τον Βουλευτή της Μειονότητας Βαγγέλη Τάβο, (στην πιο κρίσιμη στιγμή για την κυβέρνηση του Δημοκρατικού Κόμματος του Σαλί Μπερίσια,- τα νούμερα δήλωναν την πτώση της,- πέρασε από το Σοσιαλιστικό Κόμμα στην αντιπολίτευση στο συμμαχικό κυβερνητικό κόμμα του Ιλίρ Μέτα) του έφερε ως αντάλλαγμα το οφίκιο του αντιπροέδρου της Βουλής....

Και ενώ φάνηκε ότι ξεχάσαμε αυτή την εξέλιξη... να τώρα η περίπτωση της νέας θείας Βήτας.... Αλλά με περισσότερα αγκάθια για την εθνική ελληνική μειονότητα. Ο άλλος Βαγγέλης της Δρόπολης, ο Ντούλες, θα καθίσει αυτές τις μέρες στο θώκο του αντιπροέδρου της Αλβανικής Βουλής με πρόταση του νέου πρωθυπουργού Έντι Ράμα. Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνει ότι η ανάγκη τήρησης των προσχημάτων όσον αφορά την εκπροσώπηση της Ε.Ε. μειονότητας στην πολιτική σκηνή της Αλβανίας αναγκάζουν το Ράμα να κάνει αυτούς τους ελιγμούς υπέρ του συγκεκριμένου προσώπου. (Θυμούμαστε ότι την ημέρα των εκλογών ο Ράμα μόνο τις τελευταίες ώρες πριν κλείσουν οι κάλπες άνοιξε το πράσινο φώς για τη ρύθμιση μέσω καλπονοθείας της εκλογής του Ντούλε, για την οποία δεν αντέδρασε ούτε ο Μπερίσια.)

Τώρα, ενώ ο Ντούλες έτριζε τα δόντια στο Ράμα για το γεγονός ότι δεν του

έδωσε υπουργείο και ενώ από το περιβάλλον του Ράμα διέρρεαν φήμες ότι δεν θα είχε ούτε υφυπουργεία, μας ξεπετάχτηκε ο Ντούλες στο θώκο του αντιπροέδρου της Βουλής.

Ασφαλώς και είναι θέση νεροκουβαλητή. Έχει όμως ένα παρασκήνιο και μια εικόνα που ενοχλεί. Δεν εννοώ εδώ την κατηγορία εκείνων που θριαμβολογούν για «την επιτυχία» του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. (Για τους Έλληνες αποτελεί συγγνό κυνισμό.) Αλλά για κάτι πιο σημαντικό.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι ο Ντούλες όταν είδε ότι θα έμενε χωρίς υπουργείο για την παρέα του, υπέβαλε στο Ράμα ένα υπόμνημα «τρανταχτό» για το σεβασμό των δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Πρόκειται για το γνωστό από παλιά ατήρειτο συμφωνητικό συνεργασίας με τις αλβανικές κυβερνήσεις για προσωπικά ωφέλει.

Λοιπόν όλοι θυμούμαστε το γνωστό μετεκλογικό υπόμνημα του 2005 των πέντε σημείων του Ντούλε προς το Μπερίσια για θέματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Έγινε σημαία, κυρίως από τον τότε Έλληνα Πρόεδρο στα Τίρανα και «το διαπραγματευτικό χαρτί Ντούλε» διαβιβάστηκε θριαμβευτικά στην Αθήνα με νωπές τις υπογραφές Ντούλε – Μπερίσια. Ήταν, υπώθηκα «οι όροι» Ντούλε για τη συνεργασία με την κυβέρνηση Μπερίσια. Η συμφωνία έγινε, ο Ντούλες πήρε το Υπουργείο Εργασίας, έβαλε σε θέσεις με πολλά λεφτά τους φίλους του, (αλλά υπό τον αυστηρό έλεγχό του) και μέχρι εδώ... Ποτέ όμως «η συμφωνία» δεν δόθηκε στη δημοσιότητα. Ποτέ δεν γνώρισε τίποτε γι' αυτό η ε.ε. μειονότητα. Ποτέ και για κανένα από τα πέντε αιτήματα Ντούλε προς Μπερίσια (για τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας) δεν έγινε λόγος, τίποτε δεν τηρήθηκε, η κατάσταση στην ε.ε. μειονότητα επιδεινώθηκε...

Το ίδιο σκηνικό και τώρα. Ο Ντούλες, από κοινού ή παράλληλα με την απειλή προς Ράμα ότι θα έχουμε εξελίξεις (δυσμενείς για τη νέα κυβέρνηση), υπέβαλε το «σκληρό» υπόμνημα προς Αλβανό Πρωθυπουργό για «τα δικαιώματα» της ε.ε. μειονότητας. Το διαβίβασε και στην ελληνική πλευρά. (Για να «πειστεί» η Αθήνα ότι όντως, αυτός είναι «ο μοναδικός ηγέτης») Δεν δόθηκε όμως ξανά στη δημοσιότητα. Δεν ενημερώθηκε καμιά δομή στην ε.ε. μειονότητα. Οι εξελίξεις επιβεβαίωσαν κιόλας ότι πρόκειται για νέο διαπραγματευτικό τρικ Ντούλε για την τύχη του και της παρέας του στο όνομα των δικαιωμάτων της ε.ε. μειονότητας. (Αν ήταν διαφορετικά ο Ντούλες θα είχε ξεσηκωθεί για να υπερασπιστεί τα εκπαιδευτικά δικαιώματα της ε.ε. μειονότητας. Η νέα σχολική χρονιά είναι όπως στην παροιμία «κάθε πέρυσι και καλύτερα»).

Ο Ντούλες όμως πήρε το «υψηλό αξίωμα». Στην προκειμένη περίπτωση όμως θα έχει να αντιμετωπίσει και τους «δικούς του». Ο Ντούλες σκέφτηκε αυτή τη φορά τη δόξα του. (Επειδή κατάλαβε ότι για την πολιτική του καριέρα η ημερομηνία λήξης έχει είδη περάσει και ζει από ελεημοσύνη των Αλβανών. Λεφτά έκανε πολλά, άρα χρειάζεται και η δόξα. Ή επειδή ο Ράμα δε θα του δώσει κυβερνητικές θέσεις, ή επειδή οι θέσεις είναι λίγες και οι φίλοι πολλοί. – και τα μαχαίρια ήδη έχουν βγει και στο δικό του στρατόπεδο).

Πάντως, τα «δικαιώματα» της ε.ε. μειονότητας ως διαπραγματευτικό χαρτί για τα προσωπικά συμφέροντα του Ντούλε και της Ντουλεπαρέας, είναι γνωστό από παλιά. Όλοι θυμούνται λόγου χάρη τον Ντούλε πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ το 1999. Η ε.ε. μειονότητα είχε εισέρθει στη δύνη της υφαρπαγής με πλαστά χαρτιά χιλιάδων στρεμμάτων λιβαδικών εκτάσεων. Είχε προβεί σε υπόμνημα με χιλιάδες υπογραφές. Ελληνικοί κύκλοι ήθελαν τότε να προωθήσουν τα συμφέροντα τους στην Αλβανία. Στις αντιρρήσεις της Αλβανικής κυβέρνησης

για την προώθησή τους προσφέρθηκε ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να θέσει ως αντίβαρο τα δικαιώματα του ελληνισμού. Οι Αλβανοί επέλεξαν την προώθηση «των ελλαδικών συμφερόντων» διότι ήταν διπλά κερδισμένοι. Και μίζες θα επωφελούνταν και θα πετύχαιναν την αποσιώπηση από την επίσημη εκπροσώπηση της ε.ε. μειονότητας του καφτού ιδιοκτησιακού θέματος, (στρατηγικού εθνικού για την αλβανική πλευρά). Και δείτε σήμερα που φτάσαμε όσον αφορά το θέμα αυτό.

Τα λέω όλα αυτά για να μπορέσουμε να καταλάβουμε την μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην αγαθή θεία Βήτα στην Αλβανική Βουλή του Χότζα και τον επικίνδυνο εθνικά «θεία Βήτα», Ντούλε, ο οποίος για τη δόξα και τα πλούτη του έχει να διαπραγματευτεί ένα και μόνο χαρτί :- το ξεπούλημα των εθνικών μας δικαιωμάτων και συμφερόντων. Με τη συμπεριφορά του αποτέλεσε το πρότυπα πολιτικής συμπεριφοράς διάφορων Ελλήνων, οι οποίοι εξασκούν πολιτική δράση στο όνομα της ε.ε. μειονότητας για να επωφεληθούν προσωπικά από την αλβανική πλευρά

Panajot Barka

12 Δεκεμβρίου 2013 ·

Η 12^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Η ΘΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ, ΑΛΛΑ...

Σήμερα 12 Δεκεμβρίου. Είναι η μέρα της αιματηρής θυσίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας στα θεμέλια του εκδημοκρατισμού της Αλβανίας. Τι πιο ιστορικό και πιο σημαντικό στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της εθνικής ελληνικής μειονότητας ! Η τελική πτώση του δικτατορικού καθεστώτος έχει στο βωμό της το άλικο αίμα τεσσάρων νεαρών Ελλήνων. ...Κανένα άλλο θύμα. Ακούμε όμως συχνά να λένε ότι "αιώνια η μνήμη τους". Αλίμονο αν δεν ξεκινούσαμε από το σημείο αυτό. Όμως περισσότερο πρέπει να ενθυμούμαστε το μήνυμα του ηρωισμού τους που ενέπνευσε η αγνή αγάπη για την πατρίδα. Οι Αλυκιώτες και όλος ο Βούρκος εκείνες τις ύπουλες μέρες του Δεκέμβρη του 1990, συνέλαβαν αυθόρμητα το μήνυμα της ελευθερίας και της δημοκρατίας στην πρώτη πραγματική αντιδικτατορική εξέγερση στην Αλβανία. Με την πράξη τους συνέδεσαν τους ηρωισμούς άλλων εποχών του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Ταυτόχρονα πρωτοστάτησαν στα γεγονότα εκδημοκρατισμού της Αλβανίας για να έχουμε κάθε δικαίωμα διεκδίκησης ιστορικού ρόλου στην πορεία αυτή της Αλβανίας. Ήταν ένα μήνυμα των Ελλήνων προς την αλβανική πλειοψηφία για την κοινή πορεία μαζί τους με τις σοβαρές αυτές προϋποθέσεις της τήρησης και προώθησης της ελληνικότητας μας.

Στα 23 χρόνια από τη στυγνή δολοφονία τους, η κοινότητά μας δεν μπόρεσε να καταπιαστεί από τα μηνύματα αυτά. Δεν μπόρεσε να ενισχύσει και επεκτείνει αυτά ως σημείο αναφορά για πραγματική ενότητα, εθνική χειραφέτηση και διεκδίκησης θέσης και ρόλου στην ιστορική αφετηρία του αλβανικού πλουραλισμού. Εκείνο που καταφέραμε είναι να απαγκιστρώσουμε την ημέρα αυτή από το παν αλβανικό γίνεσθαι εκδημοκρατισμού, να μπάσουμε τη ημέρα αυτή στο δικό μας μαντρί της κατήφειας, αλληλοφαγομάρας και διχόνοιας. Σήμερα δείξαμε ότι η κόντρα αυτή είχε μια μικρή ομάδα νικητών και το ευρύτερο σύνολο της εθνικής ελληνικής μειονότητας ηττημένο. Σήμερα δείξαμε ότι, από μέρα συλλογικής δύναμης και έμπνευσης για εθνικό έργο, μετατρέψαμε την ημέρα αυτή σε ρουτίνα που η αδιαφορία σκοτώνει. Σήμερα δείξαμε πόσο ανεπανόρθωτα εξασθενημένη είναι η εθνική ελληνική μειονότητα.... πόσο ανάξια γενιά είναι αυτή η γενιά μας, που ούτε για την ιστορία της δεν έχει δυνάμεις και θέληση να ασχοληθεί. Σήμερα φαίνεται ότι τιμούμε τα παιδιά για να λησμονήσουμε το μήνυμα της άλικης θυσίας τους. Ή ενθυμούμαστε τα παιδιά για να μη προσέξουμε πώς καρπώθηκαν τον ηρωισμό τους κάποια άτομα, που μιλούν στο όνομα των παιδιών, όπως και στο όνομα των δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας ...

Panajot Barka

22 Δεκεμβρίου 2013 ·

ΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ ΠΟΥ ΦΥΤΕΨΑΜΕ ΠΡΙΝ 43 ΧΡΟΝΙΑ!

Χρόνια πολλά! Και καλές γιορτές στο χωριό μου! Πληροφορήθηκα ότι φέτος η νεολαία του χωριού στόλισε το κυπαρίσσι δίπλα στο σχολείο στην παιδική χαρά. Το δέντρο αυτό φυτέψαμε όταν ήμασταν μόλις 12 χρονών, στην 6 τάξη, δηλ πριν 43 χρόνια οι Παναγιώτης Ν. Μπάρκας, Δημήτρης Τσάκας, Ηλίας Μπαρούχας, Μιχάλης Νίκας και οι μακαρίτες Χρίστος Μπάρκας και Θανάσης Μπάρκας.... Όταν μεγαλώσαμε ... προσπαθήσαμε να κάνουμε και άλλα πράγματα για το χωριό. Φέραμε τους σωλήνες για το υδραγωγείο από το Βοδίνο, 1991 με τον μακαρίτη τον Καλυβόπουλο, συμβάλαμε στην διοργάνωση της πρώτη γιορτής του χωριού στις 8.11.1991, συμβάλαμε να έρθουν τα πρώτα χρήματα για να στρωθεί με μπετό ο πρώτος δρόμος στο χωριό. Συμβάλαμε για την αναστήλωση του ναού των Ταξιαρχών επειδή κάποιοι παραπληροφορούσαν τον Μακαριότατο, συμβάλαμε από κοινού με τον τότε έπαρχο να στρωθεί ο δρόμος από τη γέφυρα στην κεντρική οδό μέχρι το χωριό, φέραμε δεύτερο μετασχηματιστή για τη βελτίωση του ρεύματος στο χωριό, συμβάλαμε για να πάρει το χωριό και όχι οι Αλβανοί αξιωματικοί, το εκκλησάκι του Αηλιά Εντάξαμε το χωριό μας στο μοναδικό ντοκιμαντέρ αρχαιοτήτων της Βορείου Ηπείρου για να δείξουμε την αρχαία του ιστορία..... Κάναμε ό, τι μπορέσαμε για το χωριό μας γιατί το αγαπάμε, ανεξαρτήτως που οι χωριανοί που το διοικούσαν και το διοικούν δεν αναγνωρίζουν καμιά άλλη αξία εκτός από τη δική τους και δυστυχώς θεωρούν και το χωριό μας δική τους ιδιοκτησία....! Παραταύτα, τις ευχές μου σε όλους για καλές γιορτές!

2014

Panajot Barka

11 Ιανουαρίου 2014 ·

ΞΗΜΕΡΩΝΟΝΤΑΣ Η 11^Η ΓΕΝΑΡΗ 1991.ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΕΚΕΙΝΗ ΔΕΝ
ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΟΥΜΕ...

23 χρόνια πριν, την νύχτα εκείνη δεν μπορούσαμε να κοιμηθούμε.. Δεν είχε τόσο σχέση με την προετοιμασία και εξέταση των εγγράφων για την ίδρυση, την επόμενη, σαν σήμερα, της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όσο οι συγκινήσεις για το πώς βλέπαμε το μέλλον του τόπου μας μέσα από τους στόχους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Πλάθαμε όνειρα εθνικά. Πιστεύαμε ότι ήταν οι ιστορικές στιγμές να γίνει πράξει ένα όνειρο που δεν είχαν ζήσει τρεις γενιές Ελλήνων Βορειοηπειρωτών....πιστεύαμε στη μαγική λέξη που θα έφερνε η οργάνωση που ετοιμάζαμε. "ΟΜΟΝΟΙΑ". Πιστεύαμε ότι είχε έρθει η στιγμή να βάφαμε με κόκκινο την πόρτα κάθε προδότη.... για να υπερασπιστούμε καλύτερα τον τόπο μας... να αποκτήσουμε εθνικά δικαιώματα, ελευθερίες, κύρος αξιοπρέπεια....

23 χρόνια μετάκάποια ελάχιστα μέλη της κοινότητας μας συνηθίζουν ακόμα να πηγαίνουν στην επετειακή μέρα ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ...να δουν στην ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ τους κυματοθραύστες των εθνικών ονείρων και στόχων που εναποθηκεύσαμε στην ΟΜΟΝΟΙΑ του 1991.... τους καλύτερους νεκροθάφτες αυτών των ονείρων....

Panajot Barka

11 Ιανουαρίου 2014 ·

ΤΙ ΕΙΔΑΜΕ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Τι είδαμε σήμερα στην επέτειο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ: Η καμπάνα χτύπησε αρκετές φορές στη Δερβιτσιάνη, αλλά στην εκκλησία για την θεία λειτουργία για την επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ήταν πολύ λίγοι. Η αίθουσα του πολιτιστικού κέντρου , σε πολύ χειρότερη κατάσταση από το 1991, δεν μπόρεσε να γεμίσει από Έλληνες. Το θαμπό φως έκανε πιο σκυθρωπά τα πρόσωπα των υπερήλικων που αποτελούσαν την πλειοψηφία. Παρόντες ήταν κάποιοι υπάλληλοι των επαρχιών, οι υπερήλικοι που περίμεναν μάταια να ακούσουν κάτι για τις συντάξεις, κάποιοι που μάταια έλπιζαν ότι από μια συνάντηση με τους αρχηγούς της ΟΜΟΝΟΙΑΣ θα εξασφάλιζαν μια θέση εργασία, ή θα έλυναν κάποιο άλλο προσωπικό πρόβλημα και κάποιοι άλλοι ... διάφοροι περιέργοι. Ήταν περισσότεροι βουλευτές του ελληνικού κοινοβουλίου παρά Έλληνες στη βουλή των Αλβανών.... από ενότητα, ομοψυχία , από προγραμματικές δηλώσεις.... από ευθύνες για την κατάντια από μνήμες για πρόσωπα και γεγονότα.... από προβληματισμούς και ανησυχίες δεν άγγιζε ούτε μια συγκέντρωση μπριγκάντας της κοοπερατίβας του Χότζα Την ίδια στιγμή που στην Πριζρένι του Κοσσυφοπεδίου οι κυβερνήσεις των Τιράνων και Πρίστινας συζητούσαν για τα δικαιώματα των ομοεθνών τους

στην Πρέσεβα της Σερβίας, ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δυσκολεύονταν να διαβάσει τις πέντε γραμμές του μηνύματος του Έλληνα πρωθυπουργού. Την ίδια στιγμή που πλέον φαίνεται ότι δεν έχουμε δυνάμεις για να αντιδράσουμε για τίποτε, ως εδώ έχει φθάσει η εξαθλίωσή μας, η ηγεσία έδειξε ότι εκείνο που την ενδιαφέρει είναι να έχουν προβλήματα οι Έλληνες και ο Ελληνισμός, τα οποία αποτελούν το καλύτερο μέσο για την πολιτικο-οικονομική επιβίωση των πολιτικών εκπροσώπων. Τα προβλήματα αυτά είναι γι' αυτούς το μέσο πίεσης προς την εκάστοτε κυβέρνηση για να βολεύονται οι πολιτικοί μας προσωπικά.

Διάπρεψε στη Δερβιτσιάνη η δήλωση Μπολάνου για το επίμαχο θέμα της διοικητικής διαίρεσης. Ως συνήθως η πολιτική ηγεσία του τόπου δεν έχει πρόταση για τη διασφάλιση των εθνικών δικαιωμάτων που απορρέουν και από τη διοικητική διαίρεση. Συνεπώς δεν κάνει πιέσεις στην αλβανική κυβέρνηση για να επιτευχθεί το καλύτερο δυνατό, ή ο στόχος της ε.ε. μειονότητας, αλλά περιμένει να παραβιάσουν και πάλι οι Αλβανοί τα δικαιώματά μας για να έχει η πολιτική ηγεσία θέματα διαπραγμάτευσης με τους Αλβανούς για την εκπλήρωση των αιτημάτων του στενού κύκλου. Και αν δεν ικανοποιηθούν αυτά αιτήματα στενού κύκλου, τότε θα παρασύρουν "στον πόλεμο τους" και την Αθήνα κατά της Αλβανίας ... ως συνήθως....

Panajot Barka

12 Ιανουαρίου 2014 ·

1991 ΡΑΜΙΖ ΑΛΙΑ :- Ο ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΗΣ Ε.Ε. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ... ΕΝΑΣ
ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΤΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ !!

Το Σεπτέμβρη του 1991, σε μια από τις πολλές σκληρές συναντήσεις με τον Ραμίζ Αλία για το θέμα των σχολείων στην μητρική γλώσσα, (η προτελευταία πριν δοθεί η εντολή για να επιτραπεί η διδασκαλία στην μητρική γλώσσα όλων των μαθημάτων στην υποχρεωτική παιδεία και το άνοιγμα ελληνικών σχολείων στα μεικτά χωριά του Χότζα και στις πόλεις συνέχεια των "μειονοτικών ζωνών" και ενώ δάσκαλοι και μαθητές απεργούσαν) , ο Αλβανός πρόεδρος αρκετά εκνευρισμένος μας είπε : "Είπα στους πολιτικούς μας ότι αν δεν φροντίσουν ο φάκελος της εθνικής ελληνικής μειονότητας θα παραμείνει συνεχώς για σας ένας ανοιχτός τάφος"

Panajot Barka

25 Ιανουαρίου 2014 ·

Ο ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΖΗΚΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ ΤΗΣ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ !

Αναζητώντας να δω τα ελλείμματα που δημιούργησα από την μη ανταπόκριση στις πολλές προσκλήσεις για την κοπή της πίτας διαφόρων κοινοτήτων μας, (τους ευχαριστώ όλους θερμά για την χειρονομία και τους ζητώ συγνώμη που δεν μπόρεσα να ανταποκριθώ), λοιπόν στην προσπάθεια αυτή εντόπισα κάτι που με συγκίνησε ιδιαίτερα. Το μικρό Βασίλη Ζήκο από τη Γριάσδανη, το νέο Χαλκιά της Βορείου Ηπείρου. Είναι ίσα με το κλαρίνο και λόγω ηλικίας τον φωνάζουν Βασιλάκη. Νέο Χαλκιά θα τον αποκαλούσα και εγώ. Στο άκουσμα του κλαρίνου, έμεινα αρκετές ώρες μαζί του και μαγεύτηκα, θυμήθηκα τα λόγια του Πέτρο Λούκα που απέδιδε την τέχνη του στη ικανότητα να ερμηνεύει με το κλαρίνο τη μαγεία της Ηπειρώτικης φύσης..... Μα ο Βασίλης είναι πολύ μικρός, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ελλάδα μακριά από την άγρια φύση της Γριάσδανης. Δεν έζησε πιστεύω ούτε ένα Χειμώνα, όπως και η Κατίνα Παπά, που γύρισε στο χωριό της, στα 8 χρόνια για να γράψει μετά από καιρό το συνταραχτικό διήγημα "Στη συκαμιά αποκάτω" Σκέφτηκα ότι ο Βασίλης πήρε τη φύση στα γονίδια του και ερμηνεύει με τον ηπειρωτικό μουσικό τρόπο τα ντέρτια της ξενιτιάς..... και τα παράπονα της πατρίδας και προς την πατρίδα και ας χορεύουν γύρω του τόσοσ κόσμος, νέοι και νέες κορίτσια με μίνι και μπράτσα έξω και αγόρια ξεχασμένα στο ποτό.... Ο Βασίλης, σαν καλή μέλισσα μαζεύει τον πόνο τους και το κάνει μελωδία..... χορό και θυμό Πολλά συγχαρητήρια, εύγε του και να αξιοποιήσει ως μεγάλος μουσικός της Ηπείρου το ταλέντο του στην μακρά και λαμπρή σταδιοδρομία που του διανοίγεται.... έχει απ' όλους μας κάτι δικό μας που ξέρει να το εξιδανικεύει στο δικό νεανικό πνεύμα.

Panajot Barka

19 Απριλίου 2014 ·

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ...!

Πολλές και δικαιολογημένες οι ευχές για "Καλό Πάσχα" και "Λαμπρή Ανάσταση". Πολλές οι ενέργειες για να γιορτάσουμε το Πάσχα και την Ανάσταση... Δεν προσέχουμε όμως κάτι! Δικαιολογούμαστε όταν γιορτάζουμε την Ανάσταση του Κυρίου, η δύναμη της οποίας μας έφερε ως εδώ από 2 χιλιάδες χρόνια πριν! Δικαιολογημένα να γιορτάσουμε την ανάσταση της φύσης, η οποία δεν κουράζεται ποτέ στην αιώνια αναγέννησή της μετά το χειμερινό λήθαργο.. Δεν δικαιολογούμαστε όμως όταν δεν κάνουμε τίποτε για την δική μας Ανάσταση.

Καμιά "Ανάσταση" δεν έρχεται χωρίς θυσία και ο οβελίας δεν μοιάζει με θυσία ...ή είναι η θυσία ενός αρνο-κάτσικου στο βωμό του στομαχιού μας, περισσότερο ως χαρά για τη δικαιολογία του δικού μας καταφύγιου στην αδυναμία και στην ανετοιμότητα για την αντιμετώπιση του κακού!

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ

Είδαμε αυτές τις μέρες πολλά παιδιά μας υποψήφιους σε διάφορους εκλογικούς συνδυασμούς και καταλάβαμε ότι έχουμε κάποια εκλογικά νούμερα, ή κουκιά, που μας δίνουν δύναμη και σημασία. Και αυτή είναι η πρώτη οδυνηρή διαπίστωση... Δλδ δεν μετρούμε εθνικά, παρά μόνο εκλογικά. Ανεξαρτήτως αυτού, θα ήταν ευχής έργου σε περίπτωση που θα είχαμε όσο περισσότερους δικούς μας ανθρώπους στον μηχανισμό αποφάσεων της Ελλάδας, εφόσον έτσι λειτουργεί το σύστημα.

Αλλά τι παρατηρούμε.

Επιδοθήκαμε να βρεθούμε σε ποικιλία συνδυασμών. (καλώς) Λησμονήσαμε όμως ότι τα κόμματα μας επιλέγουν όχι απλώς γιατί είμαστε Έλληνες καλοί πολίτες, αλλά επειδή εκπροσωπούμε τη δική μας ιδιαίτερη πατρίδα, την οποία το σύστημα την αντιμετωπίζει πλέον σε αριθμό ψήφων. (δυστυχώς). Πολλοί από τους υποψηφίους μας μπήκαν στον ελληνικό πολιτικό χορό στον όνομα αυτής της ιδιαίτερης Πατρίδας, αλλά για τα προσωπικά τους συμφέροντα. (δυστυχώς). Πολλοί ψηφοφόροι τρέχουν πίσω από τους υποψηφίους για να βελτιώσουν προσωπικά την οικονομικο-κοινωνική τους θέση. (Δυστυχώς). Η παρακολούθηση της προεκλογικής πορείας φέρνει στο προσκήνιο τις αψιμαχίες, τους ανταγωνισμούς και τις αντιπαραθέσεις μεταξύ μας για επικράτηση με κατηγορίες από προσωπικές μέχρι ιδεολογικές, που οδηγούν σε νέα μεταξύ μας διάσπαση... στο στίβο της ελληνικής πολιτικής... στο ίδιο σύστημα και καθεστώς των πελατειακών σχέσεων και ιδιοτελών συμφερόντων (δυστυχώς). Οι αξίες, η προοπτική, τα κοινά συμφέροντα, τα έχουμε παραμερίσει αφού πρώτα τα παραμελήσαμε. (δυστυχώς)

Η απέραντη διασπορά υποψηφιοτήτων (για να απορροφήσουν τα ελληνικά πολιτικά κόμματα και την τελευταία ψήφο Βορειοηπειρωτών), δυσκολεύει κατά πολύ την εκλογή δικών μας υποψηφίων. Ο άκομπος και απολίτιστος ανταγωνισμός, η σκοπιμότητα και τα ιδιοτελή συμφέροντα, αδυνατίζουν περισσότερο τη δυνατότητα εκλογής έστω και κάποιων υποψηφίων. Το σκηνικό αυτό συμβάλλει αρνητικά αλλά αποτελεσματικά στην ενίσχυση της βορειοηπειρωτικής μικροπρέπειας για να απέχουν από τη στήριξη δικών μας υποψηφίων ... με αποτέλεσμα να μείνουμε ξανά απ' έξω ... Αφορμή για να μας αντιμετωπίζουν πλέον ασήμαντους, όχι μόνο εθνικά, αλλά και ως εκλογικά κουκιά. Επιβεβαιώνουμε έτσι ότι ο Βορειοηπειρώτης είναι ικανός και έξυπνος, αλλά ως μονάδα και όχι ως κοινότητα. Ο πολιτισμός του είναι ακαλλιέργητος και ασυμβίβαστος στις σύγχρονες προδιαγραφές. Ο πατριωτισμός του θέλει την πατρίδα ως αυλάκι που κουβαλάει νερό μόνο στον κήπο του.....

Panajot Barka

23 Μαΐου 2014 ·

ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΧΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΑΛΛΑ...!!

Στις εκλογές της προηγούμενης Κυριακής αποδείχτηκε ότι οι Βορειοηπειρώτες έχουν δύναμη ψήφου. Δεν έχουμε όμως οργάνωση, ταχτική και στόχο για την σωστή δρομολόγηση της δύναμής μας. Αποδείχτηκε επίσης ότι σε μια κρίσιμη στιγμή η δύναμή μας είναι αποφασιστική για τη σταθερότητα εκείνης της πολιτικής στην Ελλάδα που έχει αναλάβει στα σοβαρά τις τύχες του μέλλοντος της Πατρίδας και ο κάθε Βορειοηπειρώτης θα πρέπει να δώσει το παρόν αυτή την Κυριακή.... Η υπόσχεση επαναφοράς της σύνταξης του ΟΓΑ σημαίνει ότι η Πατρίδα κατανοεί το λάθος κάποιων ανεύθυνων. Χρέος μας είναι να στηρίξουμε εκλογικά την πρέπουσα πολιτική δύναμη αυτή την Κυριακή για να δείξουμε έτσι την γνωστή πολιτική ανωτερότητα και πατριωτική ωριμότητα. Είναι ένας σωστός και αποτελεσματικός τρόπος για να ανοίξουμε το δρόμο μας στο μέλλον της Ελλάδας... να υπερβούμε και τη δική μας διάσπαση.

Panajot Barka

4 Ιουνίου 2014 ·

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΥΨΕΙΣ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑ;!

Για να γίνουν κάποιοι λίγοι από το σόι μας πλούσιοι, έκαμαν την πατρίδα μας συντρίμια. Για να προστατέψουν τα πλούτη τους βάζουν όσους από μας έχουν απομείνει να εξαφανίζονται τα πτώματα για να φύγει η μπόχα από την παρουσία τους και να σβήνουν τα ίχνη της ιστορίας για να δείξουν ότι η πατρίδα ήταν αυτοί... Όπως όμως κάθε κοινός εγκληματίας, τόσο το περισσότερο ένας εθνικός, τους ξεφεύγει μια "μικρή" λεπτομέρεια.... η αφετηρία και η αιώνια πορεία της Πατρίδας που δεν τη γνώρισαν ποτέ. Διαφορετικά δε θα τολμούσαν να προκαλέσουν συντρίμια ... τώρα ... η επόμενη μέρα της Πατρίδας θα τους ταυτίσει με το έργο τους... τα συντρίμια !!! Σίγουρα δεν τους νοιάζει. Στους εφήμερους αρμόζει η εφημέρια.

Panajot Barka

18 Ιουλίου 2014 ·

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΑΙΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η είδηση.

Για να αποσπάσει η αλβανική κυβέρνηση έστω και μέρος της αντιπολίτευσης στην διαδικασία διοικητικής διαίρεσης στην Αλβανία, ως εκπλήρωση του όρου της Δύσης για πραγματοποίηση της μεταρρύθμισης με ευρύτερη συναίνεση κομμάτων και τη συμμετοχή της αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση της αριστερής συμμαχίας στην Αλβανία, άνοιξε το πράσινο φώς στα αιτήματα του κόμματος PDIU των Τσάμιδων με πέντε βουλευτές, που ως τώρα ανήκει στην αντιπολίτευση. Ταυτόχρονα, το Κόμμα των Τσάμιδων έχει στη Βουλή πέντε βουλευτές και η μεταβίβασή του από την αντιπολίτευση στον κυβερνητικό συνασπισμό, σημαίνει ώστε η κυβέρνηση να αυξήσει την κοινοβουλευτική της ισχύ από 84 σε 89 έδρες από 140 η αλβανική βουλή.

Το κόμμα των Τσάμιδων για να μετάσχει στην Επιτροπή της Βουλής για την Διοικητική Μεταρρύθμιση ζήτησε την ίδρυση δήμου με την ονομασία Τσαμουριά και πρωτεύουσα την Κονίσπολη. Το επιχείρημα του προέδρου κόμματος PDIU, Σπετιμ Ιντρίζι, αφορά την πατριωτική χειρονομία για την ανάδειξη του «εναπομείναντος» τμήματος «της ηρωικής Τσαμουριάς στην Αλβανία». Ταυτόχρονα, πρότεινε και εγκρίθηκε στην επιτροπή της Βουλής η απόσπαση ελληνικών μειονοτικών κοινοτήτων από τις περιοχές με συμπαγή ελληνικό μειονοτικό πληθυσμό για να ενωθούν με αλβανικούς δήμους.

Τέτοιες περιπτώσεις, κατά τον Έλληνα μειονοτικό βουλευτή του Σοσιαλιστικού Κόμματος στην κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διοικητική διαίρεση Ανδρέα Μάρτο, αφορούν τις μειονοτικές επαρχίες Αλικού, Μεσοποτάμου, Λιβαδιάς και Φοινικιού, στους νομούς Αγίων Σαράντα και Δελβίνου. Κατά την απόφαση της επιτροπής αποσπώνται προκλητικά τέτοια ελληνικά μειονοτικά χωριά όπως της Τσούκας, που ενώνεται με το δήμο των Αγίων Σαράντα, η κοινότητα Ευαγγελάτες, που ενώνεται με το δήμο της Κονίσπολης αποτελούμενος από αλβανικά τσαμοχώρια, του Γαρδικακιού και του Μαυρόπολυου, που ενώνονται με το δήμο Δελβίνου κλπ.

Με τον τρόπο αυτό, αντί να διεκδικούσαμε τη φυσιολογική γεωγραφική αποκατάσταση του Ελληνισμού στην Αλβανία, οι αυθαιρέτως μειονοτικές ζώνες κουτσουρεύονται κι άλλο, προς δύο κατευθύνσεις. Στις περιοχές που συνορεύουν με τα αστικά κέντρα, όπου κάποτε έσφυζαν από τον ελληνισμό, και, ειδικά στους Αγίους Σαράντα και Αυλώνα, στην έξοδο των περιοχών αυτών προς τη θάλασσα...

Οι αντιδράσεις.

Το γεγονός στάθηκε αφορμή ώστε ο κ. Μάρτος, να καταψηφίσει την απόφαση της αρμόδιας Επιτροπής, αντιβαίνοντας τη γραμμή του κόμματός του. Στην αντίδραση του ο κ. Μάρτος επικαλέστηκε την βασική αρχή της διοικητικής διαίρεσης στην Αλβανία. Κατά την αρχή αυτή η νέα διοικητική διαίρεση θα στηρίζονταν μόνο σε διοικητική συνένωση των υπαρχόντων επαρχιών σε δήμους και όχι σε αλλοίωση αυτών. Αλλοίωση ωστόσο παρατηρείται μόνο στις παραδοσιακές ελληνικές μειονοτικές επαρχίες και σε καμιά άλλη περίπτωση στην Αλβανία. Ταυτόχρονα, η απόφαση της επιτροπής παραβιάζει ωμά και το άρθρο 16 της Σύμβασης Πλαίσιο για την προστασία των

μειονοτικών δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο προστατεύει περιοχές με αμιγή μειονοτικό πληθυσμό από παρόμοιες αλλοιώσεις.

Ξεκινώντας από το παρασκήνιο αυτό ο πρόεδρος του Κόμματος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αντιπρόεδρος της αλβανικής Βαγγέλης Ντούλες σε σημερινή συνέντευξη τύπου στα Τίρανα μίλησε για αποφάσεις της Επιτροπής Διοικητικής Διαίρεσης, που ξεκινούν από ικανοποίηση πελατειακών σχέσεων. Ο κ. Ντούλες έκρινε ότι απόφαση αυτή αντιβαίνει τις αρχές που έθεσε για την διοικητική διαίρεση η ίδια η κυβέρνηση, καθώς επίσης και την ιστορική, παραδοσιακή και εθνική πραγματικότητα. Κάλεσε το πρωθυπουργό της χώρας Έντι Ράμα να μη ψηφίσει η κυβέρνηση το συγκεκριμένο χάρτη. Δήλωσε την ψήφο του κατά και ότι θα προσφύγει στο Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας, σε περίπτωση που η Βουλή ψηφίσει το συγκεκριμένο χάρτη.

Έντονη υπήρξε και η αντίδραση του Κόμματος Εθνική Ελληνική Μειονότητα για το Μέλλον, ΜΕΓΑ. Σε σχετική ανακοίνωσή του καταφέρετε στα μαγειρέματα που έχουν στόχο την ικανοποίηση των αιτημάτων του κόμματος των Τσάμιδων και θεωρεί βαρύ πλήγμα στην ακεραιότητα της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία.

Η εξέλιξη αυτή αποτέλεσε σήμερα κεντρικό θέμα στον Αλβανικό τύπο και ΜΜΕ, όπου υπογράμμιζαν ότι η κυβέρνηση μεταξύ των Τσάμιδων και των Ελλήνων επέλεξε τους πρώτους.

Η άλλη πραγματικότητα.

Προηγήθηκε μια ακόμη επίσκεψη του Έλληνα πρεσβευτή στην Αλβανία Λεωνίδα Ροκανά στις περιοχές της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Οι νυν έπαρχοι υποδέχτηκαν τον Έλληνα διπλωμάτη με ανθοδέσμες. Ήταν σαν να τον ευχαριστούσαν για τη μάχη που έδωσε ο ίδιος για τη διεκδίκηση των εθνικών δικαιωμάτων, κυρίως σε ότι αφορά τη διοικητική διαίρεση, ξεπερνώντας κυριολεκτικά κάθε αντιπροσωπευτική αρχή της ίδιας της μειονότητας.

Οι ίδιοι αδιαφορούν για τέτοιου είδους διεκδικήσεις. Εκείνο που τους νοιάζει είναι να βρουν τρόπους και μέσα για να διεκδικήσουν τους νέους δήμους που θα προκύψουν από τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση. Δεν έχει γι' αυτούς σημασία αν κουτσουρεύονται γεωγραφικά και αλλοιώνονται δημογραφικά η ακεραιότητα και η ταυτότητα του συμπαγούς όγκου της Ελληνισμού στην Αλβανία. Άλλωστε είναι οι πρώτοι υπεύθυνοι... Σημασία γι' αυτούς έχει στο κομμάτι που θα απομείνει να εκλεγούν δήμαρχοι... για να τα αποτελειώσουν. Μια δεύτερη ακόμα πραγματικότητα.

Την προσεχή βδομάδα, στην πρωτεύουσα της Ηπείρου, τα Ιωάννινα, υπό την αιγίδα του ΥΠΕΞ και της περιφέρειας Ηπείρου, συνέρχεται το Γ΄ Τακτικό Συνέδριο Παγκοσμίου Συμβουλίου Ηπειρωτών Εξωτερικού. Το συνέδριο έχει στόχο την προβολή της διαχρονικής γεωστρατηγικής θέσης της Ηπείρου και την εξωστρέφειά της στον οικονομικό και τουριστικό τομέα. Πολλοί και αξιόλογοι ομιλητές και ονόματα θα είναι παρόν και ευχόμαστε την κάθε επιτυχία στο Συνέδριο.

Δυστυχώς όμως, ενώ επιμένει στη εξωστρέφεια της Ηπείρου, η Ατζέντα του Συνεδρίου δείχνει ότι κινείται σε απaráμιλλη εσωστρέφεια. Η τελική ατζέντα του Συνεδρίου μιλάει για Ήπειρο που αρχίζει στην Κακαβιά. Καμιά ομιλία για τον Ελληνισμό του Βόρειου Τμήματος της Ηπείρου. Κανένας βορειοηπειρώτης ομιλητής. Ανεκτίμητη η προσφορά του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου στην

Ελλαδικό και Οικουμενικό Ελληνισμό. Δεκάδες γνωστοί καθηγητές, επιστήμονες, συγγραφείς, ηθοποιοί και άλλοι καλλιτέχνες. Πετυχημένοι επιχειρηματίες με δράση στην Αλβανία, Βαλκάνια, Ευρώπη, που χαίρουν την προσοχή και την εύνοια ακόμα και των ΗΠΑ. Καμιά επίσημη νύξη ή κάποιο παράθυρο ανοιχτό για την επισήμοποίηση της παρουσίας τους στο Συνέδριο...!!!

Μετά από την αποσιώπηση των Διεθνών Οργανισμών για τον σεβασμό των εθνικών δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών, τώρα έρχεται και η αγνόηση των Ηπειρωτών. Γνωρίζουμε ότι για την αδιαφορία των Διεθνών Οργανισμών ευθύνονται οι πολιτικοί εκπρόσωποι του Ελληνισμού του Βόρειου Τμήματος της Ηπείρου.

Όμως, παραμένει αδιανόητη και καταδικαστέα η αδιαφορία και δυσφορία των Ελληνικών, άλλο τόσο των Ηπειρωτικών, επίσημων φορέων Έναντι του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου. Μια πληροφορία αναφέρει ότι είναι ένας τρόπος αντίδρασης κατά της ηγεσίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Αν αληθεύει, αποτελεί τραγικό εθνικό λάθος. Είναι γνωστές οι εθνικές ευθύνες της ηγεσίας αυτής. Κανείς όμως δεν δικαιούται να ταυτίσει μια ηρωική, ιστορική, εθνική ελληνική κοινότητα, προδομένη και μαρτυρική, με μια χούφτα ανθρώπους, οι οποίοι για τα προσωπικά τους συμφέροντα έχουν ξεπουλήσει τα εθνικά μας συμφέροντα και δίκαια. Απεναντίας! Ειδικά το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ηπειρωτών του Εξωτερικού, θα πρέπει να δείξει πυγμή κατά του ηγετικού κατεστημένου στον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου, αλλά όχι να πράξει όπως στη γνωστή παροιμία. Για τον ψύλλο να κάψουμε το γιοργάνι.... Τουλάχιστον να βρει τρόπο να δείξει πώς η Ήπειρος είναι ενιαία πολιτιστικά, ότι οι Βορειοηπειρώτες, όντας πλέον και Έλληνες πολίτες, είναι κι αυτοί Ευρωπαίοι πολίτες και με την ταυτότητα αυτή, μπορεί κάλλιστα να διεκδικήσουν και να πετύχουν περισσότερα. Μέχρι τώρα ακούγαμε από παντού ότι τα προβλήματά του ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου θα τα λύσει στο πλαίσιο της Ενωμένης Ευρώπης. Τώρα που ο Βορειοηπειρώτης είναι Ευρωπαίος πολίτης, οι Ευρωπαίοι (συν) Ηπειρώτες του κλείνουν στη μούρη την πόρτα. ΤΕΛΟΣ

Panajot Barka

19 Ιουλίου 2014 ·

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ: ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ.

Για άλλη μια φορά οι πολιτικές κινήσεις για προσωπικά οφέλη του Ντούλε εκθέτει τα εθνικά συμφέροντα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας. Η μεταρρύθμιση για τη διοικητική διαίρεση μαγειρεύεται επί μήνες. Τα πολιτικά όργανα της ε. ε. μειονότητας δεν είχαν να παρουσιάσουν καμιά σοβαρή πρόταση η οποία θα λάμβανε υπόψη την ιστορία, την πραγματικότητα, τις προσδοκίες και την προοπτική. Ούτε συναντήσεις, ούτε συσκέψεις, ούτε διάλογος, ούτε χάρτες, ούτε επιχειρήματα. Αρκούνταν με δηλώσεις σκοπιμότητας και για εσωτερική κατανάλωση. Μόλις όμως στην Επιτροπή Διοικητικής Διαίρεσης έγινε η πατάτα, άλλωστε αναμενότανε, εμείς βγήκαμε στα κανάλια. Να πετύχουμε τι. Αύξηση των μετοχών. Προς τα Τίρανα πιεστικές προς το Ράμα για καλύτερη αντιμετώπιση του στενού κύκλου. Προς Αθήνα επαινετικές και δοξαστικές, για "πραγματικούς ιερούς εθνικούς αγώνες" ... Η διοικητική διαίρεση όμως πάει περίπατο, όπως πολλά άλλα εθνικά θέματα... τα οποία αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Δεν επιδιώκουμε να λύσουμε τα εθνικά μας θέματα, αλλά οδηγούμε την εκάστοτε αλβανική κυβέρνηση να κάνει "το λάθος" ... για να έχουμε εμείς να φωνάζουμε! και το αποτέλεσμα ... ιστορική μας διαγραφή!

Panajot Barka

19 Ιουλίου 2014 ·

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ.

Οι εξελίξεις στους φορείς της ε.ε.μ μετά από την απόφαση της κοινοβουλευτικής και κυβερνητικής επιτροπής για τη διοικητική διαίρεση είναι απερίγραπτα περίεργη. Συζητάει για τη Χιμάρα λησμονώντας πλέον το βαρύτερο πλήγμα στους Αγίους Σαράντα και Δέλβινο. Η Χιμάρα όντως είναι ένα θέμα. Όμως οι αλλοιώσεις που προβλέπονται στους νομούς Α. Σαράντα και Δέλβινο όπου αρκετά μειονοτικά χωριά αποσπώνται από τον βασικό όγκο των αυθαιρέτως διορισμένων από τους Ιταλούς το 1917-20, μειονοτικών ζωνών, είναι περισσότερο επικίνδυνο. Η γεωγραφία των περιοχών αυτών μειώνεται περισσότερο, η έξοδος στη θάλασσα αποκλείεται περισσότερο, ο οικονομικός μαρασμός έχει μεγαλύτερη προοπτική. Γι' αυτό δεν υπάρχει καμιά συγκεκριμένη διαμαρτυρία. Απλώς υπάρχουν κάποιες αερολογίες. Γιατί αυτή η στάση;!!

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ: ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ, Η ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟ
ΛΑΘΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ!**

Διαβάζω τελευταία αντιδράσεις με αναφορά την περάτωση της διαδικασίας διοικητικής διαιρέσεως στην Αλβανία. Με λυτεί το γεγονός ότι πλέον μας έγινε βίωμα. Να περιμένουμε, ή... να προκαλούμε το λάθος και μετά να αντιδρούμε... κατά των Αλβανών !!! Δεν αμφισβητώ την εκάστοτε διάθεση από αλβανικής πλευράς. Όλες οι χώρες τα ίδια κάνουν με τις μειονότητες.

Ασφαλώς και δεν τις δικαιολογώ. Δεν δικαιολογώ όμως την δική μας κατάντια. Σε μια κρίσιμη, ιστορική στιγμή δείξαμε πόσο ρηχοί είμαστε, σπάταλοι των εθνικών κληρονομημένων κεκτημένων μας από τους προγόνους μας.

Δεν μπορέσαμε να παρουσιάσουμε γραπτές προτάσεις, οι οποίες να έχουν μέσα ιστορία, πραγματικότητες, διεθνείς υποχρεώσεις, εξελίξεις.... αλλά βάλαμε μπροστά τη γνωστή ντυντούκα του παλιού γραμμοφώνου με κολλημένη τη βελόνα στο σκουριασμένο σύνθημα -κλισέ "θέλουμε τα δικά μας εθνικά δίκαια" !!! χωρίς να τα συγκεκριμενοποιούμε, χωρίς να τα ταξινομούμε και ιεραρχούμε, χωρίς να τα επιχειρηματολογούμε, χωρίς να επιλέγουμε ταχτικές πώς θα πετύχουμε τους στόχους μας.

Δεν ενωθήκαμε και ούτε συντονιστήκαμε ... ούτε αυτή τη φορά και ούτε γι' αυτό το σημαντικό και ιστορικό εθνικό θέμα. Δείξαμε ότι είμαστε πλέον κούφια καρύδια, που κάνουμε θόρυβο στους ανέμους των άλλων με αντοχή την ισχύ από την ιστορία των προγόνων μας.

Με μια τέτοια συμπεριφορά, για να συνεχίσουν κάποιοι την πολιτική τους καριέρα, περιμέναμε να γίνει το λάθος, ή το προκαλούσαμε αυτό για να έχουμε να φωνάζουμε, να επικαλούμαστε λεονταρισμούς και ηρωισμούς χωρίς ποτέ να καταλάβουμε ότι ηρωισμός σημαίνει να πετύχεις το στόχο και όχι να τον καταστρέψεις αυτόν.

Είμαι πολύ σίγουρος ότι εντελώς διαφορετικά θα ήταν τα αποτελέσματα στη Χιμάρα σε περίπτωση που δεν θα πηγαίναμε σφόδρα κατά του αλβανικού εθνικού κατεστημένου με υψωμένη μεμονωμένα την εθνική σημαία. Όταν από πολύ καιρό έχουμε καταφέρει να απογοητεύσουμε τους επιτόπου φορείς των εθνικών μας αισθημάτων, ή τους έχουμε εκθέσει στον αλβανικό εθνικισμό, ή τους εκμεταλλευτήκαμε για εφήμερες πολιτικές και προσωπικές σκοπιμότητες...

Δεν πράξαμε κατ' αυτόν τον τρόπο και για να σώσουμε το ασυμμάζευτο, παρασύραμε σε μια άκαρπη διαμάχη, με γνωστό πλέον το τέλος και το εθνικό κέντρο. Καμιά χώρα, τόσο το περισσότερο η Αλβανία με τον νυν πρωθυπουργό, θα έκανε πίσω στο θέμα της Χιμάρας όταν οι ίδιοι εμείς γινήκαμε προσανάμματα στην αλβανική εθνικιστική φλόγα

Το θέμα είναι ότι μετά από αυτή την αλλοπρόσαλλη, αυθόρμητη ασυντόνιστη, επιπόλαια μάχη δεν καθίσαμε και πάλι από κοινού, να κάνουμε αναλύσεις, να εξάγουμε συμπεράσματα και να βρούμε λύσεις. Απλώς για να ενισχύσουν κάποιοι τις θέσεις τους εντοπίζονται ανάμεσά μας εχτροί, προδότες.... Πρέπει αυτό το παιχνίδι να σταματήσει.... Αν κάποιος Έλληνας βουλευτής στην Αλβανική Βουλή διαπραγματεύεται την ψήφο του για την επαναφορά, έστω και εν' μέρη των κατακερματισμένων περιοχών μας, αυτό δεν είναι προδοσία... απεναντίας.... Αν άλλοι Έλληνες βουλευτές δεν έπραξαν το χρέος τους μήπως θα πρέπει να δούμε ότι γιατί δεν τους ευαισθητοποιήσαμε εθνικά

από πριν, μήπως φοβηθήκαμε την απώλεια του μονοπωλίου, μήπως, μήπως μέσα σ' ένα συντονισμένο σχέδιο θα έβρισκαν τον εαυτόν τους χωρίς να εκτεθούν, Μήπως θα πρέπει να σκεφτούμε πώς να προστατεύσουμε τους ανθρώπους μας , πριν τους απωθήσουμε , ή πριν τους κάνουμε παρανάλωμα των δικών μας προσωπικών φιλοδοξιών...

Νομίζω ότι όσο επίπινο κι αν είναι ... κάποτε θα πρέπει να εξάγουμε συμπεράσματα... κάποτε θα πρέπει να αναζητήσουμε μέσα μας τις ευθύνες κάποτε θα πρέπει να βρούμε το κουράγιο και να παραδεχτούμε τα λάθη μας.... Διαφορετικά το τέλος ήρθε. Ο λύκος όχι μόνο είναι μπρος μας, αλλά τρώει και τα σωθικά μας. Ας μη κοροϊδεύομαστε ζητώντας τα χνάρια του....

Panajot Barka

2 Αυγούστου 2014 ·

ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ: «ΉΠΕΙΡΟΣ, ΜΥΘΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ»

Αγαπητοί μου, τώρα στις διακοπές σας, σας δίνω την ευκαιρία να απολαύσετε ένα ντοκιμαντέρ, το μοναδικό και ανεπανάληπτο για το πως εμείς, χωρίς να το θέλουμε, αλλά επειδή υπάρχει στα γονίδια μας, κουβαλούμε τον ακρογωνιαίο λίθο του ελληνισμού, ΩΣ ΜΥΘΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. Η παραγωγή του, προσωπικά μας κόστισε πολλά, αλλά αξίζει τον κόπο όταν εκτιμάται από το κοινό. Διαφορετικά έχει σημασία γι' αυτούς που δεν θέλουν την ιστορία μας με τους οποίους συμβαδίζει και ταυτίζεται και η αδιαφορία μας....!

<http://www.youtube.com/watch?v=hyVurTfWADA>

<http://www.youtube.com/watch?v=tDUPvPFWId8>

<http://www.youtube.com/watch?v=Nt2MSFFMy8s>

<http://www.youtube.com/watch?v=AYNDMK-EnGo>

<http://www.youtube.com/watch?v=F9H6TBq4U-g>

<http://www.youtube.com/watch?v=4Hj4SQVIN3w>

<http://www.youtube.com/watch?v=TcZZHzkKjl>

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΕ ΔΙΑΔΕΙΧΝΟΜΕΝΟΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ: ΚΑΜΙΕΘΧ ΕΡΕΥΜΑ -

ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΤΕΡΟ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΟΓΑ... ΚΑΙ ΟΙ
ΨΕΥΔΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τελευταία κάποιοι επιτήδριοι, όπως ο έπαρχος της Άνω Δρόπολης, οι οποίοι θέλουν να επωφεληθούν και από τον πόνο των υπερήλικων μας, για τους οποίους η επαναφορά της σύνταξης του ΟΓΑ έχει μετατραπεί σε σταγόνα μαρτυρίου, αμολούν διάφορες πληροφορίες που υποδαυλίζουν την ελπίδα. Μπερδεύουν όμως τον Αγώνα που πρέπει να δοθεί και δεν δίνεται (όχι βέβαια με μαύρες σημαίες έξω από το ελληνικό προξενείο στο Αργυρόκαστρο και παρουσία των αλβανικών καναλιών) με την επιθυμία και την ελπίδα με αποτέλεσμα να αναστατώνουν τα καημένα τα γεροντάκια και να τα στήνουν σε ουρές και γραφειοκρατικές διαδικασίες που τους διαβρώνουν ψυχολογικά και τους βλάπτουν οικονομικά.

Η αλήθεια είναι διαφορετική από την ελπίδα και ασφαλώς πολύ πικρή. Θα την πούμε, όπως εμείς την γνωρίζουμε για να μη ταλαιπωρούμε τουλάχιστον, τους ανθρώπους μας και να επισημάνουμε την ανάγκη του αγώνα για να βρεθεί μια λύση.

Μετά από παράκληση φίλης στο fb για να συμβάλω από τη μεριά μου για την επίλυση ενός συγκεκριμένου αντίστοιχου θέματος, κατάφερα ώστε μέσω του κυρίου Γιώργο Κότη Προέδρου Β3ΝΟΔΕ, να ακούσω σε ανοιχτή ακρόαση τον Διοικητή του ΟΓΑ κ. Βεργίνη ότι: Ουδέν νεότερο στο μέτωπο των συντάξεων του ΟΓΑ. Παραμένει η προϋπόθεση της εικοσαετούς παραμονής στην Ελλάδα. Ασφαλώς, πολλοί Βορειοηπειρώτες, τώρα μπορεί να προσκομίσουν δικαιολογητικά προς την κατεύθυνση αυτή. Όμως, σε περίπτωση που δεν επιβεβαιώσουν ότι δεν παίρνουν σύνταξη στην Αλβανία δεν μπορούν να επωφεληθούν τη σύνταξη του ΟΓΑ στην Ελλάδα. (!!) Άρα τίποτε.... Δλδ, παρά τις διαβεβαιώσεις ότι στην Αθήνα μεριμνούν, επίσημα δεν έγινε ακόμα τίποτε, ούτε για την μείωση των χρόνων παραμονής στην Ελλάδα, από 20 σε 10 (κάτι που σε περίπτωση πράσινου φωτός για τις συντάξεις του ΟΓΑ θα απάλλαζε τους Βορειοηπειρώτες από την υποκειμενική αντιμετώπιση και το αλισβερίσι) , ούτε τουλάχιστον για τον συμψηφισμό των αντίστοιχων συντάξεων.

Δλδ, αυτό είναι το ελάχιστο του Αγώνα που πρέπει να δοθεί και είναι εύκολο να επιτευχθεί, παρά το γεγονός ότι στην Αθήνα φωνάζουν επιπλέον ότι λεφτά για τους συνταξιούχους μας δεν υπάρχουν....!! Στο σημείο αυτό, θα ήθελα πάρα πολύ η είδηση που μεταφέρω να είναι ψευδή και ή το συντομότερο να διαψευστεί !

Panajot Barka

4 Οκτωβρίου 2014 ·

ΤΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΑ ΤΩΝ ΖΑΠΠΑΙΩΝ ΣΤΟ ΛΑΜΠΟΒΟ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΑ, ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΑ.

Τα αρχοντικά των Ζαππαίων στο Λάμποβο, επιτέλους είναι προσβάσιμα, επισκέψιμα. Επιτέλους, ελάχιστος σεβασμός στη γενέτειρα τους, προς σ' αυτούς που έδωσαν στο έθνος, ελληνικό πολιτισμό. Προσέφεραν για το έθνος γράμματα, άρματα, ουμανισμό και ευπρέπεια. Τα αρχοντικά τους απαλλάχτηκαν από την ασπλαχνία της βλάστησης της φύσης και την ανθρώπινη αγριότητα.

Χρειάστηκαν λίγα, μα πολύ λίγα λεφτά, που πάντα βρίσκονται όταν υπάρχουν υψηλοί σκοποί. Χρειάστηκε προσωπική μέγιστη φροντίδα από το Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, πρέσβη κύριο Κοτροκόη και μάλιστα όταν είχε αποφασιστεί η μετάθεσή του από το Αργυρόκαστρο.

Χρειάστηκε η αφοσίωση κάποιων συμπατριωτών των Ζαππαίων για να δώσουν πολύ περισσότερα από την υλική αμοιβή, ώστε μέσα σε λιγότερους από δύο μήνες τα αρχοντικά των Ζαππαίων να απαλλαγούν από την άγρια βλάστηση, που είχε σκεπάσει τα πάντα και γκρέμιζε ότι είχε απομείνει, να καθαριστούν από τις κοπριές των ζώων και τα υπολείμματα των αποθηκών του κομμουνιστικού καθεστώτος. Και αφού καθαρίστηκαν έγιναν κάποιες ελάχιστες, αλλά σημαντικές και με νόημα αναστηλώσεις, έγινε μια σεμνή αλλά αξιοπρεπή περίφραξη, κατασκευάστηκαν κάποιοι δρόμοι σεβόμενοι την αρχιτεκτονική των αρχοντικών. Μπήκε γρασίδι στους χώρους της αυλής των αρχοντικών, κάποια παγκάκια... προσανατολιστικές πινακίδες.... Η γκρεμισμένη λιάσα με ξύλα στην είσοδο αντικαταστάθηκε με σιδερένια πόρτα, δίπλα στην οποία μπήκαν επιγραφές σε τρεις γλώσσες, ελληνικά αλβανικά αγγλικά, που με λίγες λέξεις δίνουν όλο το μεγαλείο των Ζαπαίων.

Η μαρμάρινη επιγραφή σε ένα από τα αρχοντικά αναφέρει ότι ολοκληρώθηκαν το 1870. Μέχρι τον Ιούνιο του 1944 υπήρχαν σώα και αβλαβή. Τότε κήκαν από τους γερμανομπάλιστες. Μετά, επί Χότζα, μετατράπηκαν σε αποθήκες, πρώτα του γεωργικού συνεταιρισμού και μετά της γεωργικής επιχείρησης. Στη δεκαετία του 1970, ανακαλύφθηκε εντελώς τυχαία από εξόριστο Δροπολίτη στο Λάμποβο, το υπόγειο μαυσωλείο με τους τάφους των Ζαπαίων. Τι έγινε;! Κατασπαράχτηκε. Οι προτομές των Ζαπαίων από το μαυσωλείο φυλάσσονταν σε σπίτι Λαμποβίτη στο χωριό, μέχρι που το 1989. Τότε πήγαν και τις πήραν με τη βία άνθρωποι των αλβανικών μυστικών υπηρεσιών. (Ήταν η εποχή που, όπως αναφέρουν μάρτυρες από το άλλο Λάμποβο, του Σταυρού, η κόρη του δικτάτορα οργάνωσε την κλοπή του Τίμιου Ξύλου, με το οποίο ο Ιουστινιανός είχε προμηθεύσει το Σταυρό του Ναού για να τον κάνει θαυματουργό.) Πολύτιμα μνημεία από τα ρχοντικά εξαφανίστηκαν. Αρχαιοκλασικά μνημεία, μαρμάρινη κίονες, επιγραφές, κολώνες κλπ, που εξωραίζαν τα αρχοντικά και πιθανόν να είχαν συλλεχτεί από τον τόπο μας, κλάπηκαν, έσπασαν πετάχτηκαν.

Γι' αυτό και τώρα με αυτές έστω και τις μικρές φροντίδες, νιώθεις τόση συγκίνηση όταν επισκέπτεσαι τα αρχοντικά των Ζαππαίων. Χρειάζονται

ακόμα πολλά που μπορεί να γίνουν με λίγα λεφτά. Αναστηλώσεις, προσανατολιστικές πινακίδες σε όλο το δρόμο που σε οδηγεί στα αρχοντικά, ενημερωτικά εγχειρίδια και φυλλάδια, ένταξη στον τουριστικό οδηγό και προορισμό του Αργυροκάστρου.

ΜΕ ΤΕΤΟΙΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΟΜΟΝΟΙΑ

Δεν γίνεται!!!

Έλα να κάνουμε ενότητα ενώνοντας τις καρέκλες από τις οποίες δεν ξεκολλάμε τους πισινούς μας....!

Έλα κι εσύ με μας για να δείξουμε σε τρίτους ότι ενωθήκαμε. Στην ουσία να κρύψουμε τις ενοχές

Έλα και εσύ μαζί μου, (στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου) να σου δώσω κάποια καρέκλα στο αλβανικό δημόσιο. Στην ουσία να γίνεις κι εσύ το ίδιο συνένοχος!

Έλα κι εσύ (στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου) για να αποφύγουμε την πίεση που μας προκαλούν οι γυρισμένες πλάτες των απλών Ελλήνων και η δυσφορία των επισήμων στην Αθήνα.

Έλα και εσύ να ενωθούμε στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου με μένα αρχηγό που τα σκάτωσα τόσο καιρό....!

Έλα και εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου να ενωθούμε εναντίον κάποιων άλλων Ελλήνων.

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου για να σβήσουμε από τη συλλογική μνήμη ο, τι έχει απομείνει....! Να ισοπεδώσουμε κάθε αρχή, θεσμό και σημείο αναφοράς που προσανατολίζουν στον Ελληνισμό για τον δικό μας τομαρισμό.

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου, αφήνοντας στην εξώπορτα ιδέες και προσπάθειες για τον Ελληνισμό

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου και ξέχασε ό, τι είσαι Έλληνας αν θέλεις να φας κάνα τρήμα που περίσσεψε από το γιομάτο σουφρά που μας αφήσανε κληρονομιά...!

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου για να μη κάνουμε ποτέ ΟΜΟΝΟΙΑ

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου να ενώσουμε τις δυνάμεις μας γιατί η ταφόπετρα του Ελληνισμού που σκοτώσαμε είναι πολύ βαρύ για τα κότσια μας....!

Panajot Barka

8 Οκτωβρίου 2014 ·

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΈΛΛΗΝΑ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ;!

Ο Άλκης Πούλης δεν παραιτήθηκε από το αξίωμα του υφυπουργού εξωτερικών της Αλβανίας, ή πιο σωστά δεν επιβεβαιώνεται από το αρμόδιο Υπουργείο. Το ίδιο λέει και ο Πούλης. Δεν υπέβαλε παραίτηση στον αρμόδιο Υπουργό, σύμφωνα με το γράμμα του νόμου, αλλά στον πρόεδρο του ΚΕΑΔ. (!!!) Πάντα σύμφωνα με το νόμο, ο Ντούλες δεν δικαιούται να υποβάλλει την παραίτηση του Πούλη στον Υπουργό της Κυβέρνησης. Ο Ντούλες δικαιούται να ζητήσει πολιτικά από τον πρωθυπουργό την απομάκρυνση του ΚΕΑΔ από τον κυβερνητικό σχηματισμό, για να ακολουθήσει στη συνέχεια η προσωπική παραίτηση του κάθε στελέχους από τη θέση που κατέχει στο κυβερνητικό σχήμα. Στην προκειμένη πιθανή ή αναμενόμενη περίπτωση, μάλλον αδύνατη περίπτωση υποχώρησης Ντούλε από την Κυβέρνηση, μπορεί κάποια στελέχη να μη υπακούσουν στην πολιτική απόφαση του ΚΕΑΔ και να συνεχίσουν να μετέχουν στην κυβέρνηση, αν αυτό το επιτρέψει εκείνη .

Από την άλλη πλευρά ο Πούλης δεν έκανε γνωστούς του λόγους παραίτησης. Οι εικασίες για διάφορους εθνικούς λόγους δεν έχουν βάση, όχι επειδή δεν βλέπουμε ένα γραμμένο χαρτί, αλλά δεν έχει και λογική. Σε περίπτωση που η Αλβανική κυβέρνηση δεν σέβεται τα δικαιώματα της ε.ε.μ, υπόλογο είναι ο θεσμός, το ΚΕΑΔ, το οποίο ανέλαβε πολιτικά να εκπροσωπήσει την εεμ στην κυβέρνηση, (με κάποια στελέχη ένα από τα οποία είναι και ο Πούλης). Προκύπτει ότι ο Πούλης πιθανόν να μη συμφωνεί με τους χειρισμούς του Ντούλε στο θέμα αυτό. Το γεγονός δεν δικαιολογεί ακόμα περισσότερο τον τρόπο παραίτησης.

Αν ο Πούλης διαφωνεί με την απουσία αρμοδιοτήτων , τόσο το περισσότερο σε όφελος της εεμ, στο αξίωμα του υφυπουργού εξωτερικών που κατέχει, τότε αυτό είναι στοιχείο επιβεβαίωσης ότι με την παραχώρηση κάποιων θέσεων σε στελέχη της ε. ε. μειονότητας από την εκάστοτε αλβανική κυβέρνηση, θυμίζει κάλλιστα την πρακτική του Χότζα, και όχι έναν αποτελεσματικό τρόπο για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων της ε.ε.μ. Τόσο το περισσότερο όταν αποδείχτηκε αρκετές φορές ότι στελέχη της ε.ε. μ σε άλλα αλβανικά κόμματα, πέραν του ΚΕΑΔ, προσφέρουν περισσότερο για την ε.ε.μ από τα απονευρωμένα εθνικά στελέχη του ΚΕΑΔ που μετέχουν στην εκάστοτε κυβέρνηση.

Ο Πούλης όφειλε να το γνώριζε αυτό, πριν αποφασίσει να κάνει το πολιτικό πήδημα του σούπερμαν στην πολιτική ζωή της ε.ε.μ.

Υπάρχει και ένας ακόμα λόγος που ακούγεται για την υποτιθέμενη παραίτηση. Ότι παραιτήθηκε για να βάλει την υποψηφιότητα για την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (ως διαφωνούντας του Ντούλε). Τότε γιατί υπέβαλε την παραίτηση στο Ντούλε;! Μήπως θέλει (ενώ γνωρίζει ότι δεν θα την έχει) και την εύνοια του Ντούλε στην προσπάθεια αυτή;! Επίσης, σε περίπτωση που με την υποψηφιότητά του στο τιμόνι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ο Πούλης πρεσβεύει πραγματικά την ποθούμενη αλλαγή, ενότητα και ανανέωση της, πρέπει να γνωρίζει ότι η εύνοια Ντούλε σημαίνει παγίδευση. Σημαίνει ότι θα πρέπει να κρατήσει μακριά από την ΟΜΟΝΟΙΑ τους αντιπάλους του Ντούλε, αλλά και να κρατήσει σε απόσταση για λογαριασμό του όλους εκείνους που τον

πολέμησαν στην πρώτη του πολιτική δοκιμασία και είναι εντός ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Εκείνο που κατοχυρώνει τον Πούλη στις διαφημιζόμενες φιλοδοξίες του στο τιμόνι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ είναι ένα εκ' θεμελίων συμβόλαιο με τους Έλληνες , που να αποκλείει τους μέχρι τώρα ενόχους για τις τύχες της ε.ε. μ, από την ηγεσία αυτή, να αγκαλιάζει όλους τους Έλληνες στους κόλπους της ανεξαρτήτως ιδεολογίας και καταργώντας το ελληνόμετρο που ανακάλυψε η ηγεσία στην οποία μετέχει. Προς το παρόν όμως δεν έχουμε τίποτε τέτοιο, κάτι που αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο ώστε επικεφαλής της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να έχουμε εκ' νέου μια από τα ίδια.

Panajot Barka

16 Οκτωβρίου 2014 ·

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. (ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ ResPublika.)

Αξιότιμοι φίλοι Σας εύχομαι υγεία και ότι επιθυμείτε!

Αναρτώ στην ελληνική τη συνέντευξή μου στο αλβανικό ιστολόγιο με τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα στην Αλβανία, ResPublika.

ελληνικά: <https://www.facebook.com/ajax/messaging/attachment.php...>

αλβανικά: <http://respublica.al/.../intervistamarredheniet-shqiptaro-gre...>

Δημοσιεύεται υπό τον τίτλο: Οι αλβανο-ελληνικές σχέσεις στα 100 χρόνια του αλβανικού κράτους, Οι πολιτικές του Βενιζέλου, Ζώγου και Ενβέρ Χότζα. «Η προσέγγιση της Αλβανίας με την Ελλάδα εμποδίζεται από ξένους παράγοντες»

και λέει αλήθειες που δεν έχουν ειπωθεί ποτέ υπέρ της Ελλάδας. Καυτά θέματα είναι ο ρόλος της Τουρκίας στην προώθηση του αλβανικού στοιχείου στην Ήπειρο, οι αρβανίτες Έλληνες και όχι Αλβανοί, η ελληνικότητα της Ηπείρου, το θέμα της Αυτονομίας, το ανύπαρκτο τσάμικο, η Χιμάρα, οι αφομοιωτικές πολιτικές κατά του ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου κλπ.

Στον εισαγωγικό του λόγο ο δημοσιογράφος που πήρε τη συνέντευξη, Skerdilajd Zaimi αναφέρει « Η ακόλουθη συνέντευξη με τον Δρ Παναγιώτη Μπάρκα, πρώην βουλευτή στην Αλβανική Βουλή, δημοσιογράφο και καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, προσεγγίζει τους βασικούς σταθμούς των αλβανο-ελληνικών σχέσεων από την δημιουργία του Αλβανικού κράτους. Ασφαλώς, στην ανάπτυξη των απαντήσεων επικαλούνται και προγενέστερα ιστορικά επιχειρήματα, αλλά στην ουσία, η συνέντευξη επιμένει στην ιδέα για να μεταφέρει μια εικόνα από το σύνολο της αλβανο-ελληνικής πραγματικότητας. Είναι αναμενόμενο ότι οι απόψεις και θέσεις του κυρίου Μπάρκα να μη ταυτίζονται με τις θέσεις της αλβανικής ιστοριογραφίας, αλλά αυτές έχουν την αξία τους, διότι μεταφέρουν διαφορετική προσέγγιση, χωρίς την υποβάθμιση των ιστορικών γεγονότων.

Αποχτάει ιδιαίτερη σημασία η οπτική γωνία «του άλλου», διότι, όπως παρατηρείται, οι δημόσιες θέσεις κυριαρχούνται από απόψεις, ή πολιτικά δόγματα, που κυκλοφορούν χειραγωγημένα. Αυτό δηλώνει και τη σχετική ανεπάρκεια μιας πραγματικής κουλτούρας, του ανοίγματος, η οποία σε κάθε περίπτωση θα εξάλειφε τις προσπάθειες, συχνά κωμικές της πολιτικής, προς επιβεβαίωση μερικών αληθειών που διαψεύδονται καθημερινά από τις ανθρώπινες σχέσεις. Και αυτό ισχύει για τις δύο πλευρές.»

Η συνέντευξη αναρτήθηκε στο ιστολόγιο ResPublika στις 12 Οκτωβρίου 2014 και η ώρα 22:16.

Μέχρι τις 16.10.2014, αποτέλεσε το top news της ιστοσελίδας με αριθμό ρεκόρ επισκέψεων που ξεπερνούσαν τις 723.

<https://www.facebook.com/ajax/messaging/attachment.php...>

Η συνέντευξη που ακολουθεί δόθηκε στο ιστολόγιο

Ακολουθεί η συνέντευξη:

Ερώτηση 1: Κ Μπάρκα η ίδρυση της πολιτικής Αλβανίας το 1912, αποτελεί και μια νέα πορεία συμβίωσης μεταξύ των Αλβανών και των μελών της ελληνικής μειονότητας στο Νότο της χώρας. Πώς θα περιγράφατε σύντομα την εμπειρία αυτή;

Απάντηση: Τα πολιτικά σύνορα για τα οποία μιλάτε έφεραν στο προσκήνιο ένα νέο στοιχείο στην πολιτική ιστορία σ' αυτό το μέρος της Ηπείρου. Την διχοτόμηση για πρώτη φορά σε δύο διοικητικές μονάδες σε διαφορετικά κράτη, που συνοδεύτηκε και με την πρώτη διεθνική σύγκρουση. Υπό το έννοια αυτή η μακρά ιστορική διεθνική, διαπολιτισμική και διαθρησκευτική συμβίωση στην περιοχή αυτή κατάρρευσε υπό την επίδραση του νέου πολιτικού παράγοντα, - του κράτους. Από τη στιγμή αυτή καλλιεργούνται δύο καθοριστικά επίπεδα των σχέσεων αυτών. Το πολιτικό και ανθρώπινο. Το επίπεδο ανθρώπινων σχέσεων διατήρησε σχεδόν την ίδια πορεία ειρηνικής συμβίωσης. Το πολιτικό επίπεδο σχέσεων με την ελληνική εθνική κοινότητα συμπεριλαμβανομένη στο νεοσύστατο αλβανικό κράτος, ήταν δραματικό και με βαρύτερες συνέπειες από τις ενέργειες των συμμοριών των κλεφτών και κακοποιών σε βάρος του πληθυσμού αυτού. Μαρτυρεί την διαπίστωση αυτή το γεγονός ότι την περίοδο αυτή, σύμφωνα με στατιστικές του ίδιου του τότε αλβανικού κράτους, απομακρύνθηκαν ως πρόσφυγες περί των 20 000 Ελλήνων, αριθμός αυτός που αντιστοιχεί με το 50% του ελληνικού μειονοτικού πληθυσμού αναγνωρισμένου από το βασιλιά στα τέλη της δεκαετίας του '30. Πρόκειται για ανθρώπους μορφωμένους, με περιουσίες και κύρος. Με ένα λόγο, για την αφρόκρεμα του πληθυσμού αυτού, διότι, όπως παντού σε τέτοιου είδους περιστάσεις, η κατηγορία αυτή ανθρώπων είναι πιο ευαίσθητή και βιώνει οδυνηρότερα τις συνέπειες. Ας μη λησμονούμε ότι οι αλβανικές κυβερνήσεις, αν και αναρίθμητες στο Μεσοπόλεμο, ακολούθησαν μια πολιτική αφομοιώσεων έναντι του ελληνικού πληθυσμού στο αλβανικό έδαφος, πίσω από τις οποίες, ανοιχτά ή στο παρασκήνιο, διαφαίνονταν το χέρι ξένων χωρών, ιδιαίτερα της Ιταλίας και της Τουρκίας.

Ο Ζώγου ήταν ο πρώτος, ο οποίος από κοινού με την πολιτική της μάστιγας εφάρμοσε και την ταχτική του καρότου. Η απασχόληση στην κρατική διοίκηση του ελληνικού στοιχείου και η αλβανοποίηση «της ελληνικής νεολαίας με μετρίοφρονα μέσα», αποτελεί «αξία» την οποία αναγνώρισαν και οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες.

Την ίδια ταχτική ακολούθησε και το κομμουνιστικό καθεστώς. Η κομμουνιστική δικτατορία, αφού εκδίωξε δια πυρός και σιδήρου όλους τους αντιπάλους της από την εθνική ελληνική μειονότητα, αντιφρονούντες για εθνικούς, ιδεολογικούς και πολιτικούς λόγους, κάλεσε το υπόλοιπο μέρος της, αποτελούμενο από καταφοβισμένους και σε αυτολογοκρισία Έλληνες, που απωθούσαν τα διακριτικά χαρακτηριστικά της εθνικής τους ταυτότητας, να ζητωκραυγάζουν για εκείνη. Εκείνο που διατηρήθηκε άθιχτο ήταν οι ανθρώπινες σχέσεις. Οι απλοί άνθρωποι, ανεξαρτήτως πολιτικής, είχαν τους

δικούς τους κώδικες επικοινωνίας, που εξασφάλιζαν μια διαφορετική συμβίωση.

Ερώτηση 2: Σε περίπτωση που χωρίζαμε την ιστορία της πολιτικής Αλβανίας σε τρεις περιόδους: την περίοδο της Βασιλείας, την περίοδο του καθεστώτος Χότζα και εκείνη της μεταβατικής περιόδου, ποια απ'αυτές θα κρίνατε τη θετικότερη για την μειονότητα και ποια τη δυσκολότερη;

Απάντηση: Είναι δύσκολο να κρίνεις ποια περίοδο ήταν η καλύτερη. Περιέγραψα πιο πάνω, ότι σε σχέση με την εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία οι πολιτικές μέθοδοι και στάσεις εξυπηρετούσαν την ίδια στρατηγική σε όλες τις περιόδους, που εσείς αναφέρατε. Διέφεραν μόνο η μορφή και τα μέσα απ' όπου εξαρτιόνταν και τα αποτελέσματα. Εκείνο που έχει σημασία να σημειωθεί στην προκειμένη περίπτωση είναι ο βαθμός εθνικής ζωτικότητας στην κοινότητα αυτής της μειονότητας. Την περίοδο πριν από τον Πόλεμο, η εθνική ζωτικότητα ήταν πιο φανερή, πιο ανθεκτική και περισσότερο αντιδραστική έναντι των αφομοιωτικών ενεργειών.

Κατά την κομμουνιστική περίοδο, αρχίζοντας μάλιστα από τον Πόλεμο, η ζωτικότητα του είδους άρχισε να αποσύρεται και να χάνει το χαρακτήρα κοινοτικής αντίστασης. Αρχίζοντας από τη δεκαετία του '60, όταν πλήχτηκαν και οι θρησκευτικοί θεσμοί, η συλλογική εθνική ταυτότητα ήταν ανύπαρκτη. Μετατράπηκε σε μέσο για την επιβεβαίωση «της αλήθειας» των θέσεων της κομμουνιστικής ιδεολογίας όσον αφορά το σεβασμό των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων. Αυτό σημαίνει ότι το κομμουνιστικό καθεστώς είχε καταφέρει να ισοπεδώσει μέχρι εξαφανισμού τα ουσιαστικά συστατικά της εθνικής ελληνικής ταυτότητας. (Επέβαλε την ερμητική απομόνωση από τον εθνικό κορμό, παραποίησε τα ήθη και έθιμα, η μητρική γλώσσα περιορίστηκε στο λεξιλόγιο της καθημερινότητας και μετατράπηκε σε ιδεολογική γλώσσα, -δεν αποτελούσε πολιτιστικό στοιχείο εθνικής ταυτότητας. Το κομμουνιστικό καθεστώς εξανάγκασε τους πολίτες ελληνικής εθνικής καταγωγής να αποκαλούνταν απλώς «μειονοτικοί», χωρίς τους προσδιορισμούς «εθνική» και «έλληνες», -ονομασία που απόχτησε αρνητική σημασία. Εφάρμοσε μέτρα για αφομοίωση τοπωνυμίων, καθώς και διοικητική, δημογραφική κλπ αφομοίωση)

Το κομμουνιστικό κράτος είχε καταφέρει να επιβάλλει στα μέλη της κοινότητας αυτής την «αυτόβουλη δήλωση» ότι έχαιραν όλων των δικαιωμάτων. Ακριβώς, αυτή την τυπική πλευρά, αυτή τη βιτρίνα το κομμουνιστικό καθεστώς υπερασπίζονταν με φανατισμό. Το γεγονός, από κοινού με την «ευτυχία» που αυτόβουλα δήλωναν οι Έλληνες, δημιούργησε την λανθασμένη εικόνα στην αλβανική κοινωνία ότι η ελληνική μειονότητα στην Αλβανία βίωνε ένα στάτους θετικής δυσφήμισης. Πρόκειται για νοοτροπία και πεποίθηση που κληρονομήθηκε με επιμονή και κατά τη μεταβατική περίοδο. Στην πραγματικότητα η εθνική ελληνική μειονότητα υπέφερε διπλά, τόσο σε ότι αφορά τα εθνικά δικαιώματα, όσο και σε ότι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως ο κάθε άλλος Αλβανός πολίτης.

Η μεταβατική περίοδος είναι ίσως η δυσκολότερη για την εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία. Επιβεβαίωσε πόσο ανεπανόρθωτα είχαν πλήξει την ακεραιότητα και ζωτικότητα της εθνικής ταυτότητας, οι προηγούμενες εξουσίες. Το άνοιγμα των συνόρων προκάλεσε μαζική και πολύχρονη αιμορραγία του ελληνικού στοιχείου προς Ελλάδα. (Μεγαλύτερη και απ'εκείνη στο Μεσοπόλεμο). Επιβεβαίωσε ότι η ε.ε.μ είχε απωλέσει την κοινοτική συνοχή και

δομή και ότι εκείνη δεν διέθετε κανένα μέσο, επιχείρημα και όργανο για την αποκατάσταση της ιστορικής πραγματικότητας και την διεκδίκηση των εθνικών δικαιωμάτων της. (Την καλύτερη επιβεβαίωση της πιο πάνω διαπίστωση αποτελεί η κατάσταση των θεσμών εκπροσώπησης της).

Αλλά και το μεταβατικό περιβάλλον επηρεάζει πολύ αρνητικά. Έτσι στις επιτεύξεις που σημειώθηκαν σε σχέση με τα εθνικά δικαιώματα με πολύ δυσκολία ξεπερνιέται το επίπεδο των τυπικών δικαιωμάτων, που είχε «πραγματοποιήσει» για την ε.ε. μ το κομμουνιστικό καθεστώς. Διαπιστώνεται ακόμα μια οδυνηρότερη πτυχή. Το κομμουνιστικό καθεστώς έλεγχε τον ανθελληνικό «λαϊκό εθνικισμό». Κατά την μεταβατική περίοδο ο ανθελληνισμός ως μέρος του οπλοστασίου του αλβανικού εθνικισμού, υιοθέτησε και μετέτρεψε σε αδιαμφισβήτητες δραστήριες αρχές έμπνευσης τις ανεπιβεβαίωτες αλήθειες του κομμουνιστικού ανθελληνισμού. Διαφορετικά, όμως, από το κομμουνιστικό σύστημα, το οποίο είχε ένα μόνο κέντρο προσανατολισμού και ελέγχου των εθνικιστικών δόσεων, ανταποκρινόμενων στα συμφέροντα της κομμουνιστικής πολιτικής, σήμερα ανθεί ένας ατέλειωτος αριθμός τέτοιων κέντρων και είναι μονίμως επιθετικοί.

Ερώτηση 3: Μεταξύ εκείνων που γνωρίζουν την κοινωνική πραγματικότητα στο Νότο επικρατεί μια άποψη, υποτονική, ότι στο καθεστώς του Χότζα πραγματοποιήθηκε μια σιωπηλή αφομοίωση της ελληνικής μειονότητας, ιδιαίτερα στην καλλιέργεια ενός αστικού κώδικα συμβίωσης στις πόλεις. Αληθεύει για σας η διαπίστωση αυτή;

Απάντηση: Απολύτως. Η συμβίωση αυτή είχε ως άγραφο κανόνα τη παραγραφή της εθνικής ταυτότητας, ενώ πρόκειται για την αφρόκρεμα αυτής της μειονότητας.

Θα επιδιώξω στη συνέχεια να περιγράψω τη λειτουργία του μηχανισμού αυτού. Η σιωπηλή αφομοίωση, στην οποία αναφέραστε, αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος της ταχτικής της μάστιγας και του καρότου του βασιλιά Ζώγου. Η διαφορά έγκειται στο ότι η μάστιγα του Χότζα, ιδιαίτερα μετά τη δεκαετία του '60, ταυτίζεται με την αυτολογοκρισία σε ότι αφορά την εθνική ταυτότητα. Υπό αυτή την έννοια το καθεστώς Χότζα ήταν αρκετά επιτυχές.

Όπως οι κυβερνήσεις της Βασιλείας, εκείνος συνέχισε την αντίληψη των Ιταλών της πρώτης κατοχής, 1917-20 για τον αυθαίρετο ορισμό των αμιγώς ελληνικών μειονοτικών περιοχών των 110 περίπου χωριών κατά τα σύνορα με την Ελλάδα, χωρίς καμιά πόλη. Πολλές άλλες περιοχές, συνέχεια αυτών, οι οποίες, σε ότι αφορά την εθνική ταυτότητα, διακρίνονταν για ένα γκρίζο χαρακτήρα, ομογενοποιήθηκαν ταχύρρυθμα μέσω της εξουσίας της ιδεολογίας και της κουλτούρας της εθνοσοσιαλιστικής εξουσίας.

Αμέσως μετά τον πόλεμο το κομμουνιστικό καθεστώς εκδίωξε όλους τους αντιφρονούντες του από την εθνική ελληνική μειονότητα, οι οποίοι ήταν μορφωμένοι και μέρος του κλήρου. Αναλογικά με την πληθυσμό ο αριθμός των καταδιωκόμενων από την ε.ε.μ είναι πολύ μεγαλύτερος από τ'άλλα τμήματα της χώρας. Το υπόλοιπο μορφωμένο μέρος, εκείνο που θεληματικά ή άθελα ακολούθησε την κομμουνιστική ιδεολογία, το κράτος την απορρόφησε στις δομές του. (Ταυτόσημη ιδιαιτερότητα με το καθεστώς Ζώγου). Η καριέρα, η κατάσταση και το περιβάλλον απαιτούσαν από το τμήμα αυτό της μειονότητας να έκρυβε και απωθούσε την εθνική ταυτότητα. Από την άλλη πλευρά αυτό

οδήγησε στην πτώχευση των περιοχών με αμιγή ελληνικό πληθυσμό σε ότι αφορά το καλλιεργημένο στοιχείο.

Στο ίδιο αποτέλεσμα οδήγησε και η διαρκής απορρόφηση του μυαλού της ε.ε.μ στο βάθος της αλβανικής επικράτειας. Η γνωστή φιλομάθεια των Ελλήνων υπαγόρευε σ' αυτούς να σπούδαζαν εκείνα τα επαγγέλματα, τα οποία δεν μπορούσαν να ασκούσαν στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό με μονότονη γεωργική και κτηνοτροφική ανάπτυξη. Ταυτόχρονα, το καθεστώς ενθάρρυνε με τον τρόπο του τους μικτούς γάμους σε μεγάλα αστικά κέντρα κλπ.

Συνεπώς, από την μια απομόνωσε την ε.ε.μ σε μερικές περιορισμένες περιοχές, από την άλλη απορροφούσε το καλύτερο στοιχείο της στα αστικά κέντρα μακριά από τις περιοχές αυτές. Οι μελέτες επιβεβαιώνουν ότι από τις αμιγώς περιοχές με ελληνικό πληθυσμό απομακρύνθηκαν στο βάθος της αλβανικής επικράτειας 37-43 % του πληθυσμού αυτών μέχρι το 1990. Στους νέους τόπους διαμονής (εργασίας, γάμου, εξορίας) το καθεστώς δεν αναγνώριζε κανένα δικαίωμα, που αφορούσε την εθνική ταυτότητα. Μάλιστα, κάθε αίτημα για δικαιώματα του είδους αποτελούσε πλημμελή ποινικό αδίκημα.

Ερώτηση 4: Κ Μπάρκα, πιστεύετε εσείς τη θέση των δύο φίλων λαών;

Απάντηση: Ναι και αυτή η αλήθεια έχει αξία για λαούς με μακρά ιστορία συμβίωσης και όταν ο πολιτισμός και η εθνογέννησή τους δεν διακρίνονται για απροσέγγιστα επίπεδα.

Ερώτηση 5: Ως άτομο που γνωρίζετε την σημερινή πραγματικότητα, τα αμοιβαία κλισέ και προκαταλήψεις, τόσο της ελληνικής κοινωνίας, όσο και της αλβανικής, μπορείτε να αναφέρετε ποια είναι τα βασικά στοιχεία μέσω των οποίων αναπαράγεται αυτή η συνεχής παρεξήγηση από τις δύο πλευρές;

Απάντηση: Εξαρχής θέλω να πω ότι η αφετηρία στα κλισέ αυτά θα πρέπει να αναζητηθεί στην νεότερη ιστορία μεταξύ των δύο λαών, η οποία αρχίζει με την διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στο τμήμα αυτό των Βαλκανίων. Από την άλλη η ιστορία επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν και ξένοι παράγοντες που δεν επιθυμούν την προσέγγιση μεταξύ του ελληνικού και αλβανικού λαού. Μια τέτοια προσέγγιση αλλάζει ολωσδιόλου τις γεωπολιτικές ισορροπίες στην περιοχή και πιο πέρα και προβάλλει τους Έλληνες και Αλβανούς σε πρωταρχικούς παράγοντες.

Υπό την έννοια αυτή μεταξύ των δύο λαών δεν υπάρχουν πρωτογενείς νέα προβλήματα. Και όταν προκαλείται κάποιο νέο πρόβλημα, στη βάση του υπάρχει το ζεστό στρώμα του εθνικισμού που τροφοδοτείται από την ιστορία και τη λανθασμένη ερμηνεία της, ή από τα συμφέροντα τρίτων.

Ο Βαλκανολόγος καθηγητής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης με καταγωγή από την Κορυτσά, Βασίλης Κόντης, απαντάει στο ερώτημά σας με τη διαπίστωση ότι, τόσο η Ελλάδα όσο και η Αλβανία, σ' αυτή την ιστορική περίοδο διεκδικούν την ίδια γεωγραφική περιοχή, την Ήπειρο. Η Ελλάδα διαθέτει το επιχείρημα ότι η συγκεκριμένη περιοχή διατηρούσε από την αρχαιότητα μέχρι την πραγματικότητα της Τουρκοκρατίας την ελληνική ταυτότητα, ταυτότητα την οποία την συναντά ως υπόστρωμα και στην σημερινή πραγματικότητα.

Η αλβανική πλευρά ξεκινάει από την πραγματικότητα που δημιουργήθηκε την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ειδικά με τον Αλί

Πασά, για να πάει βαθιά στην ιστορία. Και εδώ υπάρχει μια αλήθεια. Ο Κανταρέ κατ' επανάληψη έχει τονίσει μέχρι αυτοσαρκασμό ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήμασταν εμείς. Ο Τούρκος ιστορικός Mehmet Haxhisalihoglu, προσκεκλημένος στα Τίρανα στη διεθνή συνδιάσκεψη για τα 100χρονα των βαλκανικών πολέμων 1912-13, επισήμανε ότι οι Αλβανοί ήταν οι βασικοί ιθύνοντες της οσμανικής διοίκησης. Εκείνος αρνείται τον όρο «κατοχή» των Αλβανών από την συγκεκριμένη αυτοκρατορία, διότι, κατά τον Τούρκο ιστορικό, οι ίδιοι οι Αλβανοί διοικούσαν μερικές από τις σημαντικότερες χώρες της Οσμανικής Αυτοκρατορίας. Να μη λησμονήσουμε ότι ο Αλί Πασάς ο Τεπελενλής, κατά τις ομολογίες του στον πρώτο Αμερικανό περιηγητή στην αυλή του Έντουαρντ Έβερρετ, μόνο ο οικογενειακός του στρατός στα Ιωάννινα και Θεσσαλία ξεπερνούσε τις 45 χιλιάδες άνδρες, προερχόμενοι από το σημερινό βορά της Αλβανίας. Αυτό οδήγησε στο γεγονός ώστε στην Ελλάδα η Οθωμανική Αυτοκρατορία να ταυτίζονταν με τον αλβανό στην υπηρεσία αυτής της αυτοκρατορίας. (Εδώ έχουν την πηγή τους εκείνοι οι στρατιωτικοί ύμνοι που διατηρούνται ακόμα σε μεμονωμένες μονάδες του ελληνικού στρατού, ή και εκείνο το είδος αντι-αλβανισμού, που μοιάζει με τον μακρινό απόηχο της ιστορίας αυτής.)

Στην Ελλάδα, η πραγματικότητα αυτή σχέσεων απόχτησε δύο επίπεδα. Ένα επίσημο και ένα του κοινού. Η επίσημη πλευρά παραιτήθηκε από τις επιδιώξεις αυτές, (της ενιαίας ελληνικής Ηπείρου) από τα τέλη του 19^{ου} αρχές 20^{ου} αιώνα. Δεν το έκανε προς σεβασμό της δημιουργηθείσας πραγματικότητας, αλλά για να χρησιμοποιήσει την περιοχή αυτή ως αντάλλαγμα με άλλες εδαφικές διεκδικήσεις περισσότερο συμφέρουσες για το ελληνικό κράτος.

Η άλλη πλευρά του νομίσματος έμεινε στο χέρι του κοινού, των συλλόγων, συνδέσμων και διαφόρων οργανώσεων, χωρίς κάποια άμεση σχέση με το επίσημο κράτος. Είναι γεγονός ότι αυτές οι δομές, ως υποθέσουμε εθνικιστικές, στη διάρκεια τουλάχιστον ενός αιώνα, δεν κατάφεραν να βελτιώσουν ή να εκσυγχρονίσουν τις θέσεις τους σε συνταύτιση με τις εξελίξεις που μεσολάβησαν. Έμειναν a priori σε στάνταρτ του ιστορικού παρελθόντος, συχνά αναχρονικά, τα οποία από αλβανικής πλευράς ερμηνεύονται ως ελληνικός αντι-αλβανικός εθνικισμός.

Από αλβανικής πλευράς το πρόβλημα έχει διαφορετική πτυχή. Πρώτον έχει ενοποιηθεί σε ένα και μοναδικό η επίσημη στάση με εκείνη του κοινού. Ξεκινάει από τη σημερινή πραγματικότητα και ανατρέχει στο παρελθόν αναζητώντας a priori επιχειρήματα, όσο πιο «πειστικά» για να στεριώσει τους ισχυρισμούς της. Ως τέτοια μέχρι τώρα έχουν χρησιμεύσει οι διαπιστώσεις της ρομαντικής φιλολογίας της Αλβανικής Εθνικής Αναγέννησης, μετατρεπόμενα σε ανεπιβεβαίωτες αλήθειες από το κομμουνιστικό σύστημα. Σύμφωνα με τον σύγχρονο Γερμανό αλβανολόγο, Oliver Schmitt, η ιστορία της Αλβανίας χρησιμοποιείται ως προπαγανδιστικό μέσο βάση των ερμηνευτικών κατηγοριών της εποχής του Χότζα... χωρίς να λαβαίνει υπόψη την διεθνή επιστήμη και έτσι αυτό-απομονώνεται. Συνεπώς, βρισκόμαστε στην ίδια φάση, όπως επί της περιόδου δικτατορίας, όταν βασικός στόχος της προπαγανδιστικής ιστορίας έμενε η πλάση του Αλβανού ανθρώπου κατ' αυτό τον προϊόν, μη επιτρέποντας κανένα περιθώριο αναζήτησης της πραγματικής αλήθειας, μη επιτρέποντας την αντιπαραβολή με την διεθνή επιστήμη. (Για το λόγο αυτό προκάλεσαν αντιδράσεις και ταραχές οι δηλώσεις του Τούρκου καθηγητή).

Ακριβώς το κενό αυτό, όσον αφορά το επιστημονικό επιχείρημα, γεμίζει συχνά με φιλολογία και μυθολογία ερμηνευμένη ως επιστήμη, ή η ιδιοποίηση πολιτισμού και ιστορικών αληθειών του ελληνικού λαού. Φτάνουν μάλιστα μέχρι το σημείο να λένε ότι το Μαντείο της Δωδώνης και όλη η γεωγραφία της ελληνικής μυθολογίας, η οποία εκτείνεται γύρω από το Μαντείο, είναι αλβανικά, φέροντας ως επιχείρημα το γεγονός ότι στην εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατοικούσαν εκεί και Αλβανοί. (!!!) Το κενό αυτό προκαλεί συχνά το σύμπλεγμα κατωτερότητας, το οποίο με τη σειρά του τροφοδοτεί το σύμπλεγμα καχυποψίας. Δυστυχώς σε τέτοιου είδους ιστορίες έχουν εμπλακεί και τέτοια σοβαρά ιδρύματα όπως η Ακαδημία Επιστημών. Λοιπόν, το επαναλαμβάνω, γενικώς δεν υπάρχουν προβλήματα μεταξύ των δύο χωρών και λαών. Η επαναφορά περιστασιακών ή σε μειοψηφία στιγμών αντιπαράθεσης στην ιστορία μεταξύ των δύο λαών και η ενίσχυσή τους στην υπηρεσία του εθνικισμού και της εφήμερης πολιτικής, αποτελούν την ουσία στα κλισέ προκαταλήψεων, τα οποία επικαλούνται όποτε έχουν ανάγκη εκείνοι οι παράγοντες που τροφοδοτούνται με το πνεύμα της αντιπαράθεσης.

Προσέξτε επίσης, ότι η επίκληση των κλισέ αυτών συμβαίνει όποτε καταβάλλονται σοβαρές προσπάθειες για την στρατηγική προσέγγιση των δύο χωρών.

Ερώτηση 6: Κάτι σχετικά με την ελληνική κοινωνία, το ρόλο του αλβανικού στοιχείου σ' αυτή, του ιστορικού και του σύγχρονου. Εμείς γνωρίζουμε ότι στην Ελλάδα ζουν οι Αρβανίτες, όμως εκτός απ' αυτούς υπάρχουν στοιχεία ότι ζουν κι άλλοι Αλβανοί. Δλδ, κατ' εσάς, πόσο είναι αναμιγμένο το αλβανικό στοιχείο στην ελληνική κοινωνία; Πώς και πόσο έχει πραγματοποιηθεί αυτή η εσωτερική ενσωμάτωση;

Απάντηση: Ο καθηγητής Çabej στο βιβλίο του «Οι Αλβανοί μεταξύ Δύσης και Ανατολής», αναφερόμενος στις σχέσεις ανάμεσα στους Αλβανούς και Έλληνες αποδίδει την διαλεκτική των σχέσεών τους με το συμπέρασμα ότι οι Αλβανοί είναι δυνατοί στη φυλή, οι Έλληνες στον πολιτισμό τους. (Τη ζωτική αυτή διαλεκτική φοβούνται οι προαναφερόμενοι παράγοντες) Η διαλεκτική αυτή του καθ. Çabej μας δίνει να καταλάβουμε τις διαχρονικές σχέσεις μεταξύ Ελλήνων και Αλβανών.

Για μένα, ο βασικός παράγοντας που έδωσε στην Ελλάδα την πολιτιστική ανωτερότητα σε όλον τον κόσμο και τη ζωτικότητα της φυλής της, ανήκει πρώτον στον οικουμενικό χαρακτήρα των Ελλήνων, την πολιτιστική διασταύρωση, η επίδραση και υιοθέτηση των επιτεύξεων οποιουδήποτε, αλλά σε μια διεργασία εξελληνισμού. Μιλούμε εδώ για πλημμυρίδες και άμπωτες οικουμενικού ή παγκόσμιου χαρακτήρα. Η δεύτερη ιδιότητα σχετίζεται με την ικανότητα, που εξασφαλίζει ο πολιτιστικός οικουμενισμός για να αφομοιώνει και εξελληνίζει άλλες φυλές και λαούς. Η ιδιότητα αυτή δεν σημειώθηκε μόνο μια φορά στην ιστορία, αλλά επαναλήφθηκε κυκλικά από τα βάθη των μύθων μέχρι τις ημέρες μας. Ο πρώτιστος ρόλος στη διαδικασία αυτή ανήκει στην Ήπειρο.

Στον ελληνικό αυτό κόσμο έχουν το μοιράδι τους και οι Αρβανίτες. Η ιστορία τους μου προκύπτει σε μερικές φάσεις. Η αφετηρία σηματοδοτείται κάπου στον 11^ο αιώνα μ.Χ, όταν το όνομα των Αρ(λ)βανών, μετά από μια απουσία αιώνων, επανεμφανίζεται στην ιστοριογραφία της εποχής. Η δεύτερη φάση σχετίζεται με τις σταυροφορίες. Οι Αρβανοί ή οι αρβανίτες καλούνται στα ελληνικά εδάφη από Έλληνες και Λατίνους άρχοντες ως στρατιώτες.

Η τρίτη φάση σχετίζεται με τις αρβανίτικες διεισδύσεις στην Ελλάδα λόγω των επιδρομών, πρώτα με το Στεφάν Δουσιάν και στη συνέχεια με τους Οθωμανούς. Πρόκειται για τη φάση κατά την οποία, ως Αλβανοί και κατά τον 18^ο αιώνα ως Σκιπετάρ, διεκδίκησαν πολιτικό ρόλο στον ελληνικό χώρο.

Μου προκύπτει επίσης, ότι οι Αρβανίτες (όχι οι Αλβανοί-Σκιπετάρτοι), με γλώσσα, η οποία εμπλουτίστηκε και τηρήθηκε ζωντανή από δάνεια και αντιδάνεια από τις πολλές επαφές που είχαν με τον ελληνικό κόσμο, μάλιστα από πριν κατεβούν στην Ελλάδα, απόχτησαν την εθνική ελληνική συνείδηση για να αποτελέσουν την πολεμική αξία του ελληνικού τους έθνους, όλων των εποχών. Εκείνο που έχει ενδιαφέρον είναι ότι μου προκύπτει πως οι αρβανίτες δεν αντανάκλουν επαφές και κληρονομιά από τους Ιλλυριούς, ανεξαρτήτως, που οι Ιλλυριοί, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, διατηρούν «φυλετικές» σχέσεις με τους Έλληνες.

Οι Αρβανίτες είναι λοιπόν μια ελληνική ιστορία. Αυτοί διαφέρουν από τους Αλβανούς επιδρομείς στην Ελλάδα κατά την οσμανική κατοχή. Το μεγαλύτερο μέρος των τελευταίων, με τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αφομοιώθηκαν σε Έλληνες, μάλιστα πληρέστερα από τους Αρβανίτες, οι οποίοι διατήρησαν τουλάχιστον την γλωσσική τους ταυτότητα. Οι υπόλοιποι Αλβανοί απομακρύνθηκαν από την Ελλάδα.

Το νεότερο κομμάτι των Αλβανών στην Ελλάδα ανήκει στην μεταβατική μετα-κομμουνιστική περίοδο στην Αλβανία. Είναι πολλοί, περίπου ένα εκατομμύριο. Νομίζω ότι πρόκειται για μετανάστευση σε σύγχρονες εποχές. Αυτό προϋποθέτει ότι οι ενταξιακές διαδικασίες στη χώρα υποδοχής, στην Ελλάδα, είναι πολύ έντονες, Όμως και η επικοινωνία και οι επαφές με τον εθνικό τους κορμό είναι αδιάκοπες και εντατικές. Στη δεύτερη και τρίτη γενιά, διότι η πρώτη ήδη πέρασε, θα έχουμε μια κοινότητα με διπλή ταυτότητα, όπως συμβαίνει με κάθε κατηγορία μεταναστών σε διάφορες χώρες του κόσμου. Ανεξαρτήτως των προβλημάτων (35% των φυλακισθέντων στην Ελλάδα είναι Αλβανοί), οι Αλβανοί μετανάστες στην Ελλάδα εντάσσονται στην ελληνική κοινωνία. Η ελληνική κοινωνία, λόγω της αιώνιας παράδοσης, αλλά και των δικών της μεταναστευτικών εμπειριών, είχε έτοιμους τους κώδικες συμπεριφοράς προς τους μετανάστες, ιδιαίτερα προς τους Αλβανούς. (Ανεξαρτήτως κάποιους παραλογισμούς, όπως η αρνητική αντίδραση προς τους Αλβανούς σημαιοφόρους (μαθητές) στις εθνικές γιορτές της Ελλάδας!) Βλέπω αποτυχημένους εκείνους τους κύκλους –Αλβανών- που προσπαθούν να καλλιεργήσουν εμπόδια στη διαδικασία ένταξης με την επιδίωξη ότι έτσι θα σώσουν τους Αλβανούς μετανάστες από την ελληνική «αφομοίωση». Ή και τους ελληνικούς κύκλους που εκδηλώνουν αντι-αλβανισμό με αντικείμενο τους Αλβανούς μετανάστες. Πίστευα και πιστεύω ότι αυτή είναι η μεγαλύτερη επένδυση που διέπραξε η ελληνική κοινωνία προς αποκατάσταση μιας νέας ισορροπίας στη συνεργασία μεταξύ των δύο λαών.

Ερώτηση 7: Στην αλβανική ιστοριογραφία έχει γίνει πολλή λόγος για το ρόλο της Εκκλησίας στη σφυρηλάτηση και κονσερβοποίηση της ταυτότητας του ελληνικού έθνους. Μάλιστα, για τις προσπάθειές της εξελληνισμού. Είναι, κατ'εσάς, αυτό αληθές και σε περίπτωση που θέλετε να εκφράσετε την άποψή σας, ποιος ήταν ο ανάλογος κρίκος στον αλβανικό κόσμο για την καλλιέργεια και διατήρηση της αλβανικής ταυτότητας;

Απάντηση: Όταν άρχισε να διαλύεται η Οθωμανική Αυτοκρατορία στα ευρωπαϊκά της εδάφη, ακολούθησε η διαδικασία ίδρυσης των κρατών-εθνών. Αυτό ήταν και το ενδιαφέρον των δυτικών χωρών: - Η τύχη των χριστιανικών λαών που απελευθερώνονταν απ' αυτή την σκοτεινή αυτοκρατορία. Η Ελλάδα, όχι μόνο που ήταν το πρώτο κράτος, που εισήλθε στην τροχιά αυτή, αλλά ήταν και η διακεκριμένη κληρονόμος της εκκλησίας του Βυζαντίου στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. (Είναι γνωστό ότι η Οθ. Αυτοκρατορία δεν μπορούσε και δεν κατόρθωσε να απόφευγε στο ακέραιο την Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Όχι μόνο που υιοθέτησε δομές της, αλλά αποδέχτηκε στο μεγαλύτερο μέρος των κατακτημένων εδαφών της, το θεμελιώδες στοιχείο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, την ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία.)

Υπό την έννοια των στενών σχέσεων με την ορθοδοξία η Ελλάδα είχε αρχίσει την καλλιέργεια της εθνικής ταυτότητας από τον 13^ο αιώνα. Στην μακρά αυτή σταδιοδρομία η εκκλησία είχε το ρόλο της. Όμως η εκκλησία πέτυχε το ρόλο αυτό όντας φορέας της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας και ελληνικού κλασικού κόσμου, (στις τοιχογραφίες των μοναστηριών, λχ, ήταν ζωγραφισμένοι, ως δική της κληρονομιά, φιλόσοφοι της ελληνικής αρχαιότητας), της κόσμιας παιδείας, στην οποία διδάσκονταν μαθηματικά και φιλοσοφία. Συνεπώς δεν αληθεύει ότι η Νεοελληνική Ιδεολογία, που προηγήθηκε της Επανάστασης του 1821, στηρίζονταν στη θρησκεία. Απεναντίας! Είχε μια πρωτάκουστη σύζευξη των δύο σημαντικότερων, αλλά αντίρροπων, κινήματων της εποχής στη Δύση:- του Ρομαντισμού και του Διαφωτισμού. (Την ίδια φόρμουλα υιοθέτησε στην εποχή της και η Αλβανική Εθνική Αναγέννηση). Όμως η ορθοδοξία διαδραμάτιζε σημαντικό ρόλο στο κίνημα αυτό, το οποίο στο τέλος της γραφής εκδηλώνοντας ως διαθρησκευτική αντιπαράθεση. Η ορθόδοξη εκκλησία αποτελεί βασικό στοιχείο στην εθνική ελληνική ταυτότητα και δεν μπορεί να γίνει λόγος για προσπάθειές της εξελληνισμού, όταν ο ελληνισμός και η ορθοδοξία ήταν μέχρι τότε ένα αδιαχώριστο διαλεκτικό δίδυμο.

Είναι αληθές ότι η προσπάθεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας για την διατήρηση της ελληνικής φύσης (κυρίως γλώσσας) στις ορθόδοξες εκκλησίες των νέων κρατών στην Νοτιο-Ανατολική Ευρώπη, (μάάλιστα διαφορετικά από την θρησκευτική πολιτική του Βυζαντίου που πρέσβευε το δόγμα μια θρησκεία πολλές γλώσσες), είχε προκαλέσει πολλές αντιδράσεις σ' αυτούς τους λαούς. Αλλά αυτή είναι μια άλλη υπόθεση.

Στην παγκόσμια ιστοριογραφία το θέμα ίδρυσης του αλβανικού έθνους-κράτους προσέκρουε ακριβώς στην έλλειψη της θρησκευτικής ομοιογένειας. Σύμφωνα με τη Γαλλίδα Βαλκανολόγος, Natalie Clayer, το γεγονός αυτό από κοινού με την εγγύτητα του αλβανικού στοιχείου με την Οθ. Αυτοκρατορία, έφερε δυσκολίες και καθυστερήσεις στην ίδρυση του αλβανικού κράτους. Ως παράγοντα εθνικής ενότητας δεν αξιοποιήθηκε η θρησκεία, όπως καλή ώρα στους υπόλοιπους Βαλκάνιους λαούς, αλλά η γλώσσα. Η ίδια η αλβανική γλώσσα αξιοποιήθηκε από την Προτεσταντική Βιβλική Εταιρία, πρώτα για τη διάδοση του ορθόδοξου χριστιανισμού μεταξύ του αλβανικού πληθυσμού. (προς το σκοπό αυτό είχε δώσει την συγκατάθεσή του και το Πατριαρχείο.) Η Βιβλική Εταιρία απασχόλησε στην αποστολή της αυτή τις πιο εξέχουσες προσωπικότητες της εποχής, όπως τον Χριστοφορίδη, τον Βρέτο, τον Μέξη, τον Αργυροκαστρίτη, τον Μήτκο, οι οποίοι μέχρι εκείνη τη στιγμή προσέβλεπαν το μέλλον τους και των Αλβανών μέσω του Ελληνισμού. Είναι αυτός ο λόγος που η Clayer λέει ότι μέχρι τα τέλη του 19^{ου} αιώνα το αλβανικό εθνικό κίνημα

περνούσε μέσω του Ελληνισμού, είτε ως αντίδραση, είτε ως ταύτιση. Τη φάση αυτή διαδέχτηκε η πραγματικότητα του συμβολισμού του Πάσκο Βάσα ότι « το θρήσκευμα του Αλβανού είναι ο Αλβανισμός». Ας μη λησμονούμε ότι με το κίνημα αυτό ταυτίστηκαν η Ιταλία και η Αυστροουγγαρία, ως Αδριατικές δυνάμεις, όπως και η Τουρκία η οποία έβλεπε στην ίδρυση του Αλβανικού κράτους τον κληρονόμο των συμφερόντων της στην περιοχή.

Ερώτηση 8: Ποια είναι η μεγαλύτερη ανακρίβεια, που η ελληνική ιστοριογραφία αναφέρει για τους Αλβανούς και αντιθέτως, εκείνο που η αλβανική ιστοριογραφία αναφέρει για τους Έλληνες;

Απάντηση: Στην ελληνική ιστοριογραφία δεν έχω συναντήσει κάποια εντυπωσιακή ανακρίβεια για τους Αλβανούς. Στην αλβανική ιστοριογραφία συναντάται καθημερινά η ανακρίβεια ότι οι Αλβανοί είναι αυτόχθονες και οι Έλληνες ερχόμενοι. Συναντάται ακόμα ενεργή η θεωρία του Φαλμεράυερ ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν έχουν καμιά σχέση με τους αρχαίους Έλληνες. Ότι οι Αλβανοί είναι οι πραγματικοί δημιουργοί της ελληνικής μυθολογίας, καθώς και οι άμεσοι διάδοχοι του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Όπως και η προσπάθεια, που καταβάλλεται για προσπεραστεί ή να διαστρεβλωθεί, ή να οικειοποιηθεί καθετί από τον ελληνικό πολιτισμό στην Αλβανία, ιδιαίτερα στον τομέα της αρχαιολογίας στο νότο της χώρας.

Ερώτηση 9: Κ. Μπάρκα, ποιος είναι, κατ'εσάς, ο ρόλος των συγγραφέων στη διάπλαση της κοινής γνώμης και της κρίσης περί των εθνικών θεμάτων; Στην Αλβανία, λχ, ο Ισμαήλ Κανταρέ, είναι συγγραφέας, ο οποίος με τα δοκίμιά του έχει προσανατολίσει σημαντική μερίδα της κοινής γνώμης;

Απάντηση: Η ερώτηση στο πρώτο μέρος της είναι ρητορική. Όσον αφορά την Ελλάδα θα έλεγα ότι στους ανθρώπους των γραμμάτων της δεν χρειάστηκε να ασχοληθούν πολύ με την ιδέα του εθνικισμού. Δλδ να προβάλλουν τον εθνικισμό. Συνέβαλε σ'αυτό το πολιτισμικό της υπόστρωμα, η χειροπιαστή ιστορία την οποία διάνυσε το ελληνικό έθνος, αλλά περισσότερο η οικουμενική ταυτότητα του Ελληνισμού, που δεν ταυτίζεται με τον εθνικισμό. Υπό την έννοια αυτή, τόσο το λιγότερο χρειάστηκε να υποστηρίξουν τον εθνικισμό τους στον αντιαλβανισμό.

Στην Αλβανία, η παράδοση του ολοκληρωτικού κράτους για ένα στρατευμένο λογοτεχνικό και φιλολογικό προϊόν στις αρχές και στην υπηρεσία της κομμουνιστικής ιδεολογίας και του χοτζικού εθνοσοσιαλισμού, καλλιέργησε πολύ επιζήμια στερεότυπα, μάλιστα και για την ίδια τη φυσιογνωμία του εθνικισμού. Επιβλαβές για την εθνική ταυτότητα ήταν η ανάγκη επίκλησης σε κάθε κατάσταση της ιδέας εθνικισμού, γεγονός που συχνά την έθετε υπό αμφισβήτηση. Με την στείριότητα που διάκρινε το κομμουνιστικό σύστημα δεν μπορούσε να παράγει και να καλλιεργήσει εθνικές αξίες, ούτε να πρόβαλλε εκείνες της παράδοσης, εκτός της λογικής της προσάρτησής τους στο κομμουνιστικό οπλοστάσιο. Κατ'επέκταση στην εθνικιστική του ρητορική χρειάστηκε να δανειστεί άθιχτη τη φόρμουλα του 19^{ου} αιώνα, κατά την οποία ο καλύτερος προσδιορισμός του «Εγώ» πραγματοποιούνταν μέσω αντιπαράθεσης με τους «άλλους». Εκείνη την περίοδο για τους λαούς της Βαλκανικής, «τους άλλους» εκπροσωπούσε η Οθωμανική Αυτοκρατορία, ενώ για τους Αλβανούς ήταν οι γείτονες. Αυτό το είδος εθνικισμού καλλιεργείται και

σήμερα και δυστυχώς, οι γείτονες παραμένουν και σήμερα όμοιοι, «οι άλλοι», ώστε οι Αλβανοί να μπορεί να αυτοπροσδιορίζονται καλύτερα εθνικά, με τη μόνη διαφορά ότι οι Έλληνες αντικατέστησαν τους σέρβους.

Ο Κανταρέ, είναι αληθές ότι αποτελεί μια πολύ ειδική περίπτωση. Είναι ο μόνος που διανοήθηκε ότι η εποχή του Σκεντέρμπεη, (ως περίοδο της αλβανικής εθνογέννησης καθορισμένης από τους ιδεολόγους της Αναγέννησης για τους αντιοσμμανικούς λόγους της εποχής τους), εξασφάλιζε ιστορική χρονική ρηχότητα στην αλβανική εθνογέννηση. Για το λόγο αυτό, ο Κανταρέ, μέσα από μια σειρά έργων, λογοτεχνικών, μελετών, δοκιμίων κλπ, επιδιώκει να μεταφέρει το χρονικό αυτό όριο εθνογέννησης από την εποχή του Σκεντέρμπεη στην εποχή της ελληνικής αρχαιότητας. Διαφορετικά, όμως από την υπόλοιπη αλβανική φιλολογική μερίδα, που σπεύδει να εντοπίσει τις ρίζες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού στον αλβανικό παράγοντα(!), ο Κανταρέ τον αντιμετωπίζει συμβιωτικά και σε επικοινωνία. Και στον ορίζοντα αυτό επιδιώκει, όπως αναφέρει ο Shaban Sinani, να φτιάξει την εικόνα της ποθούμενης Αλβανίας, όταν ήταν ισότιμη με τις άλλες πολιτισμένες χώρες.

Ερώτηση 10: Σ'αυτά τα 23 χρόνια έχουμε δει το δημόσιο ενδιαφέρον της Ελλάδας για την μειονότητα σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό απ'ό, τι πιο πριν. Πόσο είναι ειλικρινές το ενδιαφέρον αυτό και πόσο είναι χειραγωγημένο από πολιτικούς παράγοντες της μειονότητας, αλλά και από εκείνους της Αλβανίας, για εφήμερους σκοπούς;

Απάντηση: Νομίζω ότι λογικό και νόμιμο το ενδιαφέρον της Ελλάδας για την εθνική της μειονότητα στην Αλβανία. Η διαπίστωση ότι έχει επαυξηθεί κατά την αλβανική μεταβατική περίοδο σχετίζεται με το γεγονός ότι η Αλβανία την περίοδο αυτή άνοιξε τα σύνορα. Η Ελλάδα απόκτησε μια άμεση επαφή με την πραγματικότητα αυτής της μειονότητας και η ίδια η εθνική ελληνική μειονότητα βγήκε από την κορνίζα της κομμουνιστικής βιτρίνας.

Εντούτοις, αν και αυξημένο το ενδιαφέρον αυτό, εγώ θα το θεωρούσα ανεπαρκές διότι δεν διακρίνεται από τη συνέχεια και ένα συγκεκριμένο πολιτικό πλαίσιο. Υπό το σκεπτικό αυτό δεν μπορούμε να μιλήσουμε για χειραγώγηση της επίσημης Αθήνας από τον πολιτικό παράγοντα της ε.ε. μειονότητας. Πιστεύω ότι ο παράγοντας αυτός έχει διανοηθεί πως για να είναι αρεστός στην Αθήνα, πρέπει να μη προβάλλει προβλήματα και να ζητήσει δικαιώματα για τους Έλληνες μειονοτικούς, όταν υπεύθυνη είναι η Αθήνα. Παρόμοια φόρμουλα ακολουθείται και στις σχέσεις του προς τις αρχές της χώρας. Για να εξασφαλίσει την πολιτική του προοπτική και όχι μόνο, ο πολιτικός αυτός παράγοντας δεν προβάλλει προς την αλβανική πλευρά κανένα πρόβλημα που αφορά την ελληνική μειονότητα. Όταν διαπιστώνει ότι θίγονται τα συμφέροντα του αυτά, αυτός ο παράγοντας ξεδιπλώνει τη σημαία του προασπιστή των δικαιωμάτων της ε.ε.μ. Την πιο νωπή περίπτωση αποτελούν οι παρούσες σχέσεις του αρχηγού του ΚΕΑΔ με τον πρωθυπουργό Ράμα.

Γενικώς έχω την εντύπωση ότι ο πολιτικός παράγοντας, ή αυτός που εκπροσωπεί την ε.ε.μ, είναι ελεγχόμενος. Είναι αυτός ο λόγος, που τα τελευταία χρόνια έχουν στειρέψει οι αναφορές στις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών με αντικείμενο τα δικαιώματα της μειονότητας αυτής.

Ερώτηση 11: Έχετε άποψη για το τσάμικο θέμα; Δέχεστε ότι κατά της κοινότητας των Τσάμιδων στην Ελλάδα, πρώην υπήκοοί της, ασκήθηκε

καταστολή; Κατ'εσάς, τι δεν έχει ειπωθεί, όσον αφορά την δημιουργία αυτής της ευαίσθητης υπόθεσης στις διμερείς σχέσεις;

Απάντηση: Έχω την άποψη και το επιχείρημα ότι τσάμικο θέμα ως πολιτική υπόθεση, δεν υφίσταται.

Υφίσταται μόνο το θέμα των πρώην Ελλήνων πολιτών με τόπο διαμονής στην ελληνική Τσαμουριά, το οποίο είναι κυρίως περιουσιακό. Το εμπόδιο για την επίλυσή του δεν συνδέεται με τον αμφιλεγόμενο Νόμο Εμπολέμου, ο οποίος, από ελληνικής πλευράς και de jure και de facto δεν είναι πλέον ενεργητικός, τόσο το περισσότερο για τα μέλη της κοινότητας των τσάμιδων. Το επισημαίνω αυτό διότι βάση των νομοθετικών διατάξεων σε εφαρμογή του Νόμου αυτού, στην Ελλάδα κατάσχονταν οι περιουσίες των πολιτών των χωρών κατά των οποίων κηρύσσονταν πόλεμος, συγκεκριμένα της Ιταλίας και της Αλβανίας. Οι Τσάμιδες ήταν τότε Έλληνες πολίτες και ο νόμος αυτός δεν τους άγγιζε. Το γεγονός ότι μερικές δεκάδες Τσάμιδες με ιδιωτική προσπάθεια κέρδισαν τα περιουσιακά τους δικαιώματα στην Ελλάδα, μάλιστα και την ελληνική υπηκοότητα, επιβεβαιώνει κάλλιστα τα όσα αναφέραμε.

Το άλλοθι που στηρίζεται στο πρόσχημα ότι ο Νόμος του Εμπολέμου διατηρείται στην Ελλάδα για τις περιουσίες των τσάμιδων, εξυπηρετεί το σκοπό απόκρυψης μιας άλλης σημαντικής αλήθειας. Εκείνης ότι ένα μεγάλο μέρος μελών της κοινότητας αυτής αντιμετωπίζει προβλήματα με την ελληνική δικαιοσύνη, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να κερδίσουν τα χαμένα δικαιώματα μέσω της δικαιοσύνης, εννοείται ατομικά. Νομίζω ότι αυτή είναι η βασική αιτία ώστε το θέμα να πολιτικοποιείται υπό τη μορφή διμερούς υπόθεσης. Μια άλλη αιτία νομίζω ότι σχετίζεται με τα κίνητρα πολιτικής και όχι μόνο, επιβίωσης μερικών παραγόντων στη χώρα. Μια άλλη αιτία θα πρέπει να αναζητηθεί στην ανθελληνική γραμμή του εθνικισμού στην Αλβανία, ώστε να διατηρεί ένα «συγκεκριμένο» kasus belli στην εθνικιστική τους ρητορική.

Θα δεχόμουν ότι κατά της κοινότητας των Τσάμιδων διαπράχτηκε καταστολή, (μολονότι ο όρος μοιάζει βαρύς στη λογική πολέμου), σε περίπτωση που πρώτα θα γίνει αποδεχτό ότι ως αιτία χρησίμευσε η καταστολή που διέπραξαν οι οργανωμένες δομές της κοινότητας των Τσάμιδων στο πλευρό των φασιστών και ναζιστών κατά του ελληνικού πληθυσμού στην ίδια περιοχή.

Σε σχέση με το θέμα αυτό στην Αλβανία δεν έχει ειπωθεί λχ, ότι με την εμφάνιση της Ιταλίας ως Αδριατική Δύναμη (λίγο μετά την ενοποίηση του ιταλικού κράτους), το αλβανόφωνο στοιχείο στην Τσαμουριά χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο κατά των ελληνικών συμφερόντων. Δεν έχει ειπωθεί ότι ο Πόλεμος της Ιταλίας κατά της Ελλάδας το 1940 κηρύχθηκε εξ' ονόματος «της ένωσης της Τσαμουριάς με την Αλβανία». Είναι γνωστό ότι τα καταχτητικά σχέδια της Ιταλίας σε βάρος της Αλβανίας και Ελλάδας δεν είχαν το «ΟΚ» του Χίτλερ. Αυτό σημαίνει ότι αν δεν θα υπήρχε το πρόσχημα της Τσαμουριάς, θα είχαν αποφευχθεί η αιματοχυσία και θυσία δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, οι συνέπειες ενός πολέμου και οι εχθρότητες που άφησε πίσω. Δεν έχει ειπωθεί ότι στην Τσαμουριά οι Αλβανοί είχαν ολοκληρωμένες φασιστικές δομές, οι οποίες ενεργούσαν κατά του ελληνικού λαού.

Ακριβώς επειδή γνώριζε όλα αυτά ο Χότζα, ακύρωσε το 1943 τη συμφωνία της Κονίσπολης μεταξύ των τοπικών ΕΑΜ των αντίστοιχών χωρών, για μια αμοιβαιότητα ανάμεσα στην ε.ε. μ και την κοινότητα των Αλβανών στην

ελληνική Τσαμουριά. Η στάση της ε.ε.μ προς τον αγώνα του αλβανικού λαού ήταν διαμετρικά αντίθετη με εκείνη των Αλβανών στην Τσαμουρια.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ε.ε.μ στην Αλβανία, ανεξαρτήτως από τη στάση του συναγωνιστή με τον αλβανικό λαό στο Πόλεμο, δοκίμασε τρομαχτικούς διωγμούς και κατατρεγμούς από το κομμουνιστικό καθεστώς λόγω εθνικότητάς. Παρ'όλα αυτά ποτέ δεν εκδήλωσε τάσεις αλυτρωτισμού.

Νομίζω ότι αν ειπωθούν όλα αυτά δεν θα υπάρξει «τσάμικο θέμα» και για την Αλβανία, όπως δεν υπάρχει για την Ελλάδα.

Από την άλλη πλευρά αναφέρω ότι είναι δικαίωμα του αλβανικού κράτους να ενδιαφερθεί για την επίλυση των νόμιμων δικαιωμάτων των μελών της κοινότητας των Τσάμιδων, μέσω της ελληνικής, είτε διεθνούς δικαιοσύνης. Όμως αυτό το ενδιαφέρον δεν μπορεί να εκδηλωθεί ως μια πολιτική υπόθεση, η οποία στο τέλος - τέλος της γραφής δημιουργεί εντάσεις στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και πραχτικά, εξαιτίας της, χάνουν τα δικαιώματά τους και εκείνοι που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα με την ελληνική δικαιοσύνη.

Ερώτηση 12: Ερχόμαστε σε μια ιστορική στιγμή σχετικά με την οποία επικρατεί πολύ ομίχλη. Αναφέρομαι στο κίνημα του 1914 στο Νότο με το Ζωγράφο και το αίτημα για την Αυτονομία της Ηπείρου. Στη βάση του κινήματος αυτού, κατ'εσας, στέκει το θρησκευτικό, ή εθνικό στοιχείο;

Απάντηση: Η αυτονομία της Βορείου Ηπείρου του 1914 στην ουσία δεν διέπεται από σταγόνα ομίχλης. Είναι ένα ιστορικό γεγονός στη χρονική γραμμή της ίδρυσης του αλβανικού κράτους. Το κίνημα για το αυτόνομο αυτό κράτος στην ουσία του είναι εθνικής φύσεως. Η διαχωριστική γραμμή των μετασχόντων σ'αυτή την πολεμική σύρραξη ήταν μεταξύ εκείνων που προσέβλεπαν το μέλλον τους στην Ελλάδα. Στην κατηγορία αυτή συμπεριλαμβάνονταν Έλληνες, Ορθόδοξοι και Μουσουλμάνοι. Στην άλλη πλευρά ήταν εκείνες οι δυνάμεις, οι οποίες δεν γνώριζαν ακόμα καλά τι σημαίνει αλβανικό κράτος, αλλά δεν είχαν αποσπαστεί από τα συμφέροντα με την Τουρκία.

Το κίνημα αυτό ξέσπασε όταν διαπιστώθηκε ότι το ελληνικό κράτος είχε παραιτηθεί από την επιδίωξη ενσωμάτωσης στον εθνικό κορμό της Ελλάδας του βόρειου τμήματος της Ηπείρου, διότι το τμήμα αυτό το αντιμετώπιζε ως μέσο ανταλλαγής προς ικανοποίηση των εθνικών της συμφερόντων στα Δωδεκάνησα και τη Θράκη. Γι'αυτό και χαρακτηρίστηκε αγώνας αυτονομίας. Δεν είχε την στήριξη του ελληνικού κράτους. Ο Βενιζέλος, ως ο υπάκουος άνθρωπος των Μεγάλων Δυνάμεων, όχι μόνο που απείλησε τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας και πρόεδρο της Κυβέρνησης της Βορείου Ηπείρου, το Ζωγράφο από το Κεσοράτι και τον υψηλόβαθμο αξιωματικό του Ελληνικού Στρατού και Υπουργό Αμύνης της αυτόνομης κυβέρνησης, Δούλη από τη Νίβιτσα, αλλά, εκείνος έκοψε στις δυνάμεις της αυτονομίας τις τηλεπικοινωνίες, μπλόκαρε τον ανεφοδιασμό με οπλισμό, ρουχισμό και χρήματα. Απέκλεισε το λιμάνι των Αγίων Σαράντα ως τη μόνη πύλη ανεφοδιασμού. Χαρακτήρισε προδότες όλους εκείνους τους αξιωματικούς και στρατιώτες που δεν εισάκουσαν στην εντολή του σε εφαρμογή της απόφασης των Μεγάλων Δυνάμεων για υποχώρηση του ελληνικού στρατού από τα εδάφη της Βορείου Ηπείρου, αναγνωρισμένα κατ'αρχήν από τη πρώτη συνδιάσκεψη της Φλωρεντίας ως τμήμα του νεοσύστατου αλβανικού κράτους. Σε περίπτωση που το αλβανικό κοινό (και το ελληνικό) θα γνωρίσει την επικοινωνία του Βενιζέλου με τις αρχές του κινήματος αυτού, θα πειστεί πλήρως και ο πιο

φανατικός ότι η ελληνική κυβέρνηση αντιτάχτηκε σ' αυτό με ο, τι διέθετε. Όμως, είναι αληθές ότι το κίνημα αυτονομίας έχαιρε την ευρύτατη στήριξη των απλών Ελλήνων. Και ο μεγάλος Καζαντζάκης ήρθε την εποχή εκείνη στο Αργυρόκαστρο ως εθελοντής στις γραμμές των εθελοντών προερχόμενων από την μακρινή Κρήτη.

Την πραγματικότητα ύπαρξης της Αυτονομίας αναγνώρισαν τέσσερεις πλευρές:- η κυβέρνηση του Ζωγράφου, η αλβανική πλευρά, η ελληνική και η διεθνής κοινότητα. Είναι άλλο θέμα η υλοποίηση της φόρμουλας αυτής. Για την μη εφαρμογή της συνέβαλαν οι διεθνείς παράγοντες και ιδιαίτερα τα ιταλικά συμφέροντα, που τη σαμποτάρισαν. Εξείχε ξανά ο ρόλος της Ελλάδας με επικεφαλής τον Βενιζέλο, ο οποίος συνέχιζε να αντιμετωπίζει ασήμαντη για την Ελλάδα τη Βόρειο Ήπειρο, μπροστά στα νησιά του Αιγαίου και τη Θράκη. Ο Βενιζέλος έδωσε από τη Βουλή των Ελλήνων τους 16 βουλευτές εκλεγμένους στην αυτόνομη Βόρειο Ήπειρο. Αρνήθηκε να αναγνωρίσει επίσημα την κυβέρνηση του Ζωγράφου, ιδιαίτερα όταν ο τελευταίος παρέδωσε τη διοίκηση της αυτόνομης περιοχής της Βορείου Ηπείρου στις ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις, οι οποίες με εντολή των Μεγάλων Δυνάμεων, επανεκατέχτησαν στο τέλος του δεύτερου Βαλκανικού Πολέμου τη Βόρειο Ήπειρο, βάζοντας έτσι τέρμα στην αποστολή της αυτόνομης κυβέρνησης.

Αυτή είναι η ιστορία. Όμως σχετικά με την ιστορία αυτή έγιναν μεγάλες καταχρήσεις. Η πρώτη σχετίζεται με την ταύτιση του όρου «Βόρειος Ήπειρος» με τον ελληνικό αλυτρωτισμό και επεκτατισμό. Ως ιστορικό και γεωγραφικό γεγονός είναι αληθές ότι τα κρατικά σύνορα Ελλάδας-Αλβανίας χώρισαν την Ήπειρο για πρώτη φορά ανά τους αιώνες σε Βόρεια και Νότια. Είναι επίσης γεγονός ότι η Βόρειος Ήπειρος ταυτίζεται συχνά με τα γεγονότα του 1914, ως αποκορύφωση των περιπετειών οροθέτησης των συνόρων μεταξύ των δύο χωρών. Όπως αποτελεί γεγονός ώστε η τύχη της Βορείου Ηπείρου χρησίμευσε για μακρό χρονικό διάστημα ως τροφοδότηση της νοσταλγίας των εθνικιστικών στρωμάτων στην ελληνική κοινωνία. Είναι επίσης γεγονός ότι ο όρος «Βόρειος Ήπειρος» χρησιμοποιήθηκε από τη εθνικιστική ρητορική του Ε. Χότζα ως επιχείρημα για να ενθαρρύνει το ανθελληνικό εθνικιστικό αίσθημα μεταξύ των Αλβανών και να προκαλέσει το φόβο και τον διωγμό μεταξύ του ελληνικού στοιχείου στην Αλβανία.

Όμως είναι άδικο ώστε το ιστορικό γεγονός να μπερδεύεται σκόπιμα με την εθνικιστική ρητορική. Το επισημαίνω αυτό διότι η ίδια ρητορική, όπως επί Χότζα, σερβίρεται και σήμερα στις δομές της αλβανικής κοινωνίας, που σημαίνει ότι ο αλβανικός εθνικισμός σε θεωρία και πράξη δεν μπορεί να απαλλαγεί από το πλαίσιο της κομμουνιστικής κληρονομιάς. Συνεπώς, είναι ένα μέσο που συμπληρώνει το οπλοστάσιο «επιχειρημάτων» του ανθελληνικού εθνικισμού.

Επιβεβαιώνεται αυτό και με το γεγονός ότι η ε.ε.μ στην Αλβανία, ακόμα σήμερα δεν μπορεί να αποκαταστήσει κανένα από τα γεγονότα ή τις προσωπικότητές της παλιάς και νέας ιστορίας της, που αντιμετώπιστηκαν εχθρικά από το κομμουνιστικό καθεστώς.

Στο τέλος-τέλος, θέλω να πιστεύω ότι όλα τα είδη εθνικισμού σε σχέση με την Αυτονομία της Βορείου Ηπείρου πρέπει να νιώθουν μειονεκτικοί μπροστά στο γεγονός ότι το Σύνταγμα του αλβανικού κράτους, παραχωρεί σήμερα στην τοπική αυτοδιοίκηση και στο πλαίσιο αυτό και στην εθνική ελληνική μειονότητα, περισσότερα δικαιώματα και αρμοδιότητες από ό, τι το

ιστορικό πρωτόκολλο αναγνώρισης της αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου, της Κέρκυρας, τον Μαΐο 1914.

Ερώτηση 13: Τι συμβολίζει κατ'εσάς η Χιμάρα σε όλο της το πλαίσιο; Αποτελεί ένα πλασματικό η πραγματικό πρόβλημα;

Απάντηση: Η Χιμάρα είναι μια περιοχή με τις δικές της ιδιαιτερότητες. Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου της Αθήνας από του Βουνό, Δέδες, βρίσκει στην ελληνική της Χιμάρας της δεκαετίας του '30, λέξεις και γλωσσικές δομές των Δωριέων, ιδρυτών του ενός μεταξύ των πρώιμων διαλέκτων της αρχαίας ελληνικής.

Κατά τον 15^ο-16^ο αιώνα κατέβηκαν εδώ μινωίτες πολεμιστές για να πολεμήσουν κατά των Τούρκων υπό την καθοδήγηση του γιού του Σκεντέρμπεη και των Βενετών. (Πόλεμος ο οποίος εξασφάλισε στη Χιμάρα το καθεστώς μιας ιδιαίτερης αυτονομίας). Λίγο αργότερα κατέβηκαν από το βορά της Αλβανίας άλλοι πληθυσμοί, που αποτέλεσαν την καρδιά της Λιαμπουριάς, η οποία για τους γνωστούς λόγους δέχτηκε την δεδομένη γεωγραφική επέκταση.

Τα τρία θρησκευόμενα, η ορθοδοξία, ο μουσουλμανισμός και ο καθολικισμός εισήλθαν σε αιώνιες σχέσεις και αντιπαραθέσεις. Αναμίξεις σημειώθηκαν και μεταξύ του αυτόχθονου πληθυσμού με τους προερχόμενους από το βορά πληθυσμούς, δημιουργώντας μια πολύ-θρησκευτική, πολύ-εθνική και πολύ-γλωσσική περιοχή.

Σε μια τέτοια περιοχή με πολιτική αυτονομία, όπου οι σχέσεις με τη Δύση ήταν πολύ ανεπτυγμένες, εγώ εντοπίζω και το λίκνο της σημερινής μορφής του αρχαίου πολυφωνικού τραγουδιού της Ηπείρου.

Λοιπόν, η Χιμάρα, μπορεί να έχει αποκτήσει άλλα γλωσσικά, θρησκευτικά ή ακόμα και εθνικά χαρακτηριστικά, αλλά ποτέ δεν έπαψε να διαπρέπει η ελληνική της ταυτότητα. Με το καθεστώς αυτό τη Χιμάρα, μπορεί να τη διεκδικούν πολλοί, γι' αυτό και αυτή, στην περηφάνιά της, πρόβαλε το δικό της ανεξάρτητο και αυτόνομο στάτους, αυτό της Χιμάρας. (Ταυτόχρονα, στις διεθνείς της σχέσεις, η Χιμάρα ανέδειχνε το καθεστώς που της εξασφάλιζε μεγαλύτερες προϋποθέσεις βοήθειας από Δύση ή Ανατολή.)

Με την ίδρυση του νεοσύστατου αλβανικού κράτους, στην πρώτη διοικητική διαίρεση, αυτή του 1920, αν δεν κάνω λάθος, η Χιμάρα συμπεριλήφθηκε στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό, που είχαν προαποφάσισε de facto οι Ιταλοί. Μετά απ' αυτή τη διοικητική διαίρεση η Χιμάρα αποσπάρθηκε από το χάρτη των μειονοτικών ζωνών. Από την άλλη πλευρά σε όλα τα κινήματα για δικαιώματα εθνικού περιεχομένου της ε.ε.μ, η Χιμάρα αποτελούσε τον βασικό παράγοντα και πάντοτε πρωτοστατούσε. Το σημαντικότερο είναι το κίνημα για το άνοιγμα των σχολείων στη μητρική γλώσσα κατά το 1933-35. Η κυβέρνηση του Ζώγου, μετά αποφάσεως του δικαστηρίου της Χάγης, υποχρεώθηκε να τα επαναλειτουργήσει. Άνοιξαν τέτοια σχολεία και σε μερικά, τρία, χωριά της Χιμάρας. Τα σχολεία αυτά συνέχισαν τη λειτουργία τους μέχρι το 1946, όταν ο Ε. Χότζα, μετά από τις εχθρικές σχέσεις που αποκατάστησε με την περιοχή, τα έκλεισε.

Η Χιμάρα έμεινε μια μακρινή ιστορία για τα υπόλοιπα τμήματα της ε.ε.μ μέχρι το 1991.

Σήμερα, εγώ νομίζω ότι οι θέσεις που τηρούνται προσβάλλουν την αιώνια ταυτότητα της Χιμάρας. Οι στάσεις αυτές δεν μου προκύπτουν πέρα από το

πλαίσιο του εθνικισμού και ιδιαίτερα του ανθελληνικού κλίματος και στην προκειμένη περίπτωση και αντίστροφα. Το πρόβλημα έγκειται στο ότι γι αυτό που εκπροσωπεί η Χιμάρα δεν επιτρέπεται να μιλήσουν οι ίδιοι και όλοι οι Χιμαρώτες. Έχω την εντύπωση ότι η πολιτική εξουσία και ο πολιτισμός της εξουσίας, από κοινού με την μειονεκτικότητα που παράγει ο αρρωστημένος και χωρίς επιχειρήματα εθνικισμός, διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα της Χιμάρας. Προς την κατεύθυνση αυτή το ελληνικό στοιχείο στη Χιμάρα δεν χαίρει ούτε τα δικαιώματα που γνώριζε πριν από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ οι δομές του κομμουνιστικού καθεστώτος στην αντιμετώπιση της Χιμάρας είναι κυρίαρχες.

Όμως το χειρότερο είναι ότι από την κατάσταση αυτή προσπαθούν να επωφεληθούν πολιτικοί και όχι μόνο. Η όξυνση των εθνικιστικών πνευμάτων και αντιπαράθεσεων στη Χιμάρα τα τελευταία χρόνια, φθάνοντας μάλιστα μέχρι και σε θύματα, από κοινού με τον στόχο αλλοίωσης των εθνο-πολιτιστικών ισορροπιών της, κρύβει και έναν άλλο στόχο, οικονομικού περιεχομένου. Πίσω από αυτόν τον «πόλεμο» κρύβεται η μαφία υφαρπαγής των οικοπέδων και των τουριστικών φιλέτων στο μαργαριτάρι του Ιονίου. Και οι αυτουργοί αυτοί, χωρίς θρησκεία και εθνικότητα, χρησιμοποιούν το πιο αποτελεσματικό όπλο για την επίτευξη των στόχων τους: -την διεθνική αντιπαράθεση.

Ερώτης 14: Μπορεί να πούμε ότι ο Αλί Πασά Τεπελενλής αποτελεί το παράγοντα κλειδί της νέας ιστορίας, που σταθεροποίησε αυτή την κοινωνική και δημογραφική πραγματικότητα στο Νότο της Αλβανίας και στο Βορά της Ελλάδας; Είναι μήπως αυτός πρόδρομος του σημερινού κλίματος σχέσεων;

Απάντηση: Ναι! Μάλιστα προς την κατεύθυνση αυτή ο Αλί Πασάς ξεπέρασε κατά πολύ και την Τουρκία. Με άγρια βία, καταστολή, αρπαγές, με δόλο, δημαγωγία κλπ, ο Αλί Πασάς εγκαθίδρυσε την σατραπική κυριαρχία του έναντι του ελληνικού και ορθόδοξου πληθυσμού, αλλά και μουσουλμανικού στις περιοχές αυτές. Με τη δική του δικαιοσύνη, με δημαγωγία, με μεταρρυθμίσεις και υποστήριξη αυτός κέρδισε ταυτόχρονα και τη συμπάθεια του ελληνικού πληθυσμού. Από την άλλη πλευρά για την αποκατάσταση της σατραπικής κυριαρχίας του, μετέφερε χιλιάδες στρατού, κυρίως από τις σημερινές βόρειες περιοχές της Αλβανίας. Στο στρατό και τη διοίκηση κυριαρχούσε το αλβανικό στοιχείο. Στο εποικοδόμημα της αυλής υπερίσχυε το ελληνικό. Ο Αλί επιδίωκε την κυριαρχία του αλβανικού στοιχείου σε όλη την Ήπειρο, αλλά μορφωμένου με τον ελληνικό πολιτισμό.

Ενσυνείδητα ή όχι, εκείνος μπορεί να θεωρηθεί ο άνθρωπος που επανέφερε το παλιό όνειρο ενός ισχυρού κράτους της Ηπείρου. Διαφορετικά όμως, από το Σκεντέρμπεη που διατύπωνε το στόχο αυτό στο λόγο του και το εκδήλωνε στα σύμβολα που χρησιμοποιούσε, ο Αλί Πάσας Τεπελενλής βάδισε στο δρόμο αυτό, ίσως με το ένστικτο του ανθρώπου που βιώνει φυσιολογικά το όνειρο αυτό. Στην προσπάθεια αυτή ο Αλί Πασάς διασταύρωσε τον ελληνικό πολιτισμό με την πολεμική ορμή των Αλβανών. Ενώ κατέστρεφε εκκλησίες και πυρπολούσε μοναστήρια που του πρόβαλαν εμπόδια, ταυτόχρονα οικοδομούσε τέτοια προς όφελός του. (Δεν μιλούμε για οικοδομή τζαμιών που ήταν κάτι φυσιολογικό). Επέτρεψε και ενθάρρυνε τη διάδοση των ελληνικών σχολείων στα Ιωάννινα και σε όλη την Ήπειρο μετατρέποντάς τα στο ισχυρότερο κέντρο πολιτισμού σε όλη την αυτοκρατορία. Ταυτόχρονα είχε και τις πιο τρομαχτικές φυλακές της εποχής. Ενθάρρυνε την ίδρυση της πρώτης

εμπορικής επιχείρησης βιβλίων και ίδρυσε το επίσημο ταχυδρομικό δίκτυο. Χρηματοδότησε γεωβελτικά έργα και έργα οδικής υποδομής.

Είναι αληθές ότι στη φύση της Ηπείρου η συμβίωση διαφορετικοτήτων και αντιθέτων στη δημογραφία και πολιτισμό της αποτελεί στους αιώνες μια ομαλότητα. Η μακρά Οθωμανική κατοχή, χάλασε την διαχρονική ισορροπία της. Ανεξαρτήτως των αναζητήσεων του ο Αλί Πασάς δεν άλλαξε την κατάσταση αυτή. Η αντιπαράθεση, ή η εχθρότητα και η συνεργασία, ή η συμβίωση διατηρούσαν το επίπεδο εξουσίας του. Σήμερα τις αρνητικές πλευρές αυτής της συμβίωσης διατηρεί ζωντανές ο αρρωστημένος και αναχρονικός εθνικισμός.

Ερώτης 15: Στη δική σας ανάλυση πώς επηρεάζει τις διμερείς σχέσεις η νέα γεωπολιτική δυναμική των Αλβανών στη Βαλκανική, στο Κόσοβο και στο νέο ρόλο στη Μακεδονία;

Απάντηση: Έχω την εντύπωση ότι σ' αυτή την νέα γεωπολιτική του αλβανικού παράγοντα στη Βαλκανική είναι έκδηλη η συναισθηματική πλευρά, η οποία, όσο νόμιμη και αναπόφευκτη, συνοδεύεται από μια περίσσια αυτοπεποίθηση, που δεν μπορεί να αποφύγει τις βαλκανικές ασθένειες. Διατυπώνοντας το διαφορετικά θα έλεγα ότι είναι έκδηλος ο εθνικός εγωισμός ως έκφραση της πρόκλησης κατά των ιστορικών αδικιών των γειτόνων, όπως και η υπόθαλψη της ιδέας για ενοποίηση των κατοικημένων από τους Αλβανούς εδαφών κατά το όρο της «εθνικής Αλβανίας». Το συγκεκριμένο αίσθημα, περισσότερο εσωστρεφές, από κοινού με τη ζωογόνηση του οργανωμένου εγκλήματος φαίνεται ότι καλλιεργούν το έδαφος για τον έλεγχο αυτή της νέας γεωπολιτικής δυναμικής, από νεοδόγματα του παρελθόντος, ή από συμμαχίες που αλλοιώνουν τις ευρωπαϊκές ισορροπίες των Βαλκανίων. Υπό την οπτική αυτή γωνία, ξεκινώντας από τους λόγους της Ελλάδας για τη μη αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου, ή τις επιφυλάξεις της σχετικά με το όνομα του κράτους των Σκοπίων, χωρίς να λησμονήσουμε εδώ εκείνο το είδος αλβανικού εθνικισμού σκληρυμένου ως ανθελληνισμό, εννοείται ότι στις διμερείς σχέσεις δημιουργείται κάποιος κόμβος, ο οποίος προς το παρόν, ευτυχώς έχει περισσότερο συναισθηματικό χαρακτήρα. Στην ουσία το ποθούμενο ευρωπαϊκό μέλλον προϋποθέτει το αντίθετο:- πολύ καλές σχέσεις και συνεργασία σε όλους τους τομείς. Όμως, όπως ανέφερα και πιο πάνω, μια τέτοια προσέγγιση ενοχλεί εκείνους τους παράγοντες που θέλουν να ελέγχουν τον ιστορικό άξονα των ισορροπιών μεταξύ Δύσης και Ανατολής. Στο σημείο αυτό ο αλβανικός παράγοντας πρέπει να γίνει και ενσυνείδητος και υπεύθυνος.

Ερώτηση 16: “Η Αλβανία είναι μια ευρωπαϊκή χώρα και όχι μια μουσουλμανική» λέει ο Πρωθυπουργός. Στέκει κατ'εσάς η ομολογία αυτή; Διαπιστώνετε νέο ρόλο της θρησκείας στη χώρα μας;

Απάντηση: Η Ομολογία του πρωθυπουργού επιτρέπει πολλές οπτικές γωνίες. Συνεπώς, η Αλβανία είναι ευρωπαϊκή χώρα σε ότι αφορά το θρήσκευμα, σε ότι αφορά τον πολιτισμό και την νοοτροπία, σε ότι αφορά την γεωγραφική τοποθεσία, τις θεσμικές σχέσεις και τους δημοκρατικούς θεσμούς.... την προσδοκία και την προοπτική;!

Ίσως την αξία ευρωπαϊκής χώρας θα πρέπει να αναζητήσουμε στην θρησκευτική συμβίωση και ανοχή. Λέω ίσως για μερικούς λόγους.

Πρώτο, είναι ουσιαστικός η περιφερειακός ο ρόλος των θρησκευμάτων στον αστικό πολιτισμό των κοινοτήτων τους; Τα θρησκευόμενα στην Αλβανία δεν έχουν τις δικές τους συνεισφορές, όπως συμβαίνει στον δυτικό πολιτισμό, όσον αφορά το σεβασμό του νόμου και του κράτους, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ίσως προς το επίπεδο αυτό θα πρέπει να αναζητηθούν και οι πραγματικές αξίες της θρησκευτικής συμβίωσης και ανοχής. Θα αποχτούσαν ζωτικότερες αξίες στην κοινή προσπάθεια ώστε οι πιστοί να αποχτούσαν μια δυτική κουλτούρα στην καθημερινή δράση τους σε σχέση με το νόμο και το κράτος, σε σχέση με τη συνειδητοποίηση των περιθωρίων της προσωπικής ελευθερίας το όριο της οποίας λήγει εκεί όπου αρχίζει η ελευθερία του άλλου.

Δεύτερο. Η Επίσκεψη του Πάπα Φραντσέσκο χαιρετήθηκε από τον κόσμο για το γεγονός ότι τον υποδέχτηκαν με ενθουσιασμό πιστοί από την ποικιλία θρησκευμάτων στη χώρα, μεταξύ των οποίων πολλοί μουσουλμάνοι. Επίσης, εκείνος ηγήθηκε συνάντησης με τους ανωτάτους εκπροσώπους αυτών των θρησκευμάτων στην Αλβανία, ενώ ταυτόχρονα εκείνοι ήταν όλοι μαζί κατά τη διάρκεια σχεδόν όλης της επίσκεψης του.

Μερικές μέρες όμως αργότερα στην ίδια λεωφόρο, απ'όπου η υφήλιος έλαβε το μήνυμα με οικουμενικές αξίες του υποδείγματος της θρησκευτικής συμβίωσης, πρόβαλλαν πολλοί περισσότεροι μουσουλμάνοι, οι οποίοι προσεύχονταν μόνοι τους για το "Kurban Bajramin". Το ερώτημα που προκύπτει είναι, έχουμε μια θρησκευτική συμβίωση που πηγάζει από την αποστολή κάθε θρησκείας, ή ανοχή λόγω του περιφερειακού ρόλου τους;

Τρίτο. Θέλουμε πραγματικά ένα φάσμα θρησκευμάτων ή επιστροφή στην καταγωγή; Τα μηνύματα του Πάπα στα Τίρανα για επιστροφή στην καταγωγή ήταν ξεκάθαρα και επανειλημμένα. Από την άλλη πλευρά, στο Κοσσυφοπέδιο η θεσμική προσπάθεια για να ανοίξει ο δρόμος στον καθολικό χριστιανισμό (η οικοδόμηση με συνεισφορές μουσουλμάνων ενός μεγαλοπρεπούς καθολικού ναού στη μέση της Πρίστινας, αφήνοντας να κατεδαφιστεί ένας ατελείωτος καθεδρικός ορθόδοξος ναός και προκαλώντας τεχνητά εμπόδια για την κατασκευή ενός τζαμιού) δεν είναι αποτελεσματική. Παρ'όλα αυτά μεταξύ των απλών πιστών (αν αφαιρέσουμε τους χριστιανούς ορθοδόξους) κυριαρχεί η ανοχή.

Τέταρτο. Στην Αλβανία το βάρος των θρησκευμάτων, σε κοινωνικό επίπεδο, όσο και σε σχέση με το εθνικό συναίσθημα, είναι μικρό. Από την άλλη φαίνεται ότι η παλιά παράδοση, της εξάρτησης του θρησκείας από πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, σε μερικές περιπτώσεις είναι έκδηλη και μπορεί να επιφέρει πολύ βαριές συνέπειες.

Θέλω να πιστεύω ότι στην ευρωπαϊκή μας πορεία είναι απαραίτητος και ο πραγματικός ρόλος των θρησκευμάτων. Έτσι η ευρωπαϊκή μας προοπτική θα προκύψει ουσιαστικότερη και ασφαλέστερη. Αλλά, αυτό μοιάζει αρκετά δύσκολο, διότι η πολιτική δεν επιτρέπει περιθώρια δράσης στη θρησκεία στην αποστολή της και ότι θέλει τα θρησκευόμενα ως διακοσμητικό στοιχείο ΤΕΛΟΣ.

Panajot Barka

18 Οκτωβρίου 2014 ·

ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ.

Όλες αυτές τις μέρες, μετά τα επεισόδια στη Δερβιτσάνη έβρισκα χρόνο να επισκεφτώ το χωριό. Χθες ήμουν και πάλι και χάρηκα που ανεξάρτητα που ήταν πολύ αργά, είδα στους δρόμους ξέγνοιαστα παιδιά να παίζουν.

Ταυτόχρονα έζησα και πάλι τον εφιάλητη της νύχτας της Τρίτης.

Πρώτο που μου ήρθε στο μυαλό ήταν η συμπεριφορά των δικών μας εκπροσώπων και είπα μέσα μου ότι κάποια στιγμή θα πρέπει σ' αυτού του είδους "εκπροσώπους" να βάλουμε την κόκκινη μούντζα της εθνικής ντροπής και προδοσίας.

Απ' αυτούς το θέμα θα έχει θαφτεί αν δεν κινητοποιούνταν ο Γενικός Πρόξενος και δεν δίναμε διάσταση στα ΜΜΕ της Ελλάδας. Ήρθε με αποτέλεσμα και η πρέπουσα διάσταση για να διαμαρτυρηθεί επίσημα η Αθήνα. Οι δικοί μας εκπρόσωποι δεν θα μιλούσαν.... διότι τα Τίρανα είχαν αποφασίσει να σιωπήσουν και θάψουν το θέμα. (!!!)

Οι δικοί μας εκπρόσωποι βγήκαν όλοι μετά, αφού μίλησε η Αθήνα (!), "Έκαναν" το χρέος τους.... μετά εορτής. Πρέπει να θυμηθούμε, το ίδιο συνέβη και με τη δολοφονία του Γκούμα στη Χιμάρα.

Αυτές τις μέρες, κανείς τους δεν μετέβη στη Δερβιτσάνη να δει τι γίνεται, να ενθαρρύνει τους συμπατριώτες, να νιώσουν κι εκείνοι ότι έχουν κάποιον να τους προστατέψει. Να διμαρτυρηθούν κάπου σε μια αλβανική αρχή.... Τίποτε απ' αυτά.

Για μια ακόμη φορά τους αντικατέστησε στο ρόλο τους ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας. Εκείνος πάει στις αστυνομικές αρχές αμέσως την επόμενη και διαμαρτυρήθηκε ... και εξ'ονοματός τους. Εκείνοι όμως δεν είχαν την τόλμη ούτε να τον ειδοποιήσουν . Είχαν όμως το θράσος να αμολήσουν στο διαδίκτυο τη φήμη ότι ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας ήταν άφανος. Τα λέω αυτά για να καταλάβουμε πόσο μακριά έχουν φτάσει οι εκπρόσωποι μας. Όταν η τύχη του τόπου μας είναι στην κόψη του ξυραφιού, αυτοί δεν κουνούν ούτε τα δαχτυλάκι τους αν δεν αρέσει στα Τίρανα.

Και δεν ντρέπονται όταν οι ίδιοι οι Αλβανοί κατηγορήσαν δριμύτητα τις ενέργειες των τραμπούκων που ήρθαν να εκτονώσουν τα εθνικιστικά πάθη τους κατά των Σέρβων σε βάρος μας.... !

ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΟΧΙ ΠΟΝΑΕΙ ΤΟΣΟ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ

Σήμερα η επέτειο του ΟΧΙ. Πολλές ελληνικές σημαίες. Πολύς κόσμος.

Ανατρέχω 23 χρόνια πριν, το 1991. Στην είδηση για τους πρώτους εορτασμούς του ΟΧΙ στο Βουλιαράτι. Έχει περίπου ως εξής: Ο κόσμος φοβόντουσαν ακόμα να ρθούν στο ΌΧΙ των ΕΛΛΗΝΩΝ. Ήμασταν πολύ ολίγοι. Συμμετείχαν, ο Παπαζάρος και μερικοί άλλοι μετρημένοι στα δάχτυλα. Ο Παπαζάρος μετά την επιμνημόσυνη δέηση διάβασε την ίδια λίστα πεσόντων, που διαβάζουμε και σήμερα... Την επίσημη ομιλία ανέλαβα προσωπικά. Ήταν μερικά "ΟΧΙ", που δίναμε ως όρκο στους χορταριασμένους τάφους των ηρώων, που κείτονταν σε ένα σιάδι χωρίς περιφράξεις και οι τάφοι μεταβίας διακρίνονταν. Η ομιλία είχε ως εξής:

- "ΟΧΙ" στην παραβίαση των εθνικών δικαιωμάτων,
- "ΟΧΙ" στην περαιτέρω εθνική αφομοίωση,
- "ΟΧΙ" στην εθνική δυσφήμιση και διάκριση ,
- "ΟΧΙ" στη φυγή!

Μετά μερικά κεράκια και λουλούδια και ματιές που διασταυρώνονταν μεταφέροντας μια σιωπηλή ερώτηση "Τα είπαμε καλά;!... τώρα τι κάνουμε:!

Όντως, οι εξελίξεις που μεσολάβησαν δικαίωσαν την ανάγκη για το ερώτημα αυτό.

Στα χρόνια που ακολούθησαν οι εδώ Έλληνες ξεθάρρεψαν. Ερχόταν αθρόοι. Περισσότερο όμως για να δώσουν το παρόν "της ταυτότητας" και όχι για να αποτίσουν πραγματικό φόρο τιμής, εφόσον ποτέ στη ζωή τους δεν έδειξαν ότι είναι άξιοι να κάνουν το παραμικρό που να μοιάζει στον ηρωισμό των ηρώων του '40

Το σκηνικό των εορτασμών κάθε χρόνο αλλάζει. Φέτος λόγω χάρη οι περισσότεροι παρευρισκόμενοι στο Βουλιαράτι είναι ερχόμενοι από την Ελλάδα. Γι' αυτούς η Βουλιαράτι μετατρέπεται σε χώρος προσκυνήματος. Φαίνεται ότι θέλουν να ξεφύγουν από την τυπικότητα των εορτασμών στην Ελλάδα. Φαίνεται ότι θέλουν να αγγίξουν οι ίδιοι τα μάρμαρα των ηρώων. Τους αρκεί που ανάβουν ένα κερί. Όχι τόσο για την ψυχή των ηρώων που είναι δοξασμένη, όσο ως εκδήλωση μετάνοιας που δεν μπορούν να κάνουν βήμα στο δικό τους παράδειγμα θυσιών για την Πατρίδα.

Τους κουράζουν όμως και εδώ οι πολιτικοί. Αμαυρώνουν με την παρουσία τους την ομοψυχία των πεσόντων. 6 Έλληνες βουλευτές στα δύο κοινοβούλια ήταν σήμερα στις εορταστικές εκδηλώσεις. Μεταξύ τους μπορεί να μιλούσαν μέχρι δύο-δύο.

Πόσο δύσκολη η προσπάθεια του κυρίου Πρέσβη να περάσει κάποια μηνύματα που έκαναν τους Έλληνες περήφανους ανά τους αιώνες.

Μα κι αυτή η ουρά με τα στεφάνια.... 46 στεφάνια ... μόνο 10-11 από φορείς στην ε.ε. μειονότητα.

Έτσι από χώρο προσκυνήματος η επέτειος μετατρέπεται σε άσκηση πολιτικής επίδειξης. Η έννοια της ενότητας, της ομοψυχίας, της σύμπνοιας και σύμπραξης καθηλώνεται μπροστά στη βία των φατριών, των ομάδων και των

παρατάξεων, που δεν μεταφέρουν καμιά εθνική ιδέα, παρά σκέφτονται την επιβολή της δικής τους ισχύς.

Στο σκηνικό αυτό η κοινότητά μας δείχνει την ταχύτητα με την οποία αποφεύγει από την ουσία της ιστορικής ημέρας για να γαντζωθεί στην τυπικότητα, στην επιφάνεια... Το αποκορύφωμα με τις μανάδες που πιστεύουν ότι φορώντας τα μικρά παιδάκια τους τσολιάδες θα αποσπάσουν περισσότερες μετοχές πατριωτισμού.... όταν δυστυχώς πολύ ολίγα ξέρουν για το ΌΧΙ ... και, συνεπώς, πολύ λιγότερα μπορεί να κάνουν για το έθνος και το κοινό καλό.....

2015

Panajot Barka

12 Ιανουαρίου 2015 ·

ΜΙΑ ΤΡΙΠΛΗ ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΕΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ
ΝΑ
ΘΕΩΡΗΘΕΪ ΙΣΤΟΡΙΚΗ !

Μια τριπλή νίκη σημειώθηκε σήμερα στις επαναληπτικές εκλογές για τον πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, η επιβεβαίωση της οποίας, βεβαίως και εναπόκειται στο μέλλον, μάλιστα στο άμεσο.

Το κατεστημένο Ντούλε έσπασε πριν προλάβει να γίνει μύθος που θα εκπροσωπούσε τον κακό εφιάλτη για τον τόπο μας. Ο Ντούλες πίστευε ότι είχε μονίμως περιθώρια, να βρίσκει θύματα, να κοροϊδεύει, να τάζει, πόστα, λεφτά, καρέκλες... Ασφαλώς, έπεσε στο λάκκο και στην παγίδα που σκάρωνε για όλους για να κουρσάρει ο ίδιος με τον στενό του κύκλο τον τόπο μας. Οι εκλέκτορες, αν και επιλογή του κατεστημένου, έδιωξαν το κακό όχι με το κακό ή για το κακό, αλλά με θετική προσδοκία.

Για πρώτη φορά όλα τα κομμάτια κατά του κατεστημένου ενώθηκαν εναντίον του.

Είναι αλήθεια ότι για το Ντούλε οι δύο υποψηφιότητες αποτελούσαν ένα γερό χαστούκι. Εκείνη που αυτός υποστήριζε ήταν μια λύση για το κατεστημένο που θα οδηγούσε σε νέες περιπέτειες τον τόπο μας. Άρα θα λειτουργούσε θετικά για το κατεστημένο και πολύ αρνητικά για τον τόπο μας. Σε περίπτωση νίκης του στη μέχρι τώρα διάσπαση θα είχαν να προστεθούν μόνο τα ερείπια. Άρα θα ήταν ένα χαστούκι και για το Ντούλε, ο οποίος επιβεβαιώνει πλέον ότι δεν μπορεί να ξεφύγει από τη λογική του Μάκμπεθ, ότι το έγκλημα απαιτεί έγκλημα, αλλά στο τέλος θα την πληρώσεις ακριβά. Ο Ντούλες δεν δίστασε να θυσιάσει για το σκοπό αυτό ένα νεαρό άνθρωπο. (Ευτυχώς οι εκλέκτορες τον έσωσαν. Τώρα θα χρειαστεί να αναδειχτεί χρήσιμος, απαλλάσσοντας τον από την γεύση της ήττας που μπορεί, λόγω έλλειψης πείρας, να βιωθεί με απογοήτευση. Όχι, γι' αυτόν ήταν μια σωτηρία και η ήττα ήταν του Ντούλε)

Η υποψηφιότητα που κέρδισε ήταν βέβαια χαστούκι για το Ντούλε, αλλά ελπίδα για τον τόπο μας. Όμως, όπως ο νέος πρόεδρος είπε στον επινίκιο λόγο του, με την εκλογή του δεν υπάρχουν ηττημένοι. Όλοι είναι νικητές. Η εκλογή του βεβαίως προκύπτει από τη σύμπραξη και την ενότητα, των ορθώς σκεπτόμενων Ελλήνων (εκλεκτόρων) που χρειαζόταν το σκούνημα αυτό για να ξυπνήσουν και καταλάβουν τι έκαναν, όπως και όλων των επικριτών του Ντούλε, τους περισσότερους εκ' των οποίων τους καλλιέργησε με τα ίδια του τα χέρια. Το μόνο κομμάτι που αντιστάθηκε σ' αυτή την ένωση ήταν του κατεστημένου. (Μη νομίζει κανείς ότι είναι μεγάλο. Όχι, είναι πολύ μικρό, διότι οι υποστηρικτές των εκλεκτόρων που στήριξαν την επιλογή Ντούλε δεν έχουν μεγαλύτερη απήχηση από το μπόι τους. Όπως κανείς δεν πρέπει να σκεφτεί ότι αυτό το κομμάτι δεν είναι χρήσιμο για τον τόπο μας και την ενότητά μας) Το πρόβλημα εστιάζετε στην ενότητα των υπόλοιπων κομματιών. Ενώθηκαν με σημείο αναφοράς το κατεστημένο Ντούλε. Όχι όμως οι πάντες ξεκινούσαν από το εθνικό συμφέρον. Υπήρχαν κι αυτοί που εξέφραζαν την έντονη

διαμαρτυρία εναντίον του Ντούλε, ξεκινώντας από προσωπικές κόντρες για προσωπικά συμφέροντα.

Ο νέος πρόεδρος, πιστεύω ότι θα μπορέσει να ξεπεράσει το σκόπελο των μικροσυμφερόντων που προστέθηκαν στην ενότητα αυτή, μόνο προτάσσοντας στην δράση του τα εθνικά συμφέροντα, μόνο πραγματοποιώντας την ενότητα σε εθνικά ιδεώδη ξεπερνώντας άλλες πολιτικές ιδεολογίες ακόμα και ηλικίες. Καλή δύναμη και σιδεροκέφαλος!

Panajot Barka

2 Φεβρουαρίου 2015 ·

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ ΚΑΙ Ο ΗΠΙΕΡΟΤΙΣΜΟΣ

Στη χειρονομία του 29-χρονου Ηπειρώτη επιχειρηματία, απόγονου του πρώτου κατασκευαστή της Γέφυρας της Πλάκας, ο οποίος την επόμενη της πτώσης της Γέφυρας ανέλαβε τη χρηματοδότηση για την ανέγερσή της, μπορούμε να πούμε ένα μεγάλο ΕΥΓΕ! Όμως στη χειρονομία του μπορούμε να πούμε μεγαλόφωνα ότι ο Ηπειρωτισμός ζει και η Ήπειρος έχει ελπίδα!! Πρέπει όμως να μη σκοτωθεί εκ' νέου ο Ηπειρωτισμός και το λέω αυτό διότι άλλοι Ηπειρώτες χρηματοδοτούσαν τελευταία ένα γιγαντόδρομο στα Τζουμέρκα για να πάει επισκέπτες στην ιστορική γέφυρα. (και είναι γνωστό ότι οι δρόμοι έχουν πολλά λεφτά και για όσους τους επινοούνται) . Όμως δεν πρόσεξαν την προστασία του προορισμού, την Ιστορική Γέφυρα !!! Μόνο με τα λεφτά για κάποια από τα άσχετα μπετά για την προστασία του δρόμου θα μπορούσε να έχουν δοθεί για την προστασία της Γέφυρας... Ε... δε δόθηκαν διότι εκεί που δεν λειτουργεί ο Ηπειρωτισμό, αλλά ο τομαρισμός οι ιστορικές γέφυρες πέφτουν...

Η αναφορά στη χειρονομία του 29-χρονου επιχειρηματία έχει και μια άλλη διάσταση για τον τόπο μας. Υπάρχουν σε μας επιχειρηματίες ζάπλουτοι και έγιναν τέτοιοι εκμεταλλευόμενοι τα πλούτη του τόπου μας . Εκεί δίπλα από τις επιχειρήσεις τους υπάρχουν δύο παμπάλαιοι ναοί. Από τον 6-7 αιώνα είναι ο ένας και είναι ετοιμόρροπος. Εκείνοι περνούν δίπλα του όταν πηγαίνουν για κυνήγι. Το βλέπουν πώς τρέμει από τα τεράστια τους τζίπ, αλλά δεν βάζουν το χέρι στη τσέπη για να τον αναστηλώσουν και να τον σώσουν.

Δε θέλουμε η Μεγαλόχαρη να τους προσέξει, αλλά απλώς να ξυπνήσει μέσα τους τον Ηπειρωτισμό διότι είναι σίγουρο ότι ο τόσο πολύ τομαρισμός βλάπτει ... εκείνους, αλλά σκοτώνει και τον αρχαίο μας πολιτισμό!

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ

Το παρακάτω σημείωμα αφορά τις δικαιολογημένες εθνικές ανησυχίες για τις προσεχείς δημοτικές εκλογές. (Δυστυχώς, δεν έχουμε άλλα μέσα μαζικής επικοινωνίας και θα πρέπει να περιοριστούμε στις προσωπικές ηλεκτρονικές δυνατότητες. Οι υπαίτιοι τις έντονης ανησυχίας για τις εκλογές, είναι υπεύθυνοι και για την κατάντια αυτή, όπως για καθετί κοινό και εθνικό. Θέλουν το χέρι τους του κατεστημένου εθνικής καταστροφής να δρα ανενόχλητο και χωρίς καμιά ευθύνη έναντι του μέλλοντος.)

Οι προσεχείς δημ. εκλογές είναι οι πλέον αποφασιστικές εφόσον οι δήμαρχοι θα παράγουν την ρεάλ πολιτική στις περιοχές με συμπαγή ελληνικό πληθυσμό στην ε.ε. μειονότητα. Όμως η πολιτική στρατηγική που επέλεξε να ακολουθήσει η ε.ε. μειονότητα, (επίσημοι και μη παράγοντες) νομίζω ότι οδηγεί στα ίδια λάθη. Κάνουμε εκκλήσεις, όταν χρειάζονται πράξεις. Αναζητούμε να εκλέξουμε τους καλύτερους, όταν δεν μπορούμε να θέσουμε κριτήρια που θα θέτουν το πλαίσιο του ποθούμενου καλύτερου. Βλέπουμε ότι οι άλλοι έχουν στόχους που είναι σε βάρος μας και εμείς αρκούμαστε με τη διαπίστωση. Μιλούμε για ενότητα (σε προφορικό λόγο) και καθημερινά εξυπηρετούμε τη διάσπαση. Στο πολυσχιδή σχήμα διάσπασης που μαστίζει από χρόνια το εξασθετισμένο κορμί της ε.ε. μειονότητας, τελευταία φαίνεται να καταγράφεται και μια νέα διάσπαση. Αυτή μεταξύ του θεσμού του προέδρου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του κατεστημένου του Ντούλε. Πρόκειται για αντιπαραθέσεις στο μέχρι τώρα δίδυμο ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, υπεύθυνο μέχρι ενοχής για τον κατακερματισμό των δυνάμεων στην ε.ε. μειονότητα και για τον προσανατολισμό των ενεργειών της στην καλλιέργεια εσωστρέφειας. (Ταραχοποιοί με ύποπτο και επικίνδυνο εθνικά παρελθόν, ταυτισμένοι άμεσα με το περιβάλλον του Ντούλε, επιδιώκουν να θέσουν σε ομηρία τον πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και το Γενικό Συμβούλιο. Ταυτόχρονα, ο Ντούλες με τη σφραγίδα του ΚΕΑΔ στη τσέπη ψάχνει λύσεις που θα ενισχύουν το δικό του κατεστημένο.)

Βασικό αδύνατο σημείο της προσπάθειας που φαίνεται στο "εκλέξουμε τους καλύτερους δημάρχους", είναι ότι κινούμαστε στις επιλογές του κατεστημένου, δλδ, στην ανάγκη να βρούμε τη λύση στις συμμαχίες με τα αλβανικά κόμματα που δρουν στο χώρο της ε.ε. μειονότητας. (Επιβεβαιώνεται ότι οι απλοί Έλληνες που στήριξαν αλβανικά κόμματα στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό είχαν καταλάβει ότι οι ομογενείς θεσμοί ήταν εθνικά περισσότερο επικίνδυνοι από τους άλλους και από κοινού με την ψήφο διαμαρτυρίας πέταξαν στην τελευταία εκλόγιμη θέση το κατεστημένο Ντούλε). Συνεπώς, η όποια λύση για επιλογή του καλύτερου Έλληνα με τη λογική αυτή, θα οδηγήσει σε σχεδόν ταυτόσημα με τα μέχρι τώρα αποτελέσματα.

Θα συμβάλλει σ' αυτό και το γεγονός ότι οι άκαρποι εγωισμοί και συμφέροντα κάποιων δικών μας επιχειρηματιών, δε θα τους σταματήσουν ούτε αυτή τη φορά για να επιδείξουν τη δύναμή τους, ενώ είναι συνυπεύθυνοι για το καταστρεπτικό φαινόμενο της εξαγοράς ψήφου.

Η πρότασή μου έχει ως εξής: Από τη στιγμή που οι παράγοντες που πιο πάνω ανέφερα, με τις τόσο αρνητικές επιπτώσεις, είναι ελληνικής καταγωγής,

τότε προτείνω στην ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να αναλάβει πρωτοβουλία για να καθίσουν σε κοινό τραπέζι όλοι αυτοί οι παράγοντες, - πολιτικοί, οικονομικοί πολιτιστικοί. (Επιτρέπει την υλοποίηση της πρωτοβουλίας το γεγονός ότι τα φτερά των παλιών γερακιών του κατεστημένου έχουν ξεφτίσει και τα νύχια και το ράμφος τους έχουν γυρίσει προς τα μέσα.) Η τράπεζα αυτή να έχει βασικό στόχο ώστε οι παράγοντες αυτοί από μέρος του προβλήματος να μετατραπούν σε μέρος της λύσης, ώστε να θέσουμε από κοινού τα εθνικά συμφέροντα που μας ενώνουν όλους, πάνω από τα ιδεολογικά και προσωπικά. (Ανάπτυξη διαλόγου με βάση, ας υποθέσουμε δέκα συγκεκριμένων εθνικών στόχων. Καθορισμό πλαισίων που πρέπει να πληρεί ο εκάστοτε υποψήφιος και συμμαχίες, που θα επιτρέπουν την επίτευξη του στόχου μας.) Έτσι θα ανατρέψουμε τη ζυγαριά. Από το να επιλέγουμε υποψήφιους με το σκεπτικό να εξυπηρετούν πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα ενός συγκεκριμένου κύκλου και του κατεστημένου σε βάρος των εθνικών, στο αντίθετο. Από το να επιλέγουμε συμμαχίες με κόμματα τα οποία θα αποφασίζουν ουσιαστικά τους υποψήφιους και εμείς θα έχουμε απλώς την ταμπέλα, (όπως μέχρι σήμερα), σε συμμαχίες που θα εξυπηρετούν τους δικούς μας κοινούς σκοπούς. Από στείρες εκκλήσεις για ενότητα, σε ζωτικές και αποφασιστικές πράξεις ενότητας.

Πιστεύω ότι η ώρα δεν έχει φτάσει απλώς.... έχουμε πιάσει πάτο και με την κακία που μας χαρακτηρίζει είμαστε ικανοί να διαλύσαμε και το ισχυρό εθνικό μας στερέωμα... Η ΟΜΟΝΟΙΑ, η οποία δεν είναι μόνο ο πρόεδρος και ούτε το Γενικό της Συμβούλιο το οποίο διορίστηκε να υποστηρίξει το κατεστημένο και να εγκλωβίσει τον πρόεδρο, πρέπει να κατανοηθεί πολύ πιο πέρα από το στεγνό αυτό σχήμα. Στην προκειμένη περίπτωση η ΟΜΟΝΟΙΑ έχει την ιστορική ευθύνη να κάνει το άνοιγμα προς κάθε κατεύθυνση και όχι να αρκестεί με την έκκληση να ενσκήψουν "όλοι" σ'αυτή. Το πρώτο είναι εφικτό διότι αποτελεί επιτακτική ιστορική αναγκαιότητα. Το δεύτερο αποτελεί μια λαϊκίστικη νοοτροπία που μοιάζει με ρόλο Πιλάτου, δλδ σημαίνει ότι εγώ έκανα το χρέος μου..... Όμως κάθε λεπτό είναι χρυσός. Κάθε καθυστέρηση εξυπηρετεί το κατεστημένο που δρα με την ταχτική του τετελεσμένου γεγονότος "λόγω χρονικών περιθωρίων θα επιλέξετε αυτό που σας προτείνω"....., δλδ την πλήρη καταστροφή.

ΗΡΩΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΛΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ,
ΟΜΩΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΠΙΤΑ ΤΟΥ!

Όποιος αναλυτής επικαλεστεί στο ελάχιστο την (πολιτική του) μνήμη θα διαπιστώσει πολύ εύκολα ότι ο Ντούλες επικράτησε επικεφαλής στην εθνική ελληνική μειονότητα έχοντας εκλογικό στήριγμα τα αλβανικά κόμματα και καλπονοθεία και όχι την πραγματική εκλογική δύναμη της μειονότητας. (Το 1996 ήταν προϊόν της καλπονοθείας του Μπερίσια. Το 1997 και 1991 υπήρξε βουλευτής με τα τερτίπια Νάνο στο Ντούσκο 1 και 2 της Λούσνιας. Το 2005, υπήρξε βουλευτής του Βούρκου με τη στήριξη του Μπερίσια. Το 2009, επειδή πίστεψε ότι θα κέρδιζε τις εκλογές το Σ. Κόμμα έπεσε εκ' νέου στην αγκαλιά του Σ. Κόμματος με το Ράμα επικεφαλής. Το 2013, μόνο αργά το απόγευμα της Κυριακής των εκλογών κατάφερε να βγει βουλευτής με ψήφους Αλβανών που δεν μπορούσε να ελέγξει κανείς, κάπου στις Κλεισούρες του Βρανίστι, περιοχή η οποία κατά τον ίδιο δεν έχει καμιά σχέση με τον Ελληνισμό. Απεναντίας!)

Πώς πηγαίνει όμως ο Ντούλες προς τις δημοτικές εκλογές του προσεχούς Ιουνίου;!

Επιλέγει και ηρωική έξοδο από την πίτα, (του κυβερνητικού συνασπισμού) αλλά και με το χέρι σ' αυτή. Με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι βγαίνει εκλογικά από την κυβερνητική συμμαχία, διότι διαπίστωσε ότι δεν του είχαν μείνει πλέον αλβανικά αυγά στο εκλογικό του καλάθι. Ταυτόχρονα, μένει στον κυβερνητικό συνασπισμό με το υψηλό κόστος της εξουδετέρωσης της εκλογικής ισχύς του ελληνισμού στα αστικά κέντρα με έντονη παρουσία του ελληνικού στοιχείου για να ενισχύσει έμμεσα τους συνδυασμούς της συμμαχίας. (Παρά την επιμονή της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για το αντίθετο) Έτσι, ο Ντούλες, διαπράττοντας ένα εκλογικό έγκλημα σε βάρος του ελληνισμού της Αλβανίας (το πρώτο ιστορικά), εξασφαλίζει την παραμονή του στην κυβερνητική συμμαχία.

Συγκεκριμένα, η εκλογική ανεξαρτητοποίηση του Ντούλε γίνεται μόνο για τους τρεις δήμους (Φοινίκης, Δρόπολης και Χιμάρας, με αιχμή του δόρατος την τελευταία) Στους υπόλοιπους 58 δήμους ο Ντούλες δεν κατεβάζει υποψήφιους. (Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται οι δήμοι Αργυροκάστρου, Δελβίνου, Αγίων Σαράντα, Κορυτσάς κλπ, στους οποίους η εθνική ελληνική μειονότητα έχει υπολογίσιμη εκλογική δύναμη). Όπως είπαμε, ο Ντούλες δε θα κατεβάσει στους δήμους αυτούς υποψήφιους για να μη εμποδίσει το εκλογικό έργο της κυβερνητικής συμμαχίας. Διαφορετικά θα ήταν αναγκασμένος να φύγει και την κυβέρνηση. (Αυτό θα σήμανε απώλεια και εκείνων των θέσεων, που έχει στον κυβερνητικό συνασπισμό, όπως και τη θεσούλα του στο αξίωμα του αντιπροέδρου της Βουλής !!!) Έτσι με γνώμονα τα συμφέροντα αυτά του στενού κύκλου Ντούλε, μειώνονται στο απροχώρητο τα εκλογικά ερείσματα της ε.ε. μειονότητας πέρα από τις αυθαιρέτως ορισμένες καθαρές μειονοτικές ζώνες, εκεί που κάποτε ο Ελληνισμός έβγαζε δημάρχους, νομάρχες και βουλευτές.

Για το σκοπό αυτό των μικροσυμφερόντων, ο Ντούλες δεν φεύγει από την κυβέρνηση, παρά την έλευση στην ίδια κυβερνητική συμμαχία και του τσάμικου κόμματος του Ιντρίζι, που αποτελεί (κατά τις δηλώσεις του Ντούλε) το απόλυτο ασυμβίβαστο με την παραμονή του στον κυβερνητικό

συνασπισμό. (Μάλιστα υπάρχει το ενδεχόμενο ώστε ο Ντούλες να καθαιρέσει την υποψηφιότητα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για το δήμο της Κονίσπολης, εφόσον βάση τα συμφωνηθέντα στη συμμαχία, ο δήμος αυτό ανήκει στο Τσάμικο Κόμμα. (!!!)

Η ηρωική έξοδο ωστόσο φέρει το όνομα διεκδίκηση «νίκης» στη Χιμάρα. Ο Ντούλες γνωρίζει ότι η συμμαχία με το Ράμα δεν έχει να του προσφέρει τίποτε, δλδ καμιά νίκη στους δήμους Φοινίκης και Δρόπολης. Στο δήμο της Φοινίκης τον προβληματίζει ιδιαίτερα από τη μία η παρουσία του ΜΕΓΑ. Από την άλλη το αντάρτικο των νυν επάρχων, οι οποίοι δεν τον στηρίζουν πλέον (επειδή στον καθένα απ' αυτούς είχε υποσχεθεί την ίδια καρέκλα, ή επειδή γέμισαν τους σάκους τους και τώρα εκείνο που τους νοιάζει είναι το κεφαλάκι τους). Υπάρχει και το εκλογικό αποτέλεσμα για την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ (Με την εκλογή του ο νυν πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ απομυθοποίησε το Ντούλε και κανείς πλέον δεν διστάζει να πει φωναχτά ότι ο Βασιλιάς είναι γυμνός, χωρίς όμως κανέναν να φωνάξει "ζητω ο Βασιλιάς") Στη Δρόπολη, απ' όπου κατάγεται και που ποτέ δεν μπόρεσε να εκλεγεί βουλευτής, η εκλογική δύναμη είναι μηδαμινή. Το ΚΕΑΔ του είναι σε τέταρτη εκλόγιμη θέση (!!!) Συνεπώς, εδώ κάνουν κομάντο οι άλλοι. Ούτε η Χιμάρα εγγυάται νίκη στο Ντούλε, αλλά του εξασφαλίζει την ηρωική έξοδο. Πρόκειται για σύγκρουση με εθνικές περγαμηνές, η οποία στη συνέχεια θα στεφτεί ως ηρωική έξοδο. Ποντάρει ότι θα έχει μαζί του και τον αντίπαλο (όπως τον θεωρεί) πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Η επιλογή της Χιμάρας προσφέρεται ακόμα καλά στο διμερές εθνικιστικό παιχνίδι. Όμως και στην προκειμένη περίπτωση δεν θα έχει σημασία η Ιθάκη, όσο το ταξίδι. Η αλβανική πλευρά θα δώσει και πάλι δυναμικά το παρόν της, όχι τόσο για να πετύχει τη νίκη (τη διεκδικεί ξανά ο Ελληνικής καταγωγής νυν δήμαρχος), όσο για να συσπειρώσει περισσότερο τον αλβανικό εθνικισμό. Το σενάριο γνωστό και συμφέρει ουσιαστικά την αλβανική πλευρά. Θα βρεθεί πρώτα μια αφορμή για να φανερωθεί ο αλβανικός εθνικισμός ως ανθελληνισμός. (Πιθανόν να αφορμιστεί από την συγκεκριμενοποίηση της υποψηφιότητας Ντούλε για τη Χιμάρα. (!!!)) Ωστόσο, για να υπάρξει ο αλβανικός εθνικισμός μπορεί να μη παραλείψουν και δικές μας προβοκάτσιες...

Θα απαντήσουν δυναμικά οι ελληνικοί μοχλοί. (Οι οποίοι δεν είναι και τόσο εθνικιστικοί, όσο πολιτικοί, αλλά που ξέρουν να επωφελούνται από το παιχνίδι του εθνικισμού. Θα καπηλευτούν εκ' νέου τις εθνικές ευαισθησίες στην Ελλάδα για τη Χιμάρα).

Δε θα είναι όμως ο πραγματικός στόχος. Ο φανατισμός των Αλβανών με ανθελληνισμό στην περίπτωση της Χιμάρας, έχει άμεσο πολιτικό στόχο τη εκλογική συσπείρωση των Αλβανών. Όσον αφορά το άμεσο μέλλον. Εκείνοι γνωρίζουν ότι μετά από κάθε τέτοια διμερή "εθνικιστική" σύγκρουση, είναι δεδομένη η αποκλιμάκωση της ελληνικής αντίδρασης. Το γεγονός τους επιτρέπει να δράσουν με κάθε αλβανικό ηθικό και εθνικό δικαίωμα προς κατασπάραξη ο, τι ελληνικού απομένει στη Χιμάρα. (Το συγκεκριμένο σενάριο προκύπτει ακριβώς από την μέχρι τώρα εμπειρία)

Οι ελληνικοί μοχλοί χρειάζονται την νέα χιμαριώτικη εθνικιστική αντιπαράθεση. (Μάλιστα, τώρα που δεν έχουν ρόλο στους επίσημους πολιτικούς θεσμούς στην Αθήνα, το έχουν ανάγκη πολύ περισσότερο) Θέλουν να προστατέψουν (με εθνικό μανδύα) τις δικές αμαρτωλές ενέργειες στα δικά μας λημέρια. Να πουν στην επίσημη Αθήνα ότι αυτοί είναι αναντικατάστατοι

στα της μειονότητας και των ελληνο-αλβανικών σχέσεων.Θέλουν να προστατέψουν το δικό τους κατεστημένο στην πολιτική εκπροσώπηση της ε.ε. μειονότητας. (Στο αφτί του Ντούλε ψιθύρισαν τον μύθο ότι δεν ξεριζώνεται εύκολα. Του είπαν ακόμα ότι θα κερδίσει τις εκλογές στη Χιμάρα με τη δική τους βοήθεια) Με αιχμή του δόρατος την ηρωική ελληνική Χιμάρα, θέλουν επίσης να προκαλέσουν την ελληνική κυβέρνηση, κατηγορώντας τη για εθνική μειοδοσία.

Άλλα όμως, πιστεύει ο Ντούλες. Πιστεύει ότι αυτός θα είναι ένας τρόπος να τον αναγνωρίσει ως ήρωα η επίσημη Αθήνα, η οποία με τη σειρά της θα τον αποκαταστήσει πολιτικά στα Τίρανα και στη μειονότητα. Έτσι δεν έγινε τις δύο τελευταίες φορές με την κυβέρνηση Σαμαρά.....

Όμως αρκετά κούτσουρα δεν κουβάλησε για το Ντούλε το ποτάμι του κούφιου εθνικισμού;;;!!! ΤΕΛΟΣ

Ο ΝΤΟΥΛΕΣ ΖΗΤΑ «ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ» ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ

Μια λαϊκή παροιμία λέει: «Εκεί που μας χρωστούσανε, μας πήραν και το βόδι». Ο λόγος για ποιον άλλον εκτός του Ντούλε!; Και ως συνήθως για να ήμαστε πειστικοί πάμε κατευθείαν στα επιχειρήματα.

α.

Η περίοδος που προηγήθηκε των τοπικών εκλογών, αρχίζοντας από την διοικητική διαίρεση, ήταν η ευνοϊκότερη για την επίτευξη της πολυπόθητης ενότητας κάτω από την ομπρέλα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Δεν οφείλετε μόνο στο ιστορικό γεγονός ότι η μακροβιότερη ηγετική ομάδα στην ΟΜΟΝΟΙΑ, αυτή του Ντούλε, πωρωμένη και με έντονη αντεθνική δράση, έπρεπε να φύγει. Υπήρχαν δύο επιπλέον λόγοι. Τα πλήγματα που δεχότανε θεσμικά η ε.ε. μειονότητα, υπαγόρευαν συσπείρωση, ενότητα, σύμπνοια και συλλογική αντίδραση. Δεύτερο, οι δρώντες παράγοντες στα της ε.ε. μειονότητας διαπίστωσαν ότι δεν επαρκούσε η ελληνικότητά τους εκτός ΟΜΟΝΟΙΑΣ για να συνεχίσουν να υπάρχουν πολιτικά ως εκπρόσωποι της ε.ε. μειονότητας. Οπότε έδειχναν όλοι έτοιμοι να καθίσουν στο τραπέζι και να τα βρουν. Θεσμικά άνοιξε το δρόμο προς την κατεύθυνση αυτή ο νέος πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ο κ. Λεωνίδα Παπάς. Ο ιστορικά μόνος που δεν ήθελε την πολυπόθητη ενότητα αυτή ήταν ο Ντούλες (!!!)

β.

Οι λόγοι που δεν ήθελε είναι γνωστοί. Πρόκειται για τις αντεθνικές αρρωστημένες και επικίνδυνες φιλοδοξίες του Ντούλε που τροφοδοτούν τα προσωπικά του συμφέροντα κι απαιτούν το μονοπώλιο επί της πολιτικής ζωής στην ε.ε. μειονότητα. Η συγκεκριμένη κατάσταση τον ανάγκασε και πάλι να συμμαχήσει με αλβανικά κόμματα. (Λόγω εμπειρίας, διότι από τότε που ανέλαβε την ηγεσία της ε.ε. μειονότητας 1996-97, μέχρι σήμερα, οφείλει την όποια εκλογική «νίκη» του στη στήριξη των αλβανικών κομμάτων.)

Η πολιτική σημασία των νέων δήμων έκανε ιδιαίτερα αλαζόνα το Ντούλε. Ταυτόχρονα, για την αποτελεσματική εύνοια των αλβανικών κομμάτων στους δύο ελληνικούς μειονοτικούς δήμους (κυρίως στη Φοινίκη), μείωσε την εκλογική ισχύ των Ελλήνων μειονοτικών στα αστικά κέντρα του Δελβίνου, Αργυροκάστρου, Αγίων Σαράντα, Κορυτσάς, Πρεμετής κλπ. (Δεν έβαλε υποψηφιότητες δημάρχων για να μη χαλάσει τη σούπα των συμμάχων) Από την άλλη, μέσω των συμμαχιών αυτών, αλλά και λοιπών παραγόντων (οικονομικο-τραμπούκων) επιδίωξε να θέσει εκτός εκλογικής αναμέτρησης τους άλλους ελληνικούς φορείς και παράγοντες που δρουν στην ε.ε. μειονότητα. Δυστυχώς γι' αυτόν δεν τα κατάφερε.

γ.

Σαν δεν του έφεξε και κατατρομαγμένος για την καταστροφική ήττα, φόρεσε την γνωστή προπαγανδιστική φουστάνελα του πατριώτη. Έτσι κατηγορεί όλους τους άλλους που συνεργάζονται με αλβανικά Κόμματα «προδότες». Μόνο η συνεργασία του με τα αλβανικά κόμματα είναι ελληνικά πατριωτική. Μάλιστα, ο ίδιος έχει επίσημη συνεργασία με το Σ. Κόμμα Αλβανίας. (Αυτό το κρίνει θετικό και πατριωτικό) Συνεργασία (ανεπίσημη) έχει με το Σ. Κόμμα Αλβανίας και το Κόμμα των Ελλήνων, το MEGA. Τη συνεργασία αυτή ο Ντούλες τη θεωρεί άκρος επικίνδυνη, διασπαστική και εχθρική. Έφτασε

μάλιστα μέχρι την Αθήνα. Έβγαλε κάτω από την τρύπια φουστάνελα το σκουριασμένο κουμπούρι του και το βρόντηξε έξω από τα μάρμαρα του ΥΠΕΞ (γιατί μέσα δεν τον έβαλαν), φωνάζοντας. «Διαλέξτε, ή εμένα ή τον εκπρόσωπο του Σ. Κόμματος που συνεργάζεται με το ΜΕΓΑ.»!! Και συνέχισε (όπως κάνει σε κάθε χωριό του Βούρκου) «Εκείνος θα κατασπαράξει όλη την περιοχή του Βούρκου.» (Το επιχείρημά του απλό. «Μιλάει Αλβανικά στα ελληνικά χωριά» (Ο ίδιος ο Ντούλες, μάλιστα στο πλαίσιο της συμμαχίας) κουβαλάει εκπρόσωπο του ίδιου Κόμματος, του Σοσιαλιστικού, στα χωριά της Δρόπολης και αναγκάζει (ο Ντούλες) τους Έλληνες να μιλήσουν αλβανικά για να δείξουν έτσι τον πολιτισμό τους, επειδή ο σοσιαλιστής εκπρόσωπος δεν γνωρίζει ελληνικά. (!!!)

δ.

Όσον αφορά τώρα αυτό το επιχείρημα του Ντούλε ότι ο εκπρόσωπος του Σοσιαλιστικού Κόμματος που στηρίζει το ΜΕΓΑ «θα κατασπαράξει το Βούρκο...» και γι' αυτό το εθνικό κέντρο «να βάλει το χέρι του», πρέπει να θυμίσουμε στο Ντούλε ότι οι έπαρχοί του πολιτογράφησαν μερικές εκατοντάδες οικογένειες Αλβανών στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό. Ενοίκιασαν το 50% των χωραφιών σε αλβανικές οικογένειες, συνέβαλαν, (ανοιχτά και υπογείως) ώστε οι δήθεν πρώην Αλβανοί ιδιοκτήτες να υφαρπάξουν μερικές δεκάδες χιλιάδες στρέμματα λιβάδια που ανήκουν σε ελληνικές μειονοτικές κοινότητες. Στα κεφαλοχώρια της μειονότητας άνοιξαν αλβανικά σχολεία... Όλα αυτά ο Ντούλες τα κρίνει πατριωτικά έργα της ομάδας του, επειδή ελπίζει στους ψήφους των Αλβανών νεοφερμένων από τους δικούς του να βγάλουν δήμαρχο την επιλογή του...

ε.

Με το ίδιο σκεπτικό ο Ντούλες φαίνεται ότι κινείται και ένα επιπλέον πλάνο «με εθνική χροιά». Από την μία έβαλε να ζυγίσει η ηρωική του έξοδος, (με την παραίτηση από το αξίωμά του αντιπροέδρου της Βουλής) (!!!!) Έλπιζε, ως συνήθως, να παρέσυρε την Αθήνα για να στηρίξει την πράξη του. Απ' ότι είδαμε, έλαβε σιωπή. Φαίνεται μάλιστα, ότι δεν κατάφεραν να το βοηθήσουν ούτε οι φίλοι του στη γνωστή ομάδα επισήμων και μή στην Αθήνα, οι οποίοι πιθανών να του είχαν υποδείξει και την πράξη αυτή, ως μονόδρομο για να ανακτήσει ο Ντούλες κάποιες ελάχιστες μετοχές. (!!!).

Από την άλλη ο Ντούλες «έσπασε» τους όρους της συμμαχίας και κατέβασε υποψήφιους στη Χιμάρα και την Κονίσπολη. (Από την Κονίσπολη κάποιοι γνωστοί-άγνωστοι προμηθεύουν με υλικό τον «δημοσιογράφο» Λάλα (&Co) για να τροφοδοτήσουν με τη σειρά τους τον αλβανικό εθνικισμό.) Ενώ στη Χιμάρα ο «ήλιος» μάλλον δε θα βγει !!!

ζ.

Ο συλλογισμός που ακολουθεί νομίζω ότι φέρει τον ουσιαστικότερο προβληματισμό. 17 χρόνια τώρα η ε. ε. μειονότητα επιβιβάζει ότι δεν στηρίζει Ντούλε. Ο Ντούλες όμως παραμένει ηγέτης με τη στήριξη της αλβανικής πλευράς από την μία. Κάποτε και της επίσημης επίσης ελληνικής. Γνωστοί οι λόγοι της αλβανικής πλευράς και τώρα που η επίσημη Αθήνα (κυρίως από εποχή Σαμαρά) δεν τον γράφει πια.

Γιατί όμως τον στηρίζουν κάποιοι κύκλοι στην Αθήνα, κρεμασμένοι βεβαίως στη πατριωτική φουστάνελα του Ντούλε; (!!!) Λέω ότι επειδή θέλουν να κατηγορήσουν την κυβέρνηση (την νυν ελληνική) για εθνική μειοδοσία και για να μπορέσουν έτσι να καλύψουν και προστατέψουν τα οικονομικά σκάνδαλα

που ευδοκιμούν κάτω στη σκιά της τρύπιας πατριωτικής φουστανέλας του Ντούλε.

Γι' αυτό και δεν επιτρέπουν να ανοίξει ο δρόμος της αλλαγής στην πολιτική ηγεσία και στην εθνική πολιτική σκέψη και πράξη στην ε.ε. μειονότητα. Αυτές οι εκλογές όμως, θα βάλουν την οριστική σφραγίδα. Οι ομογενείς μας για να βάλουν την τελική τελεία στο κεφάλαιο Ντούλε, όντως είναι αλήθεια ότι θα αναγκαστούν να στηρίξουν υποψηφιότητες σε συνεργασία με αλβανικά κόμματα. Αυτό το επέβαλε ο Ντούλες και θα πρέπει να τον πολεμήσουν με τα ίδια του τα όπλα.

Panajot Barka

9 Ιουνίου 2015 ·

ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΡΚΟΥ.

Είχαμε ακούσει το εκλογικό ανέκδοτο όσον αφορά την υπόσχεση υποψηφίου προς μια κοινότητα ότι θα τους έκανε γέφυρα. Και όταν του είπαν ότι δεν υπάρχει ποτάμι, τους είπε ότι θα σας φέρομε και ποτάμι.

Προς μια άλλη κατεύθυνση και όχι ως αστείο, αλλά ως μια δραματική ιστορία είναι η προεκλογική υπόσχεση για την επαναλειτουργία του αρδευτικού καναλιού του Θωμά Φιλιππαίου στο δήμο Φοινίκης. Η αλήθεια και η πραγματικότητα λέει ότι χωρίς το αρδευτικό αυτό έργο δεν μπορεί να διανοηθεί η καλλιέργεια και η οικονομική ανάπτυξη του κάμπου του Βούρκου στο Δήμο Φοινίκης.

Στα προγράμματά τους οι δύο υποψήφιοι δεν αναφέρουν γραπτώς μια τέτοια υπόσχεση. Δεν ξέρω αν προφορικά διατυπώνει μια τέτοια υπόσχεση και ο υποψήφιος Δήμαρχος της Φοινίκης με το Κόμμα των Ελλήνων, το ΜΕΓΑ, όπως κάνει εκείνος του ΚΕΑΔ.

Το δραματικό πάντως του ανέκδοτου έχει σχέση κυρίως με το ΚΕΑΔ και τον υποψήφιό του. Για την επαναλειτουργία του καναλιού ο υποψήφιος του ΚΕΑΔ γνωρίζει από πρώτο χέρι (όταν ήταν με το Σοσιαλιστικό, πριν έρθει στην ΟΜΟΝΟΙΑ για να μας μάθει πώς μετρούνται οι ψήφοι,) ότι έπεσαν πολλά εκατομμύρια αλβανικά λεφτά. Τα λεφτά φαγώθηκαν το κανάλι δεν λειτούργησε.

Μετά, το 2007 έπεσαν κάποια άλλα εκατομμύρια αυτή τη φορά από την Ελλάδα, την γνωστή αμαρτωλή ΥΔΑΣ για να επισκευαστεί το κανάλι στα 34 χιλιόμετά του. Έγιναν κάποιες επισκευές για φωτογραφίες και υπογραφές (που δικαιολογούσαν τα χαμένα χρήματα), αλλά το κανάλι δεν λειτούργησε. Υπεύθυνος διαχειριστής στις υπογραφές ήταν επίσης στέλεχος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ.

Το δράμα όμως έχει και αποκορύφωμα. Είναι γνωστό ότι πριν ένα χρόνο και λίγο οι δύο υδροηλεκτρικοί σταθμοί στη Μπίστρισα πουλήθηκαν σε μια ιδιωτική τουρκική εταιρία. Το κανάλι του Θωμά Φιλιππαίου παίρνει νερό σε ένα σημείο ανάμεσα στους δύο σταθμούς. Τώρα και να βρεθούν λεφτά για την επισκευή εκ' νέου του καναλιού, είναι σχεδόν αδύνατο να μπορέσει να προμηθευτεί με νερό, διότι η εταιρία το μετράει πλέον σε χρήματα. Και είναι ιδιωτική, και είναι τουρκική. Αλλά και ένας επόμενος Αλβανός που έβγαλε άδεια για υδροηλεκτρικό σταθμό ανάμεσα σε Κρασιά και Μεσοπόταμο, (έτσι τουλάχιστον ακούγεται) δεν θα επιτρέψει να «χαθεί» νερό για τον κάμπο των Ελλήνων.

Θέλω ειλικρινά να μη ισχύει η πληροφορία που έχω, η οποία έχει και λογική βάση και να ζητήσω από τους εμπλεκόμενους συγγνώμη, αλλά ο Ντούλες του ΚΕΑΔ, όταν γράφτηκε η συμφωνία και έγινε η πώληση ήταν και είναι μέλος της κυβέρνησης. (!!!) Δεν πρόσεξε ότι η συμφωνία αυτή έθιγε τα ζωτικά συμφέροντα της ε.ε. μειονότητας;!!! Οι έπαρχοι που διαχειρίζονται τις ελληνικές μειονοτικές περιοχές και τις περιουσίες των, είναι επίσης του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Δεν είδαν τι συνέβαινε, ή Τι να πει κανείς.

Η κατάσταση θυμίζει την ιστορία με τα περικυκλωμένα κάστρα που έπεφταν αφού τους έκοβαν το νερό..... και τους κολαούζους με αντάλλαγμα που έδειχναν που περούσαν τα υδραγωγεία τους.... !!!

Αυτό είναι το πιο πρόσφατο έργο του Ντούλε προς το «εθνικό όφελος» ...
Ειλικρινά αυτή τη φορά εύχομαι και πάλι να διαψευστώ, διότι δεν πρόκειται για
δράμα αλλά για τραγωδία, διότι τότε οι Έλληνες που θεωρείται ότι τους ανήκει
ο κάμπος, (αλλά δεν έχουν τα ταπιά) εκείνοι θα χάσουν κάθε ενδιαφέρον για
τον κάμπο αυτό και έτσι θα τον χαρούν ως δώρο οι σημερινοί ενοικιαστές του.

ΚΑΤΑ ΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ Η ΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΤΟΥ ΚΕΑΔ

Η εκδοχή, που θέλει τον Κάδμο να πήρε το ελληνικό αλφάβητο από την αρχαία Φοινίκη μας για να το δώσει στους υπόλοιπους Έλληνες, αποχτά όλο και περισσότερο έδαφος. Πιθανόν αυτό να έχει υπόψη του και ο υποψήφιος δήμαρχος για τη σημερινή Φοινίκη του ΚΕΑΔ, ο οποίος δείχνει ότι είναι αποφασισμένος να αλλάξει τη γραφή της ελληνικής γλώσσας. Ακολουθώντας τα αχνάρια του προέδρου του, ο οποίος πιστεύει ότι είναι ο πλέον αναντικατάστατος στο να πάει την Αλβανία στην Ευρώπη, ο υποψήφιος σπεύδει με τη σειρά του "να επεκτείνει τον ευρωπαϊσμό" του ελληνικού πολιτισμού και ελληνικής γλώσσας, διατηρώντας όπως τα ελληνικά γράμματα, ή χαρακτήρες. Το πρώτο βήμα έγινε. Κατά τα λατινικά πρότυπα των ευρωπαϊκών γλωσσών, τα σύμφωνα της ελληνικής γλώσσας, (ξ), (ψ) κλπ τα αντικατέστησε με τα λατινικά πρότυπα δλδ δίψηφα, αλλά με ελληνικούς χαρακτήρες, όπως (κσ), (πσ) κλπ.

Η δοκιμή έγινε σε απειλητικό κείμενο κατά ομογενή που δεν στηρίζει την υποψηφιότητά του. Όλοι όμως πρόσεξαν τις απειλές κατά του ομογενή, (κατά τα πρότυπα του αρχηγού του) Ασφαλώς το γεγονός είναι καταδικαστέο. Όμως αν προσέξεις τη μαχαιριά στη γλώσσα μας, τότε, μέχρι την επόμενη Κυριακή, μήπως πρέπει να το ξανασκεφτούν και οι πιο αποφασισμένοι υποστηρικτές του...!!! Είναι, λέω σοβαρή μαρτυρία όσον αφορά την ιεράρχηση των προβλημάτων μας και των προσώπων που επιλέγουμε να μας τα λύσουν ... Ίσως να φταίει και ο μυθολογικός Κάδμος, τον οποίο πρέπει να τον εξουδετερώσουμε.... για να ήμαστε πιο ρηχοί για να μας ξεριζώνουν πιο εύκολα... Ίσως

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ. Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ ΣΕ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΙ
ΣΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΚΛΑΒΟ

Τις τελευταίες μέρες έγινε αρκετά ενοχλητικό το ερώτημα στο προφίλ του Fb, «Τι σκέφτεσαι;»

Πολλά, αλλά εκείνο που σεκλετίζει περισσότερο σ' αυτές τις προεκλογικές μέρες είναι που δεν μπορώ να κοιτάξω κατάματα τους απλούς συνάνθρωπούς μας. Νιώθω πως γίνονται κι αυτοί συνένοχοι στην κατήφεια του τόπου μας επειδή δεν αντιστέκονται αξιοπρεπώς στην δύνη που τους αγοράζει με 50 Ευρώ την Ελευθερία για να τους περάσει ανεπαίσθητα το χαλκά του σκλάβου και του υποτελή.

Γιατί;! Θα ήταν παρηγοριά σε περίπτωση που θα ήμασταν αναγκασμένοι να επιλέγαμε αυτό που μας επιβάλλουν τόσα χρόνια «οι πολιτικοί μας» της δεκάρας. Να επιλέξουμε με την ψήφο μας το λιγότερο κακό, αντί του καλύτερου καλού.

Εκείνο όμως που αναγκάζει σε βροντή φωνής διαμαρτυρίας είναι το γεγονός ότι κάποιοι παράγοντες στο χώρο μας, επιχειρηματίες, όλο και περισσότερο πιστεύουν, πώς με τα λεφτά τους μπορεί να επιβάλλουν τη βούλησή τους, ακόμα και στην ψήφο. Επιμένουν στην εξαγορά συνειδήσεων στραγγαλίζοντας την ελευτεριά και τη δημοκρατία. Πιστεύουν ότι επειδή δίνουν δουλειά σε κάποιους συνανθρώπους μας, έχουν το δικαίωμα να μας αντιμετωπίσουν όλους ως «ελευθέρους» σκλάβους τους. Να μπάσουν στη δική τους εμπορική λογική και συμφέροντα, την ελευθερία του καθενός μας. Να μας βλέπουν ως αναλώσιμο προϊόν στην υπηρεσία οποιασδήποτε δικής τους λαιμαργίας και αλαζονείας, να ισοπεδώσουν την αξιοπρέπεια του καθενός μας, να μεγαλώσουν μέσα μας το φόβο, τη δουλειά, τον ανήθικο συμβιβασμό, την υποταγή. Να εξουδετερώσουν την όποια κοινωνική και κοινοτική υπόστασή μας. Να μας καταντήσουν απλώς νούμερα και αριθμούς στο δικό τους δεφτέρι.

Έχουν λεφτά και δεν δικαιούμαστε να τους κρίνουμε γι' αυτά. Τους κρίνουμε όμως στη συμπεριφορά τους. Κανένα ίχνος των παραδοσιακών μας μικρών και μεγάλων ευεργετών. Ο κάθε άνθρωπος με πέντε λεφτά στον τόπο μας αυτόν ήταν ευεργέτης, διότι έβλεπε τα πλούτη του συνδεδεμένα με τον τόπο του, την πατρίδα του. Ο κάθε συνάνθρωπός τους έβλεπε σ' αυτούς τους ευεργέτες το στήριγμα για να ξεπεράσει κάθε δυσκολία, προσωπική και κοινή. Γι' αυτό και εκείνοι δεν ήταν οι εφήμεροι πλούσιοι, αλλά οι διαχρονικοί ευεργέτες, μέσα από την προσφορά των οποίων έγιναν σχολεία και εκκλησίες, σπούδαξαν οι φτωχοί και πρόκοψε ο τόπος μέσα από τον πολιτισμό και τα γράμματα. (τα οποία αυτοί σκοτώνουν σήμερα)

Αυτοί οι λεφτάδες μας σήμερα με τον απελέκητο ηγεμονισμό τους θέλουν να ισοπεδώσουν καθετί για να προκόψει ανεμπόδιστος ο τυφλός εγωισμός τους. Θέλουν να εκλέξουν με την αγορασμένη ψήφο μας τους δικούς τους ανθρώπους, εκείνους που θα τους αναγκάσουν αύριο να υπογράψουν σε λευκό χαρτί, ώστε αυτοί οι πλούσιοι να κατασπαράξουν τα κοινά συμφέροντα για να φαίνεται πιο τρανή η αυτοκρατορία τους.

Και το πράττουν προκλητικά χωρίς να σέβονται την νοημοσύνη των απλών συνανθρώπων, που με τόση υπομονή θέλουν να τους περάσουν ένα απλό μήνυμα. Αφήστε μας ήσυχους. Με τα πενηντάρικά ευρώ, που έρχεστε να μας

αγοράσετε την ψήφο γίνεστε γελοίιοι, σιχαμεροί, μισητοί, αηδιαστικοί.....
Τόσο το περισσότερο όταν θέλουν να αγοράσουν τις ψήφους εμάς των απλών Ελλήνων για να παραδώσουμε με τα χέρια μας την εξουσία σε ανθρώπους που δεν κατάφεραν να τελειώσουν επίσημα ένα σχολείο και το μορφωτικό τους επίπεδο δεν αρμόζει ούτε στο μέσο όρο του Δροπολίτη, του Ριζιώτη του Πωγωνίτη, που δεν διέψευσαν ποτέ ότι το ψευδώνυμο που τους ενοχοποιεί με την ιδιότητα του καρφιού σε βάρος ομογενών.....
Αγαπητοί ομογενείς. Αντισταθείτε. Δείτε πίσω από τα πενηντάρικα Ευρώ την αυριανή συλλογική τέλεια καταστροφή μας, την προσωπική πείνα και φτώχεια. Καλέστε αυτή την ώρα τον καλό σας εαυτό, της αξιοπρέπειας και περηφάνιας του ελεύθερου Έλληνα και όχι του ελεύθερου σκλάβου.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΟΤΙ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΡΟΙΑ.

Η γνωστή Jacqueline de Romilly, η οποία έγινε μέλος της Ακαδημίας της Γαλλίας μελετώντας τον ελληνικό πολιτισμό, σε ένα από τα 20 επιστημονικά βιβλία που έγραψε, αφού δίνει την απάντηση γιατί η Ελλάδα αποτελεί το λίκνο του διαχρονικού δυτικού πολιτισμού και ως τέτοια προηγείται των εξελίξεων σε κάθε μεταβατικό στάδιο της ανθρώπινης ιστορίας, δίνει και μια επίκαιρη απάντηση σχετικά με τη σημερινή «ενωμένη» στάση της Ευρώπης, προς απομόνωση της χώρας του οικουμενισμού. Λέει η Γαλλίδα ακαδημαϊκός, η οποία έφυγε από τη ζωή μόλις 5 χρόνια πριν: «Ακόμη κι αν φθάνουμε σήμερα να κόψουμε την επαφή με την προνομιά αυτή στιγμή της ιστορίας της Ανθρωπότητας (τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό), δε θα διακόψουμε αυτή την μακρά ωρίμανση, κατά τη διάρκεια της οποίας εκαρποφόρησε μέσα μας». Υπό αυτή την οπτική γωνία και στους σύγχρονους καιρούς η Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι είχε την Ευρώπη ενωμένη εναντίον της, προηγούνταν και χάραζε την πορεία της Ευρώπης προς τη σύγχρονη ωρίμανσή της.

Ας μη θυμίσουμε τον Ηπειρώτη πρίγκιπα που τον 15ο αιώνα την έσωσε από τις οσμανικές ορδές. Να θυμίσουμε το άλλο μεταβατικό ιστορικό στάδιο, αυτό στο ξεκίνημα του 19ου αιώνα. Μέσα στην άρνηση της Ευρώπης η Ελλάδα διανοήθηκε πρώτη ότι είχαν ωριμάσει οι συνθήκες ώστε η γηραιά Ήπειρος να βγει από τον λήθαργο της κρίσιμης στασιμότητας. Άδραξε τη δάδα των μεγάλων και ριζικών αλλαγών που θα οδηγούσαν την Ευρώπη στο σύγχρονο όραμά της. Αποφάσισε να ανατινάξει τον οθωμανικό ζυγό για να σκεφτεί στη συνέχεια η Ευρώπη τις τύχες των υπολοίπων χριστιανικών λαών της Οθωμανικής Ευρώπης για να φτιάξει το σημερινό δυτικό της χάρτη. Στις αρχές του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν όλοι οι λαοί της Ευρώπης και του κόσμου έδειχναν ότι μπροστά στη φασιστική λαίλαπα μονόδρομος ήταν η υποταγή, οι Έλληνες είπαν το δικό τους «ΟΧΙ» για να εμπνεύσουν με την πρώτη τους νίκη κατά της φασιστικής μηχανής, την ελπίδα της νίκης, που δεν έργησε να έρθει.

Μήπως η σημερινή αντίσταση δεν είναι ένα πολιτισμένο άγγιγμα να καταλάβει η Ευρώπη ότι η μακρόχρονη κρίση που διέπει τον ήδη ανολοκλήρωτο οικοδόμημά της, δεν λύνεται με μέτρα λιτότητας και τιμωρίας...;!! Μήπως δεν συνδράμει να ξυπνήσουν οι Ευρωπαίοι από τον γραφειοκρατισμό του κατεστημένου του νεοαποικισμού των ολιγαρχών. Μήπως η Ελλάδα δεν λέει στην Ευρώπη, έστω και υποβληθείσα απ' αυτή σε θέση Ιφιγένειας, ότι θα πρέπει να ξυπνήσει πριν κληθεί να αντιμετωπίσει το νεοοθωμανικό τόξο που χτυπάει τις πόρτες ακριβώς στη δική της καρδιά. Μήπως δεν λέει στην Ευρώπη ότι με τη θυσία της οι γεωστρατηγικές τρύπες στο πιο ευάλωτο κομμάτι του οικοδομήματός της μεγαλώνουν και γίνονται πιο επικίνδυνες για εκείνη και τις ευρύτερες γεωπολιτικές ισοροπίες...?!!

Και η Ευρώπη δεν έχει επιχειρήματα εναντίον, πέρα από το ο, τι για μια ακόμη φορά στην ιστορία της έχει καθηλωθεί στην εγωιστική νοοτροπία, η οποία της έχει στραγγαλίσει την κάθε ευελιξία και την οδηγεί τυφλά στο γκρέμισμα όλου του οικοδομήματός της. Για να ικανοποιήσει έστω και για λίγο χρόνο ακόμα την κυριαρχία του ισχυρού είναι έτοιμη να θυσιάσει και την ίδια τη δημοκρατία, για δύο δισεκατομμύρια να χάσει ολόκληρα τρισεκατομμύρια.

Μπορεί η Ελλάδα να γίνει η Ιφιγένεια και να αποδεχτεί τη θυσία. Πριν όμως η Ευρώπη θα πρέπει να διερωτηθεί αν θέλει για λόγο της μια νέα Τροία....!!! Fb
19/06/2015

Panajot Barka

2 Ιουλίου 2015 ·

ΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ Η ΚΟΝΤΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΤΗΝ Ε. ΈΝΩΣΗ;!!

Η "κόντρα" της Ελλάδας με την Ευρώπη αποκαλύπτει ότι οι αρχές δημοκρατίας στις οποίες στηρίχτηκε η Ευρωπαϊκή ομοσπονδία, (χτίζονταν όταν όλες οι άλλες ομοσπονδίες κατέρρεαν), μετατράπηκαν σε σαπουνισμένες τριχιές στο λαιμό των λαών που θέλουν χωριό με φώτα. Οι αρχές δημοκρατίας έγιναν βελούδινες δικτατορίες. Η "κόντρα" επιβεβαιώνει ότι οι αρχές δημοκρατίας, οι ανθρώπινες αξίες, η εθνική ιδιαιτερότητα και αξιοπρέπεια έχουν πλέον ένα ισότιμο , - το χρήμα.

Δυστυχώς στην Ελλάδα εκείνοι που κόπτονται για το ευρωπαϊκό όραμα δεν είναι τίποτε άλλο εκτός απ' αυτούς που έδεσαν χεροπόδαρα την Ελλάδα, εκείνοι που βολεύονται και πλουτίζουν από τη φτώχεια των φτωχών και την ανεργία των ανέργων . Επικεφαλής τους στέκουν όσοι ανήκουν στα πολιτικο-οικονομικά διαπλεκόμενα, αυτοί που δε θέλουν να σταματήσει το εθνικό κακό γιατί είναι οι υπεύθυνοι γι' αυτό και αυτό τους βολεύει, γιατί θέλουν να κρύψουν τις αμαρτίες τους φορώντας τα θαμπά ευρωπαϊκά φώτα ...!!! το πράττουν αυτό και δημοσιογράφοι, οι οποίοι έχουν πουλήσει πρώτοι το λειτούργημά τους για να αγοράσουν κάποια ευρώ. Το πράττουν και όσοι βολεμένοι δεν νοιάζονται για τη φτώχεια του συνάνθρωπου επειδή φοβούνται μήπως απειληθεί η βολεμένη ηρεμία τους.

Δείτε λοιπόν αυτές τις μέρες πόσο πολύ είχαν στραβώσει όλες οι αξίες μας. Δείτε λοιπόν πώς οι μασκαρεμένοι με τα φώτα της Ευρώπης και βολεμένοι με τα λεφτά της υπερασπίζονται την υποταγή του έθνους στο βωμό της κερδοσκοπίας. Για τους σκοπούς τους μας έχουν βάλει σε ένα τούνελ την οροφή του οποίου κατεβάζουν συνεχώς και εμείς κυρτοί διδασκόμαστε να δούμε το φως που μας υποδεικνύουν χωρίς να μπορούμε να καταλάβουμε πώς καταπάνω μας φθάνει ένα τραίνο που τσουλάει αθόρυβα σε ράγες που έχουν φτιάξει με τις ραχοκοκαλιές μας....

ΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΛΥΝΑΣ ΤΟΥ 1943! Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΞΑΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Το μακελειό της Γλύνας της 2-ας Αυγούστου 1943, σημαδεύει την απαρχή της νέας πράξης της εθνικής μας τραγωδίας με τη συμμετοχή ξανά της Ελλάδας. Την εσωτερική εθνική διάσπαση αποτέλεσμα του διχασμού που τροφοδοτούσε η αδυναμία να καταλάβουμε ότι μας είχαν αποκόψει από τον εθνικό κορμό και ο Ελληνισμός δεν μπορούσε να αντέξει στις νέες προκλήσεις στηριζόμενοι στο σαράκι της φυλής. (Οι Αλβανοί -εθνικιστές και μη,- φοβήθηκαν εκείνες τις ημέρες μήπως αποδεικνύαμε εκείνους ως υπαίτιους του μακελειού δλδ τους πραγματικούς δολοφόνους με καθαρά αλβανικό εθνικιστικό κίνητρο και τους γυρίζαμε τις πλάτες. Εμείς, αντί να δούμε κατάματα ο ένας τον άλλο και να ενωθούμε εθνικά μεταξύ μας, σταθήκαμε απέναντι ο ένας στον άλλο με γνώμονα τα σύγχρονα για την εποχή ιδεολογήματα, που υπερέβησαν το εθνικό χρέος). Σήμερα, αφού για 47 χρόνια κομμουνισμού αξιοποιήσαμε το εθνικιστικό μακελειό της Γλύνας, ως "το θεμέλιο" της ενότητας με τον αλβανικό λαό σε ιδεολογική βάση, και ως εργαλείο ενίσχυσης της πάλης των τάξεων σε βάρος μας και για 25 χρόνια μεταπολίτευσης δεν μπορέσαμε να εξάγουμε κανένα ιστορικό-εθνικό συμπέρασμα (απλώς εκμεταλλευόμασταν περιστασιακά το γεγονός, τη στιγμή που το αλβανικό κράτος κήρυξε ήρωες τους δολοφόνους μας) φθάσαμε φέτος στο σημείο να μη το υπενθυμίσουμε καν, επιβεβαιώνοντας ότι η κοινότητά μας πλέον έχει σωριαστεί χάμω και δεν πάσχει πλέον από αμνησία, αλλά είναι εντελώς παραλυμένη και παραμελημένη από εθνικά και πολιτικά κεντρίσματα, όπου ο καθένας μας προσπαθεί μεμονωμένα να εξασφαλίσει την ύπαρξή του. (Ο καλύτερος τρόπος είναι το ξεπούλημα με πολιτικά μέσα και τρόπους , ό, τι εθνικό έχει απομείνει)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΓΙΑ
ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, Διάβασα με προσοχή την ανακοίνωσή Σας για την χθεσινή συνάντηση που ελάχιστοι εκπρόσωποι της επιτροπής παιδείας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, των οποίων ήσασταν επικεφαλής, είχαν με εκπρόσωπο του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου.

Δεν ήθελα με τίποτε ώστε η τεράστια προσπάθεια των καθηγητών του Τμήματος, του δασκαλικού κόσμου, των διευθυντών των σχολείων και λοιπών φορέων, (όπως των διευθύνσεων παιδείας) για την εκπόνηση μιας τόσο σημαντικής έκθεσης για την παιδεία μας, να έκανε την πρώτη δημόσια παρουσία της με αντιδράσεις και αρνητικές θέσεις. Η προσωπική και όχι θεσμική αναγκαστική παρέμβασή μου οφείλεται στο γεγονός ότι στην ανακοίνωσή σας, δεν ήσασταν αντικειμενικός, ορθολογικός και συνεργάσιμος και δείχνετε ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ δυσκολεύεται να αλλάξει νοοτροπία στις σχέσεις της με θεσμούς και παράγοντες στο χώρο μας.

Το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου (και όχι το ελληνικό Τμήμα) μετά από εργασία μερικών μηνών και έχοντας τη συνεργασία όλου του δασκαλικού κόσμου και λοιπών αρμόδιων φορέων, εκπόνησε τη σοβαρή αυτή έκθεση (και κατά την εκτίμησή σας) για την κατάσταση στην παιδεία στη μητρική γλώσσα και τους λόγους που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή, κάνοντας ταυτόχρονα προτάσεις για το ξεπέρασμα των προβλημάτων. Η έκθεση εμπλουτίστηκε με νέες προτάσεις των αρμόδιων φορέων (των διευθυντών όλων των σχολείων μας στο αλβανικό δημόσιο) και αφού εγκρίθηκε ομόφωνα, αποφασίστηκε ώστε το Τμήμα μας να αποτελέσει τον συντονιστικό φορέα για την διεκπεραίωση των προτάσεων στην πράξη, εφόσον πρόκειται για τον πλέον αρμόδιο επιστημονικά και λειτουργικά φορέα αναγνωρισμένο και από το αλβανικό κράτος.

Στην ίδια συνάντηση αποφασίστηκε ώστε να ζητηθεί και η στήριξη των λοιπών φορέων και παραγόντων, πολιτικών και εκλεγμένων, που δρουν στη ε.ε. μειονότητα, για να στηρίξουν την προσπάθεια αυτή. Όπως σας είναι γνωστό η ΟΜΟΝΟΙΑ ήταν ένας από τους φορείς αυτούς στους οποίους εμείς απευθυνθήκαμε. Σας είναι επίσης γνωστό ότι εκείνοι ανταποκρίθηκαν άμεσα και με θετικό τρόπο για τη στήριξη της προσπάθειας. (Εκτός από το ΚΕΑΔ) Συμφώνησαν επίσης, να βρεθεί ένας κοινός τρόπος συνεργασίας, όπως και τρόπος στήριξης της προσπάθειας του Τμήματος. Μάλιστα, επί αυτού, σας παρουσιάστηκε και ένα σχέδιο πρότασης προς υπογραφή απ όλους τους φορείς και το απορρίψατε. (Θα το υπογράψουν όλοι οι άλλοι εκτός από σας και το ΚΕΑΔ)

Αυτό είναι το ελάχιστο του κακού. Εκείνο όμως που προβληματίζει αφάνταστα, είναι η αντίληψη που έχετε για τον τρόπο λειτουργίας των πραγμάτων στην ε.ε. μειονότητα. Η ΟΜΟΝΟΙΑ είναι ένας φορέας που χρέος έχει να καθοδηγεί, συντονίζει, εμπνέει και στηρίζει κάθε προσπάθεια, κοινή ή ατομική, που στόχο έχει να προσφέρει οποιαδήποτε υπηρεσία προς το κοινό εθνικό συμφέρον. Δεν είναι ο φορέας που καπελώνει, ιδιοποιείται, ή και

εμποδίζει τέτοιου είδους προσπάθειες. Το τονίζω αυτό διότι στην ανακοίνωσή σας φαίνεται ξεκάθαρα ότι αποφεύγετε, και να συμβάλλετε από κοινού με τους άλλους παράγοντες για να πετύχει αυτή η προσπάθεια, (τόσο το περισσότερο όταν είναι γνωστό πως η ΟΜΟΝΟΙΑ φέρει τις πολλές αμαρτίες για την κατάσταση στην παιδεία στη μητρική γλώσσα), και να στηρίξετε έστω και μονομερώς την προσπάθεια αυτή. Απεναντίας λέτε ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ θα στηριχτεί στην έκθεση αυτή για να κάνει τη δική της έκθεση....;!! Φαίνεται κύριε Πρόεδρε ότι στην ΟΜΟΝΟΙΑ δεν αλλάζουν τα πράγματα και οι νοοτροπίες. Το επισημαίνω αυτό διότι και πριν από κάποια χρόνια όταν το Τμήμα μας έκανε την υπέρβαση για την αναβάθμισή του και την ισοτιμία του με παρόμοια Τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων, η ΟΜΟΝΟΙΑ στάθηκε στο πλευρό εκείνων των δυνάμεων που δεν ήθελαν την υπέρβαση αυτή, και τα κατάφεραν.

Προσωπικά νόμιωα ότι ως νέος πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και μετά από τα όσα μεσολάβησαν στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές και έχοντας υπόψη τις ευθύνες του θεσμού του οποίου προεδρεύετε και στο θέμα της παιδείας, θα είχατε την τόλμη και το κουράγιο, ώστε, αφού τη μελετούσατε σε βάθος την έκθεσή μας, να τη στηρίζατε και ασφαλώς να βοηθούσατε να βελτιωνόταν. (και όχι να διεκδικήσετε κάτι άλλο- νοοτροπία μονοπωλίου)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω επίσης να σας πω, χωρίς να Σας προσβάλλω, ότι το επίπεδο της επιτροπής παιδείας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (αυτούς τους δύο που είδαμε στη συνάντηση-καφέ) δεν μπορεί να συγκριθεί ούτε με το επίπεδο των καθηγητών του Τμήματος, ούτε με το επίπεδο των διευθυντών των σχολείων στη μητρική γλώσσα! Είδαμε όλο αυτό το διάστημα πραγματικά παθιασμένους ανθρώπους για την παιδεία μας στη μητρική γλώσσα. Και όπως Σας ανέφερα, οι καθηγητές του Τμήματος και οι διευθυντές και οι δάσκαλοι των σχολείων κουράστηκαν επί μήνες για να ολοκληρώσουν την επιστημονική διαδικασία εκπόνησης της έκθεσης, (ήταν επίσης η πρώτη του είδους). Νομίζω ότι πρέπει για Σας είναι να στηρίξετε την προσπάθεια. Δύσκολο το εγχείρημα, αλλά εφικτό με την κοινή προσπάθεια όλων, όπως εύκολο το ναυάγιο με το εμπόδιο έστω και ενός.

Δε θέλω να με παρεξηγήσετε και ούτε να κρίνεται τη θέση μου αυτή εμπόδιο στη συνεργασία μας. Απεναντίας, για μένα η συνεργασία προέχει και προηγείται, διότι ποτέ δεν ξεκινάω από προσωπικά συμφέροντα και το ίδιο πιστεύω και για σας!

Προσωπικά, ωστόσο, θέλω να ευχαριστήσω και δημοσίως την ετοιμότητα Ελλήνων μειονοτικών βουλευτών, των Ελλήνων δημάρχων, του Κόμματος των Ελλήνων ΜΕΓΑ και της επικεφαλής της Κρατικής Επιτροπής Μειονοτήτων, οι οποίοι συμφώνησαν να υπογράψουν το κοινό κείμενο στήριξης των προτάσεων που κάνει η έκθεση του Τμήματος, ο οποίος θα σταλούν στο Υπουργείο Παιδείας της Αλβανίας, όπως και στο αντίστοιχο στην Ελλάδα, όπως του Τμήματος ως συντονιστικό φορέα.

Σας ευχαριστώ για την κατανόηση. Η παρέμβασή μου είναι προσωπική. Η γενικότερη ανάλυση θα γίνει στο Τμήμα και όπως αποφασίστηκε στην κοινή συνάντηση με τους διευθυντές, θα ενημερωθούν οι συμπράττοντες φορείς και θα υπάρξει επίσημη ανακοίνωση.

Με την εκτίμησή μου
Παναγιώτης Μπάρκας

Panajot Barka

25 Αυγούστου 2015 ·

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Η ΑΠΡΑΞΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΕΘΝΙΚΑ (αδρανές μετεκλογικό τοπίο)

Αρ/στρο 25/08/2015.

Η λήξη των πανηγυριών του Καλοκαιριού έβαλαν τέρμα στο άλλοθι των πολιτικών παραγόντων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού για να αποποιοούνται τις ευθύνες που έθεσε επί τάπητος η επόμενη των δημοτικών εκλογών της 21ης Ιουνίου. Συνεπώς μένουν εκτεθειμένοι στις πολιτικές ζυμώσεις και δημοκρατικές διαδικασίες για την εξασφάλιση της πολιτικής και εθνικής εκπροσώπησης, στις εγγυήσεις που απαιτούνται για εθνική, κοινωνική και πολιτική ενότητα και ομοψυχία μεταξύ των Ελλήνων, στην ανάγκη επανόρθωσης των αλλοιώσεων στον δημογραφικό, οικονομικό, πολιτιστικό και εκπαιδευτικό τομέα, της φθοράς στον κοινοτικό, κοινωνικό και εθνικό ιστό, της αποφυγής της εσωστρέφειας στη διαχείριση της πολιτικής εκπροσώπησης και διεκδίκησης εθνικών δικαιωμάτων.

Απραξία, αλλά που οφείλεται.

Στο χώρο της ε.ε. μειονότητας οι πολιτικές πλευρές και παράγοντες που υπάρχουν δεν επικοινωνούν προς το κοινό όφελος, που σημαίνει ότι τα ιδιοτελή συμφέροντα προηγούνται. Οι εκλογές εξελίχτηκαν πέρα από προγράμματα και εθνικά οράματα. Συμμαχίες και αντιμαχίες είχαν αφετηρία συμφέροντα ατόμων και ομάδων. Αδίστακτοι οικονομικοί παράγοντες εδραίωσαν το φαινόμενο εξαγοράς της ψήφου. Φανερός ήταν ο πόλος αντίδρασης κατά του δίδυμου ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, παρά το γεγονός ότι το εκλογικό σώμα κινούνταν στις επιλογές του σαν την άμμο. Το κλίμα αυτό, ειδικά η αλλοπρόσαλλη πτυχή του (το γκρέμισμα του κατεστημένου) δεν σημαίνει ταυτόχρονα και λύση για το μέλλον. Το μήνυμα των εκλογών διαβάστηκε από την οπτική γωνία της κάθε πλευράς. Έτσι, οι ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ έκριναν το αποτέλεσμα ήττα για τη ε.ε. μειονότητα. Οι νικητές είδαν το αποτέλεσμα ως νίκη της ε.ε.μ και ήττα των ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ.

Ποιος πολιτικός φορέας θα αναλάβει πρωτοβουλίες;!

Α. Η ΟΜΟΝΟΙΑ Είναι οξύμωρο να επιτραπεί η αποκλειστικότητα στην ΟΜΟΝΟΙΑ. Η ολοκληρωτική ήττα στις εκλογές, σφράγισε και τυπικά τον κλειστό κύκλο της και του ΚΕΑΔ (ως κατεστημένο). Το σκήπτρο του μονοπωλίου εκπροσώπησης της ε.ε.μ έγινε το αναπηρικό τους μπαστούνι. Η νέα ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, να μεν είναι σε δοκιμή, αλλά δε, ενώ διανύει τον πρώτο της χρόνο η αδράνεια παραμένει και δεν μπορεί να καλύψει με το επικοινωνιακό τρικ και το λαϊκίστικο προφίλ που βγάζει προς τας έξω.

Ταυτόχρονα, ενώ κουβαλάει στην πλάτη της τις βαρύτερες ενοχές για την κρίσιμη κατάσταση που βιώνει σήμερα η ε.ε. μειονότητα, καθημερινά δείχνει ότι ένα αόρατο χέρι την ελέγχει και παρελκύει σε γνωστά από το παρελθόν (επικίνδυνα) μονοπάτια. Παραλλήλως, ενώ είναι παγιδευμένη στην πλεκτάνη της ηγεσίας του ΚΕΑΔ και των συμφερόντων που την εξέλεξαν, δείχνει ότι είναι εγκλωβισμένη στην ιδέα διατήρησης και στο μέλλον της μονοδιάστατης συμμαχίας με το ΚΕΑΔ. Θα μπορούσε ωστόσο να ηγηθεί των διεργασιών μόνο σε περίπτωση που θα διενεργούσε δημοκρατικές διαδικασίες για την επανίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και στη βάση των αρχών ίδρυσής της το 1991, δλδ, την ένωση όλων των Ελλήνων ανεξαρτήτως και σεβόμενη το ιδεολογικό πιστεύω του καθενός.

Στις μετεκλογικές δηλώσεις τους οι πρόεδροι του δίδυμου, αποδίδουν την ήττα τους σε εξωγενείς παράγοντες. Στη συνέχεια, ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, κρίνει το εκλογικό αποτέλεσμα ως καθολική «απαίτηση των συμπατριωτών μας που θέλουν τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό ενωμένο κάτω από την ίδια πολιτική στέγη», (την ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ). Δεν λαμβάνει υπόψη την παρουσία και ισχύ των άλλων πολιτικών φορέων στο χώρο της ε.ε.μ. και βλέπει τη συσπείρωση στην ΟΜΟΝΟΙΑ μέσα από «γενναίες υποχωρήσεις δημοσίων - προβεβλημένων στελεχών ώστε να διευκολυνθεί η απαιτούμενη μετάγγιση στις δομές της οργάνωσης και του κόμματος» (του ΚΕΑΔ).

Ωστόσο, δεν φέρει κανένα επιχείρημα για να πείσει εκείνα τα στελέχη, που εκδιώχθηκαν και διασύρθηκαν από το σχήμα αυτό. Ούτε εξηγεί γιατί πρέπει να επιστρέψουν σ' ένα σχήμα, το οποίο φέρει τις καίριες ευθύνες για την νοσηρή και δεινοπαθούσα κατάσταση στην ε.ε.μ.

Απ' την άλλη πλευρά ο πρόεδρος του ΚΕΑΔ έχει εξαφανιστεί περιμένοντας τα λάθη και τα κενά των υπολοίπων για να ανακυκλωθεί ως αναντικατάστατος. Πιστεύει ακόμα στο «στραβό γυαλό».

Όλα δείχνουν ότι οι προσπάθειες για σύμπραξη και σύμπνοια όλων των παραγόντων και πλευρών με γνώμονα την εθνική ταυτότητα και σεβόμενοι τα ιδεολογικά πιστεύω του καθενός, όπως υπαγορεύουν οι καταστάσεις, και η θεσμοποίησή τους λειτουργικά στο σχήμα ΟΜΟΝΟΙΑ –άτυπη βουλή, δεν βρίσκει αρωγό στην ίδια την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Β. Το Κόμμα των Ελλήνων, ΜΕΓΑ. Γιατί όχι! Ιδρύθηκε ως ελπίδα για να εκπληρώσει το χρέος της παραδοσιακής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, αναβαθμισμένης σε κόμμα. Δεν τα κατάφερε όμως να προσανατολίσει τη δράση του και να επιδοθεί στην επίλυση και αντιμετώπιση των προβλημάτων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και στη χάραξη πορείας διεκδίκησης εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είδε την πολιτική του ισχύ στη νίκη επί της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ μέσω απόχτησης εξουσίας. Και τώρα που αυτό συνέβηκε, (δημαρχείο Φοινίκης), δείχνει ικανοποιημένο ότι η αποστολή του διεκπεραιώθηκε. Στην ουσία, τώρα θα πρέπει να ξεκινήσει το έργο του. Φαίνεται όμως ότι δεν θα αντέξει στην πίεση της πραγματικότητας που καλλιέργησε το κατεστημένο του δίδυμου και σχετίζεται με δύο πτυχές. α. Τη διαχείριση, ή την κατανομή της εξουσίας ως αντάλλαγμα για τη συνεισφορά στη νίκη, (είτε είναι κόμματα, είτε είναι άτομα). β. Την ανάδειξή του ως πλευρά που ελέγχει ένα κομμάτι Ελλήνων ψηφοφόρων. Την πολιτική ισχύ την εναποθηκεύει σε συμμαχίες με άλλα κόμματα, ενώ δεν μπορεί να ξεφύγει από το σημείο αναφοράς που λέγεται ΟΜΟΝΟΙΑ, (είτε ως αντίδραση, είτε ως ταύτιση)

Γ. Οι άλλοι φορείς. Οι εκλογές επιβεβαίωσαν με τον καλύτερο τρόπο ότι, πλέον στο πολιτικό στίβο της ε.ε. μειονότητας, παράλληλα με την ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑ δρουν και άλλοι φορείς, σχήματα με ελληνική και αλβανική ετικέτα, αλλά με Έλληνες εκπροσώπους και ψηφοφόρους. Οι ΟΜΟΝΟΙΑ – ΚΕΑ, συνεχίζοντας να πιστεύουν ότι κατέχουν το μονοπώλιο εκπροσώπησης της ε.ε. μ, αντιμετωπίζουν τα σχήματα αυτά ως αντεθνικά, διασπαστικά και προδοτικά. Δεν λαμβάνουν υπόψη ότι προηγούνται εκλογικά και αποφασίζουν κυριολεκτικά για την νίκη των υποψηφίων των ομογενειακών φορέων, μάλιστα και της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ. (Στις προηγούμενες δημοτικές εκλογές το ΚΕΑΔ κέρδισε μόνο εκεί που είχε τη στήριξη του Σ. Κ Αλβανίας και έχασε όπου δεν την είχε,- Χιμάρα. Το ίδιο και στις πρόσφατες εκλογές) Τα σχήματα αυτά δεν

λειτουργούν συμμαχικά. Δεν το πράττουν ούτε για να αντιμετωπίσουν τον κοινό αντίπαλο, ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ. Ταυτόχρονα, οι Έλληνες εκπρόσωποί τους, κυρίως σε επίπεδο βουλευτών, είναι μερικές φορές περισσότεροι και με μεγαλύτερη πολιτική ισχύ σε σύγκριση με την ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ. Στην παρούσα βουλή το ΚΕΑΔ έχει έναν βουλευτή, εκλεγμένο μάλιστα με τις παραχωρήσεις του Σ. Κόμματος, όταν οι ελληνικής καταγωγής βουλευτές στα αλβανικά κόμματα που εκλέγονται στις περιφέρειες του Νότου της Αλβανίας, είναι περισσότεροι από έξι. Οι τοπικοί άρχοντες ανήκουν πλέον σ' αυτούς. Οι παράγοντες αυτοί εντούτοις, δεν δείχνουν διατεθειμένοι για να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να δρομολογήσουν τις αναμενόμενες εξελίξεις. Η απραξία τους δεν θα πρέπει να αποδοθεί τόσο στις δεσμεύσεις προς τα «μητρικά» κόμματα, όσο στη συνήθειά τους να βλέπουν πολιτικά υπευθύνους για τα εθνικά θέματα το δίδυμο ΟΜΟΝΟΙΑ - ΚΕΑΔ. Απαλλαγμένοι από τέτοιες ευθύνες, επειδή το δίδυμο δεν ήθελε να απολέσει το μονοπώλιο του εθνικού εκπροσώπου, επιδίωξαν περισσότερο να επωφεληθούν από τα λάθη του για να ανεβάσουν το εκλογικό τους αποτέλεσμα, όπως και το πέτυχαν. Τώρα όμως, ενώ έχουν ανάγκη την ελληνική συνιστώσα στην παρούσα και μελλοντική δράση τους, φαίνεται ότι αρκούνται με τη διαχείριση της εξουσίας. Το πολυσχιδές σχήμα τους και η ιδεολογική διαφορά εμποδίζει τη μεταξύ τους συνεργασία σε εθνική βάση.

Δ. Οι δήμαρχοι. Τελευταία διαφαίνεται και η τάση να εμπιστευτεί η πολιτική και εθνική εκπροσώπηση στο θεσμό των δημάρχων. Ασφαλώς και είναι σημαντική εξέλιξη η αναγνώριση δύο δήμων (μεταξύ 61) ως ελληνικοί μειονοτικοί. (Απαιτούνται ωστόσο και λοιπές νομικές ρυθμίσεις ως προς την πλήρη κατοχύρωση τους υπό γεωπολιτική έννοια, όπως και για το σύνολο της εθνικής ελληνικής μειονότητας). Οι δήμοι ωστόσο καλύπτουν μια από τις τέσσερις ταχύτητες παρουσίας του Ελληνισμού στην Αλβανία, -εκείνη των μειονοτικών ζωνών και αυτή εν' μέρη. (Είναι γνωστό ότι μόνο επί κομμουνιστικού καθεστώτος μετοίκησαν στο βάθος της Αλβανίας το 40-43 τοις εκατό του πληθυσμού των ζωνών αυτών.) Από την άλλη πλευρά ο θεσμός του δημάρχου εναπόκειται στην άμεση δικαιοδοσία του αλβανικού κράτους και περιβάλλεται από στελέχη και άτομα που συχνά δεν τα αποφασίζει εκείνος. Διοικητικά οι δήμοι ανήκουν σε δύο διαφορετικές περιφέρειες με κοινά και διαφορετικά προβλήματα, γεγονός που εύκολα θα συμβάλει στην απομόνωση σε πολλά επίπεδα μεταξύ των δύο δήμων. Ήδη, από το κομμουνιστικό καθεστώς υπάρχει η αρνητική κληρονομιά στην επικοινωνία ανάμεσα Δρόπολης και Βούρκου, η οποία ουκ ολίγες φορές εκδηλώθηκε και στους κόλπους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ και τη δράση των άλλων πολιτικών παραγόντων. Ξεκινώντας από το γεγονός ότι ο θεσμός του δήμαρχου αποτελεί την εκτελεστική εξουσία στις αυθαιρέτως μειονοτικές ζώνες, είναι γεγονός ότι δεν μπορεί να παράγει την εθνική πολιτική και να υπερασπιστεί τα εθνικά και ανθρώπινα δικαιώματα για το σύνολο του Ελληνισμού στην Αλβανία. Μπορούν ωστόσο να λύσουν πραχτικά αρκετά θέματα.

Ε. Εθνικιστικά ρεύματα Τη γενική αυτή απραξία θα χαρακτήριζε κανείς και ως γενική παράλυση του συνόλου του κοινοτικού και πολιτικού ιστού του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Σε τέτοιες περιπτώσεις λογική είναι η τροφοδότηση ρεύματος αντίδρασης μέχρι και με εθνικιστικές τάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση να μη οφείλεται μόνο σε ενδογενείς παράγοντες, αλλά και στις αυξανόμενες πιέσεις του αλβανικού εθνικισμού. Δεν μπορεί κανείς να

πει ότι είναι οργανωμένο, έχει συγκεκριμένο σκοπό και στόχο. Ενδείξεις συνδέουν το ρεύμα αυτό με πολλές εκφάνσεις, (φορές στρέφεται κατά παραγόντων και θεσμών στην ίδια την εθνική ελληνική μειονότητα, που κρίνονται υπεύθυνοι για την σημερινή κατάντια της, φορές εκδηλώνει αλυτρωτικούς οραματισμούς). Οι ενδείξεις διαπιστώνονται κυρίως μεταξύ των νέων Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα, οι οποίοι δικαιολογημένα περικυκλώνονται από απογοήτευση. Θα αποδίδονταν επίσης, στην ποικιλία στηριγμάτων στον ελλαδικό χώρο, που είτε θέλουν να προστατέψουν τα συμφέροντά τους στο Βορειοηπειρωτικό χώρο, είτε είναι κύκλοι που δεν αποχωρίστηκαν το απατηλό δόγμα «της μικρής αδερφής», είτε βλέπουν την απόδραση στον εθνικισμό ως λύση της ελληνικής κρίσης, είτε κρίνουν τέτοιες ενέργειες αποτελεσματική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση της Ελλάδας. Οι ενδείξεις και η εμπειρία διδάσκουν ότι τέτοιου είδους ενέργειες αναπτύσσονται υπό πλήρη γνώση δομών του αλβανικού κράτους. Μάλιστα, όπως σε παλιότερες περιπτώσεις, διαδραματίζουν και άμεσο ρόλο. Το παιγνίδι είναι γνωστό από το 1992-93 με μερικές επαναλήψεις. Η έκβαση του κάθε κύκλου απέδειξε ότι ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός πλήρωσε πολύ ακριβά το τίμημα, ενώ οι ελεγχόμενοι «υπερπατριώτες» πλούτισαν. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η διακύβευση αφορά σπουδαιότερες εθνικές περιστάσεις. Δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Ελληνισμός είναι εξασθενημένος, ότι το ρεύμα αυτό διαχέεται σε ετερόκλητους φορείς και δέκτες, αλλά επειδή οι απέναντι έχουν ξεκάθαρους στόχους.

Z. Η ανάγκη δράσης ενός φορέα πάνω και εκτός απ' όλους τους άλλους. Στις επικρατούσες καταστάσεις, όταν οι πολιτικοί φορείς και παράγοντες μένουν και επιμένουν στο μετερίζι τους με γκρεμισμένες τις γέφυρες και επικοινωνώντας καλύτερα με τους αλβανικούς παράγοντες παρά μεταξύ τους, όταν έχουν κάνει εμφανείς εκπτώσεις στα εθνικά και ανθρώπινα δικαιώματα και ανεπίτρεπτες παραχωρήσεις στο περιουσιακό, δημογραφικό και πολιτιστικό καθεστώς της ε.ε μειονότητας, (ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ), όταν οι πελατειακές σχέσεις έχουν αποκαταστήσει κάθε συλλογική, κοινοτική και εθνική συνιστώσα ... Τότε μπορεί να αναλάβει δράση μια μικρή ομάδα ανθρώπων, η οποία με γνώμονα τα κοινά και εθνικά συμφέροντα, απαλλαγμένη από ενοχές και ελέγχους, αξιοποιώντας κάθε αξία και χωρίς να αγνοήσει κανένα παράγοντα, να βάλει μπρος τη μηχανή που σωριάστηκε. Ο ρόλος της τριπλός. Να χαράξει πολιτική σε εθνικά θέματα, να αντιπολιτευτεί σε κάθε ενέργεια που αντιτάσσεται στα κοινά συμφέροντα, να υποκινήσει και αποκαταστήσει την επικοινωνία, τη συνεργασία, την ενότητα και σύμπνοια μεταξύ όλων των Ελλήνων. ΤΕΛΟΣ

Panajot Barka

7 Οκτωβρίου 2015 ·

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ,- «ΝΑΙ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Υπό την αρχή να κάνουμε ό,τι είναι καλύτερο ώστε τα Ελληνόπουλα να έχουν ποιοτική παιδεία στη μητρική γλώσσα, αλλά και να γνωρίζουν καλά την αλβανική, η Υπουργός Παιδείας της Αλβανίας Λιντίτα Νικόλα, επιβεβαίωσε την πραγματική βούλησή της, ότι είναι έτοιμη να στηρίξει κάθε προσπάθεια που συμβάλλει προς την κατεύθυνση αυτή.

Την Τρίτη, 6 Οκτωβρίου 2015, με πρωτοβουλία του Πρέσβη της Ελλάδας στα Τίρανα, κυρίου Λεωνίδα Ροκανά, πραγματοποιήθηκε συνάντηση εργασίας με την κυρία Υπουργό Παιδείας και Αθλητισμού της Αλβανίας Κυρία Νικόλα, στο γραφείο της, με αντικείμενο την έμπρακτη εφαρμογή των προτάσεων που προκύπτουν από την έκθεση για την παιδεία στην μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, την οποία εκπόνησε το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου.

Ο Πρέσβης της Ελλάδας κύριος Ροκανάς αναφέρθηκε στην αναγκαιότητα της ποιοτικής αναβάθμισης της παιδείας στη μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, όπως και την εξεύρεση λύσεων μέσα από την καλή συνεργασία και κατανόηση όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, έθεσε στην κυρία Υπουργό τα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η παιδεία στην εθνική ελληνική μειονότητα και τις προτεινόμενες λύσεις για το ζεπέρασμα αυτών.

Εκδηλώνοντας την πλήρη καλή θέληση και ετοιμότητα η κυρία Νικόλα δεσμεύτηκε ότι θα κάνει ό,τι είναι δυνατό για την ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών, στο σύνολό τους και ένα προς ένα.

Έτσι, η κυρία Υπουργός, αναγνωρίζοντας τον συντονιστικό ρόλο του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου για τα θέματα παιδείας της Ε. Ε. μειονότητας, συμφώνησε να αρχίσει άμεσα η δουλειά για τη συγγραφή, σύνταξη και μετάφραση των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα.

Συμφώνησε επίσης, να καθιερωθούν με νέα εγκύκλιο η πρόταση με τις αναλογίες των μαθημάτων στην μητρική γλώσσα και την επίσημη αλβανική, όπως και να δοθούν ενιαίες οδηγίες για την ομοιόμορφη λειτουργία των σχολείων στη μητρική γλώσσα.

Στο πλαίσιο αυτό έκρινε σωστή την πρόταση για την επαναφορά των επιθεωρητών από την Εθνική Ελληνική Μειονότητα στις αντίστοιχες διευθύνσεις παιδείας με στόχο την ομαλή λειτουργία των σχολείων στη μητρική γλώσσα.

Η κυρία Νικόλα δεσμεύτηκε ότι, στο μέτρο που της επιτρέπει η νομοθεσία θα στηρίξει τις προτάσεις του Τμήματος Ελληνικών Σπουδών για την κατάρτιση ελληνοδιδασκάλων για όλα τα μαθήματα που διδάσκονται στη μητρική γλώσσα στα ελληνικά μειονοτικά σχολεία. Θα στηρίξει περισσότερο, είπε, τις λύσεις για τα προγράμματα επιμόρφωσης των Ελληνοδιδασκάλων, τόσο στηριζόμενα στις δυνατότητες του Υπουργείου Παιδείας, όσο και στη συνεργασία με άλλους φορείς όπως το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων.

Η κυρία Υπουργός έκρινε σωστή την πρόταση για να αποχτήσουν ανεξάρτητες διευθύνσεις τα ελληνικά μειονοτικά σχολεία στις πόλεις των Αγίων Σαράντα, Αργυροκάστρου και Δελβίνου, όπως και για την μετατροπή του ελληνόγλωσσου λυκείου στο Αργυρόκαστρο σε λύκειο στη μητρική ελληνική γλώσσα, ισότιμο με τα υπόλοιπα αλβανικά λύκεια.

Να τονίσουμε τέλος ότι η καρποφόρα αυτή συνάντηση ήταν προϊόν της ευαισθησίας και της αποφασιστικότητας της πρεσβείας της Ελλάδας στα Τίρανα για την αντιμετώπιση με συγκεκριμένες λύσεις του θέματος παιδείας στη μητρική γλώσσα, της καλής βούλησης και θετικής ανταπόκρισης της κυρίας Υπουργού, η οποία, με γνώμονα το σεβασμό του Συντάγματος της χώρας και των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις διεθνείς συμβάσεις, ήταν έτοιμη να πει «ΝΑΙ» σε όλα τα αιτήματα, αρκεί να συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου για ποιοτική παιδεία στη μητρική γλώσσα. Ήταν επίσης, προϊόν του γεγονότος ότι ήταν η πρώτη φορά που η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας της Αλβανίας είχε στο τραπέζι μια συγκροτημένη μελέτη με συγκεκριμένες προτάσεις και λύσεις, η οποία έχαιρε την ευρεία στήριξη όλων των φορέων της Εθνικής Ελληνικής μειονότητας. ΤΕΛΟΣ

Panajot Barka

25 Οκτωβρίου 2015 ·

Ο ΚΙΟΝΑΣ ΣΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΤΑΥΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΡΟΠΟΛΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΕΓΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Το λογότυπο για το Δήμο της Δρόπολης έχει μετατραπεί τελευταία σε αντικείμενο σκληρής αντιπαράθεσης.

Η όλη συζήτηση στρέφεται στο αν ο Ταύρος θα φέρει πάνω στη ράχη του έναν αρχαίο ιωνικό κίονα, ή ένα βυζαντινό θόλο με το σταυρό.

Το λογότυπο με στοιχεία τους κλώνους βαλανιδιάς, τον ταύρο της Ηπείρου και τον κίονα πρότεινε ο ίδιος ο Δήμαρχος. Καλλιτέχνες και εμπειρογνώμονες εραλδικής τα συστηματοποίησαν με την αισθητική ιδέα ότι οι κλώνοι βαλανιδιάς δεν μας οδηγούν απλώς στη Δωδώνη αλλά και στην κατά τη γενική εκτίμηση ονομασία της Δρόπολης. Ο Ταύρος, από τα αρχαιότερα σύμβολα της Ηπείρου, που τρέφεται με τους καρπούς της ιερής βαλανιδιάς, αλλά και την υπερασπίζεται, εκφράζει τον αρχέγονο φυσικό πολιτισμό της Ηπείρου και ασφαλώς και της Δρόπολης. Ο ιωνικός κίονας στη ράχη του ταύρου δηλώνει τον πλούτο του χώρου σε αρχαία κλασικά μνημεία ελληνικού αστικού πολιτισμού, τη συνέχεια στη ίδια βάση του αρχέγονου ελληνικού πολιτισμού, αλλά και την προστασία του από τον Ταύρο.

Το πρόβλημα είναι ότι οι φωστήρες που θέλουν να αφαιρέσουν τον κίονα από το λογότυπο, ισχυρίζονται ότι η Δρόπολη δεν έχει καμιά σχέση με τον κίονα και τον αρχαίο κλασικό ελληνικό πολιτισμό. Θεωρούν μάλιστα και την αρχαία πόλη, ονομαζόμενη Αδριανούπολη στα Σωφράτικα, καθαρά ρωμαϊκή, την Αντιγόνηα ιλλυρική και πάει λέγοντας.

Οι υποστηρικτές της ιδέας αυτής είναι εκλεγμένοι σύμβουλοί μας. Και τι κρίμα. Δεν γνωρίζουν ότι η περιοχή της Δρόπολης κρύβει στους κόρφους της 15 αρχαίες ελληνικές πόλεις που το κομμουνιστικό καθεστώς δεν θέλησε να αποκαλυφθούν. Ζουν ακόμα με τα όσα έχει διδάξει το κομμουνιστικό καθεστώς και αρνούνται την ελληνικότητα της Αδριανούπολης με 70 στρέμματα νεκρόπολη και την Αντιγόνηα. Δεν γνωρίζουν ότι τα Βυζαντινά μνημεία που θέλουν να εκπροσωπούνται στο λογότυπο, είναι χτισμένα πάνω σε δεκάδες αρχαίους κίονες και άλλα αρχαιοελληνικά στοιχεία.

Τι κρίμα. Πολλοί λαοί και δεν εννοούμε εδώ μόνο τους Αλβανούς, τους Σκοπιανούς, τους Τούρκους, τους ... , αλλά και πολλούς άλλους, αναζητούν και υιοθετούν ως δικά τους διάφορα αρχαιοελληνικά μνημεία , ή αρχαία μνημεία άλλων λαών.... αναζητούν μια αρχαία λαμπρή καταγωγή εκεί που δεν κληρονομούν τίποτε. Και εμείς.... με ένα τόσο πλούσιο αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, θέλουμε να τον αρνηθούμε. !!!!

Σαν να θέλουμε να επιβεβαιώσουμε όσους μας λένε ότι ήρθαμε στα πατρώα μας εδάφη τώρα, πρόσφατα... κουβαλημένοι κολίγοι για να μας αρνηθούν ότι είμαστε κληρονόμοι ενός σπάνιου και πλούσιου αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.(!!!???)

Δεν διαφωνώ με όσους λένε ότι είναι σημαντικός ο βυζαντινός θρησκευτικός πολιτισμός και για τη δική μας πολιτιστική και εθνική ταυτότητα, αλλά είναι πολιτισμός μιας ολόκληρης αυτοκρατορίας και όχι ειδικά δικός μας. Μετά, ζούμε σε ένα κράτος το οποίο με το σύνταγμα έχει κατοχυρώσει την

ουδετερότητα από τα θρησκευόμενα.

Τότε που οφείλεται αυτή η επιμονή σ' αυτή την αντιπαράθεση. Θα θέλαμε τουλάχιστον να μη αποτελεί συνείδηση των κατάλοιπων του κομμουνιστικού καθεστώτος, τα οποία πάμε να τα καλύψουμε με ένα βυζαντινό πέπλο.

2016

Panajot Barka

8 Ιανουαρίου 2016 ·

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ... 25 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ... ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΑ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Σαν σήμερα, 25 χρόνια πριν, βρέθηκα στην Πρεσβεία της Ελλάδας στα Τίρανα. Η ομάδα των 6 για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (μόλις πριν δύο μέρες ο Γιώργος Μπούκας, ένας εκ' τους έξι, είχε βαπτίσει την οργάνωση που γεννιόταν με το όνομα αυτό) είχε αποφασίσει να ενημέρωνε την πρεσβεία μας στα Τίρανα, αλλά, δεν είχε αποφασίσει συγκεκριμένα, ούτε πότε, ούτε πώς και ούτε ποιος. Εγώ βρέθηκα στα Τίρανα για οικογενειακούς λόγους και έκανα σχεδόν στα κουτουρού ένα τηλέφωνο. (Για ένα τηλεφώνημα έπρεπε να περιμένεις στην ουρά στις καμπίνες του ΟΤΕ) Είπα απλώς το όνομά μου και ότι αν ήταν δυνατόν να επισκεπτόμουν την Πρεσβεία εκείνη την ημέρα. Δεν είπα το σκοπό, σίγουρος ότι η απάντηση θα ήταν αρνητική. Προς την απερίγραπτη έκπληξή μου, από την άλλη άκρη του τηλεφώνου λες και με περίμεναν. Μου ζήτησαν να πάω αμέσως. Πήγα ... Έξω από την πρεσβεία της Ελλάδας ήταν συγκεντρωμένη μια λαοθάλασσα μπροστά σε μια τρύπα τοίχου. Ο καθένας με τα επιχειρήματά του έλπιζε σε μια βίζα. Η τρύπα, πιθανόν να ήταν ανοιχτή από τον Ιούλιο του 1990, όταν οι Αλβανοί εισέβαλλαν στις δυτικές πρεσβείες. Όλοι προσπαθούσαν να περάσουν την τρύπα εμποδίζοντας ο ένας τον άλλο. Άκουσα έναν άντρα ψηλό με μουστάκι και γυαλιά να φωνάζει το όνομά μου, αλλά κανείς δεν άνοιγε δρόμο. Ούτε η προσπάθεια δυο ανδρών της πρεσβείας ήταν εύκολη. Πέρασα σχεδόν πάνω από τα κεφάλια του πλήθους.

Όταν μπήκαν στο γραφείο πρόσεξα ότι τίποτε, ούτε μαλλιά, ούτε μπουφάν ούτε παπούτσια, ούτε ακόμα και τα πανταλόνια ήταν ισάξια της αποστολής μου. Αν και φορούσα τότε ελληνικά ρούχα και παπούτσια, είχαν όλα στραπατσαριστεί από το πέρασμα στο πλήθος.

Τέλος, ο συνομιλητής μου, ήταν ο Νίκος Κανέλλος. Κρυφά προσπαθούσε να με διαβάσει και να βρει τρόπο να με καταβάλλει. Κι εγώ έκανα το ίδιο. Ήθελα να διαβάσω τις προθέσεις του. Μου είπε άμεσα ότι γνώριζαν την προσπάθειά μας και ότι η Αθήνα είχε άλλη άποψη. Να ενταχθούμε στο Δημοκρατικό Κόμμα και ότι έπρεπε να επικοινωνούσα με τον Νίκο Μπαλκόνι.... Κούνησα το κεφάλι αρνητικά. Είπα ότι αυτό θα ήταν λάθος κίνηση. Απέφυγα όμως την επιμονή του Κανέλου, λέγοντας ότι θα το συζητούσα με τους υπόλοιπους της ομάδας και ότι δεν είχα εξουσιοδότηση. Την ίδια μέρα επέστρεψα στο Αργυρόκαστρο πάνω σε μια καρότσα IFAS ενός Δερβιτσιώτη και ενημέρωσα την εξάδα. Ήταν όλοι ομόφωνα, κατά....

Τρεις μέρες αργότερα, στις 11 Γενάρη, στην συνάντηση όλων των ομάδων δράσης στη Δερβιτσάνη, μέρα η οποία για άλλους λόγους καθιερώθηκε ως ιδρυτική, (την ημέρα αυτή θα ήταν στα Τίρανα ο Έλληνας πρωθυπουργός, κ Μητσοτάκης και εμείς θέλαμε να δίνουμε το δικό μας μήνυμα στην Ελλάδα. – Δυστυχώς όμως, η Πρεσβεία μας, κινήθηκε στα δικά της σχέδια.), ακούσαμε τη θέση αυτή της Πρεσβείας από τον κύριο Μπαλκόνι.

Στις μέρες που μεσολάβησαν μέχρι και τις εκλογές η Ελλάδα βρήκε και

άλλους υποστηρικτές της ιδέας της, μεταξύ αυτών και τον δεύτερο πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, κύριο Κυριαζάτη. Μια από τις ίδιες μέρες στη Δερβιτσάνη εμφανίστηκε ο Γκραμόζ Πάσκο, υψηλόβαθμο στέλεχος τότε του Δ. Κόμματος Αλβανίας, ο οποίος, εξ' ονόματος της ελληνικής κυβέρνησης, έκανε έκκληση στους Έλληνες να ενωθούν με το Δημοκρατικό Κόμμα. Είχε συγκεντρωθεί πολύς κόσμος.....

Η Αθήνα δεν στήριξε τον εκλογικό αγώνα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, στις εκλογές της 31 Μαρτίου 1991, για πρώτη φορά στην ιστορία του Ελληνισμού ως εθνική μειονότητα, έστειλαν στην Αλβανική Βουλή 5 δικούς τους βουλευτές μεταξύ των 250 και ήταν το τρίτο και ρυθμιστικό κόμμα στην αλβανική πολιτική.

Η Ελλάδα αναγκάστηκε να αναγνωρίσει τους βουλευτές των Ελλήνων στις 25 Απριλίου και αφού οι πέντε είχαν δείξει εμπράκτως ότι ήταν η σθεναρή φωνή των Ελλήνων και του Ελληνισμού.

Panajot Barka

9 Ιανουαρίου 2016 ·

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ, 25 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ... ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Μεταφέρουμε σήμερα το πρακτικό της σύσκεψης της εξάδας Αργυροκάστρου της 9-της Γενάρη 1991.

«Πραχτικό,

Σήμερα ημερ. 09/01/1991, στο Αργυρόκαστρο, πρακτικό σε σχέση με τη σύσκεψη της ομάδας πρωτοβουλίας των έξι για την ίδρυση της οργάνωσης «ΟΜΟΝΟΙΑ» ΔΕΕΜ.

Μετέχουν οι Αναστάσης Ντούρος, Δημήτρης Ζούλας, Μενέλαος Χατζής, Παναγιώτης Μπάρκας, Γιώργος Μπούκας. Απουσιάζει δικαιολογημένα ο Δημήτρης Κίκης. Παρευρίσκεται και ο Βασιλάκης Ζούλας.»

Να εξηγήσουμε σύντομα για την εξάδα και πώς έγινα προσωπικά μέλος της.

Από την επίσκεψη του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ στα Τίρανα τον Μάιο του 1990 και ειδικά μετά τις εμπιστευτικές διαπιστώσεις του επιβλέποντα της ελληνικής εκπομπής στο ΡΣ Αργυροκάστρου, όπου εργαζόμουν, Κώστα Ζάβαλη, (ο οποίος διάβαζε ανάμεσα στις γραμμές των κεντρικών υλικών της κομμουνιστικής προπαγάνδας ότι το καθεστώς κατάρρευε), μου γεννήθηκε η ιδέα να καταπιαστώ με την ίδρυση οργάνωσης για την ε.ε. μ. Η ιδέα αυτή είχε ξεκινήσει την εφαρμογή της ως πολιτιστικός σύλλογος Ελλήνων διανοουμένων, από το 1981, όταν ήμουν φοιτητής, αλλά δεν προχώρησε.

(Δεν είναι εδώ το μέρος συζήτησης του γιατί)

Λίγο πριν πάω «τουρίστας» στην Ελλάδα, το Σεπτέμβριο του 1990, είχα προετοιμάσει ένα πολιτικό πρόγραμμα με 6-7 σημεία για την ίδρυση μιας οργάνωσης για την εθνική ελληνική μειονότητα, το οποίο πήρα μαζί μου να το συμβουλευτώ με τα ξαδέρφια της μάνας μου που θα με φιλοξενούσαν στην Ελλάδα. Το έδειξα. Ένας εξ' αυτών, νομικός, κατατρόμαξε και μου είπε «θα σε σαπίσουν στις φυλακές». Ο δε δάσκαλος δεν πίστεψε και το θεώρησε προβοκάτσια. Το ίδιο θεώρησαν και κάποιοι άλλοι σε γραφεία συλλόγου στα Ιωάννινα ...

Όταν επέστρεψα από Ελλάδα, τέλη Σεπτεμβρίου, επιδίωξα να βρω συνεργάτες, όλοι συμφωνούσαν αλλά κανένας δεν τολμούσε να προχωρούσε σε συνεργασία.... Δεν υπήρχε δεύτερος. Δεν παραιτήθηκα μέχρι τα τέλη του Δεκέμβρη, όταν άλλες εξελίξεις, κυρίως η φυγή, η δολοφονία των τεσσάρων παιδιών στο Αλύκο, τα επεισόδια στη Βόδριστα και λοιπά γεγονότα, όπως και η ίδρυση του Δ. Κόμματος, είχαν πρωτεύσει.

Στα τέλη του Δεκέμβρη, 1990, πρέπει να ήταν 26-27, λίγα μέτρα έξω από το ΡΣ. Αργυροκάστρου με πλησίασε ένας άνδρας. Φορούσε καπέλο «μπορσαλίνο» που τα λέγαμε, γραβάτα και μια γκρι καπαρντίνα. Πρέπει να ήταν στα 60 και εγώ μόλις 30. Μου παρουσιάστηκε και μου είπε με ζορισμένα ελληνικά, ότι γνώριζε πώς προσπαθούσα να φτιάξω μια οργάνωση, ότι είχα γι' αυτό ένα πρόγραμμα και οργανωτικές κατευθύνσεις, όπως μου είπε. (Ο πολιτικός πλουραλισμός είχε επιτραπεί επίσημα) Του απάντησα «Ναι».»

Έρχεσαι, μου είπε, στην ομάδα μας. Κάνουμε και εμείς το ίδιο.» «Ποιοι είστε;» - εγώ. «Μας ξέρεις,» εκείνος και ανέφερε τα παραπάνω ονόματα. Με βοήθησε στο «Ναι» ο ενθουσιασμός της νιότης, το γεγονός ότι όντως εκτός από τον συνομιλητή μου που ήταν ο Β, Ζούλας και τον αδερφό του το Δημήτρη, τους άλλους τους γνώριζα και είχαμε καλή κουβέντα. Περισσότερο όμως με

βόηθησε το γεγονός ότι καθετί που είχε σχέση με τον ελληνισμό παραμέριζε από μπρος μου κάθε καχυποψία και δισταγμό.

Η πρώτη επίσημη συγκέντρωση των έξι είχε πραγματοποιηθεί στις 5 Γενάρη 1991. Συζητήσαμε πάνω στα χειρόγρατά μου, που με λίγες αλλαγές αποτέλεσαν την εισαγωγή και το πολιτικό πρόγραμμα της οργάνωσης. Το καταστατικό σεβάστηκε τις οργανωτικές αρχές μου, αλλά έγινε με βάση το καταστατικό του νεότευκτου Δημοκρατικού Κόμματος. Τότε δεν είχαμε άλλο πρότυπο. Είχαμε όμως τη διάνοια να συλλάβουμε την ιδέα ότι η οργάνωσή μας απευθυνόταν ανεξαρτήτως σε όλους τους Έλληνες, με κριτήριο το εθνικό φρόνιμα και καταγωγή και όχι με το πολιτικό ή το ιδεολογικό. Είδαμε την οργάνωση ως «έναν ναό, που συγκεντρώνει όλους τους πιστούς αλλά στο ιερό θα πήγαιναν οι καλύτεροι, οι πιο άξιοι» (Επιθυμίες βλέπεις!!!) Το πρώτο όνομα της οργάνωσης ήταν «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΟΔΟΥ». Ο Γ. Μπούκας πρότεινε το ευπρόσδεκτο ΟΜΟΝΟΙΑ. Να μη πούμε τώρα πόσο συγκινητικά ακούστηκε η λέξη αυτή. Ο Μπούκας όμως την πρότεινε επειδή είχε δει στα αρχεία των προγόνων του μια εφημερίδα στα ελληνικά και αλβανικά με το όνομα ΟΜΟΝΟΙΑ που έβγαινε στο Αργυρόκαστρο το 1918-20. (Που ξέραμε εμείς τέτοια τότε. Γνωρίζαμε το νόημα της λέξης και την πλατεία στην Αθήνα) Να πάμε ξανά στο πραχτικό της σύσκεψης της 9-της Γενάρη και να αναφερθούμε στο τι συζητήθηκε.

«Συζητήθηκε ευρέως η ανάγκη διεύρυνσης της συνεργασίας με άλλες προσπάθειες ίδρυσης παρόμοιων οργανώσεων. Τη συζήτηση άνοιξε ο Γ. Μπούκας, ο οποίος έφερε ως νέες ειδήσεις τις παρόμοιες προσπάθειες στα Τίρανα, στην Αυλώνα, στους Αγίους Σαράντα, στην Πάνω Δρόπολη. Η αποκατάσταση της συνεργασίας θεωρήθηκε απαραίτητη για την εξασφάλιση της εθνικής ενότητας έναντι της αλβανικής κοινής γνώμης.

Συζητήθηκε επίσης το πνεύμα κατωτερότητας που έδειχναν οι κεφαλές της μειονότητας στα Τίρανα, οι οποίες έλεγαν ότι δεν πρέπει να βιαστούμε.» (Η διαπίστωση έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι πίσω από τη θέση αυτή έστεκε προσωπικά ο Ρ. Αλία, ο οποίος αργότερα μας αποκάλυψε ο ίδιος ότι είχε ζητήσει από συγκεκριμένα άτομα στη μειονότητα να ιδρύσουν μια οργάνωση υπό τον έλεγχο του. Όπως είχε κάνει και με την ίδρυση αλβανικών κομμάτων. Μας είχε πει ακόμα ότι αυτό γινότανε επειδή, όπως είχε πει σε αλβανούς πολιτικούς, ο φάκελος μειονότητα θα τους είναι ένας ανοιχτός τάφος μπροστά τους, αν αυτοί δεν καταφέρουν να τον κλείσουν .!! Σημειώνω δε ένα συμπέρασμα ιστορίας που καταγράφω στο νέο μου βιβλίο ότι ο πολιτικός ρόλος των ηγεσιών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ εξαντλήθηκε στην επιδίωξη αυτή των Τιράνων και εκείνες έπαιξαν σπουδαία στο ρόλο αυτό, πολύ καλύτερα από κάθε Αλβανό. Οι τάσεις, όπως και οι προσπάθειες ελέγχου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ από Αθήνα, φάνηκαν από την ιδρυτική πράξη της Δερβιτσάνης)

«Στο πνεύμα αυτό, από δύο μέλη (ας μου επιτραπεί να μη αναφέρω τα ονόματά τους) ζητήθηκε η αναβολή της συνάντησης της Παρασκευής (11 Γενάρη) στη Δερβιτσάνη, αλλά που έτυχαν σε μειοψηφία.»

«Αποφασίστηκε να διεξαχθεί η συνάντηση της Δερβιτσάνης και να καλεστούν όλοι οι γνωστοί εκπρόσωποι των υπολοίπων προσπαθειών, όπως και ξεχωριστές προσωπικότητες.

Πλατιά συζήτηση έγινε για τις προσωπικότητες που θα προσκαλούνταν.» (Σημειώνω δε ότι στη συνάντηση της Δερβιτσάνης εμφανίστηκαν και άτομα τα οποία εμείς απορρίψαμε λόγω του σκοτεινού παρελθόντος τους. Και ήταν αρκετοί, οι οποίοι στη συνέχεια αναρριχήθηκαν στην ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Μια άλλη πικρή πτυχή στο βίο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και των ηγεσιών της)
Στη συνέχεια του πρακτικού αναφέρεται: «Συζητήθηκε και εγκρίθηκε το πρόγραμμα (επεξεργάστηκε ο Π. Μπάρκας) και το σχέδιο καταστατικού (επεξεργάστηκαν οι Δ. Ζούλας και Α. Ντούρος).

Εξουσιοδοτήθηκε να μιλήσει στη Δερβιτσάνη ο Παναγιώτης Μπάρκας, ο οποίος θα είχε υπόψη του να αναφέρει: Το σκοπό ίδρυσης της οργάνωσης, τονίζοντας ότι δε θα είναι αντιπολιτευόμενη οργάνωση αλλά οργάνωση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της Ε. Ε. Μειονότητας και για την ανάπτυξη της εθνικής της ταυτότητας. Για το όνομα, το πρόγραμμα.

Η συζήτηση στη Δερβιτσάνη να γίνει στην ελληνική γλώσσα. Στο τέλος ο κάθε μετέχοντας να υπογράψει.

Αποφασίστηκε επίσης ότι η εξάδα να συνεχίσει τις προσπάθειές της για την ολοκλήρωση του φακέλου ίδρυσης της οργάνωσης, (είχαν απομείνει ακόμα η αίτηση και το πιο δύσκολο.... οι υπογραφές, που θα στήριζαν το αίτημα και την ιδρυτική πράξη. Χρειάζονταν να υπογράψουν πάνω από 100 άτομα). Η εξάδα ανεξαρτήτως απόφασης στη Δερβιτσάνη, αναλάμβανε τις ενέργειες αυτές όπως και την παράδοση του φακέλου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης προς έγκριση.»

Συνεχίζεται....

Panajot Barka

10 Ιανουαρίου 2016 ·

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ, 25 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ, 10 ΓΕΝΑΡΗ 1991.

Ήταν Πέμπτη, μια μέρα συνεχούς εργασίας και συσκέψεων. Έπρεπε να δακτυλογραφηθούν το πρόγραμμα και το καταστατικό στα ελληνικά. Το είχε αναλάβει ο Δημήτρης Κίκης. Θα δακτυλογραφούνταν στα Αλβανικά επίσης το πρόγραμμα, το καταστατικό, η ιδρυτική πράξη και το αίτημα για τις υπογραφές.

(Θα ρωτήσει κανείς, δεν είχατε ανθρώπους να σας βοηθήσουν; Εύκολη απάντηση. Θυμάμαι πολλούς που είχαν τη δυνατότητα, αλλά μόλις μας έβλεπαν άλλαζαν δρόμο. Στη συνέχεια όμως ήρθαν στην ΟΜΟΝΟΙΑ και έλαβαν σημαντικά πόστα, δείχνοντάς μας εμάς με το δάχτυλο...!)

Σε μια από τις πρωινές συσκέψεις αποφασίσαμε ώστε η ιδρυτική συνάντηση να μη γίνει στη Δερβιτσιάνη, αλλά στο Αργυρόκαστρο. Η πρόταση ερχόταν ξανά από τον Γ. Μπούκα, ο οποίος επικαλέστηκε την ιστορική διάσταση. Οι Έλληνες, είπε, όλα τα σημαντικά γεγονότα τα έκαναν σε μια πόλη του νότου, κυρίως στο Αργυρόκαστρο. Ανάφερε την έκδοση της εφημερίδας ΟΜΟΝΟΙΑ, αλλά και την κυβέρνηση της Αυτονομίας. Το δεύτερο σημείο προκάλεσε αντιδραστική συζήτηση, αλλά δεν αναίρεσε την πρόταση Μπούκα. Η ιδέα ήταν σωστή για να ιδρυθεί η οργάνωση σε ένα αστικό κέντρο. Έτσι, αποφασίσαμε, να κάνουμε την ιδρυτική συνάντηση όλων των ομάδων στο Οβυρό, έξω από το Αργυρόκαστρο.

Πήγαμε εκεί με τον Μπούκα. Μέσο μετακίνησης είχαμε μια μηχανή παλαιού τύπου, μια MZ -250 της δεκαετίας του 70, που είχα φέρει εγώ από την Ελλάδα. Αφού πήραμε το, ΟΚ, γυρίσαμε και αρχίσαμε να κάνουμε τις ειδοποιήσεις.

Στην απογευματινή συνάντηση της Εξάδας, ενημερώσαμε ο καθένας για την αυριανή συμμετοχή. Θα ερχότανε δύο άτομα από τα Τίρανα, μερικοί εκπρόσωποι, (όχι συγκεκριμένων ομάδων) από τους Αγίους Σαράντα, το Δέλβινο και το Βούρκο και εκπρόσωποι από την πάνω Δρόπολη, την Κάτω Δρόπολη τη Ρίζα και το Αργυρόκαστρο.

Ο Γ. Μπούκας, ο οποίος ήρθε αργότερα, μας ενημέρωσε ότι δε θα μπορούσαμε να κάνουμε τη συνάντηση στο Οβυρό. Είπε μάλιστα ότι ήταν επικίνδυνο. Κατά τον Μπούκα, οι μυστικές υπηρεσίες το γνώριζαν και με διάφορους τρόπους δε θα το επέτρεπαν. Αλλάξαμε ξανά απόφαση και λάβαμε μέτρα για να ειδοποιήσουμε εκ' νέου την αναβολή για τη Δερβιτσιάνη. Εκεί θα ήμασταν πιο ασφαλείς. Μοιράσαμε τους ρόλους για την επαναφορά της Δερβιτσιάνης ως τόπο συνάντησης. Ο Α. Ντούρος θα πήγαινε από το πρωί στη Μουζίνα όπου στάθμευαν τα λεωφορεία για να ενημέρωνε τους αντιπροσώπους από τους Αγίους Σαράντα-Δέλβινο. Ο Μ. Χατζής θα περίμενε αυτούς που θα ερχότανε από τα Τίρανα και όποιους άλλους, δε θα ενημερώνονταν έγκαιρα και θα ερχότανε Αργυρόκαστρο. Οι υπόλοιποι θα ασχολούνταν με τις προετοιμασίες, ομιλίες, συναντήσεις κλπ.

Ασφαλώς, ο καθένας σήμερα μπορεί να πει ο, τι θέλει στο θέμα του ρόλου των αλβανικών μυστικών υπηρεσιών. Περίεργο είναι ότι κι εμείς το συζητούσαμε αυτό στην εξάδα πολλές φορές. Κάποιοι από μας, έδειχναν ανοιχτά φόβο. Κάποιοι δεν μιλούσαν. Προσωπικά, με τη στήριξη του Α. Ντούρου και το Β. Ζούλα, επέμενα ότι δεν έχει γιατί να φοβούμαστε εφόσον

λειτουργούμε βάση του νόμου. Δεν το κρύβω ότι μεταξύ των άλλων ήταν αυτός ο φόβος, από κοινού με την υπερμέτρηση της αλβανικής αντίδρασης, που μας οδήγησε στον ελιγμό να μη κάνουμε κόμμα, αλλά πολιτική οργάνωση. Στην αρχή δεν πίστευα, αλλά όσο περούσαν οι μέρες εγκατέλειψα την αθωότητα και αγνότητά μου. Μέλη της εξάδας, με τους οποίους είχαμε τον ίδιο δρόμο προς τα σπίτια μας, δεν ερχότανε μαζί μας. Θα περούσαν πρώτα από το «τουρίσμι» για κάνα τσίπουρο (!!), μολονότι η ώρα ήταν προχωρημένη και λογικά το τουρίσμι έπρεπε να ήταν κλειστό.

Προς την κατεύθυνση αυτή υπάρχουν πάρα πολλές ιστορίες, αληθινές. Θα πρέπει όμως να ξέρουμε ότι οι ιστορίες αυτές χρησιμοποιήθηκαν πολλές φορές για κηλιδώσουν τους πάντες, ή για να απαλλάξουν τους εαυτούς τους από τις ενοχές τους.

Τα όργανα του κράτους και του κόμματος τότε ήταν λυσσασμένα στην άντληση πληροφοριών. Στο βιβλίο μου θα αναφέρω όσες περισσότερες ιστορίες και συγκεκριμένα ονόματα. Εδώ θα πω κάτι το οποίο έμαθα πολλά χρόνια αργότερα από δικό μας υψηλόβαθμο αξιωματικό των μυστικών υπηρεσιών του Χότζα. Καλοπροαίρετα πήγα σπίτι του να μάθω περισσότερες πληροφορίες για στέλεχος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ που έκοβε και έραβε, το οποίο γνωρίζαμε ότι ήταν καρφί.

Μου είπε: «Εσένα Μπάρκα σου έκανα ένα καλό, μη ζητάς δεύτερο.» Τα έχουμε απαγορευμένα αυτά που ζητάς να μάθεις. Για μένα αρκούσε αυτή η έμμεση επιβεβαίωση για την ηγέτη της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Τώρα με ενδιέφερε το «καλό» του. Μου είπε. «Ένοιωσα ντροπή όταν πληροφορήθηκα πώς οι Αλβανοί άκουγαν τι έλεγες και έκανες με τη γυναίκα σου στο σπίτι σου εκείνες τις μέρες που ιδρύατε την ΟΜΟΝΟΙΑ. Είχαν βάλει σύστημα παρακολούθησης εξ' αποστάσεως και 24-ωρη μυστική παρακολούθηση του σπιτιού. Τους είπα ότι εφόσον ό, τι κάνουν δεν το κρατούν μυστικό και εφόσον υπάρχουν τόσες άλλες πηγές, δεν έχει γιατί να κάνετε αυτό που κάνετε.» Μου είπε ακόμα ότι για να τους πείσει, τους είπα ακόμα πώς «κάποια στιγμή αυτό που κάνετε θα σας έρθει μπουμέρανγκ». Και πρόσθεσε «η γυναίκα που μπαινόβγαινε και κοιμότανε στο σπίτι σου όντως σε θαύμαζε γι' αυτό που έκανες». Στο σπίτι μου εκείνες τις μέρες έμενε μια φίλη μας, η οποία ζούσε ένα οικογενειακό δράμα και προσπαθούσαμε να της απαλύνουμε τον πόνο. Οι Αλβανοί άκουσαν απ'ότι φαίνεται εκείνο που έλεγε στη γυναίκα μου «Τον ζηλεύω που κάνει κάτι για τον τόπο του...»!!! (Δύο χρόνια μετά, όταν εμένα με έδιωξαν από το ραδιοφωνικό σταθμό ως αντικυβερνητικό και στην ΟΜΟΝΟΙΑ δεν είχα καμιά θέση, δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι δούλευα ταξιτζής Αργυρόκαστρο Ιωάννινα)

Και για να κλείσουμε.

Κανείς δεν μπορεί να διανοηθεί, τώρα τι σημαίνει αυτό το τελευταίο. Στην εξάδα κατέφθαναν διάφορες πληροφορίες για τον αντίκτυπο και τον προβληματισμό που προκαλούσε η ίδρυση της οργάνωσης, όπως, γιατί δεν κάνουν κόμμα, θα βγάλουμε ή όχι βουλευτές ή μήπως θα πρέπει να πάμε με ένα αλβανικό κόμμα, πώς θα μπορέσουμε να σπάσουμε εμείς το κόμμα εργασίας, που θα είναι το κέντρο, τι θα κάνει η Ελλάδα, πως θα αντιδράσουν τα Τίρανα κλπ. Σε όλα αυτά εμείς έπρεπε να δώσουμε απαντήσεις. Ήδη, είχαν αρχίσει οι προετοιμασίες για το αναλυτικό πρόγραμμα των 8 σημείων του βασικού προγράμματος και εκεί δίναμε αρκετές απαντήσεις. Γνωρίζαμε όμως

ότι κάποια απ' αυτά τα διλήματα θα έμπαιναν με δύναμη στη συζήτηση την επόμενη και γι' αυτό χρειαζόνταν προετοιμασία.

Τέλος
Συνεχίζεται.....

Panajot Barka

11 Ιανουαρίου 2016 ·

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΓΕΝΑΡΗ 1991.

Μη νομίσει κανείς ότι είχαμε κοιμηθεί εκείνο το βράδυ της Πέμπτης. Όσο περισσότερο πλησίαζε το πρωί, τόσο περισσότερο σκεφτόμασταν τις ευθύνες γι' αυτό που κάναμε, χωρίς να ρωτήσουμε τις γνωστές παντοδύναμες δομές, του κόμματος και του κράτους. Χωρίς να μετάσχει, καμιά από τις μέχρι τότε ισχυρές προσωπικότητες της ε.ε. μειονότητας. (Τότε δεν νιώθαμε την παρακολούθησή τους και ούτε πώς κουνούσαν τα νήματά μας).

Προσωπικά, παρά την ξέφρενη αισιοδοξία με κούραζε η σκέψη για το επόμενο βήμα. Μου είχε σφηνώσει στο μυαλό μια χαμηλόφωνη συμβουλή η μάνα μου. Όταν έμαθε ότι «έκανα οργάνωση για τη Βόρειο Ήπειρο» με φώναξε στο πατρικό και μου είπε: «Κάτσε καλά, από τότε που ήμουν μικρή κοπέλα τα μόνα που ακούω είναι για την Κύπρο και τη Βόρειο Ήπειρο. Δεν τα έλυσε κανείς, εσείς θα τα λύσετε τώρα...» ;!!!

Το πρωί της Παρασκευής, μάσαμε από το Αργυρόκαστρο όσους βρήκαμε που δεν είχαν ενημερωθεί για τη αλλαγή μέρους συνάντησης. Ταξιδεύοντας με ένα λεωφορείο προς Δερβιτσιάνη, είδαμε το Μινέλα Χατζή στο πεζοδρόμιο δίπλα στη σύνταξη της εφημερίδας Λαϊκό Βήμα. Ζητήσαμε από τον οδηγό να σταματήσει για να τον πάρουμε. Δεν ανέβαινε και έτρεξα στην πόρτα. «Δεν έρχομαι, μου είπε, με πονάει το πόδι μου» Δεν τον πίστεψα και δεν επέμενα. Έχω ακόμα στα μάτια μου την εικόνα εκείνη και δεν μπορώ να αποφασίσω για τη δύναμη που είχε υπαγορεύσει μια τέτοια στάση.

Συγκεντρωθήκαμε στη Δερβιτσιάνη. Όχι πολλοί, όπως περιμέναμε. Κάποιους γνωρίζαμε, κάποιους όχι. Έλειπε από την εξάδα και ο Αναστάσης Ντούρος. Αργότερα μας είπε ότι έμεινε στη Μουζίνα, όπου τον είχαμε στείλει για να ενημερώσει ότι η συνάντηση θα γινότανε στη Δερβιτσιάνη.

Στη Δερβιτσιάνη δεν είχαμε που να βρούμε στέγη. Τότε ένας δάσκαλος, το όνομα του οποίου είχε αφαιρέσει από τη λίστα της η εξάδα, είπε στο διευθυντή του σχολείου να μας στεγάσει. Νόμισα ότι θα φοβηθεί, αλλά εκείνος δείχτηκε πανέτοιμος. (Αργότερα έγινε και στέλεχος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ανέλαβε και την πρώτη κάμερα της οργάνωσης για να αποθανατίσει τα γεγονότα. Δεν γνωρίζω όμως τι έγιναν οι κασέτες, διότι ποτέ δεν είδαμε τίποτε)

Μπήκαμε σε μια αίθουσα στο δεύτερο όροφο που κοιτούσε προς τη δημοσιά. Στο πρωτόκολλο, που κρατούσε ο Δ. Κίκης αναφέρεται ότι στην αίθουσα ήταν 22 άτομα. Μετά από την ημερήσια διάταξη που λέει «Συζήτηση για την ίδρυση της πολιτικής οργάνωσης της ελληνικής μειονότητας», το πρωτόκολλο έχει κενό για να κατέγραφε αργότερα ο Κίκης τα ονόματα, αλλά δεν έγινε ποτέ.

Όπως κανείς δεν υπόγραψε στο τέλος για να επιβεβαιώσει τη συμμετοχή του, όπως είχε αποφασίσει η εξάδα. Τονίζω το σημείο αυτό διότι γίνεται κατάχρηση με τα ονόματα που συμμετείχαν.

Από την άλλη πλευρά, εξήγησα ότι η ημερομηνία αυτή ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, δεν σχετίζεται με την ιστορική πραγματικότητα, ή τις αποφάσεις της συνάντησης. Είπα ότι εκείνο που πετύχαμε εκείνη την ημέρα ήταν να βγει η ανακοίνωση ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ επειδή την επόμενη θα ήταν στα Τίρανα ο Μητσοτάκης. Η ελληνική πλευρά δεν την έλαβε υπόψη. Την έλαβαν υπόψη τους οι αλβανικές αρχές, οι οποίες στους Αγίους Σαράντα, άσκησαν και βία σ' αυτούς που τοιχοκόλλησαν την ανακοίνωση. Η πρεσβεία στα Τίρανα είχε συγκεντρώσει Έλληνες φοιτητές για να υποδεχτούν τον Μητσοτάκη.

(Κάποιους απ' αυτούς, που αργότερα έπαιξαν σημαντικό ρόλο στα δρώμενα της ε.ε. μειονότητας, τους είχαν υποδείξει στην Πρεσβεία άτομα της υψηλής αλβανικής νομεκλατούρας)

Λοιπόν στη συνάντηση. Άνοιξε τη συζήτηση ο Δ. Ζούλας. Αναφέρθηκε στους λόγους γιατί αποφασίσαμε να ιδρύσουμε οργάνωση και όχι κόμμα. Είπε ότι υπάρχει έτοιμο πρόγραμμα και το καταστατικό. Ότι στόχος είναι η προάσπιση των δικαιωμάτων της ε.ε. μειονότητας, ότι μέλη της οργάνωσης θα είναι «κάθε Έλληνας ανεξάρτητα από το σε ποιο κόμμα ανήκει». Αναφέρθηκε στη νομιμοφροσύνη μας και τόνισε τέλος ότι «η αίτηση για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ προς το Υπουργείο, πρέπει να υπογραφεί σήμερα» Έδωσε το λόγο σε μένα. Στη συνέχεια των όσων είπε ο Ζούλας, πρόλαβα να πω μόνο ότι η οργάνωση θα επεκταθεί σε όλη την Αλβανία. Τη στιγμή που πήγα να αναφερθώ στο πρόγραμμα και το καταστατικό παρενέβη ο Ν. Μπαλκόνης.

«Πρώτο είπε, σήμερα πρέπει να αποφασίσουμε καταρχήν το τι θα κάνουμε σήμερα και αύριο. Δεύτερο πρέπει να μη βιαστούμε, να καταρτίσουμε μερικά προγράμματα και μετά να συντονιστούμε. Τώρα πρέπει να αγωνιστούμε για τις εκλογές για ανεξάρτητους βουλευτές. Να αγωνιστούμε για όλες τις εκλογικές ζώνες και να κερδίσουμε όπου μπορούμε...»

Στις παρεμβάσεις του Μπούκα και Ζούλα ότι ο σκοπός της συνάντησης είναι άλλος και ότι «θα πρέπει να λάβουμε σημαντικές αποφάσεις, και να βγάλουμε ανακοίνωση ότι ιδρύσαμε τη δική μας ανεξάρτητη οργάνωση» παρενέβη ο Βαγγέλης Ζαφειράτης ο οποίος είπε «Όταν λέμε ανακοίνωση εννοούμε ότι όχι ιδρύθηκε η οργάνωση, αλλά ότι συγκροτήθηκε η οργανωτική επιτροπή. Ως τώρα συμφωνούμε για τους ανεξάρτητους βουλευτές...»

Ο Κώστας Νάτσης είπε ότι «Εμείς βρισκόμαστε στα Τίρανα, βλέπουμε με ανησυχία τα πράγματα και ενημερωθήκαμε τι συμβαίνει στη Δρόπολη και στη μειονότητα. Γι' αυτό κάναμε και τη δήλωση, για να αποκτήσουμε την εμπιστοσύνη του λαού» Και διάβασε την ανακοίνωση που είχαν έτοιμη και έλεγε ότ,ι είχε επισημάνει ο Ζαφειράτης και ο Μπαλκόνης.

Μετά στη συζήτηση μπήκαν πολλοί και άρχισε να γίνεται χαμός. Αν δεν είχα από δίπλα μου τον Μπούκα και το Ζούλα που τηρούσαν την ψυχραιμία λόγω ηλικίας θα είχα φύγει. Δεν υπήρχε συνεννόηση, άσε επίπεδο. Άλλοι μιλούσαν για τους βουλευτές, άλλοι για το που θα ήταν η έδρα, άλλοι δεν ήθελαν να ακούσουν το πρόγραμμα και το καταστατικό, άλλοι φωτογράφιζαν τον πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, άλλοι τους υποψήφιους βουλευτές.

Αναλύοντας αργότερα, πολύ αργότερα, τα γεγονότα εκείνης της ημέρας συμπέρανα ότι μαζί με τους αθώους και αγνούς πατριώτες, οι οποίοι ήταν πολλοί αλλά δεν μιλούσαν, εκείνοι που έκαναν το θόρυβο και δεν μπορούσαν να βρουν κοινή γνώμη άνηκαν σε διαφορετικά στρατόπεδα. Εκπροσωπούσαν ιδέες της Ελλάδας, εκτελούσαν εντολές του βαθύ κράτους και εφαρμόζαν οδηγίες του πολιτικού κατεστημένου.

Τελικά σε τι συμφωνήσαμε;! Το πρωτόκολλο λέει σχετικά: «Εγκρίθηκε ομόφωνα το όνομα «ΟΜΟΝΟΙΑ» (δημοκρατική ένωση για την ελληνική μειονότητα)

Θυμάμαι ότι ενώ η συνάντηση είχε τελειώσει, πήρα την ανακοίνωση των Τιράνων και κάναμε στο κείμενο τις αλλαγές για να φαίνονταν ότι η ίδρυση της οργάνωσης ήταν τετελεσμένος γεγονός. (!!!)

Τη στιγμή αυτή στο τζάμι του παραθύρου έπεσε μια πέτρα. Τρέξαμε να δούμε. Ήταν ο Γιάννης Γιάννης. Πιο πέρα στο δρόμο προς το κέντρο του χωριού

ήταν σταθμευμένο το τζιπ του γραμματέα της προπαγάνδας της Κομματικής Επιτροπής Αργυροκάστρου, στο οποίο επέβαιναν δύο Έλληνες δημοσιογράφοι, οι Μ.Ν και Ν. Α, ένας εκ΄των οποίων αργότερα έλαβε υψηλές θέσεις στην ΟΜΟΝΟΙΑ.

Σε δύο μέρες ο Μητσοτάκης ήρθε στη Δερβιτσιάνη. Ήμουν δίπλα του, όταν έκανε αστεία με τη θεία Βήτα (Τσούρη). Προσπάθησα να πω κάτι αλλά μάταια. Μετά βγήκε έξω στις σκάλες του πολιτιστικού μεγάρου και σε ένα αφάνταστο πλήθος άνοιξε τα μακρύ χέρια του (ο καημένος ο Αντίλ Τσαρτσάνι ήταν μια πιθαμή κάτω από την μασχάλη του Μητσοτάκη) και μας είπε «Αδέρφια, η Ελλάδα έχει ανοιχτή την αγκαλιά για σας.....!!!» Μας περίμενε στην Ελλάδα!

Λοιπόν φύγαμε με ένα μεγάλο κενό από τη Δερβιτσιάνη. Η εξάδα συνήλθε εκείνη την ημέρα και αποφασίσαμε να συνεχίσουμε το έργο μας. Χρειάστηκαν δέκα ημέρες να συγκεντρώσουμε τις υπογραφές. Στους 130 που υπογράφουν, απ΄ αυτούς που ήταν στη Δερβιτσιάνη υπέγραψαν μόνο η εξάδα και τρεις τέσσερις άλλοι.

Η εξάδα, δόξα το θεό πληροφορήθηκε έγκαιρα ότι οι κεφαλές των Τιράνων ετοίμαζαν δικό τους φάκελο για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Τους εμποδίσαμε όσο γίνεται και καταφέραμε να μπάσουμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης το δικό μας φάκελο. Εκείνοι έφτασαν 30 λεπτά αργότερα από την εξάδα του Αργυροκάστρου και όταν η αίτηση του Αργυροκάστρου είχε καταγραφεί στα μητρώα του υπουργείου.... ΤΕΛΟΣ
Συνεχίζεται....

Panajot Barka

12 Ιανουαρίου 2016 ·

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 25 ΧΡΟΝΙΑ ...ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

Σήμερα θα μιλήσω για την άλλη ΟΜΟΝΟΙΑ... των Τιράνων και πώς η δική μας ΟΜΟΝΟΙΑΣ άρχισε να χαλινώνεται από τις αλβανικές κρατικές δομές....

Ως εξάδα συνεχίζαμε να ετοιμάζουμε το φάκελο για το Υπουργείο, ήταν δύσκολη υπόθεση η συγκέντρωση των υπογραφών. Από το Αργυρόκαστρο και τους Αγίους Σαράντα δεν είχαμε πλέον καμιά αντίδραση και ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι Άγιοι Σαράντα δεν βοηθούσαν στη συγκέντρωση των υπογραφών.

Επίσης, συνεχίζονταν η γνωστή στάση δικών μας στελεχών που άλλαζαν δρόμο μόλις μας έβλεπαν. Όπως ήταν ιδιαίτερο το ενδιαφέρον πολλών απλών Ελλήνων που έσπευδαν να μάθουν τι γινότανε και να προτείνουν κάτι ή να δείξουν ενδιαφέρον. (Υπάρχουν επί αυτού λεπτομέρειες που απεικονίζουν τον τότε τρόπο σκέψεις, τα αγνά αισθήματα, τις προβοκάτσες, τα συμφέροντα...)

Στην ανάρτηση αυτή θέλω ακόμα να σημειώσω κάποια άλλα πράγματα τα οποία θεωρώ σημαντικά. Το πρόγραμμα και το καταστατικό είχε γίνει γνωστό σε ένα μικρό περιβάλλον. (Όσο επέτρεπαν οι δυνατότητες ανατύπωσης) Το είχαν και οι δικοί μας εκπρόσωποι στα Τίρανα. Τι συνέβη όμως. Ενώ εμείς τρέχαμε να συγκεντρώσουμε υπογραφές, στις 16 Γενάρη έφθασε από τα Τίρανα στο Αργυρόκαστρο ο Φ. Μ και ζήτησε να τα πούμε. Βέβαια θεωρούσα τον κύριο αυτό μεγάλο και τρανό. Μου είπε ότι τον έστειλαν από τα Τίρανα να με δει αποκλειστικά. Είχε μαζί του ένα πρόγραμμα και καταστατικό με το οποίο έπρεπε να συμφωνούσα εγώ και η εξάδα και να το προωθούσαμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Πρώτη κουβέντα που του είπα εκδήλωνε τον εγωισμό μου. «Στη Δερβιτσιάνη , - του είπα, - ψηφίσαμε ένα πρόγραμμα και καταστατικό». (Ανεξαρτήτως που εκεί δεν ψηφίστηκε κάτι συγκεκριμένο.) Στη συνέχεια αναδιπλώθηκα. Έπρεπε να δω το περιεχόμενά τους. «Καλά , - του είπα, - να του δούμε , να τα μελετήσουμε και να σας πούμε»

«Οι δικές σας αρχές είναι, -μου είπε, - απλώς κάναμε κάποιες αλλαγές»...

Πήρα τα χαρτιά. Εκείνο που διαπίστωσα είναι ότι επρόκειτο για αλλαγές ουσίας, οι οποίες ήθελαν την ΟΜΟΝΟΙΑ ουρά του κατεστημένου, «ιμάντα του κόμματος» όπως αποκαλούσε ο Αλία τότε τις μαζικές οργανώσεις.

Διαφώνησαν όλοι και στην εξάδα. Είναι αλήθεια ότι, με τη βοήθεια και στελεχών πλέον της ΟΜΟΝΟΙΑΣ από τους Αγίους Σαράντα με καλύτερες επαφές στα Τίρανα, τους ζητήσαμε να σταματήσουν τις ενέργειες αυτές. Εκείνοι, με επικεφαλής το Νάσιο Παπαθανάση, συνέχιζαν να συγκεντρώνουν υπογραφές για την άλλη ΟΜΟΝΟΙΑ.

Το Αργυρόκαστρο ετοίμασε και έστειλε το φάκελο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στο Υπουργείο στις 23 Γενάρη 1991. Το πήγαν στα Τίρανα ο Γιώργος Μπούκας με το Θ. Μπεζιάνη, ο οποίος τις τελευταίες μέρες είχε ενεργοποιηθεί πάρα πολύ, παρά τις επιφυλάξεις της εξάδας. (Εκείνη την περίοδο οι Αλβανοί έδειχναν την αντίδραση κόβοντας τα δέντρα στις άκρες του δρόμου και άιντε να φθάσεις σε τέτοιες καταστάσεις στα Τίρανα) Στα Τίρανα ενώθηκαν μαζί τους και οι Δώρης Κυριάκης και Κώστας Νάσιος. Στις 10 ή ώρα το πρωί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης τους περίμενε με εγκαρδιότητα η υπεύθυνη του πρωτοκόλλου η οποία κατέγραψε την αίτηση στο πρωτόκολλο και παρέλαβε

το φάκελο. (Οι εξέλιξη έδειξε ότι τους είχε μπερδέψει)
Και ενώ οι εκπρόσωποι Αργυροκάστρου κατέβηκαν στο χολ της εισόδου, έφθασαν οι Τιραναίσι με τον Παπαθανάση. Πίστευαν τόσο πολύ ότι θα εγγράφονταν ο φάκελός τους, που κατά τον Μπούκα, οι Αργυροκαστρίτες πάγωσαν και περίμεναν εκεί με απογοήτευση. Σε λίγο εκείνοι κατέβηκαν με τον φάκελο στα χέρια και απευθυνόμενοι στους Αργυροκαστρίτες είπαν: «Συμφωνήσαμε να μείνουν τα δικά σας χαρτιά, εφόσον έρχεστε από τη μειονότητα και εφόσον το πρόγραμμα είναι το ίδιο» ...!!!
Τότε δεν γνωρίζαμε ποιος και που έχουν μαγειρευτεί τα χαρτιά των Τιράνων. Αργότερα μάθαμε από το στόμα του κυρίου Αλία ότι είχε έρθει σε επαφή με δικούς μας στα Τίρανα, όπως με το Νταλιάνη, από τους οποίους ζήτησε να κάνουν μια οργάνωση για την μειονότητα. Εννοείται, ήθελε τον δικό ιμάντα στη ε.ε. μειονότητα. (Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί με την ίδρυση όλων των κομμάτων του αλβανικού πλουραλισμού το 1990-91). Οι δικές μας κεφαλές στα Τίρανα, είναι αλήθεια ότι δίστασαν και αυτό οφείλεται στη δράση της εξάδας, η οποία δεν άφηνε περιθώρια νέας μειοδοσίας. Τους αφαιρούσε κάθε πρωτοβουλία και οι κινήσεις της είχαν λάβει διάσταση μεταξύ των απλών Ελλήνων. Επίσης καταλάβαιναν ότι το μέλλον ήταν αβέβαιο γι' αυτούς και τα χέρια τους αρκετά λερωμένα για να συνεχίζουν να παίζουν ανοιχτά το παιχνίδι του Αλία στη μειονότητα.

(Το περίεργο είναι ότι 15 χρόνια μετά, το 2006, η Πρεσβεία της Ελλάδας στα Τίρανα βρήκε αποκούμπι στο Νταλιάνη ή Δαλιάνη, για να βοηθήσει την τότε ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να βγει από τη βαθιά κρίση. Του έκδωσε ένα βιβλίο με τίτλο «Οι μέρες της μεγάλης ανατροπής» -στο οποίο δείχνει ότι δεν είχε απεγκλωβιστεί ακόμα από τα γρανάζια του Αλία- και ο Πρέσβης τον κουβαλούσε παντού στη μειονότητα, απαιτώντας από τους Έλληνες σεβασμό...!!)

Όμως ο Αλία ήξερε τι έκανε. Δέχτηκε τα έγγραφα Αργυροκάστρου, αλλά στη συνέχεια, προωθούσε από παντού στις δομές της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ανθρώπους δικούς του και από το βαθύ κράτος.

Δύο περιστατικά. Στις 7 Απριλίου, 1991, δλδ μια μέρα πριν αρχίσουν οι εργασίες της νέας βουλής, οι 5 βουλευτές της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και πολλά μειονοτικά στελέχη συγκεντρωθήκαμε για να αποφασίσουμε αν θα μετάσχουμε ως βουλευτές στις εργασίες της Βουλής. Το Δ. Κόμμα στην αντιπολίτευση είχε δηλώσει αποχή, λόγω των εξελίξεων στη Σκόδρα στις 2 Απριλίου. Η ΟΜΟΝΟΙΑ ήταν το τρίτο κόμμα στην Αλβανική βουλή, άρα, στην προκειμένη περίπτωση, από μας τους βουλευτές της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, εξαρτιόνταν η «επιβεβαίωση» της πλουραλιστικής Αλβανικής Βουλής. Οδηγηθήκαμε σε μια πολυτελέστατη αίθουσα στο Μέγαρο Πολιτισμού. Με εντυπωσίασε και ρώτησα να μάθω, αλλά δεν πήρα απάντηση. Μου είπαν μόνο ότι «τι κάνουμε εμείς εδώ». Η συζήτηση άρχισε για να μη επιτρέψει καμιά γνώμη υπέρ της αποχής. Ακούσαμε στη συνέχεια μια ομιλία για να χαιρετίσαμε τις εργασίες της Βουλής. Θα τη ζήλευε και ο μακαρίτης ο Ενβέρ. Άρχισα να φωνάζω ξανά, αλλά ήμουν πλέον στοχοποιημένος. Ας είναι καλά η κυρία Α. Παπά, με την οποία, το 1981 συνεργαστήκαμε για να φτιάξουμε το σύλλογο των Ελλήνων διανοουμένων. Πήρε το λόγο και είπε. «Δεν μπορούμε να παρουσιαστούμε μ' αυτόν τον χαιρετισμό. Τόσα λουλούδια δεν λέγαμε ούτε χτες για τον κομμουνισμό. Θα μας γελάσουν όλοι και θα χάσουμε την εμπιστοσύνη των δικών μας». Τσάκισε κόκκαλα. Αποφασίστηκε να πάμε στη Βουλή χωρίς χαιρετισμό.

Το δεύτερο επεισόδιο αφορά τις εργασίες της Βουλής στην πρώτη της ημέρα. Ο ομιλητής του Κόμματος Εργασίας, Υπουργός Υγείας, στην εναρκτήρια ομιλία των εργασιών, μίλησε από το βήμα της Βουλής και εξ'ονόματος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Δεν άντεξα και σηκώθηκα, ενώ ένα χέρι συναδέλφου βουλευτή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με τραβούσε από το μανίκι να καθίσω. Ζήτησα το λόγο να μου πει, ποιος τον εξουσιοδότησε να μιλήσει εξ'ονόματος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ήταν πρωτοφανές αυτό που συνέβαινε στην Αλβανική Βουλή. Χαρακτηρίστηκε επίσημα ως η αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Αλβανική Βουλή. Αυτό όμως δεν έχει σημασία για το λόγο που αναφέρω το παράδειγμα. Σημασία έχει η απάντηση του Υπουργού από το Βήμα της Βουλής. «Για, μιλήσαμε με τους συντρόφους», είπε δείχνοντας με το κεφάλι από τα έδρανά μας....!

Έτσι, πιστεύω λοιπόν, ότι είχε αρχίσει για τα καλά ο έλεγχος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ από τις κρατικές δομές. Χρειάζονταν πραγματικοί πατριώτες επαναστάτες, αλλά οι ηγεσίες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ επιλέγονταν να παίζουν το ρόλο του μυθολογικού Κρόνου.... Καθάριζαν όχι μόνο αυτούς που είχαν αντίθετη άποψη, αλλά κυρίως αυτούς που αγαπούσαν πραγματικά τον τόπο τους....! Δυστυχώς η Αθήνα, έπαιζε στις επιλογές των Αλβανών... ΤΕΛΟΣ

Panajot Barka

24 Ιανουαρίου 2016 ·

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!

Αγαπητοί φίλοι, προσπαθώντας να γνωρίσω τα κοινωνιολογικά αίτια για τη δική μας κατάντια βρήκα κάποιες μαρτυρίες που αγανακτούν και τον πιο πωρωμένο εθνικά.

Κατά το 1943-44, στον τοίχο της υφαντικής σχολής της Δρόβιανης, έστηναν οι αντάρτες του αλβανικού ΕΑΜ τα παλικάρια μας για να τα τουφεκίσουν σαν σφαχτά τα παρτιζάνικα αποσπάσματα... χωρίς δίκη, χωρίς κατηγορίες... Μόνο γιατί ήταν Έλληνες (μεταξύ των ατόμων αυτής της ανθρώπινης ασκημιάς, ήταν και Έλληνες) Λένε ότι πρόκειται για 7 άτομα μεταξύ αυτών και μια γυναίκα.

Προτείνω στους Δροβιανίτες, στην ΟΜΟΝΟΙΑ, το ΜΕΓΑ, το Δήμαρχο Φοινικιού, τους Έλληνες Βουλευτές, τα σωματεία να κηρύξουμε το μέρος αυτό ιερό, να τοποθετήσουμε μια αναμνηστική πλάκα με ένα σταυρό, να κάνουμε ένα τρισάγιο για τις αλώβητες μαρτυρικές ψυχές τους και να καθιερώσουμε μια μέρα μνήμης για τους ομοεθνείς μας που πέθαναν για να φωλιάσουν κάποιοι το φόβο στις ψυχές μας να αρνηθούμε την εθνικότητά μας.

Προσωπικά ακούω ακόμα τα ορλιαχτά του γιου του καπετάν Δίβρα, του Τάτση Γκουβέλη, που του άνοιγαν το κρέας με τις λόγχες και του έβαζαν αλάτι στις πληγές ... μέχρι που υπέκυψε και μετά από το φόβο... τον άφησαν και χωρίς τάφο

Panajot Barka

1 Φεβρουαρίου 2016 ·

Η ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟ ΞΕΡΑ, Η ΑΠΟΥΣΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ.

Αγαπητοί φίλοι, ύστερα από πολλά αιτήματα κάθισα και μετέφρασα το χθεσινό μου άρθρο στην αλβανική εφημερίδα TemA, το οποίο είχε σημαντικό αντίκτυπο στο αλβανικό κοινό. Η αρχή μου είναι ώστε η όποια μάχη να δίνεται εκεί που πρέπει, δλδ όπου λαμβάνονται αποφάσεις. Το να φωνάζουμε μεταξύ μας μας καθιστά γραφικούς και τιποτένιους. Δεν παρεξηγώ όμως κανένα.

Στη συνέχεια το άρθρο ελληνικά.

Η φυλάκιση του Σπύρο Ξέρα, η απούσα δικαιοσύνη και η εθνική καταγωγή του.

Του Παναγιώτη Μπάρκα, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΕΜΑ 01.02.2016

Προχθές συνελήφθη ο Σπύρος Ξέρας αλβανικής και ελληνικής υπηκοότητας και ελληνικής εθνικότητας, τέως βουλευτής του Δημοκρατικού Κόμματος και πρώην Υπουργός στην τελευταία κυβέρνηση του Σαλί Μπερίσια. Σήμερα, (δλδ χθές) το πρωτοδικείο Τιράνων δέχτηκε την πρόταση της εισαγγελίας και αποφάσισε η εκδίκασή του Ξέρα να γίνει όντας εκείνος κρατούμενος στη φυλακή.

Ναι, αληθεύει, ότι η φυλάκισή του είχε έντονο απόηχο και είναι πολύ λογικό. Μετά από 23 χρόνια, όταν φυλακίστηκε ο Φάτος Νάνο, (χωρίς να αναφερθούμε στα πρώην μέλη του Πολίτ Μπυρό), είναι το δεύτερο υψηλόβαθμο κρατικό στέλεχος που καταλήγει πίσω από τα κάγκελα. Εκ' πρώτης όψεως η πράξη αυτή φαίνεται ότι εξυπηρετεί στο μέγιστο τη δηλωμένη υπόθεση για την πάταξη της κρατικής διαφθοράς. Τα μηνύματα που φέρει η μέχρι τώρα εμπειρία μηνύουν ότι επιδιώκεται ώστε η υπόθεση να τραφεί με θύματα και με κρίκους που δεν αποτελούν μέρος του πραγματικού εγκεφάλου στο σύστημα διαφθοράς, (δηλαδή, να τραφεί με κρίκους που δεν μπορούν να προκαλέσουν το φαινόμενο ντόμινο, ή έκρηξη), με φαπτόμενες με το σύστημα αυτό και που δεν μπορεί να παράγουν αντίσταση λόγω της καταγωγής. Δύο στιγμές που απορρέουν από τη διαδικασία στην απόφαση του πρωτοδικείου Τιράνων για τη φυλάκιση του Ξέρα μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης, - το γεγονός ότι για περισσότερο από ένα χρόνο ανακρίσεων ο Ξέρας δεν εκλήθη στην εισαγγελέα για να καταθέσει ούτε μια φορά και ότι εκείνος είχε όλες τις δυνατότητες να απομακρύνονταν εκτός χώρας για να απόφευγε τη δυσμενή αυτή θέση, όπως έχουν πράξει πολλοί άλλοι κρατικοί λειτουργοί, αλλά τον συλλάβανε έξω από το σπίτι του όταν μόλις είχε επιστρέψει από την Ελλάδα, -δημιούργησαν προηγούμενο που προδικάζει και την έκβαση της δίκης, που μόλις άρχισε.

Σε σχέση με την τελευταία διαπίστωση επιβεβαιώθηκε και μια φορά ότι το να είσαι Έλληνας μειονοτικός και σε υψηλές κρατικές θέσεις αποτελεί μεγάλο ρίσκο, διότι πληρώνεις για άλλους και για εκείνο που είσαι, περισσότερο απ' αυτό που κάνεις. Στην ιστορία του, αρχίζοντας από τις κυβερνήσεις του Ζώγκου, ιδιαίτερα κατά την κομμουνιστική περίοδο, αλλά και κατά την μεταπολίτευση, η ελληνική μειονότητα έχει δοκιμάσει σε δεκάδες περιπτώσεις, ότι οι υπηρεσίες των Ελλήνων στον κρατικό μηχανισμό αποτέλεσε ρίσκο θυσίας στην υπηρεσία της πολιτικής κυριαρχίας. Στη σκέψη έρχεται ο Λευτέρης Τάλλιος, ο Μανόλης Κονόμης, ο Μιχάλης Γιώργης, Ο Μιλτιάδης

Παπάς και άλλα ονόματα υψηλού βεληνεκούς από την ελληνική μειονότητα. Εννοείται, από άποψη βεληνεκούς δεν μπορεί να συγκριθεί ο Σπύρος Ξέρας, λόγου χάρη με τον Μανόλη Κονόμη, αλλά οι ίδιες θέσεις του βουλευτή και υπουργούν τους εξισώνουν ιστορικά. Ασφαλώς, και η αιτία τιμωρίας τους διαφοροποιεί. Ο δικτάτορας Χότζα φυλάκισε 20 χρόνια τον Μανόλη Κονόμη, διότι εκείνος ως Υπουργός Δικαιοσύνης της Αλβανίας δεν παραδέχτηκε την πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης. Ο Σπύρος Ξέρας κατηγορείται για διαφθορά από μια δικαιοσύνη για την οποία οι πάντες ζητούν την απαλλαγή από το έγκλημα και τη διαφθορά.

Δεν επιδιώκω με τίποτε να είμαι ο υπερασπιστής της ενοχής του Ξέρα, αν υπάρχει. Αλλά από την άλλη πλευρά, όλοι καταλαβαίνουν ότι, και στην περίπτωση που η κατηγορία επιβεβαιωθεί, τις δημοπρασίες που αποτελούν το αντικείμενο κατηγορίας εις βάρος του έγιναν παράνομες με εντολή άλλων και για λογαριασμό της προεκλογικής εκστρατείας του Δημοκρατικού Κόμματος. Από την οπτική αυτή γωνία ο Ξέρας είναι θύμα και ηθικός αυτουργός αλλά με ποινικές ευθύνες. Δηλαδή θα του τεθεί το κεφάλι στο σινί, όπου το Δ. Κόμμα μπορεί να προσφέρει και το σινί. Η αντίδραση του Δ. Κόμματος βεβαιώνει την λογική αυτή. Καμιά θεσμική πολιτική υπεράσπιση από το κόμματος ανεξαρτήτως, που αυτός συνελήφθηκε ως πολιτικό πρόσωπο. Στην προκειμένη περίπτωση δεν τίθεται θέμα δικαιολογίας από μέρος του Δ. Κόμματος, ότι από τη στιγμή που οι διεθνείς φορείς ζητούν επίμονα την καταδίκη διεφθαρμένων υψηλόβαθμων κρατικών στελεχών, το Δ. Κόμμα δεν μπορεί να ενοχοποιηθεί υπερασπιζόμενο τον Ξέρα. (Στην ουσία το Δ. Κόμμα μέσω της επίσημης δήλωσής του δέχτηκε την ενοχή του Ξέρα και ζητάει δίκαιη ανάκριση και εκδίκαση της υπόθεσης;;;!!! Και το απαιτεί αυτό από μια δικαιοσύνη την οποία κατηγορεί για έλλειψη ή πληρωμένης δικαιοσύνης. Όλο αυτό το σκηνικό μοιάζει με φόρμουλα συμβιβασμού όπου η καταδίκη του Ξέρα να εξυπηρετήσει τη δυνατότητα να μη θιχτούν οι βασικοί ένοχοι της κρατικής διαφθοράς. Η διαφορετική στάση, ή στη δική του γραμμή, που τήρησε ο πρώην πρωθυπουργός Σαλί Μπερίσια, δεν αλλάζει τίποτε στη λογική της ευρείας συνεννόησης σε υπεράσπιση του πραγματικού συστήματος διαφθοράς.)

Είναι πολύ εύκολο να κατανοηθεί, διότι είναι γνωστό, ότι η κρατική διαφθορά και κλοπή, τόσο στο παρελθόν όσο και στο παρόν είναι σε ασύλληπτα μεγέθη. Στο σκεπτικό αυτό, τα στοιχεία που αναφέρονται εις βάρος του Ξέρα είναι γελοία συγκριτικά με εκείνα των άλλων υψηλών κρατικών λειτουργών. Είναι επίσης, γνωστό ότι μηνύσεις και κατηγορίες στα κρατικά όργανα δικαιοσύνης και στα ΜΜΕ, έχουν γίνει για πολλά υψηλόβαθμα τέτοια στελέχη ... όμως το ψύχος των χειροπεδών της αστυνομίας δοκίμασε πρώτος ο έλληνας μειονοτικός Σπύρος Ξέρας. Αρκεί έστω και μόνο αυτό το στοιχείο ώστε και σάμπως πραγματική να είναι η κατηγορία εις βάρος του Ξέρα, ή αληθές το γεγονός ότι θα ακολουθήσουν συλλήψεις και άλλων υψηλόβαθμων στελεχών, η διαδικασία αυτή δεν μπορεί να άρχιζε με τον Ξέρα.

Τα στοιχεία αυτά από κοινού με την πικρή εμπειρία της πολιτικής δικαιοσύνης στη χώρα, εξουδετερώνει την νομιμότητα της αγριότητας αυτής της δικαιοσύνης κατά του Ξέρα. Μουντότερη θα είναι η εικόνα της δικαιοσύνης, σε περίπτωση που δε θα ακολουθήσουν συλλήψεις άλλων ανώτατων στελεχών με πιο δραστηκή και πολλαπλή διαφθορά. (!) Τότε η υπόθεση Ξέρα θα αποτελεί μια επιλεκτική περίπτωση που θα μεταφέρει πολλά αρνητικά μηνύματα και θα προκαλέσει άλλες καταστάσεις.

Το συμπέρασμα αυτό δεν στηρίζεται μόνο στη μέχρι τώρα εμπειρία, αλλά και στο στοιχείο «της Παρασκευής» που επέλεξε η εισαγγελία για την εφαρμογή από την αστυνομία του εντάλματος συλλήψεως του πρώην υπουργού. Στην περίπτωση του Ξέρα η επιλογή της Παρασκευής δε συμβαδίζει με τις άλλες περιπτώσεις, όπου η επιλογή της ημέρας αυτής για μια όποια θορυβώδη σύλληψη γινόταν με σκοπό να μεσολαβούσαν οι μέρες ανάπαυσης που ακολουθούν, για να αποφθεχτούν οι όποιες αντιδράσεις. (Δηλαδή δεν είχε σημασία η ταχτική αυτή, διότι για το Ξέρα δεν υπήρξαν αντιδράσεις) Ο Ξέρας πρέπει πλέον να έχει αντιληφτεί ότι η μάχη με τη δικαιοσύνη θα είναι μια προσωπική υπόθεση. (Το «λάθος» του Ξέρα έγκειται στο γεγονός ότι ενώ γνώριζε πως υπήρχε προ πολλού ανοιχτή μια ποινική υπόθεση εις βάρος του, ούτε τόσκασε, ούτε εξαγόρασε το κλείσιμό της) Η άρνηση του Ντούλε να τοποθετηθεί σχετικά, μάλιστα και όταν ρωτήθηκε από τους δημοσιογράφους είναι ένας επιπλέον κακός οϊωνός για τον Ξέρα. Ο Ντούλες είναι πρόεδρος του Κόμματος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Αλβανία, είναι βουλευτής με κοινή καταγωγή από ένα γειτονικό χωριό με τον Ξέρα. (Όποιος γνωρίζει έστω και λίγο την ιστορία της εθνικής ελληνικής μειονότητας μια τέτοια στάση θυμίζει τις περιπτώσεις όταν ο κομμουνιστής δικτάτορας χρησιμοποιούσε έλληνες μειονοτικούς για να εξουδετερώσει τους αντιπάλους του επίσης έλληνες. Η μη τοποθέτηση του Ντούλε τον καθιστά υπεύθυνο σε έναν τέτοιο ρόλο, τον οποίο όμως αυτός τον αναλαμβάνει για χυδαίους και προσωπικούς λόγους και διόλου ξεκινώντας από κάποιες αρχές.)

Σε ένα τελευταίο σημείο της ανάλυσης, φαίνεται ότι κάποιοι έχουν υπολογίσει ότι η ίδια η ελληνική μειονότητα δε θα αντιδράσει, θα αδιαφορήσει προς την πράξη αυτή (η αυξημένη παρουσία της αστυνομίας κατά τη σύλληψη Ξέρα, μιλάει περί του αντιθέτου), ότι η ελληνική μειονότητα ξέρει να αποστασιοποιείται από τη διαφθορά και τους παραβάτες του νόμου, και όταν αυτοί είναι δικοί της άνθρωποι. Αληθές είναι ότι οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ε. μειονότητας, περίπτωση Ντούλε, έχουν τους δικούς τους λόγους να μη αντιδράσουν. Αληθές είναι όμως και το γεγονός ότι στην προκειμένη περίπτωση η ελληνική μειονότητα αισθάνεται περιθωριοποιημένη. Και η περιθωριοποίηση αυτή δεν εκδηλώνεται με την αύξηση των μετοχών του Ξέρα μεταξύ τους, αλλά με την επανάκληση από τους έλληνες μειονοτικούς των δυσφημιστικών εμπειριών του παρελθόντος, λόγω εθνικότητας.

Τέλος Αργυρόκαστρο 31.01.2016

ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΒΑΛΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΑ
ΤΙΡΑΝΑ;

[http://www.proinoslogos.gr/.../34926-
%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84...](http://www.proinoslogos.gr/.../34926-%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84...)

Την προηγούμενη βδομάδα ο επικεφαλής του Διπλωματικού σώματος της Ελλάδας στην Αλβανία, Πρέσβης κ. Λεωνίδας Ροκανάς, έγινε στόχος επίθεσης μερίδας των σόσιαλ μίντια και του έντυπου τύπου στην Ελλάδα.

Όμως και απλός αναγνώστης καταλαβαίνει ότι οι κατηγορίες εναντίον του κ. Πρέσβη δεν σηκώνουν βάρος. Ως τέτοιες, η δημοσίευσή τους απαιτεί μεγαλύτερη ευθύνη όταν πρόκειται να επιπλήξεις τη διπλωματική υπηρεσία της χώρας σου σε μια τρίτη χώρα, ειδικά στην Αλβανία που τρέφει μονίμως την εθνική της υπόσταση με ανθελληνισμό.

Τα στοιχεία και επιχειρήματα βεβαιώνουν ότι εκείνοι που υποκίνησαν τα δημοσιεύματα κατά του Έλληνα Πρέσβη στα Τίρανα, έχουν άλλους λόγους, οι οποίοι δυστυχώς αντιστρέφονται κατά των κοινών εθνικών συμφερόντων.

Τι λένε οι κατηγορίες κατά του Έλληνα πρέσβη.

“Ότι, πρώτο, ο Πρέσβης της Ελλάδας στα Τίρανα ενοικίασε την νέα πρεσβευτική κατοικία από ιδιοκτήτη, ο οποίος είναι «ο μεγαλύτερος καταπατητής ακίνητης περιουσίας που ανήκει σε ομογενείς της Χιμάρας»(!) Πρόκειται για τον Σαΐμιρ Μάνε, ο οποίος, κατά τα δημοσιεύματα, «οικειοποίησε παράνομα 278.000 τ.μ. στην παραλία του χωριού Παλάσα, της Χιμάρας»

Η δεύτερη κατηγορία, αναφέρει ότι η ενοικίαση της νέας πρεσβευτικής κατοικίας έγινε με ιδιαίτερα υψηλό μίσθωμα, γεγονός, που, κατά τους αρθρογράφους, αποτελεί πρόκληση «σε μια εποχή ιδιαίτερα δύσκολη οικονομικά για την Ελλάδα».

Η τρίτη κατηγορία αφορά το γεγονός ότι η κατοικία του πρέσβη της Ελλάδας, έγινε αντικείμενο ρεπορτάζ σε τηλεοπτική εκπομπή μεγάλου τηλεοπτικού καναλιού στα Τίρανα.

Πρόκειται για συκοφάντηση υστερόβουλων...

Ας ξεκινήσουμε από τον τρίτο ισχυρισμό «κατηγορία». Πρόκειται για ένα πετυχημένο ημίωρο στην εκπομπή με μεγάλη ακροαματικότητα, «Δεν πρόκειται απλώς για μόδα», στο τηλεοπτικό κανάλι παναλβανικής εμβέλειας KLAN. Ο Πρέσβης της Ελλάδας, κατάφερε να μεταφέρει στο αλβανικό κοινό την ελληνική αξιοπρέπεια σε όλο της το μεγαλείο. Να διαμηνύσει ότι ο ελληνικός πολιτισμός αποτελεί το ισχυρό διαχρονικό όπλο του Έλληνα που υπερβαίνει κάθε είδους κρίσης. Κατάφερε να προβάλλει το μορφωτικό και διανοητικό επίπεδο του Έλληνα Διπλωμάτη, τον τρόπο σκέψης του για τον πολιτισμό, την τέχνη και τα γράμματα και το ρόλο τους στην καθημερινή ζωή ενός λαού σε μια εξελιγμένη και ευρωπαϊκή κοινωνία, διαμηνύοντας ακόμα ότι μέσα από αυτές τις συντεταγμένες βλέπει η Ελλάδα τις σχέσεις με την Αλβανία και τον αλβανικό λαό. Όλο το ρεπορτάζ αποτελούσε μέρος της κινητικότητας του Έλληνα πρέσβη στα Τίρανα για να είναι συνεχώς παρόν στα δρώμενα της ζωής στην Αλβανία, (διπλωματικά, πολιτικά και κοινωνικά). Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία, το υψηλό μίσθωμα στην ενοικίαση της πρεσβευτικής κατοικίας. Η έρευνά αποδεικνύει ότι το μίσθωμα για την

ενοικίαση της νέας κατοικίας, σε σύγκριση με την προηγούμενη, είναι 50 % λιγότερο. Είναι αληθές ότι η νέα πρεσβευτική κατοικία, βρίσκεται στο νεότευκτο πολυτελές συγκρότημα των Τιράνων, όπου διαμένει η αφρόκρεμα της πολιτικής και οικονομικής ζωής της Αλβανίας. Ακριβώς αυτή η πραγματικότητα όμως, αναιρεί τη μιζερολογία των δημοσιευμάτων, που θέλουν να ταυτίσουν την πρεσβευτική κατοικία, η οποία αφορά την αξιοπρέπεια της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, με μια κοινή κατοικία στην αλβανική πρωτεύουσα.

Όσο για την πρώτη κατηγορία. Είναι αληθές ότι ο ιδιοκτήτης των διαμερισμάτων είναι από τους ισχυρότερους ανθρώπους στη χώρα. Ως τέτοιος όμως, είναι από τους λίγους, που πουλάει και ενοικιάζει κατοχυρωμένες με το νόμο κατοικίες (και όχι στο μαύρο).

Όσο για την «κατηγορία» ότι ο ιδιοκτήτης του συγκροτήματος, Σ. Μάνε αποτελεί τον «μεγαλύτερο καταπατητή της ακίνητης περιουσίας» ομογενών στη Χιμάρα, η έρευνα αποδεικνύει ότι ο κ. Μάνε αγόρασε την διαφαινόμενη έκταση των 278.000 τ.μ, από δύο ομογενείς στην Παλάσα. Εκείνοι αναγνωρίστηκαν ιδιοκτήτες της έκτασης αυτής με πλαστογραφημένα έγγραφα, αφαιρώντας έτσι περιουσίες άλλων ομογενών. Οι υπογραφές που νομιμοποιούν την πλαστογράφηση, (από 3 στρέμματα σε 130 και 80 στρέμματα), ανήκουν σ'αυτούς, που στα δημοσιεύματα κατά του Πρέσβη, παρουσιάζονται ως υποστηρικτές των περιουσιών των ομογενών στη Χιμάρα. Η έρευνα αποκαλύπτει επίσης το διοικητικό και νομικό μηχανισμό, που είχαν στήσει τα ίδια πρόσωπα και από τη λειτουργία του οποίου δεκάδες ομογενείς έχασαν τις περιουσίες τους. (!)

Ακριβώς εδώ θα πρέπει να αναζητηθούν και οι λόγοι επίθεσης κατά του Πρέσβη της Ελλάδας κύριου Λεωνίδα Ροκανά.

Ο Κύριος Πρέσβης της Ελλάδας από τότε που ανέλαβε τα καθήκοντα του στην πρεσβεία στα Τίρανα, διανοήθηκε ότι η ακίνητη περιουσία των ομογενών, κυρίως σε κοινοτικά βοσκοτόπια, δάση, οικόπεδα, αλλά και σε καλλιεργήσιμη γη κινδυνεύει από τις υφαρπαγές με πλαστά χαρτιά των Αλβανών δήθεν πρώην ιδιοκτητών. Για την αποτροπή της κατάστασης ζήτησε αποδειχτικά με τις παραβάσεις αυτές, κυρίως από τη Χιμάρα. Όμως, αυτοί που στα δημοσιεύματα κατά του Πρέσβη, παρουσιάζονται ως υπερασπιστές των περιουσιών των ομογενών, δεν παρουσίασαν ποτέ κανένα φάκελο με τις καταπατήσεις του είδους.

Η έρευνα διαπιστώνει ότι το Διπλωματικό μας σώμα στην Αλβανία βρήκε τον τρόπο να ενημερωθεί και για τους Έλληνες μειονοτικούς υπεύθυνους αυτής της εθνικής καταστροφής και αυτή η εξέλιξη ανησυχεί τώρα αυτούς που αντιδρούν.

Ο Κύριος Πρέσβης της Ελλάδας στα Τίρανα έδωσε εντολή ώστε το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο να παρακολουθεί όλες τις δίκες με αντικείμενο εκδίκασης των ακινήτων που ανήκουν στις κοινότητες της εθνικής ελληνικής μειονότητας και υφαρπάζονται από τους δήθεν Αλβανούς πρώην ιδιοκτήτες. Στις δίκες αυτές διαπιστώνεται ότι εμπλέκονται και ιθύνοντες της ε.ε. μειονότητας που ανήκουν στη κατηγορία των αρθρογράφων.

Ο Κύριος Πρέσβης έκοψε κυριολεκτικά τα πόδια σε όλους τους ιθύνοντες της ε.ε. μειονότητας που πολιτογραφούσαν αλβανικές οικογένειες στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό και στη συνέχεια φρόντιζαν, ασφαλώς με το αζημίωτο, να τους εξασφαλίσουν ελληνικές εθνικές βίζες για να γίνουν και Έλληνες πολίτες.

Απέκλεισε όλο εκείνο το δίκτυο Ελλήνων μειονοτικών πολιτικών που ήθελαν να εξασφαλίσουν την πολιτική τους επιβίωση συντηρώντας ένα κλίμα τεχνητής αντιπαράθεσης μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας....
Τα στοιχεία αυτά και άλλα λοιπόν, αποκαλύπτουν πλήρως τους πραγματικούς λόγους γιατί με ύπουλο τρόπο κάποιοι Έλληνες ομογενείς στην Αλβανία πλήττουν (δημοσιογραφικά) κάτω από τη μέση τον Έλληνα πρέσβη Λεωνίδα Ροκανά. ΤΕΛΟΣ

ΠΙΣΤΕΥΩ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΟΙ ΠΙΤΕΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ!

Λοιπόν θέλω να πιστεύω ότι ειδικά φέτος τα πανηγύρια με τις πίτες μας έχουν εκθέσει περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Για να καταλάβουμε αυτό που λέω ας εξηγήσουμε το έθιμο της πίτας. Πρόκειται για ένα αυστηρά μεταβατικό έθιμο. Η φιλοσοφία του εθίμου λέει ότι η οικογένεια, ή κοινότητα (σήμερα), επιδιώκει για το μέλλον που προσδιορίζεται σε 365 μέρες του χρόνου, καλύτερη τύχη. Σωστό, αλλά προσέχουμε. Καλύτερη τύχη σε σχέση με παράγοντες που δεν εξαρτώνται από μας, που βρίσκονται εκτός μας και είναι ισχυροί και ακατανίκητοι. Η ερμηνεία μάς οδηγεί έτσι σε μια πρωτόγονη κατάσταση. (τότε οι άνθρωποι πίστευαν και ζούσαν καθημερινά πραγματικότητες που δεν εξαρτιούνται απ' τπ αυτούς και δεν μπορούσαν να τις καταβάλουν).

Το δικό μας ξεφάντωμα στη κοπή της πίτας δεν έχει καμιά σχέση με τη λογική αυτή, διότι ούτε μετάβαση μας εξασφαλίζει αυτός ο τρόπος, ούτε προσδιορίζει τους παράγοντες εκτός εμάς που πρέπει να παρακάμψουμε για καλύτερους αιωνούς για το μέλλον, ούτε υπάρχουν αντικειμενικά τέτοιοι. Δυστυχώς αυτή η συμπεριφορά μας εμποδίζει να δούμε ότι τους κακούς αιωνούς τους έχουμε μέσα μας και τα ανόητα σε σχέση με την παράδοση πανηγύρια μας εκτοξεύουν σε κοινωνική ρηχότητα χωρίς προηγούμενο, που ξεπερνάει και την σημερινή λαογραφική επιφάνεια...!! Τόσο το περισσότερο φέτος που όχι τόσο η Ελλάδα, όσο ο τόπος μας, η ιδιαίτερη πατρίδα μας, ζει τα δικά της μαύρα χάλια και "οι αιωνοί" που καταδικάζουν σε αποτελμάτωση τον τόπο μας είναι χειροπιαστοί με πρώτους εμάς....!!

ΟΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΣΤΗΝ
ΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ.

Προσεγγίζοντας τη φύση και τη λειτουργία της ορθοδοξίας στην Ήπειρο και ειδικά στο βόρειο της τμήμα, διαπιστώνουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση και περηφάνια ότι ο Ηπειρώτης έχει τη δική του συμβολή στο επίτευγμα ώστε «ο Ελληνισμός, καταβληθείς από τον Χριστιανισμό, με τη σειρά του τον κατέκτησε». Όπως έκανε παλιότερα με τη Ρώμη. Και όπως λέει η Άννα η Κομνηνή «για το λαό», το ίδιο και ο Ηπειρώτης «πιθανώς δεν έχει απολέσει ποτέ την ιδιαίτερη ελληνική του ταυτότητα και ήθη...»

Προκύπτει ότι διαχρονικά ο Ηπειρώτης εναπόθεσε στη εκκλησία την βασική αποστολή στην κοινωνική, πνευματική, πολιτιστική και θρησκευτική συλλογική συμπεριφορά του, ενώ η εκκλησία κατάφερε την επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής αυτής διατηρώντας ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας, τόσο με την αρχαιοελληνική κλασική, όσο και με τη λαϊκή παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα μέχρι και τις λαϊκές ενδυμασίες. Με τον τρόπο αυτό επιτέλεσε τον αξιόλογο ρόλο στην τήρηση και προώθηση του πολιτισμού και τον γραμμάτων, στην καλλιέργεια της εθνικής και πολιτιστικής του ταυτότητας.

Αναφέρουμε λόγου χάρη ότι η εκκλησία στην Ήπειρο ένταξε εντελώς φυσιολογικά μεταξύ των πατέρων της εκκλησίας και τους αρχαίους Έλληνες φιλόσοφους. Στήριξε με πάθος και επένδυσε πολλά στο σχολείο. Το κρυφό σχολείο έχει νόημα μόνο στην Ήπειρο. Όπως επίσης, ήταν ο κλήρος εκείνος, ο οποίος από πολύ νωρίς ένταξε στο σχολείο στην Ήπειρο τα ευρωπαϊκά επιτεύγματα του διαφωτισμού, - θετικές επιστήμες, φιλοσοφία κλπ και συνέβαλε άμεσα στην καλλιέργεια της νεοελληνικής ιδεολογίας και στην εμφύχωση της ιδέας της επανάστασης του 1821.

Υπό αυτή την έννοια, ο χώρος της εκκλησίας ήταν ταυτόχρονα, και θρησκευτικός, και πνευματικός, και πολιτιστικός, ή και κοινωνικός και εθνικός. Στους χώρους της εκκλησίας ο Ηπειρώτης στέγαζε και στεγάζει τα πανηγύρια του, (στο μοναστήρι της Πέπελης το πανηγύρι διαρκούσε τρεις μέρες με την παρουσία όλης της Ηπείρου και όλων των θρησκευμάτων. Εδώ οργανώθηκε και το πρώτο εμπορικό πανηγύρι. Ξακουστό είναι επίσης το πανηγύρι του Άγιου Δονάτου, ενώ κάθε ναός και μοναστήρι είχε την δική του ημέρα πανηγυριού.) Στο θρησκευτικό εκκλησιαστικό χώρο εστίαζε ο Ηπειρώτης τις κοινωνικές εκδηλώσεις, τις προσωπικές οικογενειακές χαρές και λύπες. Στους χώρους της εκκλησίας και με την άμεση στήριξή της διατηρούνταν τα ήθη και έθιμα, είτε είναι αυτά θρησκευτικά, είτε λαϊκά, είτε συλλογικά, είτε ατομικά. Στη σχέση αυτή θα πρέπει να αναζητήσουμε, σε σημαντικό βαθμό, την καλλιέργεια της σημερινής μορφής του πολυφωνικού μας τραγουδιού κλπ. Γενικώς, η εκκλησία μας έχει πετύχει τον ηγεμονικό της ρόλο όχι προσπαθώντας να αξιοποιήσει το θρησκευτικό της αποστολή για να επιβληθεί στην εκάστοτε τοπική κοινωνία, αλλά συμπράττοντας μαζί της, δίνοντας στην ιερατική της αποστολή κοινωνική υπόσταση και αντίστροφα, συλλειτουργώντας μεταξύ τους διαλεκτικά.

Η αιώνια αυτή παράδοση θα πρέπει να χαρακτηρίζει, τουλάχιστον σε τοπικό επίπεδο και τη σημερινή κεφαλή της εκκλησίας μας. Όμως, ουκ ολίγες φορές επιδιώχτηκε η αποβολή των παραδοσιακών πανηγυριών από τον

εκκλησιαστικό χώρο. Επίσης, προσπάθειες καταβάλλονται για την απαγόρευση τέτοιων λαϊκών εθίμων όπως τα καρναβάλια. Το επιχείρημα ότι δεν είναι θρησκευτικό έθιμο δεν δικαιολογεί την όποια προσπάθεια απαγόρευσής του, όταν μάλιστα, δεν οργανώνεται σε εκκλησιαστικό χώρο. Τόσο περισσότερο εσφαλμένες είναι τέτοιες ενέργειες όταν αφορούνται και σχετίζονται με το κύρος συγκεκριμένων ομάδων, πολιτικών ή μη, με τις οποίες έχει κατά καιρούς ταυτιστεί η ηγεσία της εκκλησίας μας.

Panajot Barka

5 Ιουνίου 2016 ·

Ο ΚΟΤΖΙΑΣ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ, ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΣ ΠΩΣ ΣΤΙΣ ΔΙΜΕΡΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ

Άρθρο του Παναγιώτη Μπάρκα

Δημοσιευμένο στην αλβανική εφημερίδα ΤΕΜΑ και στην ιστοσελίδα NEWSBOMB.AI

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Νίκος Κοτζιάς τη Δευτέρα επισκέπτεται τα Τίρανα. Είναι η δεύτερη επίσκεψή του στην Αλβανία τους τελευταίους 11 μήνες και σε εσπευσμένη ως ανταπόδοση της επίσκεψης του Υπουργού Εξωτερικών της Αλβανίας στην Ελλάδα Ντιμίρ Μπουσάτι το Μάρτιο του τρέχοντος έτους. Πέραν τούτου οι δύο υπουργοί συναντιούνται συχνά σε διεθνείς δραστηριότητες. Οι συχνές συναντήσεις τους συνδέονται με τη σημασία και την προοπτική των καλών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Μόνο σ' αυτό το πλαίσιο δύναται να ερμηνευτεί η «βιασύνη» του Κοτζιά για την ανταπόδοση της επίσκεψης που πραγματοποίησε ο Μπουσάτι στην Αθήνα. Όμως σε χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών δεν έχουν βρεθεί «τα μέσα για τη λύση των προβλημάτων» όπως ανέφεραν οι δύο υπουργοί στην Αθήνα. Περισσότερο διαπιστώνεται η μη συγκλίνουσα συμπεριφορά των πολιτικών των δύο χωρών σχετικά με τους καθοριστικούς παράγοντες της προοπτικής των διμερών σχέσεων.

Ο Υπουργός Κοτζιάς με το σλόγκαν της εν λόγω επισκέψεως «Οι σχέσεις της Ελλάδας με την Αλβανία και το ευρωπαϊκό μέλλον της περιοχής» έχει καθορίσει σαφώς την ελληνική αντίληψη σχετικά με την προοπτική των ελληνοαλβανικών σχέσεων. Για την ελληνική πλευρά οι σχέσεις αυτές πρέπει να αναπτυχθούν σύμφωνα με τον επαναπροσδιορισμό των σχέσεων της με τις χώρες της περιοχής και στο Ευρωπαϊκό Πνεύμα. Ενώ για τον Αλβανό ομόλογό του η αντίληψη για το μέλλον των σχέσεων αυτών εστιάζεται στη διαλεκτική του παρελθόντος.

Μια τέτοια πολιτική, αφενός μεν, αδρανοποιεί την επιμονή της ελληνικής πλευράς για ευρωπαϊκή πνοή στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και λαών μας, χωρίς να έχει σύμμαχο τη βούληση της αλβανικής πλευράς. Αφετέρου δε, στερεί από την Ελλάδα το δικαίωμα της ιστορικής ανεκτικότητας εν ονόματι της καλής γειτονίας, γεγονός που επιβεβαιώνεται τόσο κατά την 45-χρονη περίοδο της αποκατάστασης των ελληνοαλβανικών σχέσεων, όσο και από τη μακρά ιστορία των σχέσεων μεταξύ των δύο λαών, χωρών και κρατών. Για την ελληνική πλευρά η συνισταμένη των εν λόγω σχέσεων είναι η συνεχής επιμονή με θετικό προσανατολισμό για σχέσεις αδερφικές, φιλικές και πνεύμα συνεργασίας.

Όμως η συνισταμένη της οδού αυτής μαρτυρεί πως κάθε φορά που μεταξύ των δύο φίλων λαών μας έχει επιτευχθεί φυσιολογική προσέγγιση και αδερφική εταιρικότητα στις σχέσεις, συμφέροντα τρίτων τις οδηγούσαν στο γκρεμό. Συνέβαινε αυτό επειδή τα συμφέροντά τους εκπληρωνόταν καλύτερα με την παρακώλυση της αλβανοελληνικής προσέγγισης.

Ιστορικά εκείνη που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία για την ανύψωση των σχέσεων σε επίπεδο και πνεύμα συμβατό με τις ιστορικές εξελίξεις είναι η ελληνική πλευρά, ενώ η αρχή στην οποία βασίζεται είναι η σύγχρονη

ευρωπαϊκή ιδέα. Στόχος είναι η αποφυγή των δυσάρεστων στιγμών του παρελθόντος (στην κοινή ιστορία είναι ελάχιστες και ασήμαντες) και ο προσανατολισμός στο μέλλον σε σημεία όπου η ιστορία και η προοπτική μας ενώνουν και είναι πολλά. (Προ λίγων ημερών η Γαλλία και η Γερμανία δια των ύψιστων κρατικών εκπροσώπων τους, Μέρκελ και Ολλάντ, μνημόνευσαν τα 100 χρόνια από τη μάχη του Βέρντεν, όπου σκοτώθηκαν εκατέρωθεν 300 χιλιάδες στρατιώτες. Επί της ευκαιρίας εγκαινίασαν και υποκλίθηκαν σε έναν κοινό τάφο με ισάριθμους σταυρούς ως νεύμα σύσφιξης των γαλλογερμανικών σχέσεων. Η Τουρκία προ πολλού τους κοινούς τάφους με εκείνους των εχθρικών στρατευμάτων τους έχει μετατρέψει σε επισκέψιμο ιστορικό χώρο για εκατομμύρια τουρίστες της οικουμένης.)

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ιστορική στιγμή της αποκατάστασης των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών εκείνον τον μακρινό Μάιο του 1971. Η Κυβέρνηση των Συνταγματαρχών στην Ελλάδα έλαβε την πρωτοβουλία για την εξέλιξη αυτή, κίνηση ουσιαστικά μη συμβατή με στρατιωτική χούντα. (Είχε συμβεί και με τον δικτάτορα Πάγκαλο την περίοδο 1926-1930.) Προπομπός της κίνησης αυτής ήταν η δήλωση της Ελλάδας στον ΟΗΕ πως οι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών θα εξελίσσονταν παραμερίζοντας την πραγματικότητα της Συνδιάσκεψης της Ειρήνης του 1946. Στο όνομα των σχέσεων της καλής γειτονίας η Ελλάδα προσπερνούσε ακόμα και την άθλια κατάσταση της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία. Η προπαγάνδα του τότε αλβανικού κράτους θεώρησε το βήμα αυτό της Ελλάδας ως αδυναμία της και ως επιβεβαίωση των θέσεων των Τυράνων.

Το 1985 ο Κάρολος Παπούλιας, ο οποίος στη συνέχεια θα αναχθεί ως ο αρχιτέκτονας των καλών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, ανέλαβε την πρωτοβουλία να ανοίξει την επί 40 χρόνια σκουριασμένη πόρτα της Κακαβιάς. 12 χρόνια αργότερα, το έτος 1996, όπου οι ελληνοαλβανικές σχέσεις είχαν εισέλθει σε νέο ναυάγιο, ο Παπούλιας και ο Στεφανόπουλος προέβησαν σε νέα πρωτοβουλία απογειώνοντας νομικά τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών με την υπογραφή στα Τίρανα του Συμφώνου Φιλίας και Συνεργασίας.

Για την αλβανική πλευρά είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στην ενεργό μνήμη της σχετικά με το ιστορικό των σχέσεών της με την Ελλάδα μένουν οι λίγες αρνητικές στιγμές, την αρνητικότητα των οποίων απαξιώνει η ίδια η ιστορία. Μολονότι διάσπαρτες ιστορικά, η αλβανική πλευρά τις επικαλείται κάθε φορά για την πρόσκαιρη άσκηση της πολιτικής της, για τη συσκότιση των σημείων και των εξελίξεων που μας ενώνουν, καθώς επίσης για την παρεμπόδιση των σχέσεων καλής γειτονίας με ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Χειρότερο όλων είναι πως, για να φέρει στο προσκήνιο αυτές τις ασήμαντες αρνητικές στιγμές και να τις θέσει στην υπηρεσία της ενεργής κρατικής πολιτικής, δεν αναφέρεται στην επίσημη στάση του ελληνικού κράτους, αλλά σε δευτερεύοντες και τριτεύοντες παράγοντες άσχετους με την επίσημη ελληνική πολιτική. Διαχέονται με διάφορα μέσα στην κοινή γνώμη και στη συνέχεια η επίσημη πολιτική αναφέρεται σ' αυτή ως πολιτική βούληση του λαού. Από την άλλη πλευρά, οποιαδήποτε προσπάθεια της Ελλάδας και πρωτοβουλία της Αθήνας ως συνέχια της σταθερής πολιτικής της καλής γειτονίας, εκλαμβάνονται ως αδυναμία του ελληνικού κράτους ή ως επιβεβαίωση των ως άνω ισχυρισμών της αλβανικής πλευράς.

Καθ' όλη τη διάρκεια της παρατεταμένης αλβανικής μεταβατικής περιόδου και παρά των διακυμάνσεων των διμερών σχέσεων η Ελλάδα τήρησε θετική,

σταθερή ανοδική πορεία στις στάσεις της έναντι της Αλβανίας. Είναι ο βασικός εταίρος της Αλβανίας στον οικονομικό, επενδυτικό, εμπορικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα. Ενώ η συνδρομή της Αθήνας για την ένταξη της Αλβανίας στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς (ΟΑΣΕ, ΣτΕ, ΝΑΤΟ, στήριξη της υποψηφιότητας χώρας προς ένταξη στην ΕΕ κ.ά.) ήταν καθοριστική, η προσφορά της Αλβανίας στις σχέσεις με την Ελλάδα είναι μηδέν.

Είναι ιστορική η στιγμή ώστε με την επικείμενη επίσκεψη του κυρίου Κοτζιά το Σύμφωνο Φιλίας να ανανεωθεί νομικά και πρακτικά. Ο Έλληνας Υπουργός των Εξωτερικών ανεξάρτητα που δεν αναφέρεται σ' αυτό το υπονοεί δια της νέας διατύπωσης των διμερών σχέσεων – ως πραγματικότητα για τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της περιοχής – όραμα που εντάσσεται σε ένα συνολικό σχέδιο που αρχίζει με τη λύση των προβλημάτων μεταξύ των δύο χωρών.

Όμως στην αποστολή του ο Κοτζιάς θα αντιμετωπίσει και άλλες δυσκολίες. Τα τελευταία χρόνια η αλβανική πλευρά έχει τον πιο αρνητικό απολογισμό στην τήρηση των διμερών συμφωνιών. (θαλασσίων συνόρων, κοιμητήρια των ελλήνων φαντάρων που έπεσαν πολεμώντας κατά των φασιστών κατακτητών, λειτουργία της μεικτής επιτροπής για το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων κ.ά.). Τα γεγονότα αυτά είναι αδύνατο να γίνουν ανεκτά από την ελληνική κοινή γνώμη και πολιτική. Οι εθνικιστικές εξάρσεις κατά της Ελλάδας στη χώρα καθίστανται μέρος της επίσημης πολιτικής.

Ενώ η ελληνική πλευρά επισκέπτεται τη χώρα προσβλέποντας τη στενωπό των διμερών σχέσεων να την μετατρέψει σε λεωφόρο συνεργασίας ευρωπαϊκού προσανατολισμού και ως συνέχεια του Συμφώνου Φιλίας, η αλβανική πλευρά φαίνεται πως ενδιαφέρεται να δώσει στις σχέσεις αυτές αντίθετη κατεύθυνση. Σημείο εκκίνησης των εν λόγω σχέσεων για τον ίδιο τον υπουργό Μπουσάτι είναι η κατάργηση του ανύπαρκτου νόμου της εμπόλεμης κατάστασης του '40. Μόνο λίγες μέρες πριν την επίσκεψη του Έλληνα ομολόγου του ο Ντιμίρ Μπουσάτι μιλούσε σε μεγάλο τηλεοπτικό σταθμό της χώρας, επικαλούμενος τις θέσεις αναλυτή του ολοκληρωτικού καθεστώτος, δηλώνοντας πως «όταν μιλούμε για κατάργηση του νόμου της εμπόλεμης κατάστασης από την Ελλάδα, αυτό σχετίζεται με την αναθεώρηση των βιβλίων της ιστορίας, σχετίζεται με τις περιοσίες αλβανών υπηκόων και του αλβανικού κράτους στην Ελλάδα. Σχετίζεται επίσης με την τιμή προς τους Έλληνες πεσόντες στην Αλβανική Επικράτεια, γι' αυτό πρέπει να λήξει ο πόλεμος για να αρχίσουν όλες οι άλλες διαδικασίες. Η κατάργηση έχει άμεση πολιτική και νομική σημασία ή η δρομολόγηση του τσάμικου ...», δήλωσε ο υπουργός Μπουσάτι.

Και όλα αυτά δηλώνονται ενώ είναι γνωστό πως το κράτος που κήρυξε πρώτο τον πόλεμο στην Ελλάδα δεν έχει καταργήσει νόμιμα το νόμο αυτό, αλλά κρύβεται πίσω από το μη νομικό επιχείρημα ότι «εκείνοι που ψήφισαν το νόμο αυτό δεν ήταν νόμιμοι εκπρόσωποι του αλβανικού λαού!».

Και όμως ο Κοτζιάς έρχεται στα Τίρανα πεπεισμένος πως δεν υπάρχουν περιθώρια για παλινδρόμηση και η στάση αυτή είναι προς όφελος των δύο χωρών, αλλά πρωτίστως προς όφελος της Αλβανίας.

Παναγιώτης Μπάρκας 04.06.2016

ΥΠΟΠΤΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ «ΜΟΝΙΜΩΝ» ΚΑΙ «ΝΟΜΙΜΩΝ» ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΑΣ

Κενή η καρτέλα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, του ΚΕΑΔ και των άλλων «εκπροσώπων» της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στη συνάντηση εργασίας που οργάνωσαν θεσμοί για ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα στην Αλβανία και το εξωτερικό της χώρας. Τη συνάντηση οργάνωσε ο Αλβανός Συνήγορος του Πολίτη Ίγκλι Τοτοζάνι στο Αργυρόκαστρο την προηγούμενη Παρασκευή 10 Ιουνίου 2016. Παρευρίσκονταν εκπρόσωποι όλων των υπολοίπων εθνικών, πολιτιστικών, φυλετικών κλπ μειονοτήτων στην Αλβανία (Σερβομαυροβούνιοι, Σκοπιανοί, Ελληνόβλαχοι και «Ρουμανόβλαχη», Ρώμα, Αιγύπτιοι κλπ). Έλαμψαν με την απουσία τους «οι επίσημοι» και λοιποί εκπρόσωποι της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας. Τους εκπροσώπους των παρευρισκόμενων μειονοτήτων συνόδευσαν και εκπρόσωποι των αντίστοιχων διπλωματικών σωμάτων στη χώρα. Για την Εθνική Ελληνική Μειονότητα παρευρέθηκε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο Βασίλειος Τόλιος, ο οποίος μετά την ανάληψη «υποχρεώσεων» αντικατάστασης «των εκπροσώπων» της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στα δικαστήρια για την υπαρπαγή των περιουσιών μας, στα θέματα παιδείας, τάξης, ασφάλειας κλπ, ανέλαβε τώρα και την υποχρέωση εκπροσώπησης στα φόρουμ υπεράσπισης και διεκδίκησης των εθνικών μας δικαιωμάτων.(!!) (Συνήθως συμβαίνει το αντίθετο. Οι εκπρόσωποι μειονοτήτων ζητούν συμπαράσταση από το εθνικό κέντρο. Σε μας, εκπροσωπεί τη μειονότητα ένας διπλωμάτης του εθνικού κέντρου, ενώ οι δικοί μας «εκπρόσωποι» αρνούνται πεισματικά να παρευρεθούν)

Σημειώνουμε ότι οι δικοί μας εκπρόσωποι έλαμψαν δια της απουσίας τους και στην προηγούμενη παρόμοια συνάντηση που οι ίδιοι φορείς οργάνωσαν με τους εκπροσώπους των μειονοτήτων στην Αλβανία.

Ως συνήθως «οι δικοί μας εκπρόσωποι», ενώ σε ομογενειακούς κύκλους υψώνουν φωνή ότι παλεύουν στους λάκκους των Αλβανών λεόντων, αποφεύγουν να πουν τα ίδια στους αρμόδιους θεσμούς για τα μειονοτικά και ανθρώπινα δικαιώματα, είτε είναι αυτοί αλβανικοί, είτε είναι διεθνείς. (Βάζω εισαγωγικά «στους δικούς μας εκπροσώπους», για να επισημάνω το γεγονός ότι στην ουσία δεν είναι δικοί μας εκπρόσωποι, εφόσον ούτε εκλέγονται με δημοκρατικό τρόπο, ούτε συσκέπτονται, ούτε λαμβάνουν θεσμικές αποφάσεις, ούτε ενημερώνουν, ούτε απολογούνται σε κάποιον. Απλώς, όπου τους χωράει, κυρίως στην Αθήνα, αλλά και σε άλλους ομογενειακούς φορείς, πηγαίνουν, μιλούν εν' ονόματι της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας και κανείς δεν γνωρίζει τι λένε, καμιά ευθύνη δε φέρουν. Είναι σαν ιδιωτικοποίησαν ένα χωράφι χωρίς χαρτιά.)

Το θέμα είναι ότι η λαμπρή τους απουσία την προηγούμενη Παρασκευή στη συνάντηση με τον Τοτοζάνι, έλαβε χώρα ακριβώς δύο μέρες μετά από τη συνάντηση που αυτοί «οι εκπρόσωποί μας» είχαν με τον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά, στα Τίρανα. Εκεί έβγαλαν λόγους, όχι για να θέσουν κάποιο πρόβλημα σοβαρό για την Εθνική Ελληνική Μειονότητα, όπως οι συντάξεις των Βορειοηπειρωτών, το εκπαιδευτικό, η ασφάλεια, η ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης κλπ.

Εκείνο που τους ενδιέφερε ήταν η εξασφάλιση εδάφους για την επαναφορά τους στα πολιτικά δρώμενα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, παραβλέποντας και αγνοώντας τις καταψηφίσεις σε βάρος τους των ομογενών και τις θυσίες αυτών για να τους βγάλουν από τη μέση. (Φαίνεται ότι πιστεύουν πως κάτι είχαν καταφέρει, εφόσον κατόρθωσαν να φέρουν στη συνάντηση με τον Υπουργό, άτομα χωρίς κάποιο αξίωμα εκπροσώπου στην Ε.Ε. Μ και με προκλητικά ύποπτο παρελθόν. Ταυτόχρονα επιδίωξαν να κρίνουν παράνομους τους θεσμικούς εκπροσώπους) Προς την επίτευξη του στόχου τους κινήθηκαν προς δύο κατευθύνσεις. Είπαν πρώτο, ότι ζούνε σε μια χώρα όπου νιώθουν ασφυχτικά την πίεση και τους διωγμούς της αλβανικής κυβέρνησης και κράτους. Και ποιος το είπε. Ο πρώτος που επί 20 χρόνια καταψηφίζεται από τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες ενώ χαίρει το αξίωμα του εκπροσώπου της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας μετά της πολιτικής βούλησης των Αλβανών με αλβανική ψήφο, ή μέσω αλβανικής νοθείας. Το περίεργο είναι ότι επί 15 χρόνια είναι εταίρος των αλβανικών κυβερνήσεων, είτε είναι αυτές δεξιές, είτε είναι αριστερές. Που σημαίνει κατ'αυτούς ότι όσο η παρεούλα «της πολιτικής εκπροσώπησης» της Ε.Ε. Μ βολεύεται στην εκάστοτε αλβανική κυβέρνηση, η Ε.Ε. Μειονότητα «χαίρει όλων των δικαιωμάτων». Όσο η παρεούλα δεν βολεύεται, τότε τα δικαιώματα της μειονότητας «παραβιάζονται» και εκείνοι «ως εκπρόσωποι» των Βορειοηπειρωτών διώκονται «για τους ηρωικούς εθνικούς αγώνες» (!!)

Η δεύτερη κατεύθυνση αφορούσε την υπεράσπιση του περιουσιακού ζητήματος. Τελευταία, τώρα δηλαδή που, μετά την υφαρπαγή 220 χιλιάδων στρεμμάτων γης των Βορειοηπειρωτών, το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο και έπεται η όποια αντίδραση, «οι εκπρόσωποί μας» έσπευσαν να εκδηλώσουν στον Υπουργό των Εξωτερικών της Ελλάδας με ανήκουστο θράσος «τον ηρωισμό τους» προς υπεράσπιση του εθνικού μας πλούτου. Στην ουσία με τον ελιγμό τους αυτό θέλουν περισσότερο να απαλλαχτούν των ευθυνών τους και να αποποιηθούν τις ενοχές τους για την εθνική αυτή καταστροφή. Που ήταν 18 χρόνια «οι εκπρόσωποι» αυτοί. 18 χρόνια που γράφτηκε η εθνική αυτή συμφορά, η οποία δεν έχει όμοια ιστορική διάσταση ούτε επί Τουρκοκρατίας, ΑΥΤΟΙ μας «εκπροσώπουσαν», «μας διοικούσαν», μας εθνικά.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΟΥ ΚΕΑΔ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

Ανακοίνωση γραμμένη δια χειρός του ιδεολόγου του ΚΕΑΔ, χθεσινής ημερομηνίας, 28.06.2016, αναφέρει ότι τη δευτέρα Ιουλίου τρέχοντος, θα λάβει χώρα ιδεοπολιτικό, οργανωτικό και πολλών άλλων παραμέτρων Συνέδριο του Κόμματος Ενώσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του οποίου ηγείται ο αδιαμφισβήτητος Ντούλες Ευάγγελος εκ' Δροπόλεως!

Η ανακοίνωση λέει ότι το Συνέδριο καλείται σε ευνοϊκές συνθήκες για να ξεκινήσει, με άξονα το ΚΕΑΔ του Ντούλε, η ανασύνταξη της δυναμικής στο χώρο της ε.ε. μειονότητας... (!), ότι αθέμιτες διαχρονικές δυνάμεις στοχεύουν τη συρρίκνωση του ΚΕΑΔ, το οποίο μέσω του Συνεδρίου αυτού θα επιδιώξει να αντισταθμίσει το ασφυκτικό κλίμα που δημιουργείται εις βάρος του γηγενούς εδώ Ελληνισμού, αλλά διαμέσου της ενίσχυσης της εκλογικής ισχύς του ΚΕΑΔ... (που σημαίνει εξασφάλιση της επανεκλογής του Ντούλε)... Η ανακοίνωση, διάβασε το Συνέδριο, ζητάει την υποταγή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στο σκοπό αυτό του ΚΕΑΔ και στο πλαίσιο αυτό θα υποδείξει σε όλους τους άλλους φορείς που σχηματίστηκαν τελευταία με γνώμονα την υπεράσπιση των εθνικών δικαιωμάτων της ε.ε. μειονότητας, τους τρόπους διάλυσης τους και ένταξής τους στις γραμμές του ΚΕΑΔ του Ντούλε.

Λοιπόν, ο ιδεολόγος του Ντούλε και ασφαλώς ο Ντούλες δεν κατάλαβαν ότι η συρρίκνωση του ΚΕΑΔ είναι άμεσο αποτέλεσμα της καταψήφισης από τους Έλληνες επειδή δεν υπερασπίστηκε τον Ελληνισμό και τα δικαιώματά του. Η αντίδραση αυτή των Ελλήνων έφτασε στο σημείο να θεωρεί καλύτερο και να το ψηφίζει ό, τι δήποτε άλλο πολιτικό σχήμα ή πρόσωπο παρά το ΚΕΑΔ. Που σημαίνει ότι το ΚΕΑΔ αναδείχτηκε απόλυτα το χειρότερο κακό για τους Έλληνες της Αλβανίας. Και αν ο Ντούλες βρίσκεται στη Βουλή για τέσσερις θητείες, αυτός δεν εκλέχτηκε ποτέ με ψήφο των Ελλήνων, παρά μόνο με τα αλβανικά μαγειρέματα και τερτίπια, ως την καλύτερη λύση για την εξουδετέρωση της ισχύς του Ελληνισμού.

Ο Ντούλες δεν καταλαβαίνει ότι, μετά την χειρότερη στην ιστορία του ελληνισμού αποτυχία, το ελάχιστο που πρέπει να κάνει είναι να μη παριστάνει άλλο τον αναντικατάστατο, να παραιτηθεί και να φύγει. Έτσι θα απαλλάξει τουλάχιστον την εθνική ελληνική μειονότητα από το εξαναγκασμό να επιλέγει το λιγότερο κακό, αντί το καλύτερο και το θετικό.

Ο Ντούλες, που σημαίνει δλδ, όλο το Συνέδριο και το Κόμμα του ΚΕΑΔ, 15 χρόνια σε κυβερνητικό συνασπισμό πότε με τη δεξιά και πότε με την αριστερά, αφού φρόντισε οικονομικά τον εαυτό του και το στενό του περιβάλλον, τώρα αναζητάει αλλού τους ενόχους για την εθνική μας συμφορά. Δεν εντοπίζει καμιά ευθύνη στο πρόσωπό του, ή αν παραδέχεται κάτι είναι απλώς σχήμα λόγου. Φροντίζει όμως μόνιμως να καρπώνεται την όποια προσπάθεια άλλων και θυσία της εθνικής ελληνικής μειονότητας για να αντισταθεί και υπερασπιστεί.

Μια παρένθεση γι' αυτό. Στη συνάντηση με τον Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας κατά την επίσκεψή του στα Τίρανα στις αρχές Ιουνίου, για να δείξει ο Ντούλες ότι αισθάνεται τις πολιτικές του ευθύνες για το που φθάσαμε ως εδώ και για να πείσει γι' αυτό τον Υπουργό, έπιασε με τα δύο χέρια το κεφάλι λέγοντας. "Άσε, από λάθη κάναμε πολλά..." και στη συνέχεια πάει να

παριστάνει τον ήρωα ότι αυτός και η ομάδα του έδωσαν και δίνουν τους "ιερούς αγώνες για τα δίκαια του Ελληνισμού", με αιχμή του δόρατος το περιουσιακό. Και όταν στέλεχος της ε.ε.μειονότητας, εκπρόσωπος συγκεκριμένου θεσμού τον διέκοψε λέγοντάς του ότι "τόσα χρόνια στην εξουσία τι έκανες;" (!), ο Ντούλες ζήτησε την ευθύνη από τον Πρέσβη της Ελλάδας για την παρουσία του στελέχους αυτού στη συνάντηση με τον Υπουργό! Την ίδια στιγμή ο Ντούλες ήρθε στη συνάντηση ενισχυμένος με άτομα χωρίς κανένα θεσμικό ρόλο στην ε.ε. μειονότητα, αλλά ανήκουν στο στενό κύκλο του.

Τέλος, είναι ξεκάθαρο ότι ο Ντούλες καλεί εσπευσμένα Συνέδριο στα Τίρανα, όχι γι'αυτό που δηλώνει, αλλά γι'αυτό που κρύβει. Αν ήθελε να πετύχαινε πραγματικούς στόχους εθνικής εγρήγορσης, ομοψυχίας, ενότητας κλπ, θα προηγούνταν του συνεδρίου βαθύτητα προεργασία, επεξεργασία στόχων, κάθαρσης, ανοιγμάτων. Θα προηγούνταν η δική του παραίτηση και της ομάδας του που τόσα χρόνια κατηλεύονται για ιδιοτελή συμφέροντα τα εθνικά μας δίκαια.

Εκείνο που θέλει ο Ντούλες είναι η επαναφορά του στα πράγματα της ε.ε.μειονότητας. Το θέλουν περισσότερο κύκλοι στην Αθήνα, και κατ'επέκταση στα Τίρανα. Ο Ντούλες είναι το μέσο για να καταλυθούν κάποιες ιστορικές εθνικές ασχήμιες σε βάρος του Ελληνισμού στην Αλβανία, που ενορχήστρωσαν και διεκπεραίωσαν οι κύκλοι αυτοί.

Το Συνέδριο δείχνει βιασύνη προς την κατεύθυνση αυτή. Το πρώτο που θέλει να πετύχει ο Ντούλες είναι να φτιάξει μια παραπλανητική μαγική εικόνα στην καινούργια διπλωματική αρχή της Ελλάδας στα Τίρανα. Στη συνέχεια να προετοιμάσει το έδαφος για να φανεί απαραίτητη η εκπροσώπηση μέσω του ιδίου της ε.ε. μειονότητας στην Αλβανική Βουλή. Η επίτευξη του στόχου αυτού θα δικαιολογήσει τη συνεργασία του ΚΕΑΔ με το Δ. Κόμμα. Σε όλο το σκηνικό για ένα πράγμα ο Ντούλες έγινε ενσυνείδητος. Ότι δεν κερδίζει ψήφους Ελλήνων στις περιοχές με αναγνωρισμένο ελληνικό μειονοτικό πληθυσμό και θα αποταθεί αυτή τη φορά για ψήφους στην Κορυτσά! Όποιος τον είδε τι έκανε με τη Χιμάρα, καταλαβαίνει τι περιμένει την Κορυτσά. Τα προμηνύει καλύτερα η στάση του Ντούλε στην απογραφή του πληθυσμού του 2011

Panajot Barka

3 Ιουλίου 2016 ·

Η ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΑΡΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ίσως πρέπει να σεβαστούμε την αδιαφορία του κοινού παρά την όποια καταγγελία για τη φάρσα συνέδριο Ντούλε. Ήταν το μεγαλείο του πολιτικού αναστήματος του Ντούλε!!! Ο αρχηγός ενός κόμματος για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιβεβαιώνει ότι είναι ο πρωταθλητής παραβίασης των δημοκρατικών αρχών. Καλεί Συνέδριο με γνωστούς και φίλους , τροποποιεί το καταστατικό του κόμματος για να αποκτήσει δικαίωμα προέδρου. Και μετά εκλέγεται...!!! Όχι μόνο δεν έγιναν εκλογές στη βάση για να εκλεγούν σύνεδροι, αλλά ούτε είχε ανακοινωθεί η εκλογή προέδρου στο Συνέδριο!!! Το συνέδριο ανακοινώθηκε μόλις δυο μέρες πριν ως δυνατότητα επαναπροσδιορισμού του πολιτικού προγράμματος και ανοίγματος πράσινου φωτός για την οργάνωση του κόμματος από τη βάση. Τώρα η οργάνωση αυτή θα αρχίσει, αν αρχίσει, που δε θα αρχίσει, από την κορυφή με δεδομένο τον πρόεδρο... Όσοι θέλουν να γυρίσουν στο κόμμα, όπως ο Ντούλες τους κάλεσε, θα πρέπει να γυρίσουν με σκυμμένο κεφάλι και για να φιλήσουν το χέρι του αρχηγού...!!! Δημοκρατία αλλά Ντούλε!!! Το συνέδριο δεν προέβη σε κανένα ψήφισμα για την παραβίαση των δικαιωμάτων της ε ε μειονότητας και έτσι γίνεται πιο έντονο το ερώτημα: Πότε , πώς και για ποια υπόθεση υποστήριξε τα δικαιώματα της ε ε μειον το ΚΕΑΔ στα 24 χρόνια από την ίδρυσή του, στα 15 χρόνια στις δεξιές και αριστερές κυβερνήσεις των Τιράνων και στα 13 χρόνια με πρόεδρο το Ντούλε;!!! Το μόνο που κατάφερε ο Ντούλες είναι η μεγιστοποίηση της ψήφους του στο θέμα μεταρρύθμισης στη Δικαιοσύνη. (για λογαριασμό των αλβανικών κομμάτων και πάλι) Κακώς όμως πιστεύει ότι με την "επανεκλογή" του ως πρόεδρος του ΚΕΑΔ θα θεωρηθεί ως αναντικατάστατος. Η μειονότητα όπως τέσσερις φορές μέχρι τώρα μούντζα θα του δώσει...!!!

Panajot Barka

24 Ιουλίου 2016 ·

ΕΙΚΟΝΑ ΑΠΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.... ΠΟΥ ΓΚΡΙΖΑΡΕΙ

Ταξίδεψα λίγες ώρες στην Ελλάδα! Κάτι σαν να έχει σταματήσει στο περπάτημα και στη ζωή της πατρίδας. Κάτι σαν να ετοιμάζεται να ξεκινήσει ξανά προς τα μπρος! Δεν υπήρχαν άνθρωποι στους δρόμους. Στις σκέπες των σπιτιών, στα μπαλκόνια, στις οροφές των αυτοκινήτων είχε από λίγη σκόνη με την οποία έπαιζε ο πύρινος άνεμος. Σαν να ήθελε να μη την αφήσει να κατακάτσει και επιβάλλει τη στασιμότητα. Σαν να ήθελε να δείξει την κάψα της κίνησης. Τα βλέμματα των καλλιτεχνών στις αφίσες για τις καλοκαιρινές συναυλίες είναι αδιάφορα και τα φώτα στις διαφημίσεις θαμπά.

Οι πολιτικοί ως συνήθως δεν μπορούν να προχωρήσουν στο δρόμο αν δεν έχουν μπρος κάμερες και μικρόφωνα. Μόλις τα δουν ξεχνούν τις ενοχές τους. Φορούν το γνωστό χαμόγελο και αναζητούν τον πόνο του λαού για να ακουμπήσουν την νέα αμαρτωλή τους πολιτική πορεία.

Οι απλοί Έλληνες τραβούν για τη θάλασσα. Όχι τόσο για κολύμπι, όσο για να βρουν ο ένας τον άλλον. Για να στηρίξουν την ελπίδα στη ζωντανία της θάλασσας (ένα κομμάτι από το DNA του Ελληνισμού). Αλλά και κει φθάνουν οι μαγαζάτορες με τις τιμές τσεκούρες, στέλνοντας το μήνυμα ότι και η ελπίδα πεθαίνει... Και είναι σήμερα η επέτειος της αποκατάστασης της Δημοκρατίας.... που συναντά τους Έλληνες με χαμένη την αυτογνωσία.... Την Αυτογνωσία Η ΑΡΕΤΗ του Έλληνα που τον κάνει Φοίνικα, να γεννάται από τις στάχτες και να προκαλεί το σύμπαν. Η Αυτογνωσία! Έχει χαθεί κάτω από τον αφρό του NesCafe και της μπύρας, που κερνούν τόσα χρόνια οι πολιτικοί για να μπορούν να ποδοπατούν και λυμαίνονται την Πατρίδα !!!

Ο [Panajot Barka](#) ενημέρωσε την κατάσταση του.
4 Οκτωβρίου 2016 ·

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ!

Στο e-mail μου έλαβα σήμερα μια πρόσκληση για μια εκδήλωση λογοτεχνίας από κεντρικό πολιτικό φορέα του χώρου μας, που απηχεί δήθεν φιλία της Ελλάδας με μεγάλο ανατολικό σύμμαχο(!)

Για να προλάβω την όποια προκατάληψη, μη νομίσει κανείς ότι ένωσα προσβεβλημένος που ο φορέας αυτός δε συνεργάστηκε με το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού για μια λογοτεχνική εκδήλωση (εφόσον όποτε θυμηθούν λένε ότι είναι ο αρμόδιος φορέας σε τέτοιου είδους θέματα) αλλά έχει επιλέξει ως ομιλητή έναν οικονομολόγο.

Όχι! Εκείνο που με αναστατώνει είναι ότι θα περίμενα μια πρόσκληση για να συζητήσουμε τουλάχιστον για ένα από τα πολλά καυτά εθνικά θέματα, που μας πνίγουν.

Λόγου χάρη. Σε λίγο καιρό το αλβανικό κράτος, μετά από πιέσεις της Ε. Ένωσης, θα ψηφίσει τον σημαντικό νόμο για τις μειονότητες, το νομικό πλαίσιο που εξασφαλίζει και τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία. Ένα νόμο που τουλάχιστον θα έπρεπε από χρόνια να τον είχαν καταθέσει στην Αλβανική Βουλή οι Έλληνες μειονοτικοί νομοθέτες, με πρώτους αυτούς του ΚΕΑΔ. (Ως υπενθύμιση. Το 1991, κατέθεσα στην αλβανική βουλή και μπήκε προ ημερησίας διατάξεως, σχέδιο νόμου για την παιδεία στη μητρική γλώσσα των μειονοτήτων, αλλά επειδή το αθηναϊκό κράτος με την υπόδειξη των όσων μας διαδέχτηκαν στο αξίωμα του Βουλευτή, και της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, ήθελαν την πολιτική μας εξουδετέρωση, βρήκαν υποστηρικτές τις αλβανικές δομές και ο νόμος δεν ψηφίστηκε.)

Δεν το έκαναν λοιπόν οι Έλληνες νομοθέτες μας. Κρύβονται όμως και τώρα που το ζητάει η Ευρώπη!!! Γιατί;;;! Χωρισμένοι στις δικές τους παρατάξεις οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι, δηλώνουν ότι τους απασχολεί το θέμα (!!!) αλλά στην ουσία δεν έχουν καμιά ουσιαστική και ολοκληρωμένη πρόταση. Ο καθένας λέει ότι ετοιμάζεται να κάνει προτάσεις, αλλά δεν τις βλέπουμε. Υπάρχει και ένα σχέδιο της κυβέρνησης, αλλά το κρύβουν. Και όταν πηγαίνουν στα επίσημα φόρουμ του αλβανικού κράτους, αλβανικό ΥΠΕΞ, σκοτώνονται μεταξύ τους από τη μία για να δείξουν ποιος πρέπει να ληφθεί περισσότερο υπόψη, δλδ να αναγνωρισθεί ως επίσημος εκπρόσωπος της μειονότητας και από την άλλη σκεπτόμενος ο καθένας τη δική του προσωπική πολιτική καριέρα. (Την τελευταία φορά η διαμάχη έγινε για τον τρόπο εκπροσώπησης των μειονοτήτων, -της εθνικής ελληνικής μειονότητας,- στην αλβανική βουλή).

Ποιον λοιπόν εξυπηρετούν "οι πολιτικοί μας";;;;! Το ίδιο δεν έκαναν και για την διοικητική διαίρεση. Το ίδιο δεν κάνουν και για το περιουσιακό::! Τα ίδια δεν έκαναν με τις πολιτογραφήσεις αλλογενών στις περιοχές μας. Τα ίδια με το εκπαιδευτικό.... Δεν έχουν καμιά πρόταση, απλώς, όταν οι αλβανικές κυβερνήσεις δεν εκπληρώνουν τα προσωπικά τους προνόμια, τότε επικαλούνται, τις παραβιάσεις των εθνικών μας δικαιωμάτων. Αλλά για τα πανηγύρια.... έχουν χρόνο.... χρήμα.... χρίσμα ... χάρη. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να βάλουμε χωρίς οδύνη ταφόπετρα στον τόπο μας...!

Γί'αυτό λοιπόν, σε ένδειξη διαμαρτυρίας, προσωπικά θα μποϊκοτάρω την εκδήλωση αυτή!

ΠΛΗΚΤΙΚΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Αν θα μου ζητούσε κάποιος να του μιλούσα για την πιο πληκτική αδιαφορία σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο σίγουρα την πρωτιά θα έδινα στη βορειοηπειρώτικη αδιαφορία. Χρόνια τώρα το εθνικό μας θέμα έχει υποβαθμιστεί κάτω από το μηδέν, τόσο στο πλαίσιο του αλβανικού κράτους, όσο και στις διμερείς σχέσεις και άλλο τόσο στους διεθνείς οργανισμούς....! Κάποτε ήταν στην κορυφή της ατζέντας των εθνικών θεμάτων της Βαλκανικής και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.... Τώρα απλώς χαζεύει πως προάγονται τα κάποτε ανύπαρκτα θέματα, (μάλιστα οι πολιτικοί εκπρόσωποι των βορειοηπειρωτών συμβάλλουν στην διεθνή προβολή τους), επιτρέπει, (μετά από τη συνεισφορά της πολιτικής ηγεσίας για τη διάλυση του κοινοτικού εθνικού μας ιστού), την εντελώς αποδόμηση της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, σε ιστορικό, πολιτιστικό και πραγματικό επίπεδο (δημογραφικό, οικονομικό, περιουσιακό, εκπαιδευτικό). Επί χρόνια τώρα η πολιτική ηγεσία δεν διαμαρτύρεται ούτε στο εσωτερικό, ούτε στο εξωτερικό της χώρας και κάνει πως δεν καταλαβαίνει γιατί δεν αναφέρεται πλέον στις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών (!!)

Αδιαφορεί για τη διοικητική διαίρεση, μπιοϊκοτάρει άσκοπα την απογραφή του πληθυσμού και προκύπτουμε σε νούμερα ενός και μόνου χωριού, αδιαφορεί οικειοθελώς και κακόβουλα για την κατάρτιση του νόμου για τις εθνικές μειονότητες στη χώρα.... Και το σύνολο των Βορειοηπειρωτών αδιαφορεί. Αδιαφορεί για την ιστορική μας διαγραφή ως εθνική κοινότητα και θέμα.... και όσους τολμούν να πούνε κάτι... τους θεωρούν γραφικούς.... τους απομονώνουν, τους αποβάλουν, τους στιγματίζουν, τους διαγράφουν!!!!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η μετάφραση του άρθρου μου για τις διαχρονικές ελληνο-αλβανικές σχέσεις, δημοσιευμένο στο πολύ γνωστό ένθετο "Milosao" στην αλβανική εφημερίδα "Gazeta Shqiptare", την προηγούμενη Κυριακή. Μια απάντηση που προηγήθηκε στην εθνικιστική ρητορική του Αλβανού Πρωθυπουργού. Μπορείτε να μάθετε και αλήθειες τις οποίες έχουμε όλοι ανάγκη!

«Ορισμοί: Η μακράιωνη ιστορία των σχέσεων ανάμεσα σε Έλληνες και Αλβανούς εμφανίζει ένα πολύσημο και πολυσθενές από τα πιο απλά στη δομή τους, αλλά πολυδιάστατο ως προς το περιεχόμενο της πραγματικότητας στην οποία βρίσκονται. Το ελάχιστο που μπορούμε να πούμε, είναι ότι οι σχέσεις αυτές σε ιστορικό πλαίσιο, δεν έχουν χαρακτήρα αλληλο-εξαίρεσης. Και αν ακόμα δεν ακολουθούν ένα υπόστρωμα ομοιογενοποίησης, όπως στην περίπτωση των Αρβανιτών, έχουν στη βάση τους τη συνεργασία, την κατανόηση, την ανοχή, ως ουσιώδη μορφή της σταθερής πολύ-πολιτισμικότητας, ακόμα και σε περίοδο πολέμου. Πολιτικές διαστρωματώσεις που εξυπηρετούν εθνικές ή εφήμερες ανάγκες και γεωπολιτικά συμφέροντα, προσπαθούν, είτε να εμφανιστούν ως η ουσία, είτε να εξαλείψουν την πραγματικότητα αυτή στις διμερείς σχέσεις, είτε να τις μετατρέψουν μονομερώς σε σχέσεις αντιπαλότητας. Στην πραγματικότητα όμως, ανεξάρτητα από το βάρος που έχουν οι πολιτικές διαστρωματώσεις, η πραγματικότητα στις σχέσεις αυτές παραμένει αναλλοίωτη.

Αντικειμενικότητα ανησυχιών του καθηγητή Μουζαφέρ Κορκούτι

Τελευταία, ο Πρόεδρος της Ακαδημίας Επιστημών της Αλβανίας, καθηγητής Μουζαφέρ Κορκούτι – Muzafer Korkuti, εξέφρασε δημοσίως την ανησυχία του για μια μαζική ανακύκλωση των ρομαντικών ιδεών του 19ου αιώνα σχετικά με την άμεση καταγωγή των Αλβανών από τους Πελασγούς, θέση την οποία επιδιώκουν να την προβάλουν είτε προσβάλλοντας (σ.σ: Με την έννοια πλήττοντας), μέχρι και την άρνηση, τον ελληνικό πολιτισμό, είτε προσπαθώντας ερασιτεχνικά να τον ιδιοποιηθούν. Ο καθηγητής Κορκούτι, αφού επισημαίνει ότι ανάμεσα σε Πελασγούς και εμφάνιση των Ιλλυριών μεσολαβεί τουλάχιστον μία χιλιετήριδα και ότι θα πρέπει να απλύνουμε τα πόδια μας όσο έχουμε το πάπλωμα, υπογραμμίζει με μεγάλη ανησυχία ότι «δεν μπορεί να προστατευτεί η αρχαιότητα της αλβανικής γλώσσας και του αλβανικού λαού με ερασιτεχνισμό και από εθνικιστικές θέσεις».

Στην πραγματικότητα, είναι η τρίτη φορά που ανακυκλώνονται οι θέσεις αυτές, τη φορά αυτή όμως, με μεγαλύτερη καταχρηστική ένταση.

Η "ένοχη" των Αλβανών ρομαντικών στοχαστών του 19ου αιώνα

Εκείνοι που διατύπωσαν αυτή τη θέση, είναι οι στοχαστές του αλβανικού ρομαντισμού του 19ου αιώνα. Η θέση διατυπώθηκε απ' αυτούς για να ικανοποιήσουν το βασικό αίτημα της ιδεολογίας της εποχής για την διαμόρφωση του έθνους. Η αναφορά σε μια λαμπρή εθνο-γέννηση για τον αλβανικό λαό, βρέθηκε στην προσπάθεια ιδιοποίησης της δόξας του πολιτισμού της Δωδώνης και της αντίστοιχης ελληνικής μυθολογίας. Η

μεταφορά αυτής της αφετηρίας από τους Ιλλυριούς στους Πελασγούς, έγινε διότι η μυθολογική ομίχλη σχετικά με τους Πελασγούς διασφάλιζε την απαιτούμενη λάμψη για μια φωτεινή εθνο-γέννηση.

Πρώτον, η εφεύρεση αυτή χαρακτηρίστηκε ως ομαλή, εφόσον οι αρχές της αλβανικής εθνικής ιδεολογίας, ήταν μια υιοθέτηση των αρχών της νέας ελληνικής εθνικής ιδεολογίας. Δεύτερον, εκείνη την εποχή, όπως παρατηρεί η Γαλλίδα βαλκανολόγος N. Clayer, η αλβανοσύνη καλλιεργούνταν μέσα από τον ελληνισμό. Τρίτον, οι Αλβανοί κάτω από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ζούσαν για μεγάλο χρονικό διάστημα, σε χώρους με την πιο πλούσια και πιο δραστήρια κληρονομιά του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, όπως ήταν ο πολιτισμός της Δωδώνης. Τέταρτον, οι περισσότεροι από τους ιδεολόγους της Αλβανικής Εθνικής Αναγέννησης φοίτησαν στα Ιωάννινα, είχαν ελληνική και όχι μόνο κουλτούρα.

Από την άλλη, η ιδιοποίηση αυτή δεν προκάλεσε την έχθρα της ελληνικής πλευράς, διότι αυτή είναι η οικουμενική αποστολή του ελληνικού πολιτισμού, να δείξει την υπεροχή του επιδεικνύοντας αδιαφορία για τους φορείς αυτής της ιδιοποίησης, οποίοι και αν είναι αυτοί. Αντίθετα, η αναμέτρηση με το μεγαλείο των αξιών αυτού του πολιτισμού, με σκοπό την ιδιοποίησή τους, προκάλεσε και έφερε στο φως το γνωστό κόμπλεξ της κατωτερότητας, το οποίο, τόσο για τη δημιουργία της απατηλής εγωκεντρικής πεποίθησης του πραγματικού δημιουργού και φορέα, όσο και για τον αφανισμό, στην αντίθετη περίπτωση, των αξιών αυτού του πολιτισμού, απαιτεί μεγάλη ενέργεια, και επιπλέον, καλλιεργεί έχθρα σε βάρος των αληθινών δημιουργών και κληρονόμων.

Η δεύτερη ανακύκλωση παρατηρήθηκε την περίοδο του κομμουνιστικού καθεστώτος. Με προσωπική πρωτοβουλία του δικτάτορα Χότζα, αφιερώθηκε προσοχή στο χειρισμό τέτοιων θεμάτων ως προς την επιστημονική τους πλευρά, αλλά ταυτόχρονα, πάλι με την δική του φροντίδα, τα θέματα αυτά, αποτελούσαν στην πράξη καθώς και στην λαϊκίστικη ιδεολογία που προσφέρονταν προς κατανάλωση, τις πιο δραστήριες θέσεις στην υπηρεσία της σύσφιγξης της εσωτερικής εθνο-εθνικιστικής ενότητας, χρησιμοποιώντας ως τακτική την αντιπαράθεση με τους γείτονες και γαλουχώντας τους ανθρώπους με τις θεωρίες περί αρχαίας και υπερήφανης παράδοσης, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι γινόταν σύγχυση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό.

Στην ανησυχητική διαπίστωση του καθηγητή κ. Κορκούτι, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε άλλη μία πτυχή, και αυτή από τον 19ο αιώνα. Στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα, καλλιεργήθηκε στη Γερμανία η θεωρία των πολιτιστικών ινδο-γερμανικών κύκλων. Σκοπός ήταν να βρεθεί αποδεικτικό τεκμήριο της ανωτερότητας της γερμανικής φυλής, με άμεση προέλευση από την Αριανή φυλή και να διεκδικηθούν με τον τρόπο αυτό εδάφη, που βρίσκονταν εντός αυτών των κύκλων. Η θεωρία αυτή, η οποία μετά από έναν περίπου αιώνα, αποτέλεσε τη βάση της ναζιστικής ιδεολογίας, επεδίωκε να αρνηθεί την ελληνική ταυτότητα σε όσους κληρονόμησαν τον αρχαίο κόσμο, να αρνηθεί το δικαίωμα στους σύγχρονους Έλληνες να είναι απόγονοι και άμεσοι κληρονόμοι αυτού του πολιτισμού. Πρωτοστάτης αυτής της θεωρίας, την οποία απέρριψαν οι ίδιοι οι Γερμανοί φιλόσοφοι και άνθρωποι των γραμμάτων, ήταν ο ιστορικός Fallmerayer.

Τις ίδιες θέσεις χρησιμοποιούν σήμερα εκείνοι, τους οποίους ο καθηγητής κ. Κορκούτι αποκαλεί ερασιτέχνες, αλλά που αποδεικνύονται ωφέλιμοι στην

καλλιέργεια ανθελληνικού κλίματος, κλίμα, το οποίο τώρα τελευταία, συμφέρει και στην αλβανική πολιτική. Οι θέσεις αυτές επιδιώκουν να ακυρώσουν την αρχαιότητα του ελληνικού έθνους, επιδιώκουν να αποκόψουν τη συνέχεια των σημερινών Ελλήνων και τη σχέση τους με την κληρονομιά του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, επιδιώκουν να προβάλουν τους Αλβανούς ως δημιουργούς και άμεσους κληρονόμους του πολιτισμού αυτού.

Ο Τσαμπέι και η κωδικοποίηση των σχέσεων ανάμεσα σε Αλβανούς και Έλληνες

Τον πρώτο πραγματικό προσδιορισμό των σχέσεων ανάμεσα σε Έλληνες και Αλβανούς, πιστεύω ότι μας τον έδωσε ο καθηγητής Εκρέμ Τσαμπέι (σ.σ: Γλωσσολόγος). Στην διαρκή γεωγραφική επαφή ανάμεσά τους, ο Τσαμπέι υποστηρίζει ότι ο Ελληνισμός διείσδυσε στην Αλβανία, πρώτα απ' όλα στον τομέα του πολιτισμού, ενώ από φυλετικής άποψης, συνεχίζει, πιο ισχυροί χορηγοί ήταν οι Αλβανοί. Ο Τσαμπέι κωδικοποιεί για τους Αλβανούς, άλλες δύο ιδιότητες, αντίθετες η μία προς την άλλη, τις οποίες έχουν επισημάνει και άλλοι, κυρίως αλλοδαποί μελετητές. Τον συντηρητικό χαρακτήρα ως συνέπεια της αυτό-απομόνωσης και μόνιμης εγκατάστασης σε ένα μέρος, και τον φυγόκεντρο χαρακτήρα τους.

Ελληνισμός

Ο πολιτιστικός "χορηγός ή δωρητής" προς τους Αλβανούς, ο Ελληνισμός, δεν άλλαξε για καμία στιγμή τον χαρακτήρα του ως εκπολιτιστικού "κατακτητή", που επί το πλείστον, απορρέει από την πολιτιστική πραγματικότητα της Δωδώνης. Αποτελεί μια συνέχεια της αυτοκρατορίας του Μέγα Αλέξανδρου, της τύχης της Ρώμης που επαναλήφθηκε σε πολιτιστική και πολιτική μορφή στο Βυζάντιο. Είναι γνωστό επίσης, ότι λίγο πριν ξεσπάσει η Ελληνική Επανάσταση, μία από τις τρεις εκδοχές επικράτησης επί της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ήταν η πολιτιστική της υποταγή (για να κληρονομηθεί ολόκληρη). Ως τέτοιος, ο Ελληνισμός, με τις εκπολιτιστικές του ιδιότητες, δεν γνωρίζει σύνορα, δεν τον χρειάζονται γεωγραφικοί χώροι για να αναπτύξει τη δράση του, δεν υποτάσσεται σε κρατικές πολιτικές και στην υπεροχή που έχει η αποστολή του, στέκει αδιάφορος έναντι κάθε αντίδρασης, επιρροής είτε άλλης τοποθέτησης. Απ' αυτή την οπτική γωνία, κάθε φορά που το κράτος και η πολιτική θέλησαν να τον πειθαρχήσουν στα δικά τους μέτρα, απέτυχαν, ενώ ο ελληνισμός υπέστη ζημιές στον οικουμενικό του χαρακτήρα. Σ' αυτό το πλαίσιο, ο Αρβανίτης Ιωάννης Κωλέτης, ένας από τους πολιτικούς του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, προσπάθησε να εμβολιάσει στην Μεγάλη του Ιδέα (που τόσο αναθεματίζουν στην Αλβανία), τον οικουμενικό ελληνισμό με τον κρατικό ελληνισμό, αλλά δεν το κατόρθωσε. Σήμερα, όταν ο ελληνικός κρατικός ελληνισμός διέρχεται κρίση, η πολιτική, σε γεωπολιτικό πλαίσιο, επιδιώκει να φιμώσει το ελληνικό κράτος για δύο βασικά στοιχεία του Οικουμενικού Ελληνισμού - για τον μνημειακό τάφο της Αμφίπολης και για τη Δωδώνη. Το πρώτο έχει σχέση με την ταυτότητα του τάφου του Μέγα Αλέξανδρου, η αποκάλυψη του οποίου θα οδηγούσε σε κατάρρευση όλες τις επενδύσεις που έχουν γίνει για να στήσουν στα πόδια του, πάνω σε έναν ψευδή μύθο, το κράτος της ΠΓΔΜ. Το δεύτερο έχει σχέση με τη Δωδώνη. Εάν ανοίξει αυτό το κεφάλαιο, είναι βέβαιο ότι θα ανατραπούν οι μέχρι τώρα θεωρίες για τη Θεογονία, την Κοσμογονία, τον ινδο-ευρωπαϊσμό κ.α. (Εδώ δεν γίνεται καθόλου λόγος για τις αλβανικές διεκδικήσεις).

Υποχώρηση του ελληνισμού, απέναντι στην αλβανική φυγόκεντρη δύναμη και η ιδέα των αδελφών λαών.

Τα χαρακτηριστικά των Αλβανών, σύμφωνα με τον Τσαμπέι, εμφανίζονταν και αναπτύσσονταν κυρίως κάτω από την επίδρασή αυτή του ελληνισμού, ο οποίος από τη δική του πλευρά, δεχόταν επιρροή κάτω από το φυγόκεντρο βάρος των Αλβανών (γνωστοί μέχρι τον 18ο αιώνα ως Άρμπερ). Εντός του οικουμενικού του χαρακτήρα, ο ελληνισμός εγκατέλειπε χώρο και εδάφη.

Έτσι για παράδειγμα, η γραμμή Jireeek, στη μελέτη που έγινε για λογαριασμό του πανεπιστημίου της Βιέννης στα τέλη του 19ου αιώνα, τοποθετεί τα βόρεια σύνορα της ελληνικής επιρροής στη σημερινή αλβανική επικράτεια μέχρι τον 4ο αιώνα, κάπου κατά μήκος του άξονα που συνδέει τη Λέζα με την Ντίμπρα. Πρόκειται για έναν χώρο όπου ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, μέσω του Βουθρωτού, της Φοινίκης, της Απολλωνίας, της Δρυϊνουπόλεως, του Δυρραχίου, της Αμάντιας, του Ορίκου, της Μέλανης κ.α. αναπτύσσονταν ομοιογενώς όπως και στις άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Ο Sufilai, τον οποίο πλήρωνε ο βασιλιάς Ζώγκου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τον 14ο αιώνα, το βόρειο σύνορο της ελληνικής επιρροής εκπροσωπούσε ο Σκουμπίν (Γενούσσος) ποταμός. Ο Τσαμπέι μας λέει επίσης ότι στην γκέγκιγκη διάλεκτο της αλβανικής (σ.σ: Ομιλείται στη Βόρεια Αλβανία), υπάρχουν δανεισμοί από την αρχαία ελληνική.

Οι σχέσεις αυτές ήταν τόσο χειροπιαστές, που το 1907, ο Ισμαήλ Κεμάλ (σ.σ: Ο οποίος το 1912 διακήρυξε την ανεξαρτησία της Αλβανίας), παρουσία του Έλληνα Π/Θ Θεοτόκη, υπέγραψε δήλωσε γραμμένη από τον ίδιο στην ελληνική, όπου τόνιζε ότι τα νότια σύνορα ενδεχόμενου αλβανικού κράτους θα ξεκινούσαν σε κάποιο σημείο δυτικά της πόλης Μοναστήρι και θα κατέληγαν στα Ακροκεραύνια όρη, βόρεια της Χειμάρρας.

Από την άλλη, ήταν εμφανές το αντίθετο φαινόμενο, η μετατροπή σε Έλληνες όλων των Άρμπερ που διείσδυαν σε χώρους γύρω από ισχυρούς πόλους του ελληνισμού. Πρόκειται για τους Αρβανίτες που κατέβηκαν στην Ελλάδα, ιδίως κατά τις σταυροφορίες καθώς και με τη βοήθεια των Ελλήνων Δεσποτών της μεταγενέστερης εποχής του Βυζαντίου. Για να κατανοήσουμε την ευρεία έκταση εξελληνισμού των Αρβανιτών εκείνης ή και της μετέπειτα περιόδου, θα αναφέρουμε ένα γνωστό παράδειγμα από την Ελληνική Επανάσταση. Στην πολιορκία της Ακρόπολης, όπου στο πλευρό των δυνάμεων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας πολέμησαν και επτά χιλ. Αλβανοί, οι πολιορκητές κατέστρεφαν τα γλυπτά της Ακρόπολης για να αφαιρέσουν το μολύβι και να φτιάξουν βόλια εναντίον των υπερασπιστών της. Οι Έλληνες πολιορκημένοι, όπου ανάμεσά τους διακρίνονταν οι Αρβανίτες, έκαναν στους πολιορκητές το ακόλουθο αίτημα και προσφορά: `` Μην καταστρέψετε τα αγάλματα. Σαν δίνουμε εμείς μολύβι για τα όπλα σας να τα χρησιμοποιήσετε εναντίον μας! ``

Αυτή η διαχρονική και αιώνια πραγματικότητα, εκφραζόμενη σε σημερινούς πολιτισμικούς όρους, χαρακτηρίζεται από ειρηνικές εξελίξεις, μέχρι του σημείου, που δικαιολογημένα θα μπορούσαμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για αδελφούς λαούς.

Νέες πραγματικότητες από την ακραία άνοδο της φυγόκεντρης αλβανικής ισχύος

Ο χαρακτήρας αυτών των σχέσεων δεν θα αλλάξει ούτε την περίοδο που ακολούθησε, η οποία χαρακτηρίζεται από την ακραία φυγή των Αλβανών προς τα εδάφη του ελληνισμού, συνοδευόμενη με αιτήματα για πολιτικό ρόλο

και μονομερή ηγεμονία, με την υποστήριξη όμως των στρατιωτικών δυνάμεων της εποχής.

Η περίοδος αυτή ξεκινά όταν οι φυλές των Σπάταϊ, των Λιόσαϊ, των Ζενεμπίσαϊ και άλλων (στις φλέβες των οποίων έρρεε και ελληνικό αίμα, λόγω των προηγούμενων μικτών γάμων), υπό τη σημαία του Στεφάν Ντουσάν, διείσδυσαν στρατιωτικά στην Ήπειρο και τη Βόρεια Ελλάδα.

Αυτή ήταν η νέα αρχή, διότι, σύμφωνα με τον Τσαμπέϊ, «οι Οθωμανοί έφεραν στο απόγειο και ολοκλήρωσαν την μεταναστευτική ορμή των Αλβανών, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στον διασκορπισμό τους, όχι όμως σε απόλυτο βαθμό». Στην περίοδο που ακολούθησε, η ιστορία και η δημογραφία της Ηπείρου θα μετατρέπóταν σε μόνιμο αντικείμενο των διεισδύσεων και του εποικισμού των Αλβανών, όπως γράφει ο J.C. Hobhouse. Ενώ ο Eduard Evert, ο πρώτος Αμερικανός που επισκέφθηκε την Αυλή του Αλή Πασά το 1819, θα έγραφε ότι το πρόσωπο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στη Θεσσαλία και την Ήπειρο, θα μπορούσε να το δει κανείς στους Αλβανούς. Ο Αλή πασάς με τους γιους του διατηρούσε στις περιοχές αυτές 40 χιλ.

Αλβανούς στρατιώτες, από τις βόρειες κυρίως περιοχές της Αλβανίας. Η ίδια η Οθωμανική Αυτοκρατορία έκανε επίμονες προσπάθειες ώστε μέσω των Αλβανών και των πληθυσμών που έφερε από την Ανατολία, όχι απλώς να αλλάξει τους δημογραφικούς συσχετισμούς, αλλά κατά πρώτο λόγο να κατέστρεφε, και εκεί όπου δεν μπορούσε, να ιδιοποιηθεί τις αξίες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, όπως είναι ο διαχρονικός πολιτισμός της Δωδώνης.

Στο μεταξύ ο Τσαμπέϊ υποστηρίζει, όπως και ολόκληρη η αλβανική ιστοριογραφία, ότι οι Οθωμανοί ήταν η ασπίδα των Αλβανών εναντίον των βλέψεων των Ελλήνων και Σέρβων Ορθοδόξων. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για λανθασμένη ερμηνεία που γίνεται στην ιστορία, και γίνεται για να καλυφθεί η αλήθεια, η οποία λέει ότι οι Αλβανοί τέθηκαν υπό την υπηρεσία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ότι ενσωματώθηκαν σε μεγάλο βαθμό σ' αυτήν και ότι υπήρξε ταύτιση κοινών συμφερόντων τους στη Βαλκανική. Οθωμανική Αυτοκρατορία στα Βαλκάνια, παραδέχεται ο συγγραφέας Ισμάηλ Κανταρέ, ήταν οι Αλβανοί και οι Βόσνιοι. Το ίδιο αποδέχονται οι Εκρέμ Τσαμπέϊ, Εκρέμ μπες Βλόρα, η Nathalie Clayer, σημερινοί ιστορικοί και Τούρκοι επίσημοι εκείνης της εποχής.

Ταύτιση συμφερόντων με την Υψηλή Πύλη και το κόμπλεξ της ενοχής

Σ' αυτό το πλαίσιο, η αλβανική γλώσσα έγινε η γλώσσα της πρακτικής ασκήσεως της στρατιωτικής, της οικονομικής και της διοικητικής εξουσίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στα κατεχόμενα απ' αυτή την Αυτοκρατορία ελληνικά εδάφη. (Τόσο έντονη ήταν αυτή η εξουσία, που πολλοί χριστιανοί, στις συνθήκες που η έννοια "έθνος" ήταν ασήμαντη σε σύγκριση με τη θρησκεία και στις συνθήκες ενός πολύ-πολιτισμικού περιβάλλοντος, αποδέχθηκαν να υιοθετήσουν την αλβανική γλώσσα για να σώσουν την πίστη τους). "Οι αλβανόφωνοι κάτοικοι στην Ήπειρο ήταν παλαιότερα ελληνόφωνες και υιοθέτησαν την ομιλούμενη αλβανική μόνο όταν, κάτω από τις πιέσεις που ασκούσε η Τουρκία, άλλαξαν την πίστη τους", γράφει ο Hammond. Η αλλαγή της θρησκείας και η αντιπαράθεση με τους ομογενείς στο όνομα της Αυτοκρατορίας, αλλά για προσωπικά συμφέροντα, προκάλεσαν το γνωστό κόμπλεξ της ενοχής, το οποίο, με το δικό του τρόπο τροφοδοτούσε το κόμπλεξ της κατωτερότητας, φαινόμενα τα οποία με τόσο ρεαλιστικό τρόπο τα περιγράφει ο Κανταρέ σε ορισμένα από τα τελευταία έργα του, όπως «Η

διαφωνία» και «Η ταπείνωση στα Βαλκάνια».

Η ευρύτερη ενοποίηση των συμφερόντων των Αλβανών με τα συμφέροντα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, φάνηκε ιδιαίτερα την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Σημαντικό βάρος των στρατιωτικών επιχειρήσεων εναντίον της Ελληνικής Επανάστασης, αντιμετώπισαν δυνάμεις αποτελούμενες από Αλβανούς, οι οποίοι συχνά πολεμούσαν εναντίον των αδελφών τους του ίδιου αίματος, που είχαν ταχθεί στο πλευρό του ελληνικού λαού. Εδώ δεν πρόκειται μόνο για τους Αρβανίτες, οι οποίοι ήταν το μαχητικό συστατικό της ελληνικής εθνικής συνείδησης, αλλά για πολλούς άλλους Αλβανούς, χριστιανούς ή και μουσουλμάνους, οι οποίοι την ελευθερία που έφερε η Ελληνική Επανάσταση, τη θεωρούσαν και δική τους ελευθερία. Χειροπιαστή ιστορική απόδειξη των όσων αναφέραμε, αποτελεί το γεγονός ότι Αλβανοί, όπως ο Αμπενίν πασάς Ντίνο, ήταν εκπρόσωποι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στις διαπραγματεύσεις της Πρέβεζας το 1879 για την οριοθέτηση των συνόρων του νέου ελληνικού κράτους στην Ήπειρο, με την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Πιο πολύ αυτό εμφανίστηκε όταν πλησίασε το τέλος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στα ευρωπαϊκά εδάφη. Τα πλεονεκτήματα της στα εδάφη αυτά, στην Ελλάδα συγκεκριμένα, η Αυτοκρατορία προσπάθησε να τα διατηρήσει, παρουσιάζοντάς τα ως συμφέροντα των Αλβανών, και αυτό τη στιγμή που τους Αλβανούς, με το εθνικό τους όνομα, η Αυτοκρατορία τους αναφέρει σε επίσημα ντοκουμέντα για πρώτη φορά μόνο το 1888.

Η πραγματικότητα αυτή, έτσι όπως διαμορφώθηκε, έφερε για τους Αλβανούς, την αλλαγή κατεύθυνσης της αντιπαράθεσής τους με τρίτους, για έναν καλύτερο εθνικό αυτό-προσδιορισμό για τον εαυτό τους. Την αντιπαράθεση με τους τρίτους, με "εκείνους", δηλαδή με τους Οθωμανούς κατακτητές, την οποία είχαν επιλέξει όλοι οι υπόλοιποι λαοί των Βαλκανίων, οι Αλβανοί την αντικατέστησαν με την αντιπαράθεση με τους γείτονες, στην προκειμένη περίπτωση, με τους Έλληνες. Από τότε και μέχρι σήμερα, η φόρμουλα αυτή η οποία εκφράζεται ως ανθελληνισμός, χρησιμοποιείται σε κάθε περίπτωση όταν η αλβανική πολιτική στο εσωτερικό της χώρας, επιδιώκει να ενισχύει την εθνική ενότητα, να ξεπεράσει κάποια εσωτερική κρίση ή να κερδίσει κάποιες εκλογές.

Μόνη σταθερά, η ειρήνη, η συνεργασία, η κατανόηση....

Μολαταύτα, η πραγματικότητα αυτή ποτέ δεν αποδυνάμωσε τις πολύ στενές σχέσεις ανάμεσα σε Αλβανούς και Έλληνες. Η μοναδική σταθερά που προσδιόριζε την ειρήνη, την συναδέλφωση, τη συνεργασία, ήταν η φυσιολογική ανάγκη (καλλιεργημένη ανά τους αιώνες) να στηρίξουν την πολιτιστική ακεραιότητα, την πρόοδο και την ευημερία, στον ελληνισμό ως οικουμενική αξία.

Ακραία περίπτωση θα λέγαμε, αποτελούσε ο Αλή πασάς των Ιωαννίνων. Όλος ο στρατός του αποτελούνταν από Αλβανούς, όλη η δημόσια διοίκηση όμως αποτελούνταν από Έλληνες. Ο ίδιος γνώριζε την αλβανική και την ελληνική, όχι όμως την τουρκική, και υιοθέτησε ως επίσημη γλώσσα την ελληνική. Ανεξάρτητα από τις συνεχείς αιματοχυσίες σε βάρος των Ελλήνων, στήριξε την πολιτιστική, εκπαιδευτική, θρησκευτική ανάπτυξη των Ελλήνων, διότι ήταν πεπεισμένος ότι μόνο με τον τρόπο αυτό θα μπορούσε να διασφαλίσει την εξουσία και την κυριαρχία του.

Επίσης εάν θα παρατηρήσουμε, οι ιδεολόγοι και η ιδεολογία της

αλβανοσύνης, σύμφωνα με την Nathalie Clayer, ξεκίνησαν από την ελληνική πραγματικότητα, από ανθρώπους που θεωρούσαν την Ελλάδα μητέρα τους, είτε τουλάχιστον από ανθρώπους που δεν μπορούσαν να διανοηθούν την πολιτιστική τους ανάπτυξη έξω από το ελληνικό πλαίσιο. Και απ' αυτούς δεν μπορούμε να εξαιρέσουμε τους Θύμη Μίτκο, Ναούμ Βεκίλχαρτζι, Γιάννη Βρέτο, Κωνσταντίνο Χριστοφορίδη, την Ουρανία Ρούμπο, χωρίς να παραλείψουμε ασφαλώς τους Αργυροκαστρίτη και Μέξι. Η πρώτη ε/φ για το αλβανικό ζήτημα κυκλοφόρησε στην ελληνική γλώσσα στη Λαμία το 1860. Στην ελληνική έγραψε ο Ναϊμ Φράσερι το 1866 ο ποίημα «Ο αληθινός πόθος των Σκιπετάρηδων», το οποίο θα αποτελέσει, όχι μόνο το πολιτικό μανιφέστο για την αλβανική εθνική αναγέννηση αλλά και όλη την αλβανική εθνική ιδεολογία μέχρι τις μέρες μας. Σύμφωνα με την Nathalie Clayer, «μετά τον πόλεμο της Κριμαίας, ήταν η ώθηση που έδωσε ο Ελληνισμός και εντός της Ελλάδος και εντός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, εκείνη που θα ενδυνάμωνε το ρεύμα στήριξης προς την αλβανική ταυτότητα, τόσο μέσω της ένωσης, όσο και μέσω της αντίδρασης».

Ελληνο-αλβανική Συνομοσπονδία, αιώνια προσπάθεια που την εμπόδισαν οι Μεγάλες Δυνάμεις

Από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, η οποία σήμανε την αρχή του τέλους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, Έλληνες και Αλβανοί σκέφθηκαν να ιδρύσουν κοινή ομοσπονδία, ανεξάρτητη από την Τουρκία. Πρωτεργάτης αυτής της ιδέας ήταν ένας από τους ηγέτες της Ελληνικής Επανάστασης, ο Κολοκοτρώνης, ο οποίος πρότεινε και τα σύμβολα στη σημαία, τα οποία θα ήταν σταυρός από τη μία πλευρά και ημισέληνος από την άλλη! Το 1829, περίπου 56 μπέηδες από τη Λαμπουριά επικεφαλής στρατού 4 χιλ. ανδρών, ζήτησαν από τον Καποδίστρια να πολεμήσουν κάτω από την ελληνική σημαία, για ένωση με την Ελλάδα!

Αποκορύφωμα της ιδέας αυτής αποτελεί η περίπτωση των Ζενέλ Γκιολέκα και Ράππο Χεκάλι . Το 1847 ο Γκιολέκα, εξ ονόματος των εκπροσώπων των περιοχών κάτω του Γενούσου ποταμού, έστειλε επιστολή στο βασιλιά Όθωνα και την ελληνική κυβέρνηση, με την οποία ζητούσε να τους αναγνωριστεί η ελληνική ταυτότητα.

Για την επίτευξη του ίδιου στόχου, το 1887 η κυβέρνηση των Αθηνών ήρθε σε άμεσες συνομιλίες με τους Αλβανούς στην Ήπειρο, που εκπροσωπούσαν από τον Αμπντούλ Φράσερι.

Προσπάθειες για την υλοποίηση αυτής της ιδέας έγιναν και δύο χρόνια μετά τον ελληνο-τουρκικό πόλεμο του 1897, στον οποίο οι Αλβανοί έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη νίκη της Τουρκίας επί της Ελλάδος. Επικεφαλής του κινήματος αυτού ήταν μεγάλα ονόματα, όπως οι Κονίτσα, Φαν Νόλι, Ισμαήλ Κεμάλι κ.α.

*Άρθρο του πρώην βουλευτή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και νυν καθηγητή της Νεοελληνικής στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, Παναγιώτη Μπάρκα, το οποίο δημοσιεύτηκε στο ένθετο MILOSAO της κυριακάτικης εφημερίδας Γκαζέτα Σκιπτάρε.

Ο [Panajot Barka](#) ενημέρωσε την κατάσταση του.

9 Νοεμβρίου 2016 ·

ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΟΡΓΑΝΩΣΑΝ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΜΟΥ.....;!!!

Ακριβώς 25 χρόνια πριν! Ποιοι και γιατί οργάνωσαν την απόπειρα δολοφονίας μου.....;!!!

Η απόπειρα δολοφονίας μου έγινε στις 08/11/1991 το απόγευμα. Δεν έγινε σε μένα, τον Παναγιώτη Μπάρκα και τη σύζυγό μου, αλλά στον βουλευτή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Με την την ιδιωτική μου μηχανή μου, μια παλιά MZ 250, την ιστορική μηχανή με την οποία ιδρύσαμε την ΟΜΟΝΟΙΑ και κάναμε την εκστρατεία στις βουλευτικές εκλογές του 1991, ταξίδεα μαζί με τη σύζυγό μου προς Δρόβιανη, για να δούμε τον μόλις 2 χρονών γιο μας, ο οποίος, λόγω των πολιτικών μου υποχρεώσεων, αλλά και την έλλειψη συνθηκών στο σπίτι μου στο Άργυρόκαστρο, έμενε στη Δρόβιανη.

Ανηφορίζοντας στη Μουζίνα και τη στιγμή που ανταλλάσσομασταν με ένα στρατιωτικό όχημα, ένα κόκκινο FIAT εμβόλισε τη μηχανή από πίσω για να μας ρίξει στο γκρεμό. Το είχαμε αντιληφθεί που μας κυνηγούσε από τη Γορίτσα. Ήταν το ίδιο αυτοκίνητο με πινακίδα Τιράνων που έληγε με 04, που μας κυνηγούσε παντού, όταν τρέχαμε για να ιδρύσουμε και οργανώσουμε την ΟΜΟΝΟΙΑ και στην προεκλογική εκστρατεία για τις βουλευτικές εκλογές.

Ο θεός βοήθησε εκείνη τη στιγμή! Η "ενστικτώδης" αντίδρασή μου έστρεψε τη μηχανή κάθετα αριστερά. Αντί να φύγει στο γκρεμό, έπεσε κάθετα στην άσφαλτο, ξέρασε τη σύζυγό μου και πήρε εμένα σβάρνα μέχρι το φορτηγό, ο οδηγός του οποίου δεν το κούνησε. Εγώ έμενα κάτω από τη μηχανή η οποία συνέχιζε να ήταν αναμμένη και από το ντεπόζιτο της οποίας έτρεχε πάνω στο μπουζί βενζίνη. Ο κίνδυνος ανάφλεξης πολύ μεγάλος. Για μια στιγμή ζήτησα βοήθεια, αλλά κανείς δεν ανταποκρίθηκε. Μετά λιποθύμησα. Είχα χτυπήσει στο κεφάλι και όλη τη δεξιά πλευρά του σώματος! Όταν συνήλθα είχε φθάσει εκεί ο αστυνομικός από τη Μουζίνα. Ήταν ελληνικής καταγωγής. Τον είχαμ στείλει οι δράστες να δει το αποτέλεσμα. Του ζήτησα να μου πει ποιοι ήταν και μου ορκίστηκε ότι δε μπορούσε να μου πει.....

Για το επεισόδιο αυτό, πρωτάκουστο για τα Αλβανικά δεδομένα, τηρήθηκε πλήρη σιωπή Ούτε η ίδια η ΟΜΟΝΟΙΑ αντέδρασε. Σχεδόν κανένας από την ηγεσία, ούτε οι στενοί μου φίλοι, που αργότερα αναρριχήθηκαν στην ηγεσία της ήρθαν να με δουν και να μου συμπαρασταθούν. !!!! Η πρεσβεία μας στα Τίρανα μου ανακοίνωσε ότι δεν έστειλε καν τηλεγράφημα στην Αθήνα για το συμβάν. Υπήρχε, μου είπαν εντολή...! (Αργότερα έμαθα την αλήθεια. Φοβόντουσαν ότι μετά την απήχηση που είχε η πολιτική μου δράση στην Ελλάδα, το γεγονός θα με ηρωποιούσε περισσότερο και δε θα μπορούσαν να με ξεκάνουν πολιτικά. Με ήθελαν έναν νεκρό ήρωα που θα τους εξυπηρετούσε καλύτερα. Και ήμουν μόλις 32 χρόνων)

Λίγες μέρες νωρίτερα δύο άτομα από την πρεσβεία είχαν ανακοινώσει σε μένα και σε έναν ακόμη βουλευτή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ότι πρέπει να προσέχουμε την σωματική μας ακεραιότητα. Η Αθήνα είχε δώσει εντολή στην πρεσβεία να μη μας προστατεύουν πλέον...!!!

Φαίνεται ότι με την πολιτική μου δραστηριότητα είχα ενοχλήσει πολύ κυρίως την Αλβανική πλευρά. Ενοχλούνταν πολύ και η Αθήνα! (Ενοχλούνταν διότι δεν ήμουν υπάκουος και πειθήνιο υποκείμενό τους) Οι εξελίξεις το

επιβεβαίωσαν!

Τα Τίρανα είχαν όντως σοβαρό λόγο. Η πρώτη τοποθέτησή μου στη Βουλή κατά του κομμουνιστικού κόμματος όταν ακόμα τα πάντα τα έσκιαζε η φοβέρα, η αποφασιστικότητά μου για να μπει στο συνταγματικό νόμο ξεχωριστό άρθρο για τις μειονότητες, ο αδιαμφισβήτητος ρόλος μου στις κινητοποιήσεις του λαού των Τιράνων κατά της κυβέρνησης του Κόμματος Εργασίας του Φάτος Νάνο, οι σκληρές καταγγελίες μου για τις δολοφονίες Ελλήνων στα σύνορα και για τα εγκλήματα του κομμουνισμού σε βάρος της εθνικής ελληνικής μειονότητας, η ουσία του νόμου για τη αγροτική γη με το μόνο σκεπτικό να επωφεληθούν τη γη που έχουν σήμερα οι Έλληνες (και όχι οι πρώην αγάδες), τα αιτήματα για την εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα και η 15-ήμερη απεργία των 7.5 χιλιάδων Ελλήνων μαθητών και δασκάλων, (που άλλαξε τα πάντα στην παιδεία μας), το σχέδιο νόμου για την παιδεία των μειονοτήτων στη Βουλή, η αντίδρασή μου για την ένταξη της Αλβανίας στην Ισλαμική Διάσκεψη, ήταν μερικά από τα γεγονότα που είχαν ενοχλήσει τα Τίρανα.

Η ενόχληση της Αθήνας στην ουσία ήταν αντανάκλαση της ανησυχίας των Τιράνων Άνθρωποι μέσα από την ΟΜΟΝΟΙΑ , στην ουσία εργαλεία των αλβανικών μυστικών υπηρεσιών, τα οποία γνωρίζαμε, είχαν καταφέρει να αποσπασουν την εμπιστοσύνη της Αθήνας πουλώντας εθνικιστικές κορώνες, Αυτά, μας είχαν καρφώσει, με μένα πρώτο, ότι ήμασταν κομμούνια και έπρεπε να βγαίναμε από τη μέση, από την πολιτική δράση επικεφαλής της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. ...

Το σενάριο σωματικής εξουδετέρωσής μου επαναλήφθηκε στις 10 Φλεβάρη 1992... την ημέρα της πρώτης Συνδιάσκεψης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όπου τα γνωστά κέντρα στην Αθήνα, στα οποία τα Τίρανα είχαν διοχετεύσει με τους ίδιους ανθρώπους τους που αναφέραμε τη βούλησή τους, εφάρμοσαν την βούληση αυτή,- τον πολιτικό αποκεφαλισμό της πρώτης ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, των ιδρυτών της. Ήταν ξανά μια ελληνο-αλβανική συνεργασία , η οποία θα επαναληφθεί στο μέλλον πολλές φορές, όπως και τώρα στα γεγονότα της Χιμάρας. Με έσωσε ένας καλός μου συγχωριανός και το γεγονός ότι βρισκόμουν ανάμεσα σε δύο Έλληνες δημοσιογράφους....

Panajot Barka

10 Νοεμβρίου 2016 ·

ΟΥΤΕ ΛΕΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ Ε. Ε. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΙΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ.

Στην εισηγητική έκθεση της ΚΟΜΙΣΙΟΝ για την Αλβανία σε ότι αφορά την έναρξη των συνομιλιών για την ένταξή της στην Ε. Ένωση, δεν ειπώθηκε πάλι καμιά, μα καμιά κουβέντα για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Ούτε υπήρχε λέξη στους όρους που πρέπει να εκπληρώσει η Αλβανία μέχρι το Δεκέμβρη. Ενώ υπογραμμίζει αρκετά για τους Ρομά και τους Αιγύπτιους. (Αυτή η σιωπή των διεθνών οργανισμών για τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας συνεχίζεται τώρα εδώ και 5-7 χρόνια)

Τι θα μας πει τώρα ο Βαγγελάκης που του σάπισε ο πισινός στο θώκο της εθνικής πολιτικής εκπροσώπησης της εθνικής ελληνικής μειονότητας;!! Τι θα μας πει ο Λεωνίδας ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ότι επί δύο χρόνια δεν πρόλαβε να γράψει μια επίσημη επιστολή στους διεθνείς οργανισμούς όπου να αναφέρει με επιχειρήματα την παραβίαση των εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων ;! Τι θα μας πουν οι Μπολάνος, Μπελέρης , οι οποίοι παραπλανούν την Αθήνα αφήνοντάς την τώρα κρεμασμένη;!!

Δεν συνεργάζονται για κανένα θέμα με τους υπόλοιπους Έλληνες πολιτικούς στην αλβανική βουλή. Απεναντίας τους έχουν ως πεδίο βολής στην Ελλάδα όταν θέλουν να δείξουν "το πατριωτικό τους" "έργο" και "ανάστημα".!!!!

Μάθετε κύριοι, είτε του ΚΕΑΔ, είτε της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ότι στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών η Αλβανία κατάφερε να βάλει πολλά αντίβαρα, σε τέτοιο σημείο που η παραπλανημένη από σας, η Αθήνα, θα αναγκαστεί να απαλλαγεί από το ιστορικό εθνικό βαρίδι που λέγεται εθνική ελληνική μειονότητα, με την ελπίδα ότι θα αμβλύνει τις αλβανικές, είτε τουρκικές διεκδικήσεις. (Όπως και ιστορικά έχει συμβεί)

Η εθνική ευθύνη είναι όλοι λοιπόν αυτών των "ηγετικών μορφών", οι οποίοι ποτέ δεν μπόρεσαν να αρθρώσουν προς τα Τίρανα και τους Διεθνείς Οργανισμούς, επίσημα και σοβαρά με επιχειρήματα και στοιχεία τουλάχιστον μερικά από τα καυτά προβλήματα παραβίασης των δικαιωμάτων μας. Το περιουσιακό, τη δημογραφική αλλοίωση, το εκπαιδευτικό κλπ. Οι κύριοι αυτοί αρέσκονται να ασχολούνται με τον Ερντογκάν (γιατί αυτό τους ανεβάζει τις μετοχές στην Ελλάδα), παρά με τα δικά μας προβλήματα. (Στην Αθήνα, ναι! Έχουν βρει αποδέκτες που θέλουν να τους παραπληροφορούν και εκείνοι θέλουν να τους μυθοποιούν ανώφελα εθνικά....!!!)

Είναι μονίμως έτοιμοι να επιτρέψουν την αλβανική πολιτεία να μας αφαιρεί κάθε δικαίωμα για να έχουν αυτοί μετά λόγο να φωνάζουν και να κατηγορούν δήθεν την αλβανική πλευρά ότι μας παραβιάζει τα δικαιώματα, αλλά κι αυτό για όσο χρόνο δεν ικανοποιούνται οι προσωπικές τους πολιτικές και οικονομικές διεκδικήσεις.

Τρανταχτό παράδειγμα, ο νόμος για τις μειονότητες. Αν οι πολιτικοί αυτοί θα ήταν παρόν σε όλες τις 15μηνες διαβουλεύσεις, αν θα έβγαζαν ανακοινώσεις , αν θα έστελναν διαμαρτυρίες στους διεθνείς οργανισμούς, δε θα βρισκόμασταν σήμερα σε ένα σχέδιο νόμου που ο Ράμα το βάφτισε ισότιμο με τα προχωρημένα ευρωπαϊκά στάνταρτ.

Ασφαλώς , όλοι θέλουμε την ένταξη της Αλβανίας στην Ε. Ένωση, αλλά να

έχουμε πρώτα κατοχυρωμένα τα δικά μας εθνικά δικαιώματα και όχι τα πολιτικά συμφέροντα των πολιτικών μας !!!

Ο [Panajot Barka](#) ενημέρωσε την κατάσταση του.

25 Νοεμβρίου 2016 ·

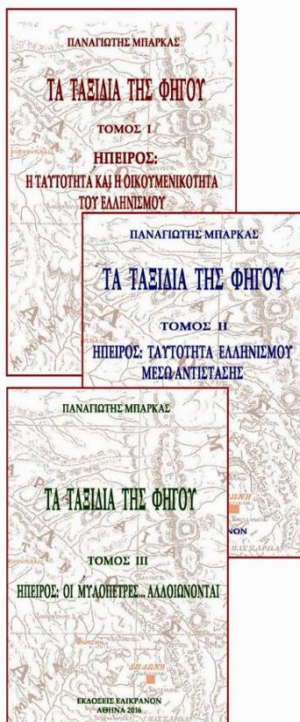
Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ.

Η ε ε μειονότητα και στη προκειμένη περίπτωση της αλβανοελληνικής "σύγκρουσης" σε επίπεδο ελεφάντων(!) σε υαλοπωλείο είναι τα σπασμένα γυαλιά. Η αλβανική πλευρά αποτελεί την πρόκληση. Αυτό είναι το σίγουρο όπως είναι σίγουρο ότι "τα συγκεκριμένα" επιχειρήματα της είναι κούφια, πλαστογραφίες, αναστραμμένες αλήθειες κλπ. Κρύβουν την άδικη διεκδίκηση του ηπειρωτικού ελληνισμού μέσω επαναφοράς από προηγούμενους αιώνες της ταύτισης συμφερόντων με την τουρκοκρατία! Τα συγκεκριμένα και καυτά δίκαια δικαιώματα του βορειηπειρωτικού ελληνισμού προβάλλονται γενικά και αόριστα, ή με τρόπο που αμφισβητούνται εύκολα. Σε όλη αυτή την εξέλιξη με ιστορικές διαστάσεις οι δικοί μας επίσημοι πολιτικοί εκπρόσωποι είναι σε άλλους ουραμούς, σ αυτούς που θα τους εξασφαλίσουν την πολιτική τους επιβίωση ανεξαρτήτως αν αυτή εξασφαλιστεί πάνω στις στάχτες του ελληνισμού! Δείτε λχ τελευταία το αλβανικό ΥΠΕΞ ολοκλήρωσε το σχέδιο νόμου για τις μειονότητες. Τι λέει;! Θα παραβιάζουν με το νόμο τα δικαιώματα μας!!! Οι δικοί μας;! Απόντες! Καμιά πρόταση καμιά επίσημη παρέμβαση! Κάποιος το έπαιξε αφ υψηλού, ότι έχει άλλα σημαντικότερα θέματα να ασχοληθεί. Λχ αφού έκανε την πατερίτσα του Ιντρίζι "υπερασπιζόμενος τα δίκαια της Ελλάδας" τώρα κάνει την πατερίτσα του Ραμα σε σχέση με τον Ερντογκάν για να δείξει στην Ελλάδα ότι μόνο αυτόν πρέπει να στηρίξει πολιτικά στην ε ε μειον και στο μέλλον. !!! Γι αυτό μπορεί να οργανώσει στο άμεσο μέλλον και καμιά διαμαρτυρία για το περιουσιακό αφού τόσα χρόνια οι επιλογές του κουρσέψανε τον τόπο μας!! Ο άλλος αφού τσάκισε κάποιον "δικόν μας" που πήγε να αρθρώσει λόγο εκεί που ο ίδιος δεν είπε τίποτε, ("έβαλε όρους" στη κυβέρνηση να τον ενημερώσει για το τι θα κάνει και εφόσον η αλβ κυβερν δεν τον ενημέρωσε εκείνος δεν φέρνει καμιά ευθύνη για τα μαγειρέματα της σε βάρος μας. Όπως είπε θα δοκιμάσει τώρα το φαγητό της.) Και τώρα ... όπως εξελίχτηκαν τα πράγματα τα φέραμε και πάλι βολικά. Συνεργαστήκαμε με τον τρόπο μας και πάλι με το γκουβέρνο για ένα νόμο που μας παραβιάζει τα δικαιώματα με στόχο να έχουμε να διαμαρτυρόμαστε και όχι να λύνουμε προβλήματα!!!

Panajot Barka

29 Νοεμβρίου 2016 ·

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΗΓΟΥ» ΤΟΥ ΑΝΑΠ ΚΑΘ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΠΑΡΚΑ

Το τρίτομο βιβλίο «Τα ταξίδια της Φηγού» είναι του συγγραφέα Αναπ. Καθ. Παναγιώτη Μπάρκα, ο οποίος διδάσκει στο Τμήμα Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αργυροκάστρου. Ο τίτλος του βιβλίου «Τα ταξίδια της Φηγού» σε πρώτη όψη μοιάζει λογοτεχνικός. Στην ουσία συμπυκνώνει όλη την πραγματικότητα μιας πρωτότυπης κοινωνιολογικής και ανθρωπολογικής ιστορικής προσέγγισης του φαινομένου που ο συγγραφέας αποκαλεί και τεκμηριώνει ως ο «Ηπειρωτισμός» που αποτελεί τη γεννήτρα, το λίκνο και την ωριμότητα του Οικουμενικού Ελληνισμού. Η Φηγό είναι η αρχέγονη βαλανιδιά που με τους καρπούς της πρωτόθρεψε τον άνθρωπο και ο Ηπειρώτης προήγαγε στο ιερό θεσμό του Μαντείου της Δωδώνης, κωδικοποιώντας έτσι τη μόνιμη και ιδιαίτερη σχέση του με τη φύση.

Για το συγγραφέα, το μαντείο της Δωδώνης, ή η Φηγό, δεν είναι απλώς το αρχαιότερο ελληνικό ιερό, αλλά, όπως τεκμηριώνει στο βιβλίο του, αποτελεί γενικότερα και την αρχέγονη ρίζα της θεογονίας και κοσμογονίας και τον διαχρονικό πομπό-δέκτη στα δρώμενα του οικουμενικού Ελληνισμού και πολιτισμού. Συνεπώς, η προσέγγιση του Ηπειρωτισμού – Ελληνισμού στο βιβλίο ξεκινάει από τα απροσδιόριστα σε βάθος χρόνου

όρια του μύθου, ο οποίος στην Ήπειρο, κατά τον συγγραφέα, διαφορετικά από κάθε άλλη περίπτωση, θα συνεχίσει την αλάνθαστη και άκαμπτη πορεία του και όταν συναντάει την ιστορία. Η διαχρονική αυτή αμφίπλευρη πορεία αποτελεί τα «ταξίδια» της Φηγού στο χώρο χρόνο της Ηπείρου και του Ελληνισμού. Το βιβλίο παρακολουθεί ως μια συνετή και αδιάσπαστη συνέχεια την εξέλιξη του Ηπειρωτικού Ελληνισμού μέχρι τις μέρες μας, υπογραμμίζοντας ότι πρόκειται για σταθερές συντεταγμένες που μπορεί να αλλάζουν μορφή, όχι όμως την ουσία του Ελληνισμού, είτε αυτός επικρατεί σε ζώσα μορφή, είτε ως υπόστρωμα. Πρόκειται για μια πρωτότυπη προσέγγιση, τόσο σε σχέση με την οπτική γωνία και την μεθοδολογία, όσο και με τα στοιχεία και την ανάλυση.

Το βιβλίο του κυρίου Μπάρκα κάνει μια πρωτότυπη προσέγγιση στο θέμα των σχέσεων των Ελλήνων και Αλβανών στην Ήπειρο. Με την πληθώρα των στοιχείων και τις οξυδερκείς αναλύσεις καταφέρνει να γνωρίσει τον Έλληνα αναγνώστη με τον τρόπο σκέψης της αλβανικής ιστοριογραφίας και φιλολογίας, τις αλυτρωτικές διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας, τις οικειοποιήσεις του ελληνικού πολιτισμού και ιστορίας ως μέσο στερήσεως του ανθελληνικού του εθνικισμού. Ταυτόχρονα προμηθεύει την ελληνική ιστοριογραφία με την πληθώρα των επιχειρημάτων απόδειξης του αβάσιμου όλων αυτών των ισχυρισμών.

Όλα τα ιστορικά γεγονότα έχουν την δική τους κοινωνιολογική προσέγγιση ως

μια πρωτότυπη μαρτυρία και ερμηνεία γεγονότων και καταστάσεων που μέχρι τώρα έχουν εξεταστεί επιφανειακά και μέσα από τα γνωστά κλισέ. Πρόκειται για το μάτι, την εμπειρία και τη γνώση ενός Έλληνα διανοούμενου που ζει, εργάζεται και κατοικεί στην Αλβανία.

Το βιβλίο αποτελείται από τρεις τόμους υπό τον γενικό τίτλο: Τα ταξίδια της Φηγού.

Ο πρώτος τόμος φέρει ως δικό του χαρακτηριστικό τίτλο: Ήπειρος: Η ταυτότητα και οικουμενικότητα του Ελληνισμού.

Ο δεύτερος τόμος φέρει τον ιδιαίτερό του τίτλο:

Ήπειρος –η οικουμενικότητα του ελληνισμού ως ταυτότητα αντίστασης.

Ο τρίτος τόμος φέρει ως δικό του τίτλο: Ήπειρος – οι μυλόπετρες.... αλλοιώθηκαν

Το πρώτο μέρος σημαδεύει η αρχή ότι «Η Ήπειρος είναι μια διαδρομή που σε πάει ως τις ρίζες της δημιουργίας και της αρμονίας του Σύμπαντος.» Με το σκεπτικό αυτό αφού εντοπίζει τη Δωδώνη ως την απαρχή του Ελληνισμού, ο συγγραφέας φέρνει στοιχεία, που αποδεικνύουν ότι το πρώτο ταξίδι των προγόνων των Ελλήνων προηγείται του Ινδοευρωπαϊσμού και αφορά τη διάδοση του γεωργικού πολιτισμού και τις κεραμικές σε όλη την Ευρώπη. Υπογραμμίζει έτσι με στοιχεία από πολλούς τομείς ότι ο Ινδοευρωπαϊσμός έχει την αφετηρία του στην πρώτη και πρωτόγονη (προ) ελληνική μεγάλη αυτοκρατορία, η οποία ξεκίνησε την 7-6 χιλιετία προ Χριστού για να κλείσει τον κύκλο της στις αρχές της τρίτης χιλιετίας. Με τα στοιχεία και αναλύσεις ο συγγραφέας πείθει ότι οι Έλληνες δεν ήρθαν στα μέρη τους από κάπου αλλού, (στο πλαίσιο του Ινδοευρωπαϊσμού), αλλά επέστρεψαν στην αρχέγονη κοιτίδα τους, αφού διέδωσαν τον πολιτισμό τους σε όλον τον τότε γνωστό κόσμο. Δεν πρόκειται για κάθοδο ελληνικών φύλων, αλλά για επιστροφή αυτών στην παλιά τους κοιτίδα.

Ένα άλλο ταξίδι, μας λέει ο συγγραφέας, είναι το θεοτήτων. Με γεννήτρα τη Δωδώνη «οι θεοί» θα ανέβουν στον Όλυμπο για να «επεκταθούν» και «διοικήσουν» όλον τον ελληνικό κόσμο. Θα μετάσχουν ενεργά στον εκπολιτισμό των ελληνικών πόλεων κρατών και υπό κοσμική μορφή, που αποχτούν εδώ, θα επιστρέψουν στην Ήπειρο κατά το 5-4 αιώνα π.Χρ. Στο πλαίσιο αυτό εδράζεται στο βιβλίο και η Αργοναυτική εκστρατεία. Εντυπωσιάζουν στο ταξίδι των θεοτήτων οι σχέσεις της θεάς Αθηνάς με την Ήπειρο και ειδικά με την Φοινίκη.

Το επόμενο ταξίδι είναι των μυθικών και ιστορικών ηρώων. Με συνδετικό κρίκο τις σχέσεις της Ηπείρου με την Τροία και τη γεωγραφία της κοσμογονίας της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, σημειώνεται στο βιβλίο και η μετάβαση των σχέσεων από τους μυθικούς στους ιστορικούς Ήρωες, οι οποίοι συνδέουν τα ονόματά τους με την ίδρυση ενός ολόκληρου συστήματος πόλεων και κρατών στην Ήπειρο και την οικουμενική της γεωγραφία.

Ένα ακόμα ταξίδι, πάντα με σημείο αναφοράς τη Δωδώνη σημειώνουν οι ιεροί χώροι και μαντεία στην Ήπειρο και έξω απ' αυτή. Η σημασία τους συνδέεται άμεσα με το ρόλο που θα παίξουν για τον Ελληνισμό οι χριστιανικοί ναοί, ως συνέχεια των ίδιων σχέσεων που ο Ηπειρώτης διατηρεί με τον διαχρονικό του σύστημα αξιών, - τις σχέσεις με τη φύση. (Για το συγγραφέα πρόκειται για μια ιδιαιτερότητα, που θα ορίσει αποφασιστικά το ρόλο του χριστιανισμού ως βασική πτυχή της ταυτότητας ελληνισμού στους ιστορικούς χρόνους του Βυζαντίου, αλλά κυρίως κατά την Οθωμανική Αυτοκρατορία.)

Το ίδιο ταξίδι με αφετηρία τη Δωδώνη αναλαμβάνει στην Ηπειρωτική παράδοση το δέντρο στη διαχρονική οργάνωση των παραδοσιακών κοινωνικών δομών στην Ήπειρο. Όπως και το πολυφωνικό τραγούδι ως το ζωντανό έμβλημα της Ηπειρωτικής ταυτότητας. Τα δύο τελευταία στοιχεία, από θέση διαχρονικών πολιτιστικών μνημείων, κατέχουν στο βιβλίο την αξία προσδιορισμού των φυσικών ορίων της Ηπείρου, αλλά και της ιδιαίτερης ταυτότητας ελληνικότητάς της.

Σημαντική θέση στο βιβλίο κατέχουν οι σχέσεις της διαχρονικής λαϊκής παράδοσης του Ελληνισμού του Βορείου τμήματος της Ηπείρου με την αρχαία ελληνική μυθολογία, ιδιαίτερα με εκείνα τα σημεία που εδράζονται στην αρχαία Ήπειρο.

Όσον αφορά την οικουμενικότητα που εξασφαλίζουν στην Ήπειρο τα ταξίδια της Δωδώνης, ο συγγραφέας ξεχωρίζει τις διαχρονικές σχέσεις της με άλλα σημαντικά κέντρα του Ελληνισμού όπως είναι η Κρήτη, η Νότια Ιταλία και ο πολιτισμός του Αιγαίου.

Ο δεύτερος τόμος εντοπίζει ως σταθμό αφήγησης το 1205, που σημαδεύει την πτώση της Πόλης και την ίδρυση του πρώτου πραγματικού εθνικού ελληνικού κράτους στην Ήπειρο και την επικοινωνούντα μ' αυτή πολιτική Γεωγραφία της, - τη Νίκαια.

Ο συγγραφέας επιβεβαιώνει ότι η χριστιανική ταυτότητα του Βυζαντίου στην Ήπειρο μαρτυρεί τις αδιάρρηκτες σχέσεις της με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και κόσμο. Οι σχέσεις αυτές διατυπώνονται στις αγιογραφίες των ιερών ναών και μοναστηριών και στην παιδεία η οποία βρίσκει στέγη και ανάπτυξη στους ίδιους τους ιερούς χώρους. Στιγματίζει την εξέλιξη αυτή το γεγονός ότι η Ήπειρος μετατρέπεται σε στέγη των κυνηγημένων αντι-ησυχαστών από την Πόλη, οι οποίοι, από κοινού με τη φύση της Ηπείρου, τόνωσαν την ταυτότητα αντίστασης και ανωτερότητας του Ελληνισμού.

Ταυτόχρονα, η άμεση και διαχρονική επικοινωνία με τον αρχαίο ελληνικό κόσμο, σημειώνει ο συγγραφέας, θα αποτελέσουν για την Ήπειρο το διαφωτιστικό προοίμιο στον ελληνικό κόσμο. Στο πέρασμα των αιώνων θα τροφοδοτηθεί από τον σύγχρονο ελληνικό οικουμενισμό που συνθέτουν οι Ηπειρώτες ευεργέτες, στους οποίους οφείλεται η παιδεία και ο πολιτισμός στην Ήπειρο και την Ελλάδα.

Ο συγγραφέας επισημαίνει ότι η αδιάσπαστη επικοινωνία του Ηπειρώτη με τον μύθο ως ρομαντική συνιστώσα της εθνικής συνείδησης και η συνύφανση της με τον δικό της ιδιόμορφο διαφωτισμό, εξασφαλίζει στην Ήπειρο τη θέση πρωτεργάτη στη Νεοελληνική Ιδεολογία.

Προς την κατεύθυνση αυτή το βιβλίο προσφέρει στον αναγνώστη έναν ολόκληρο κόσμο επιφανών Ηπειρωτών;- ευεργετών, ανθρώπων των γραμμάτων κληρικών, σχολείων, επαναστατών, ιστορικών γεγονότων κλπ. Η χαρτογράφηση τους εξυπηρετεί τον συγγραφέα στη οξυδερκή ανάλυσή του για τον Ηπειρωτισμό και τον σύγχρονο οικουμενισμό του και στην απόδειξη με σαφήνεια και πειστικότητα του μεγαλείου της Ηπείρου, όχι μόνο στην έμφυτη νεοελληνική ιδεολογία αλλά και στην πραγμάτωσή της μέσω της Επανάστασης.

Το βιβλίο είναι το πρώτο το οποίο αντιμετωπίζει τη διαδικασία αυτή στην ενιαία Ήπειρο, προσκομίζοντας άπειρα στοιχεία και από το σημερινό Βόρειο τμήμα της.

Στον ίδιο τόμο διαπιστώνεται η πρωτοτυπία από τον Παναγιώτη Μπάρκα, όσον αφορά την προσέγγιση του Αλβανισμού στην Ήπειρο, ειδικά κατά την

Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η συγγραφική εμπειρία και επιστημονική έρευνα τον οδηγούν στο συμπέρασμα ότι εντός της πραγματικότητας του οικουμενικού ηπειρωτισμού, - Ελληνισμού, ο Αλβανισμός αναπτύσσει τις πολλαπλές του ταχύτητες. (Αρβανίτες, Αλβανοί:-μουςουλμάνοι και ορθόδοξοι,- Τουρκαλαβανοί, Σκυπετάροι, κλπ).

Ο συγγραφέας συμπεραίνει ότι το αλβανικό στοιχείο στην Ήπειρο, με βάση τον εξισλαμισμό οδηγήθηκε σε ταύτιση εθνικότητας με τους Τούρκους και ανέπτυξε προχωρημένη κοινότητα συμφερόντων με την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Παρατηρεί επίσης τις διαδικασίες εξελληνισμού σημαντικού τμήματος αυτού, κυρίως σε ότι αφορά τα φυλετικά και εθνολογικά συστατικά του. Αυτή η προσέγγιση επιτρέπει στο συγγραφέα να εντοπίσει τη γέννηση της αλβανικής εθνικής συνείδησης στα τέλη του 19-ου αιώνα, «μέσω του ηπειρωτικού Ελληνισμού», - είτε ως ταύτιση, λόγω κοινών εθνολογικών και πολιτιστικών στοιχείων, -είτε ως αντίδραση,- λόγω της επίδρασης ξένων συμφερόντων, (Τουρκίας, Ιταλίας, Αυστρίας κλπ).

Αντιμετωπίζει την αλβανική ως γλώσσα της τουρκικής κατοχής στην Ήπειρο, με αποτέλεσμα πολλοί Ηπειρώτες να ασπαστούν την γλώσσα των «καταχτητών» για να απαλλαγούν τον εξισλαμισμό. Όταν όμως η αλβανική, με την παρότρυνση κυρίως των δυτικών παραγόντων αποτέλεσε τον βασικό πυλώνα καλλιέργειας της αλβανικής εθνικής ταυτότητας, αντί του χριστιανικού θρησκευματος όπως σε άλλους λαούς της Βαλκανικής, οι ελληνικής καταγωγής φορείς της μεταλλάσσονται σε Αλβανούς, το ίδιο όπως και οι Έλληνες που εξισλαμίστηκαν.

Στον τόμο αυτό του βιβλίου γίνεται αξιόλογη επιστημονική επένδυση για την απομυθοποίηση των μύθων καταγωγής και εθνογέννησης των Αλβανών. Ο συγγραφέας επιβεβαιώνει ότι δεν υφίσταται ούτε ως ρομαντική αντίληψη ο ισχυρισμός για την πελασγική καταγωγή των Αλβανών με ενδιαμέσο κρίκο τους Ιλλυριούς, εφόσον, όπως αποδεικνύει, οι Αλβανοί δεν έχουν σχέσεις ούτε με τους Ιλλυριούς.

Η θεωρία καταγωγής των Αλβανών για το συγγραφέα είναι η Καυκάσια προέλευση σε δύο διαφορετικές φάσεις.

Ο συγγραφέας επενδύει επίσης αρκετή έρευνα για να αποδείξει ότι ακόμα και σήμερα βασικά σύμβολα της Αλβανικής εθνικής ταυτότητας είναι Ηπειρωτικά, όπως μάλιστα και ο ιστορικός εθνικός Ήρωας της χώρας, η εθνική σημαία, κλπ

Ο τρίτος τόμος, με τον διακριτικό τίτλο, «Ήπειρος – οι μυλόπετρες...

Αλλοιώθηκαν» διατηρεί την ίδια μεθοδολογία και καταπιάνεται με τις τύχες της Ηπείρου μετά την για πρώτη φορά στην ιστορία της διοικητική διχοτόμηση σε δύο κράτη, όπως συνέβη στις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

Η όλη προσοχή του συγγραφέα στρέφεται στον τόμο αυτό στις εξελίξεις στο Βόρειο Τμήμα της Ηπείρου. Όσο και να υπάρχει η εντύπωση πως τα γεγονότα αυτά είναι γνωστά στην ελληνική βιβλιογραφία, η προσέγγιση του Μπάρκα σε ξαφνιάζει. Στυγνός κριτής με επιστημονική αντικειμενικότητα διαπιστώνει ότι ο Οικουμενικός Ελληνισμός της Ηπείρου δεν θα αντέξει στα συμφέροντα της σύγχρονης παγκοσμιοποίησης, ότι η Ήπειρος, που τα έδωσε όλα για τον Ελληνισμό, κρατώντας η ίδια τα ερείπια των αγώνων, θυσιάστηκε στο βωμό άλλων ελληνικών συμφερόντων και των λαθών του αθηναϊκού κράτους.

Αυτό από τη μία. Από την άλλη αναφέρει ότι ενώ οι ελληνικές εθνικές

μυλόπετρες της Ηπείρου έσπασαν, οι μεθοδεύσεις αλλοίωσης της ελληνικότητας της Ηπείρου συνεχίζονται ίδιες όπως καθόρισαν οι ξένες δυνάμεις με συμφέροντα στην Αλβανία.

Σπανίζει και ξαφνιάζει η έρευνα, η ανάλυση και τα συμπεράσματα που προσεγγίζουν την 50-χρονη πορεία του Ελληνισμού του Βορείου Τμήματος επί κομμουνιστικού καθεστώτος της Αλβανίας.

Ο συγγραφέας καταφέρει να προβάλλει με επιστημονικά κριτήρια ότι οι συνισταμένες του αλβανικού εθνικισμού είναι διαχρονικά σταθερές και στηρίζονται στον ανθελληνισμό.

Ότι ο Ελληνισμός της Αλβανίας ήταν ο σύγχρονος όμηρος αυτού του εθνικισμού. Κάτω από την επιφάνεια του σεβασμού της ελληνικής εθνικότητας, το καθεστώς πραγματοποίησε αλλοιώσεις σε όλο το δυνατό μήκος και μέγεθος του ίδιου του Ελληνισμού, αλλά και του διαχρονικού ελληνικού πολιτισμού στο Βόρειο Τμήμα της Ηπείρου, φροντίζοντας πρώτα τη διάξευξη ανάμεσά τους.

Το βιβλίο είναι γραμμένο με τέτοιο τρόπο που καταφέρνει να συναρπάξει κάθε είδος αναγνώστη.

Πληροφορεί και προσφέρει άπειρα τεκμήρια.

Κάνει πρωτότυπες προσεγγίσεις και προβαίνει σε ανατρεπτικές μέχρι τώρα θεωρίες για διάφορα θέματα.

Γκρεμίζει ταμπό και τολμά να ανοίξει μονοπάτια που ανατρέπουν τις μέχρι τώρα ισορροπίες και σταθερές στο θέμα της Ηπείρου.

Η προσωπικότητα του συγγραφέα, που δε ξέρει να αναδιπλώνεται μπροστά στους κινδύνους, η αλήθεια, τα επιχειρήματα και τα επιστημονικά τεκμήρια, επισφραγίζουν το συγκεκριμένο βιβλίο.

Είναι ένα σπάνιο βιβλίο και όσον αφορά τη βιβλιογραφία, (περίπου 1000 στους τρεις τόμους) Χαρακτηριστικό είναι ότι έχει καταφέρει να συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό της αφρόκρεμας της αλβανικής βιβλιογραφίας, οι πηγές της οποίας κάνουν ιδιαίτερα πειστικά τα συμπεράσματα του συγγραφέα.

Δuo λόγια για το συγγραφέα.

Ο Αναπλ. Καθ. Πάναγιώτης Μπάρκας είναι καθηγητής Πανεπιστημίου στην Αλβανία στο αντικείμενο της Λαογραφίας και του Ελληνικού Πολιτισμού.

Ταυτόχρονα δημοσιογράφος. Έχει ένα πλούσιο συγγραφικό έργο που αφορά τους δύο τομείς της δραστηριότητάς του. Υπηρέτησε Βουλευτής της ε. ε. μειονότητας στην πρώτη πλουραλιστική βουλή στην Αλβανία. Είναι αξιόλογη φωνή στον αλβανικό τύπο για θέματα που αφορούν τις ελληνο-ελβανικές σχέσεις αλλά και την αλβανική πραγματικότητα. Ζει στο Αργυρόκαστρο Αλβανίας.

Σας ευχαριστούμε για την κατανόηση

Panajot Barka

4 Δεκεμβρίου 2016 ·

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΗΓΟΥ» ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Η Θεσσαλονίκη της ανθρωπιάς, της αγάπης και της ομορφιάς, του πολυπολιτισμού και διαπολιτισμού, του ελληνικού πολιτισμού και πατριωτισμού, φιλοξένησε την Παρασκευή, 02.12.2016 και στην Ένωση Συντακτών της πόλης, την πρώτη παρουσίαση του βιβλίου μου "Τα ταξίδια της φηγού". Την παρουσίαση ανέλαβαν οι αξιότιμοι καθηγητές του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Δημοσθένης Δώδος και Vemmund

Aarbakke (Νορβηγός, διδάσκει εδώ πολιτικές επιστήμες). Συντόνιζε ο γνωστός και έγκριτος δημοσιογράφος Σταύρος Τζίμας. Παρόν και ο εκδότης του βιβλίου Παναγιώτης Λέζος. Τίμησαν με την παρουσία τους αρκετοί καθηγητές πανεπιστημίων, διπλωμάτες, δημοσιογράφοι, αξιότιμοι ομογενείς και εκπρόσωποι συλλόγων ομογενών κλπ, τους οποίους ευχαριστώ θερμά. Ευχαριστώ επίσης τα πολλά ΜΜΕ της Θεσσαλονίκης για τον σημαντικό χρόνο που αφιέρωσαν στο γεγονός και στο ίδιο το βιβλίο, σημειώνοντας με νόημα ότι το βιβλίο αποτελεί την απάντηση με επιστημονικά επιχειρήματα στις σύγχρονες προκλήσεις ειδικά σε ότι αφορά τις ελληνοαλβανικές σχέσεις !

Panajot Barka

14 Δεκεμβρίου 2016 ·

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΜΕ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ.

Μια είδηση που μας αφορά όλους και πρέπει να αντιδράσουμε. Πρέπει πρώτα οι πολιτικοί μας να ξυπνήσουν, όπως και οι αντιδράσεις μας να μη γίνονται στην Ελλάδα, όπως κάνουν κάποιοι δικοί μας για να ανεβάσουν τις μετοχές τους στην Αθήνα αλλά στην Αλβανία και στους διεθνείς οργανισμούς. Επικίνδυνη τροπή λαμβάνουν κρούσματα σε βάρος Ελλήνων και ελληνικών συμβόλων και επιγραφών στην Αλβανία με άμεση σχέση με την εθνική ελληνική μειονότητα.

Μετά από την βίαιη αφαίρεση της ελληνικής σημαίας από το σπίτι Έλληνα μειονοτικού στη Χιμάρα από μέλη της οργάνωσης Κίνημα για την Ενωμένη Αλβανία με έδρα το Κοσσυφοπέδιο και τον προτυλακισμό του Έλληνα μειονοτικού πρώην βουλευτή Γρηγοράκη Καραμέλιο στην Κορυτσά από άτομα που δήλωσαν ότι είναι Τσάμηδες, χθες άτομο που επίσης δηλώνει ότι είναι Τσάμης, παρέδωσε στην ηλεκτρονική μορφή της εφημερίδας ΤΕΜΑ βίντεο που δείχνει πώς εκείνος ξηλώνει μέσα στη νύχτα πινακίδες γραμμένες στην ελληνική γλώσσα, στις οποίες αναγράφονταν τα ελληνικά μειονοτικά χωριά της Γλύνας και Γράψης στην περιοχή της Δρόπολης νομού Αργυροκάστρου. Στο κείμενο προς την εν λόγω εφημερίδα ο δράστης αναφέρει ότι «Τι δουλειά έχει αυτή η πινακίδα γραμμένη στα ελληνικά εδώ». Όπως είναι γνωστό, οι πινακίδες αυτές είναι τοποθετημένες από τις αλβανικές αρμόδιες αρχές και όπως ορίζει η Σύμβαση Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης επικυρωμένη από την Αλβανία το 2000. Κατά καιρούς άγνωστοι έχουν σβήσει τις ίδιες πινακίδες με μαύρο σπρέι, αλλά είναι η πρώτη φορά που ξυλώνονται με τον τρόπο αυτό. Το χαρακτηριστικό είναι ωστόσο ότι οι ανθελληνικές αυτές ενέργειες με αντικείμενο τους Έλληνες της Αλβανίας, τελευταία γυρίζονται σε βίντεο και προβάλλονται στα αλβανικά ΜΜΕ αποχτώντας και τη δική τους συμπαράσταση. Από την άλλη πλευρά ενώ οι πράξεις αυτές αποτελούν ποινικά αδικήματα και οι δράστες εντοπίζονται εύκολα ή δηλώνουν οι ίδιοι την ταυτότητά τους, τα αρμόδια κρατικά όργανα δεν λαμβάνουν καμιά ενέργεια εναντίον τους.

Ωστόσο, η αύξηση τέτοιων ενεργειών στο πλαίσιο του ψυχρού κλίματος στις ελληνο-αλβανικές σχέσεις, προκαλεί φόβο μεταξύ των Ελλήνων στην Αλβανία.

Panajot Barka

14 Δεκεμβρίου 2016 ·

ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΡΙΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΠΑΛΙΚΑΡΙΩΝ ΣΤΙΣ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1990 ΚΑΙ Η ΑΠΡΑΞΙΑ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΜΑΣ

Δυστυχώς, την ημέρα της 26-ης επετείου της άγριας δολοφονίας των τεσσάρων νεαρών Ελλήνων που επιδίωξαν να αγγίξουν τα άγια χώματα της μητέρας Πατρίδας πριν ακόμα πέσουν τα σύνορα του καθεστώτος, την ημέρα της επετείου που οι Έλληνες του 1990, (χωρίς καμιά οργανωμένη πολιτική ηγεσία) έδειξαν στον αλβανικό λαό ότι η δημοκρατία απαιτεί αίμα και θυσίες, την ημέρα αυτή λοιπόν, οι σημερινοί Έλληνες πρέπει να μάθουν ότι η πολιτική ηγεσία τους οδεύει (ενσυνείδητα) και προς άλλη μία ιστορική εθνική τρικλοποδιά σε βάρος μας. Δε συμμετέχει στις διαδικασίες για την ψήφιση του νόμου για τις εθνικές μειονότητες στην Αλβανία, ή για το σύνταγμα των δικαιωμάτων μας!

Τόσα χρόνια απαιτούμε ένα νόμο για τις μειονότητες που να μας εξασφαλίζει και εγγυάται τα εθνικά μας δικαιώματα. Οι πολιτικοί μας ηγέτες και νομοθέτες δεν θέλησαν ποτέ να αναλάβουν νομοθετική πρωτοβουλία στη αλβανική Βουλή με αντικείμενο έναν τέτοιο νόμο. Ο ισχυρισμός τους έλεγε ότι είναι υποχρέωση της αλβανικής κυβέρνησης (!!!), αλλά ποτέ δεν θέλησαν να της το επιβάλουν ανεξαρτήτως που 15 χρόνια μετείχαν σε αλβανικές κυβερνήσεις (εκεί ήταν για καρέκλες και προσωπικά οφέλη).

Την αλβανική κυβέρνηση την ανάγκασε η Ευρωπαϊκή Ένωση να ψηφίσει τώρα έναν τέτοιο νόμο. Η αρμόδια κυβερνητική επιτροπή στο αλβανικό ΥΠΕΞ "εργάζεται και διαβουλεύεται" επί 15 μήνες επί του σχεδίου αυτού νόμου. Παρουσίασε μάλιστα και δύο εκδοχές, στα αλήθεια η μία χειρότερη από την άλλη και από ό τι φαίνεται η πιο χειρότερη εκδοχή θα πάει προς ψήφιση στη Βουλή.

Οι δικοί μας πολιτικοί τι έκαναν όμως;! Τίποτε, 15 μήνες καμιά ενέργεια. Δεν ανταποκρίνονταν μάλιστα και στις τακτικές συνεδριάσεις της αρμόδιας κυβερνητικής επιτροπής.

Στις 25 Οκτωβρίου, με πρωτοβουλία άλλου θεσμού εθνικών συμφερόντων, εκλήθησαν οι πολιτικοί παράγοντες της ε.ε. μειονότητας για να συντονιστούν και παρουσιάσουν προτάσεις στην αρμόδια κυβερνητική επιτροπή.

Ο πολιτικός φορέας που ανέλαβε την ευθύνη ήταν και πάλι η ΟΜΟΝΟΙΑ. Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο που η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη να συντονίσει τις προσπάθειες όλων σε εθνικά θέματα, αλλά που ναυαγούν. Η πρώτη αφορά το θέμα της παιδείας, όταν η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όρμησε κυριολεκτικά να αφαιρέσει την ιδιότητα αυτή από αρμόδιο και επιστημονικά κατοχυρωμένο φορέα που είχε αναλάβει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και ενέργειες.

Τελικά, ενώ υπολείπονται μόλις μερικές (γιορτινές) μέρες για να λήξει η προθεσμία διαβουλεύσεων με τους ενδιαφερόμενους φορείς, πριν ο νόμος ψηφιστεί από την κυβέρνηση και πάει στη Βουλή, η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν κατάφερε ακόμα να διαβάσει το νέο σχέδιο νόμου (κυκλοφορεί εδώ και τέσσερις βδομάδες), το οποίο σε περίπτωση που γίνει νόμος θα μας αφαιρέσει πλέον με νόμο και τα δικαιώματα που έχουμε (!!!)

Την ίδια στιγμή οι άλλες μειονότητες, μάλιστα και εκείνες που δεν αποτελούν αντικείμενο του σχετικού νόμου, έχουν παρουσιάσει τις προτάσεις τους. Οι

Ρόμα συγκεκριμένα πλήρωσαν Ευρωπαϊό νομικό που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα να συντάξει τις προτάσεις τους.

Μόνο εμείς περιμένουμε Ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όχι μόνο δεν υποκίνησε τους φορείς και μηχανισμούς να παρουσιάσουν στην ΟΜΟΝΟΙΑ ως συντονιστικός θεσμός, προτάσεις, αλλά έθαψε και τις προτάσεις που είχαν γίνει, ή γενικώς τορπίλισε προσπάθειες συγκεκριμένου φορέα που αγωνίστηκε με πράξεις για τη βελτίωση του σχεδίου νόμου.

Τώρα λέει ότι θα πρέπει να συνεδριάσουν τα αρμόδια όργανα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για να λάβουν αποφάσεις, Να μη λησμονούμε όμως ότι, μετά από τις εκλογές στην οργάνωση, πριν δύο χρόνια, δεν συνήλθαν ποτέ...!!! Και επειδή δεν μπορεί "να συνέλθουν" τα όργανα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ , ο πρόεδρος ανέφερε την ημέρα αυτή, της 12ης Δεκεμβρίου 2016, ότι ζήτησε από την κυβερνητική επιτροπή παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης των διαβουλεύσεων, επειδή, όπως είπε η Εθνική Ελληνική Μειονότητα δεν είναι έτοιμη (!!!) Λέγεται μάλιστα ότι τα αρμόδια όργανα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ προγραμματίζεται να συνεδριάσουν μόλις δύο μέρες πριν την προθεσμία που έχει θέσει η κυβερνητική επιτροπή για τη λήξη των διαβουλεύσεων... !!!

Νομίζω ότι το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Για άλλη μια φορά η δική μας πολιτικοί φορείς απέχουν από τη σημαντική διαδικασία κατάρτισης του νόμου για τις εθνικές μειονότητες, ώστε η κυβέρνηση να κάνει το λάθος. Να ψηφίσει έναν κάκιστο νόμο ώστε οι δική μας πολιτικοί να αποκτήσουν δικαίωμα να φωνάζουν, να καταγγέλλουν και να κατηγορούν (εκ'των υστέρων) την κυβέρνηση για τον κακό νόμο (!!)

Δε θέλουν λοιπόν τη λύση των προβλημάτων μας, αλλά την ύπαρξη τέτοιων για να έχουν λόγο να υπάρχουν και επικρατούν κι αυτοί πολιτικά. Δεν νοιάζονται όμως διόλου για τις σοβαρές εθνικές συνέπειες που δέχεται ο τόπος μας. Το είδαμε το ίδιο παιχνίδι και με την απογραφή του πληθυσμού της χώρας. Δύο χρόνια στη σειρά η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ δεν έκαναν καμιά προσπάθεια και προετοιμασία για να πετύχουμε ένα καλό δημογραφικό αποτέλεσμα. Έλπιζαν και επιθυμούσαν ώστε η αλβανική κυβέρνηση να μη συμπεριλάμβανε το λήμμα για τον αυτοπροσδιορισμό όσον αφορά την εθνικότητα, τη γλώσσα και το θρήσκευμα. Με τον τρόπο αυτό θα πετύχαιναν το στόχο του μόνιμου διαμαρτυρούμενου. Δυστυχώς όμως η Αλβανική κυβέρνηση υπό την πίεση των Δυτικών δεν δικαιολόγησε τις προσδοκίες των δικών μας. Τότε εκείνοι, για να δικαιολογήσουν την απραξία τους, συνεπώς και τη διάψευση των αριθμών που δήλωναν πέρα δώθε, βρήκαν ως λύση την αποχή, γεγονός που μας οδήγησε να έχουμε τα μικρότερα δημογραφικά νούμερα στην ιστορία που ζούμε ως μειονότητα στην Αλβανία !!!

Άραγε γιατί να λειτουργούν έτσι "οι ηγέτες μας" !!!!